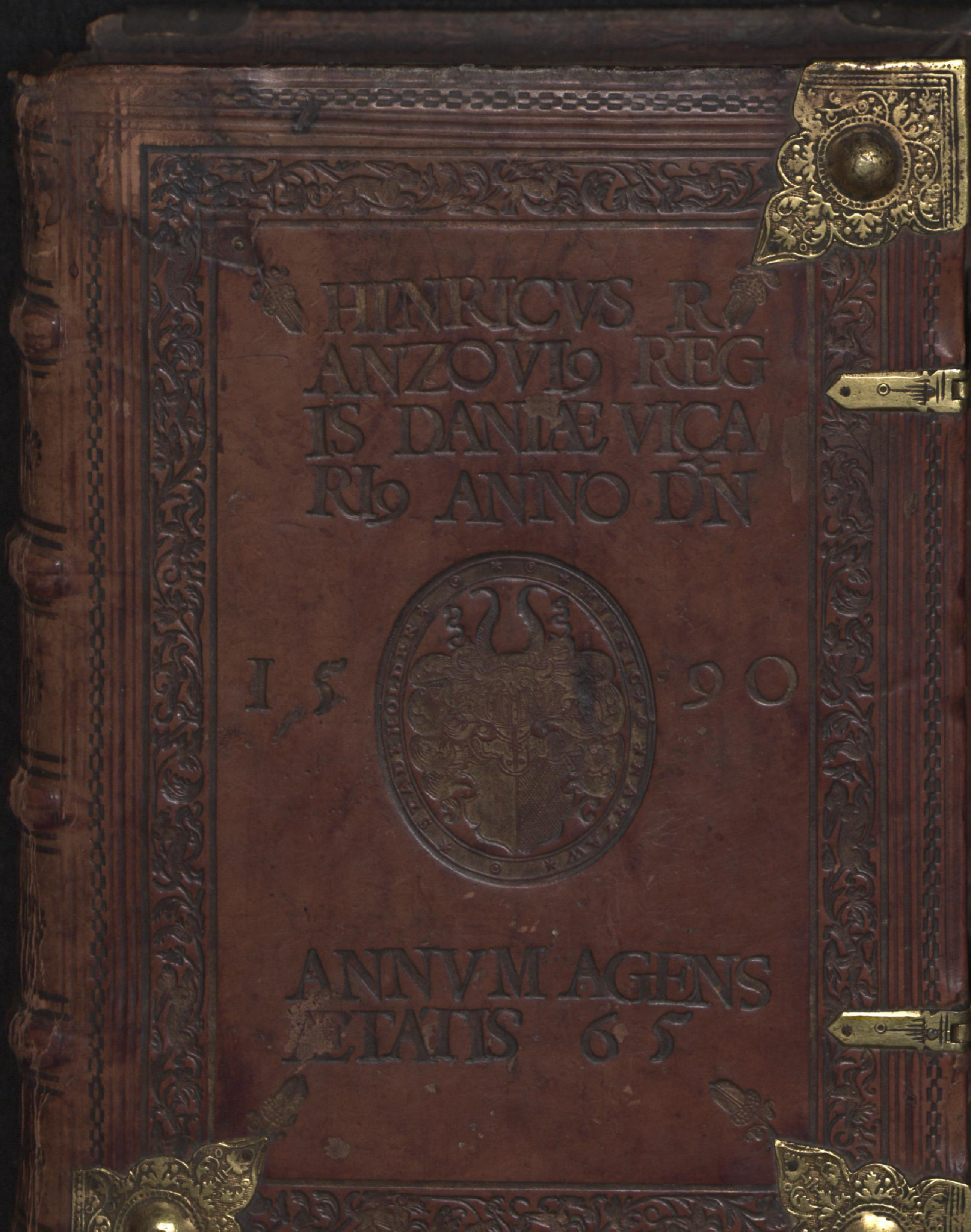
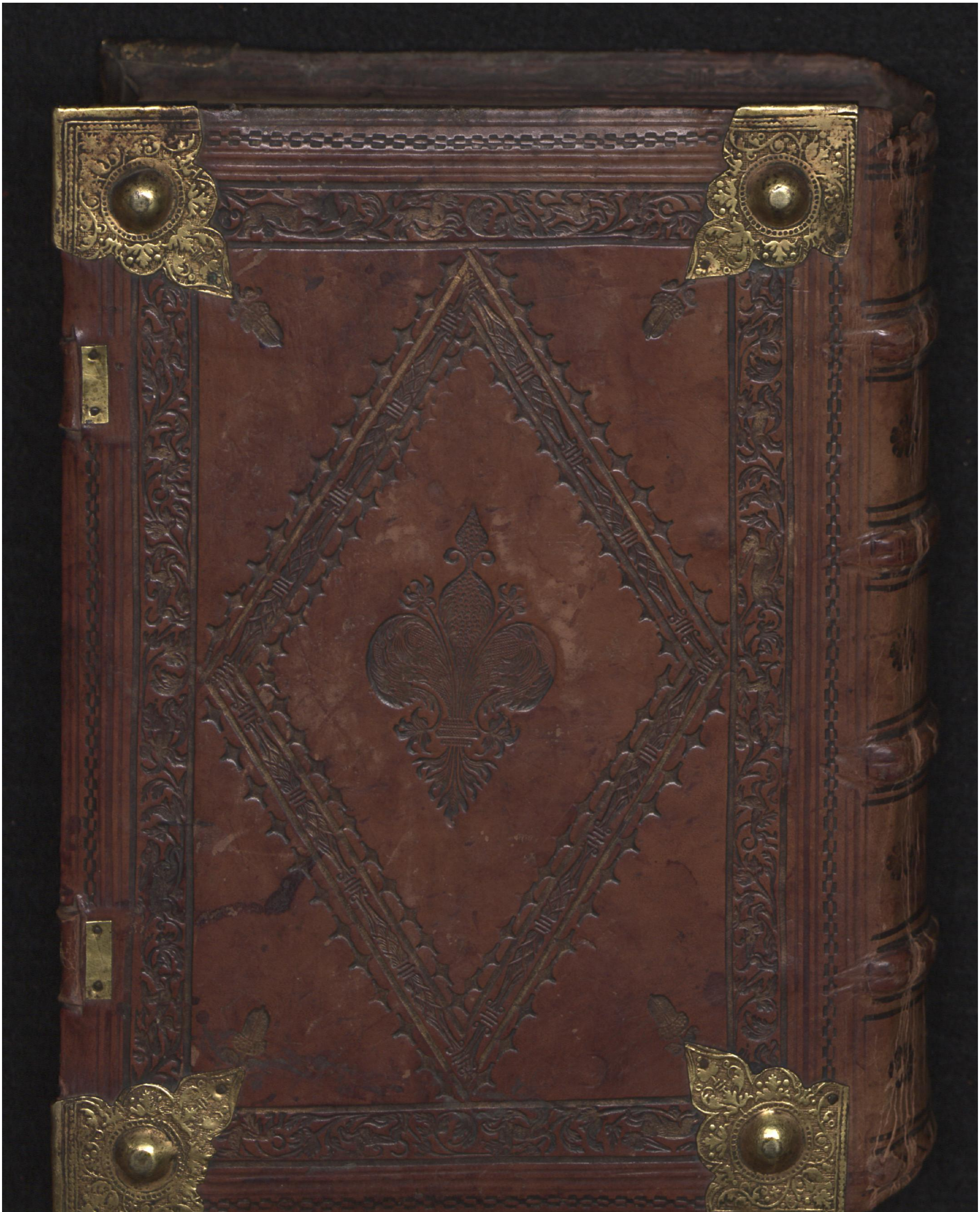

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

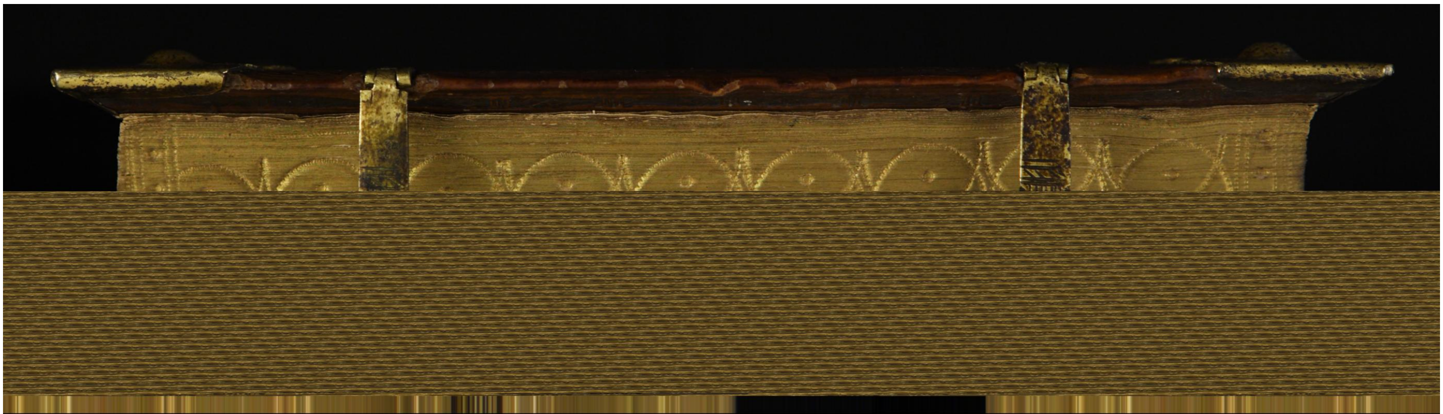
Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

Scriptoris veteris, PAVLI ALEXAN-DRINI, ΕἸΣΑΓΩΓῊ ΕἸΣ ΤῊΝ ἈΠΟΤΕΛΕΣ-ΜΑΤΙΚΉΝ:

Siue

Rudimenta in doctrinam de prædictis natalitijs:

Ex

DN. HENRICI RANZO-VII, SERENISSIMI DANORVM Regis, per Holſatiam & Dithmarſiam Legati, &c. Bibliotheca,

primùm Græcè & Latinè edita: & nunc denuò correcta.

Acceſsit eiuſdem Henrici Ranzouij HOROSCOPOGRAPHIA, continens fabricam cardinum cœleſtium, ad quoduis datum tempus: & viam deductionis Ptolemaicam, ex qua citra laborem ſignum aſcendens, ad ſingulas horas elici poteſt.

VVITEBERGÆ
Typis Zachariæ Lehmanni.
M. D. LXXXVIII.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

Liberi Parentum memoria.

Ioannis Ranzouij Herois & Equitis aurati
Genius, ad filios hæredes.

Ornant Patrem domus pijq; liberi.

Non opus eſt tumulum, titulum non ponere, nati,
Mî poſui viuens & tumulum & titulum.
Bredenberga ſolo tumulus, Bothcampia monte,
Quas Stora, Biſſenus quas lacus ornat aquis.
Vos titulus rebus geſtis, virtutibus, arte,
Vnde mihi multo nomen honore datur.
Qui tumulum viuens poſuit, titulumq; parauit,
Non opus huic tumulo, non opus eſt titulo.

Ioannes Lauterbachius.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

MAGNIFICO VIRO,

NOBILITATE GENERIS, SApientia, eruditione & virtute præſtantiſsimo, Dn. *HENRICO RANZOVIO*, Sereniſsimi Danorum Regis, per Holſatiam, Sleſuicum & Dietmarſiam Legato, &c. Domino & Patrono ſuo colendo.

MAgnum decus atq; ornamentum homini eſt, liberalis doctrinæ cognitio & tractatio. Cùm enim vir perfectionem ſui appetens, ſecundum Peripateticos, ad rectè intelligendum & agendum incumbere debeat: vel vt ſit, quemadmodum ipſi loquuntur, θεωρητικὸς τῶν ὄντων, καὶ πρακτικὸς τῶν δεόντων*: neutrum horum conſequi ille aut præſtare poteſt, ſine literarum præſidio & adminiculo. Ac de intelligentia quidem, qua res vtiles & neceſſariæ nobis notæ efficiuntur, & in animo velut informantur, dubium non eſt, quin artium ingenuarum & linguarum cognitione atq; vſu comparetur: cùm his comprehenſa teneatur rerum diuinarum humanarumq; ſcientia, quanta eſſe poteſt, in obtuſa hac ingenij & mentis noſtræ acie. Quantum verò actiones vitæ communis, quæ in virtutis & honeſtatis vſu conſiſtunt, ab erudita doctrina iuuentur, in præſenti nihil attinet dicere. Nam hoc quidem certè manifeſtum eſt, eos, qui humanioribus diſciplinis ſunt exculti, non ſolùm in priuata vita gubernanda moderatiores eſſe, & in domeſticis adminiſtrandis prudentiores: ſed ad res in ciuili etiam ſocietate domi militiæq; præclarè gerendas, adiumenti plurimum habere à literis: ſicut exempla ſummorum regum ac principum oſtendunt, qui & ornamento fuerunt optimarum artium ſtu-*

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

dijs, & ab his ornati ſunt viciſſim, vt non minori in laude ob eruditionem nunc ſint poſiti, quàm ob maieſtatẽ ſuam, rerumq́; quas geſſerunt amplitudinem. Itaq; inter alia virtutis ac induſtriæ præconia veriſſima, vir magnifice & nobiliſſime, non poſtrema eſt ad gloriam commendatio, quam ex erudita doctrina tibi comparauiſti. Vetus & illuſtris eſt familia Ranzouiorum in Holſatia, quæ viros ſapientia, dignitate ac virtute præſtantiſſimos genuit multos. Conſtat .n. de diplomatis antiquis, quib. annus à nato ſeruatore noſtro Ieſu Chriſto aſſcriptus eſt milleſimus ducenteſimus triceſimus ſextus, præcipuã illo tempore & inſignem fuiſſe familiæ huius autoritatem, cùm apud Duces Holſatiæ, & ciuitates prouinciæ illi finitimas, quibus ſæpè multumq́; & in armis & in toga, virtute atq; conſilio ſuo profuerunt: tum apud externos quoq;, & Monarchas ſummos ac præcipuos. Vt de duobus accepimus, qui Imperatori Alberto II. inprimis chari fuerunt, & dignitatibus nouis ab eo ſunt ornati. Schacconem enim Ranzouium, in principio anni 1439, ordini ſuo aſſcripſit Imperator ille, catenaq́; aurea, à qua Ordinis eius Symbolum, Draco cum cruce, appenſum fuit, donauit. Sed quid vetera commemorem? viuit adhuc poſt fata, & in omnium oculis atq; auribus poſita eſt, excellens virtus atque gloria parentis tui Iohannis Ranzouij, quo Conſiliario ſummo, & duce bellorum primario vſi ſunt tres Reges Daniæ, & qui vindex fuit libertatis Danicæ acerrimus & feliciſſ. Miſſus idem legatus, cum alijs hanc ad rem delectis viris nobiliſſ. & præſtantiſſ. pacem conciliauit inter Carolum V. Imperatorem, & Chriſtiernum Daniæ Regem, Spiræ, anno Domini 1544. eiusq́; tum tanta fuit autoritas, vt ſcriptis literis, vno eodemq́;

anno,

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

anno, eius operam & fidem ſibi adiungere cuperent Imperator Carolus & Franciſcus Rex Galliæ, ſtipendio honorificè decreto & oblato: vbi tamen ſubmiſsè, vt par fuit, vtriq; ſe excuſans profeſſus eſt, ſecundùm Deum, ſe obligatum eſſe, quàm Regi ſuo, velle nemini. De tuis verò laudibus, Henrice Ranzoui, vt parcius in præſentia dicam, facit verecundia: & oratio mea illarum amplitudinem non caperet. Attamen nouit Dania, & norunt regiones aliæ, quanta tua ſit apud potentiſsimum Daniæ & Noruegiæ Regem, Fridericum II. autoritas, qui non ſolùm gubernationi prouinciarum aliquot ſuo ſubiectarum imperio, te ob ſingularem prudentiam, virtutem atq; fidem præfecit: ſed conſilijs quoq; tuis vtitur in rebus dubijs & quæ momenti ſunt maximi. Ac fuiſti tu vnus ex præcipuis, qui accepto mandato, annis ſuperioribus, bellum illud inter Daniæ ac Sueciæ Reges feliciter compoſuerunt: tùm verò ex ijs poſtea, quib. negocium datum fuit, vt diuiderent inter Regem Daniæ & Duces Holſatiæ, prouincias, Sleſuicum & Dietmarſiam, controuerſiasq; tollerent, quæ de terrarum poſſeſsione inter Illuſtriſsimas has familias durârunt annos multos. Quibus in cauſsis actionibusq; grauiſsimis, ita communi tranquillitati & ſaluti patriæ conſuluiſti, vt eam hoc beneficio tibi in perpetuum deuinxeris. Cæterùm ad hæc decora propria, & ad laudes acceptas à maioribus, doctrinæ & ingenij gloriam adiecisti, atq; ita in familiam clariſsimam nouum lumen & ornamentum intuliſti: quod vt partum eſt eruditione, ita dum doctis ſuus locus & honos conſtabit, non intermoriturum eſt vllo tempore. Quæ enim literis paratur fama, vt præclara eſt, ita conſtans & perpetua. Ac iam nomen tuum paſsim inter eruditos celebratur

 ſcriptis,

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

ſcriptis, è tua editis Bibliotheca, quam in Bredenberga tua, arce ſplendore ædificiorum inſigni, & rerum omnium copijs affluente, inter alia κειμήλια *ſeruas & amplificas, & Muſis hoſpitium intra tecta Laresq; tuos præbes ampliſsimum. Quo nomine magnas ſe tibi gratias debere fatentur eruditi omnes, atq; hoc ſtudium tuum iuuandi propagationem artium bonarum diſciplinarumq;, factis illuſtrib. & glorioſis maiorum tuorum annumerant: quibus vt ipſi ciuilem hominum ſocietatem iuuerunt ornaruntq;, ita tu præclaro hoc conatu tuo benè mereris de Republ. literaria: qua tamen florente, illa ciuilis quoq; ſplendorem maiorem obtinet, & quæ præſidia toti vitæ hominum ferant liberales doctrinæ atq; ingenuæ, commemorare hoc loco non eſt neceſſum. Vt igitur quod mihi nunc eſt propoſitum, exponam, redit ad te, vir præſtantiſsime, libellus Pauli Alexandrini Aſtrologicus, quem poſtulationi tuæ ſatisfacere cupiens, de græco in latinum ſermonem conuerti, vt potui: cùm non tam obſcurus nonnunquam ipſius autoris ſenſus, quàm deprauatum mendis innumeris exemplum manu ſcriptum græcum, difficultatem & impedimentum operis noſtris afferret, vt ne diuinandi quidem de vera ac natiua ſententia, locus interdum eſſet reliquus. Quicquid verò eſt, quod præſtiti, aut præſtare ſanè conatus ſum: id tibi vt gratum acceptumq; eſſe patiare, etiam atq; etiam rogo. Deus clementiſsimus te Reipubl. ac Muſis diu ſaluum & incolumem conſeruet. VVitebergæ Calend. Ianuarij, incoantibus annum Ieſu Chriſti* 1586.

Magnif. T.

colens

And. Schato.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

Lectori beneuolo.

De Autore ſcripti, præter nomen & patriam, quod ſciam, fermè nihil extat. Conijcere tamen licet ex ijs, quæ in libello exponuntur, vixiſſe eum circa tempora Gratiani & Theodoſij Impp. Romanorum. Nam anni à Diocletiano numerati meminit nonageſimi quarti, vbi quota ſit hebdomados dies, & cuius Planetæ nomen habeat, inueſtigare docet. Primus enim fuit Diocletianus, qui Aegyptios, repudiato eo, quo prius vtebantur anno, diem intercalarem recipere coëgit, ſecundum emendatam anni rationem à Iulio Cæſ. inſtitutam: vt & hoc argumento eſſet, ipſos ſub iugum miſſos eſſe Romanum, libertatemq́; perdidiſſe. Imperare is cœpit anno Chriſti 288, & imperij anno ſeptimo Aegyptum domuit, Alexandriamq́; occupauit: vnde quod reliquum eſt eius temporis, ad calculos reuocare, cuiuis eſt in promtu. Qui ſcholijs additis illuſtrare quædam conatus eſt in hoc ſcripto, à Diocletiano ſimiliter annos ſuos incoat, eosq́; deducit in initium imperij Friderici, cognomento Barbaroſſæ: à quo ad noſtram vſq; ætatem, ſunt anni circiter 430. A quo autem principio idem ille annos ibi numeret 6659, & à condito mundo ſi numeret, quam rationem ſit ſecutus, non facilè dixerim: niſi exiſtimetur, ab initio mundi, vſq; ad natum in terris Chriſtum, annos eum percenſere 5509, ſicut Græcas Eccleſias facere conſtat, quæ tyranno Turcico hodiè ſunt ſubiectæ. Etenim hac ratione numerus annorum mundi conficitur, qui annis tantum quatuor ſuperat numerum in ſcholio annotatum: in quæ tamen operoſius hoc loco inquirere, ſuperuacaneum fuerit. Quocunq; enim tempore ij vixerint, inſtitutum hoc ipſorum fuiſſe apparet, vt iunioribus initia traderent & explicarent τῆς γενεθλιαλογικῆς: quod quàm feliciter præſtiterit vterq;, iudicium eſto penes alios. Si quid tamen pronunciandum eſt, inter alia huius generis ſcripta, hoc etiam ſuum locum meretur: quoniam eius, de qua diximus, doctrinæ, breuis σύνοψις eſt, nec ἀναιτιολόγητα illa continet, ſuperſtitionumq́; commenta, de electionibus, interrogationi-

gationibus & ſortibus, quæ Arabes aliàs ſine fine & modo cumulant, atq; anilibus iſtis ineptijs ſuſpectam & inuiſam reddunt artem vniuerſam. Cùm autem euentuum genera multa ſint, de quibus in geneſibus quæri ſolet: autor de liberis ſolùm, & opificio ſeu actionibus nati peculiarem titulum fecit. Cætera quæ Ptolemæus eruditè & diſertè tractat de parentibus, fratribus, temperamento & morbis vitijsq; corporis, affectionibus animi, diuitijs, honoribus, coniugio, amicis, peregrinatione, morte: ipſe in vnum quaſi faſciculum collecta, breuiter ante oculos proponit, cùm de ſignificationibus docet XII domiciliorum cæleſtium, atq; ita quæ ad hanc partem τοῦ προγνωστικοῦ δι᾽ ἀστρονομίας pertinent, fermè omnia complectitur. Adduntur & quædam de temporum inueſtigatione, quibus euentus, & vt ipſe nominat κλιμακτῆρες aut aſſultus grauiores & pericula, à morbis alijſve calamitatibus frequenter accidere, compertum eſt: vſitatè profectiones annuæ, menſtruæ, diurnæ appellantur: & directiones locorum ἀφετικῶν: & ingreſſus vel ἐπεμβάσεις atq; πάροδοι Planetarum. Sed quòd præcepta per ſe minus dilucida, breuiter exponuntur, neq; exemplis idoneis declarantur: ita obſcura pleraq; ſunt & ambigua, vt niſi de aliorum explicatione illuſtrentur, fructus hinc ad lectorem expectatus non redeat. Talia quoq; ſunt, quæ de parte ὡροσκοπούσης, in geneſibus rectè conſtituenda, hîc docentur, modis plurib. ac diuerſis. Quædam præterea ex doctrina de ſiderum motib. motuumq; φαινομένοις huc aſſumuntur: vt ἀνατολαὶ καὶ δύσεις Planetarum ἑῷαι καὶ ἑσπέριαι, reſpectu ſolis: & eorundem ſtationes: quorum omnium ratio ex hypotheſi Epicycli ingenioſè demonſtratur, & cognitio horum vtilis ſimul eſt & iucunda diſcentibus. Quanquã igitur non omnia æquè perſpicua & diſtincta ſunt, quæ in hoc ſcripto exponuntur, quædam fortaſsis & non neceſſaria, atq; ab inſtituto aliena: tamen vtiliter ea legi poſſe cenſeo, à diſciplinæ huius ſtudioſis, cùm quia initia rectè conſtituta ſunt, partim ex Ptolemæi, partim ex ſaniorum Arabum decretis: tum quia guſtatis hiſce quaſi riuulis, fontes ipſos adeundi cupiditas accenditur, qui puriſsimi, vt haberi in hac arte poſſunt, continentur in τετραβίβλῳ συντάξει Ptolemæi, in qua cognoſcenda operæprecium facturi ſunt Aſtrologiæ ſtudioſi.

ΠΑΥΛΟΥ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

ΠΑΥΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟτελεσματικήν.

Πάνυ καλῶς, ὦ φίλε παῖ Κρονάμμων, ἐψευδογραφηκότας ἡμᾶς ἀνδρῶν, ἐντισι τῶν ἐν τῇ πρὸ ταύτης ἐκδόσει τῶν εἰσαγωγικῶν, προετρέψω ἑτέραν σύνταξιν, λειπομένην ἐν οὐδενὶ τῶν εἰς τὴν αὐτὴν πρόθεσιν συντεινόντων θεωρημάτων. Μετὰ καὶ τοῦ καταναγκάσαι, καὶ τὰς κατὰ Πτολεμαῖον ἀναφορὰς ἐπιλογιζομένους πρὸς τοῖς τέλεσιν ἐκθέσθαι: ὡς ταύτας ἀχρηστοτέρας κατειληφότων ἡμῶν, αὐτοῦ τε τοῦ Πτολεμαίου, ἐν τῷ περὶ χρόνων ζωῆς, δι' αὐτῶν τὴν πραγματείαν ποιουμένου. καὶ Ἀπολιναρίου, παρακελευομένου, ἐν τῷ περὶ ἀφέτου καὶ οἰκοδεσπότου καὶ ἀναιρέτου, ταύταις κεχρῆσθαι. προσεπὶ τούτοις, καὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Λαοδικέως, ἐν τοῖς ἰδίοις πέντε βιβλίοις διαβάλλοντος τοὺς αἰγυπτίους, ὡς πολλὴ ἀπάτη αὐτοῖς γεγένηται, ἐν ταῖς τῶν ζωδίων ἀναφοραῖς.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑ ζωδίων.

Ὁ ζωδιακὸς κύκλος κινεῖται λοξῶς, διῃρημένος εἰς τμήματα ιβ, ἅτινα καλεῖται ζώδια. ἔχει δὲ τὸ ζώδιον δεκανοὺς μὲν τρεῖς, μοι. δὲ λ. ἡ δὲ μοι. λεπτὰ ξ'. ἔστι δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου κριὸς, ἀρσενικὸν, ἰσημερινὸν, τροπικὸν ἐαρινόν. οἶκος ♂. ὕψωμα ☉, περὶ μοι. ιθ. ταπείνωμα ♄', μοι. κα. τρίγωνον, ἡμέρας μὲν ☉: νυκτὸς δέ, ♃. κεῖται δὲ κλίματος τοῦ τῆς περσίδος, ἀπομεμερισμένον ἀνέμῳ ἀπηλιώτῃ. κυριεύει δὲ κεφαλῆς καὶ ὅλου προσώπου. ἀναβαίνει δὲ τὸ ζώδιον κατ' αἰγυπτίους, ἐν τῷ δι' ἀλεξανδρείας κλίματι, τρίτου ὄντος, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς κόσμου εἰς τὸν ἐμφανῆ κόσμον, ἐν ὥρᾳ μιᾷ ἰσημερινῇ, τρίτῳ ἐννάτῳ. χρόνοις δὲ κα, λεπτοῖς μ. ἔστι δὲ ἐν τούτῳ τῷ ζωδίῳ τὸ μεσουρανοῦν κέντρον τοῦ κοσμικοῦ διαθέματος.

Δεύτερον ζώδιον ταῦρος, θηλυκὸν, στερεὸν, ἐαρινόν, οἶκος ♀. ὕψωμα

PAVLI ALEXANDRINI RVDIMENTA, IN DOCTRINAM DE prædictis natalitijs.

Optimè factum eſt, mi fili Cronamo, quòd cùm animaduerteris, perperam nonnulla à nobis ſcripta eſſe de rudimentis Aſtrologiæ, in ijs, quæ antehac ſunt edita, hortator fuiſti, vt altum librum conficeremus, in quo nihil eorum deſideraretur, quorum perceptio ad præſens inſtitutum pertineret. Simul & flagitaſti, vt ſupputaremus aſcenſiones partium ſigniſeri, ſecundum Ptolemæum, ad vſum prædictionum: vtpote quas accommodatiores hanc ad rem deprehenderimus. Sicut & ipſe Ptolemæus eas aſſumit in colligendis per numeros vitæ temporibus. Et Apolinarius iubet ijs vti, in deligendo vitæ prorogatore, geniture domino, & interſectore. Apollonius inſuper Laodicenſis in V. ſuis libris accuſat Aegyptios, quòd multum errauerint in aſcenſionibus ſignorum zodiaci

DE XII. SIGNIS.

Signifer dictus circulus mouetur obliquè diviſus in portiones 12. quæ vocantur ſigna. Habet verò ſignum decadum præfectos tres, & partes 30. pars habet minuta 60. Principium ſigniferi eſt Aries, ſignum maſculinum, æquinoctiale, tropicum vernum. Domus ♂. Exaltatio Solis, circa 19. partem. Deiectio ♄, in parte 21. Triangulum, interdiu Solis: noctu ♃. Incumbit climati, quod tranſit per Perſiam, attributum vento Subſolano. Dominatur capiti, & toti faciei. Aſcendit apud Aegyptios, in climate per Alexandriam tranſeunte, quod tertium eſt, ex abdita mundi parte in patentem, ſpacio vnius horæ æquinoctialis, vno triente, & nona parte horæ: temporibus verò æquinoctialis circuli 21. cum beſſe. Obtinet hoc ſignum cardinem medij cæli, in prima mundi conſtitutione.

Secundum ſignum eſt Taurus, fæmininum, fixum, ver-

ὕψωμα ☽. περὶ μοῖρ γ. ταπείνωμα οὐθενός. τρίγωνον, ἡμέρας μὲν ♀: νυκτὸς δὲ ☽. κεῖται δὲ κλίματι τοῦ τῆς βαβυλῶνος. ἀπομεμερισμένον ἀνέμῳ νότῳ. κυριεύει δὲ τραχήλου καὶ τένοντος. ἀναβαίνει δὲ τὸ ζώδιον ἀπὸ τοῦ ἀφανοῦς εἰς τὸ ἐμφανὲς τοῦ κόσμου, ἐν ὥρᾳ μιᾷ, μ'. χρόνοις δὲ κε. κατὰ τὸ προκείμενον κλίμα, τὸ δι' ἀλεξανδρείας.

Τρίτον ζώδιον ♊. ἀρσενικὸν, δίσωμον, ἐαρινὸν, ἀνθρωποειδές. οἶκος ἑρμοῦ. ὕψωμα οὐθενός. κοίλωμα οὐθενός. τρίγωνον, ἡμέρας μὲν, ♄: νυκτὸς δὲ ☿. κεῖται δὲ κλίματος τοῦ τῆς καππαδοκίας, ἀπομεμερισμένον ἀνέμῳ λιβί. κυριεύει δὲ, ὤμων καὶ χειρῶν καὶ δακτύλων. ἀναβαίνει δὲ τὸ ζώδιον ἀπὸ τοῦ ἀφανοῦς εἰς τὸ ἐμφανὲς τοῦ κόσμου, ἐν ὥρᾳ α. νγ. κ''. χρόνοις δὲ, κη. κ'. κατὰ τὸ προκείμενον κλίμα. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ τριζωδίᾳ, ἀπαρτίζεται ἡ τῆς ἐαρινῆς ὥρας τροπὴ, ἥτις καλεῖται ἔαρ.

Τέταρτον ζώδιον ♋. θηλυκὸν, θερινόν. οἶκος δὲ ☾. ὕψωμα ♃. περὶ μοῖρ ιε. ταπείνωμα ♂. περὶ μοῖρ κη. τρίγωνον, ἡμέρας μὲν, ♀: νυκτὸς δὲ ♂. κεῖται δὲ κλίματι, τῷ τῆς ἀρμενίας, ἀπομεμερισμένον ἀνέμῳ βορρᾷ. κυριεύει δὲ στήθους, καὶ στομάχου. ἀναβαίνει δὲ τὸ ζώδιον ἐκ τοῦ ἀφανοῦς εἰς τὸ ἐμφανὲς τοῦ κόσμου, ἐν ὥραις β. ϛ'. μ''. χρόνοις λα, μ'. κατὰ τὸ μνημονευθὲν κλίμα. ἔστι δὲ ἐν τούτῳ τῷ ζωδίῳ, ὁ τοῦ κόσμου ὡροσκόπος.

Πέμπτον ζώδιόν ἐστι, λέων. ἀρσενικὸν, στερεὸν, θερινόν. οἶκος ☉. ὕψωμα οὐθενός. κοίλωμα οὐθενός. τρίγωνον, ἡμέρας μὲν ☉: νυκτὸς δὲ ♃. κεῖται δὲ κλίματι τῷ τῆς ἀσίας, ἀπομεμερισμένον ἀνέμῳ ἀπηλιώτῃ. κυριεύει δὲ πλευρῶν καὶ στήθους. ἀναβαίνει δὲ τὸ ζώδιον ἐκ τοῦ ἀφανοῦς εἰς τὸν ἐμφανῆ κόσμον, ἐν ὥραις β. κ'. χρόνοις δὲ λε, κατὰ τὸ μνημονευθὲν κλίμα.

Ἕκτον ζώδιόν ἐστι ♍. θηλυκὸν, δίσωμον, θερινόν. οἶκος καὶ ὕψωμα, ☿, περὶ μοῖρ. ιε. ταπείνωμα ♀, περὶ μοῖρ. κζ. τρίγωνον, ἡμέρας μὲν, ♀: νυκτὸς δὲ, ☽. κεῖται δὲ κλίματι τῷ τῆς ἑλλάδος καὶ ἰωνίας. ἀπομεμερισμένον ἀνέμῳ νότῳ. κυριεύει δὲ λαγόνων καὶ τῆς ἐπάνω κοιλίας, καὶ τῶν ἐντὸς πάντων. ἀναβαίνει δὲ τὸ ζώδιον ἀπὸ τοῦ

ἀφανοῦς

num. Domus ♀. Exaltatio ☾, circa partem 3. Deiectio nullius. Triangulum, interdiu ♀: noctu ☾. Incumbit climati tranſeunti per Babylonem, in partitione tributum vento Auſtro. Dominatur collo & ceruici. Aſcendit hoc ſignum ex occulto mundi hemiſphario in apertum, vna hora, cum beſſe: Temporibus verò 25: in propoſito climate, quod per Alexandriam tranſit.

Tertium ſignum, Gemini: maſculinum, bicorporeum, vernum, humanum. Domus ☿, Exaltatio nullius. Fouea ſeu deiectio nullius. Triangulum interdiu ♄: noctu ☿. Situm eſt in climate per Cappadociam tranſeunte, deſtinatum vento Africo. Dominatur humeris, brachijs atq; digitis. Emergit ab imo mundi ſurſum, hora vna, 5′3. 2′6: temporibus verò, 28. 2′, in propoſito climate. In hoc ſignorum ternario completur verni temporis conuerſio, quæ ver appellatur.

Quartum ſignum Cancer: fœmininum, æſtiuum. Domus ☾. Exaltatio ♃, circa par: 15. Deiectio ♂ circa par. 28. Triangulum, interdiu ♀: noctu ♂. Incumbit climati per Armeniam, attributum vento Boreæ. Dominatur pectori & æſophago. Attollitur ſupra Horizontem orientalem, horis 2. 6′. 4′6: temporibus 31. 4′6. in climate, quod antea nominatum eſt. Aſcendit hoc ſignum in ortu, quando mundus primùm cœpit.

Quintum ſignum eſt Leo: maſculinum, fixum, æſtiuum. Domus & exaltatio nullius: fouea nullius. Triangulum, interdiu ☉: noctu ♃. Situ͂ eſt in climate, quod per Aſiam tranſit, poſitum in vento ſubſolano. Dominatur coſtis & pectori. Aſcendit hoc ſignum ex imo hemiſphario mundi ad ſuperius, horis 2. cùm triente: temporibus verò 35, in climate, cuius facta eſt mentio.

Sextum ſignum eſt virgo: fœmininum, bicorporeum, æſtiuu͂. Domus & exaltatio ☿: circa per 15. Deiectio ♀, circa par. 27. Triangulum interdiu ♀: noctu ☽. Incumbit climati, per Græciam & Ioniam: attributum vento Auſtro. Dominatur ilibus & ventri, & quæ in hoc continentur vniuerſis. Aſcendit ex

 abdita

ἀφανοῦς εἰς τὸ ἐμφανὲς τοῦ κόσμου, ἐν ὥραις δυσὶ, λ΄γ. κ΄΄. χρόν. δὲ, λη. κ΄. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ τριζωδίᾳ ἀπαρτίζεται ἡ τῆς θερινῆς ὥρας τροπὴ, ἥτις καλεῖται πῦρ.

Ἕβδομον ζώδιον, ♎. ἀρσενικὸν, ἰσημερινὸν, τροπικὸν μετοπωρινόν. οἶκος ♀. ὕψωμα ♄. περὶ μοι. κα. ταπείνωμα ☉, περὶ μοι. ιθ. τρίγωνον, ἡμέρας μὲν ♄: νυκτὸς δὲ ☿: κεῖται δὲ κλίματι τῷ τῆς λιβύης καὶ κυρήνης. ἀπομεμερισμένον ἀνέμῳ λιβί. κυριεύει δὲ, ἰσχίων καὶ γλουτῶν. ἀναβαίνει δὲ τὸ ζώδιον ἀπὸ τοῦ ἀφανοῦς εἰς τὸν ἐμφανῆ κόσμον, ἐν ὥραις β. λγ. κ΄΄. χρόν. λη. κ΄. ἔστι δὲ ἐν τούτῳ τῷ ζωδίῳ, τὸ τοῦ κόσμου κέντρον ὑπόγαιον.

Ὄγδοον ζώδιόν ἐστιν, ὁ ♏. θηλυκὸν, στερεὸν, μετοπωρινόν. οἶκος ♂. ὕψωμα οὐθενός. κοίλωμα ☽, περὶ μοι. γ τρίγωνον, ἡμέρας μὲν ♀: νυκτὸς δὲ ♂. κεῖται δὲ κλίματι τῷ τῆς ἰταλίας. ἀπομεμερισμένον ἀνέμῳ βορρᾷ. κυριεύει δὲ, αἰδοίων καὶ κύστεως καὶ βουβώνων. ἀναβαίνει δὲ ζώδιον ἐκ τοῦ ἀφανοῦς εἰς τὸ ἐμφανὲς τοῦ κόσμου, ἐν ὥραις β. κ΄. χρόν. λε.

Ἔννατον ζώδιόν ἐστι τοξότης, ἀρσενικὸν, δίσωμον, μετοπωρινόν. οἶκος ♃. ὕψωμα οὐθενός. τρίγωνον, ἡμέρας μὲν ☉: νυκτὸς δὲ ♃. κεῖται δὲ κλίματι τῷ τῆς κιλικίας καὶ κρήτης· ἀπομεμερισμένον ἀνέμῳ ἀπηλιώτῃ. κυριεύει δὲ μηρῶν. ἀναβαίνει δὲ τὸ ζώδιον ἀπὸ τοῦ ἀφανοῦς εἰς τὸ ἐμφανὲς τοῦ κόσμου, ἐν ὥραις β. ς΄. ιε΄΄. χρόν. λα. μ΄. κατὰ τὸ μνημονευθὲν κλίμα. ἐν ταύτῃ τῇ τριζωδίᾳ ἀπαρτίζεται ἡ τῆς μετοπωρινῆς ὥρας τροπή, ἥτις καλεῖται γῆ.

Δέκατον ζώδιον ♑ θηλυκὸν, τροπικὸν χειμερινόν. οἶκος ♄. ὕψωμα ♂, περὶ μοι κη. ταπείνωμα ♃, περὶ μοι. ιε. τρίγωνον, ἡμέρας μὲν ♀: νυκτὸς δὲ ☽. κεῖται δὲ κλίματι τῷ τῆς συρίας. ἀπομεμερισμένον ἀνέμῳ νότῳ. κυριεύει δὲ γονάτων. ἀναβαίνει δὲ τὸ ζώδιον ἀπὸ τοῦ ἀφανοῦς εἰς τὸ ἐμφανὲς τοῦ κόσμου, ἐν ὥρᾳ α. νγ. κ΄΄. χρό. κη. κ΄. ἔστι δὲ ἐν τούτῳ τὸ τοῦ κόσμου κέντρον δυτικόν.

Ἑνδέκατον ζώδιον ὑδροχόος, ἀρσενικὸν, στερεὸν, χειμερινόν. οἶκος ♄. ὕψωμα οὐθενός. τρίγωνον, ἡμέρας μὲν ♄: νυκτὸς δὲ ☿. κεῖται δὲ κλίματι τῷ τῆς αἰγύπτου. ἀπομεμερισμένον ἀνέμῳ

λιβί,

abdita parte mundi in patentem, horis 2. 33′. 2′ó. Temporibus verò 38.2ó. In hoc ſignorum ternario perficitur æſtiui temporis conuerſio, quæ vocatur Ignis.

Septimum ſignum Libra: maſculinum, æquinoctiale, tropicum autumnale. Domus ♀. Exaltatio ♄, circa par. 21. Deiectio ☉lis, circa par. 19. Triangulum interdiu ♄: noctu ☿. Poſitum eſt in climate, quod per Libyam & Cyrenen ducitur, pertinens ad ventum Africum. Dominatur coxis & natibus. Aſcendit ſupra Horizontem ho. 2. 33′. 2′ó. temporibus verò 38. 2ó. Obtinet imum cæli, in primo mundi ortu.

Octauum eſt Scorpius: fæmininum, fixum, autumnale. Domus ♂. Exaltatio nullius. fouea ☾. circa par. 3. Triangulum, interdiu ♀: noctu ♂. Incumbit climati ducto per Italiam, attributum vento Boreæ. Dominatur pudendis & veſicæ & inguinibus. Aſcendit ex imo mundi ſupra finitorem ho: 2, 2ó. temporibus 35.

Nonum Signum eſt Sagittarius: maſculinum, bicorporeum, autumnale. Domus ♃. Exaltatio nullius. Triangulum, interdiu Solis: noctu ♃. Iacet in climate, quod per Ciliciam & Cretam ducitur, aſsignatum vento ſubſolano. Dominatur femoribus. Aſcendit ex imo mundi ad ſuperiora, ho. 2. 6′. 4′ó: temporibus 31. 4ó, in climate propoſito. In hoc ſignorum ternario abſoluitur cõuerſio temporis autumnalis, quæ vocatur terra.

Decimum ſignum eſt Capricornus: fæmininum, tropicum hybernum. Domus ♄. Exaltatio ♂. circa 28. par. Deiectio ♃, circa par. 15. Triangulum, interdiu ♀: noctu ☽. Incumbit climati per Syriam ducto, tributum vento Auſtro. Dominatur genibus. Aſcendit ab imo mundi ad ſuperiora, in hora 1. 53′. 2′ó: temporibus 28. 2ó. Eſtq́ in hoc ſigno pars mundi occidens.

Vndecimum ſignum Aquarius: maſculinum, fixum, hybernũ. Domus ♄. Exaltatio nullius. Triangulum interdiu ♄: noctu ☿. Situm eſt in climate, quod per Aegyptum tranſit, datum vento

Africo

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

λιβί. κυριεύει δὲ κνήμης. ἀναβαίνει δὲ τὸ ζώδιον ἀπὸ τοῦ ἀφανοῦς εἰς τὸν ἐμφανῆ κόσμον, ἐν ὥρᾳ α. μ΄. χρό. κέ.

Δωδέκατον ζώδιον ♓. θηλυκὸν, δίσωμον, χειμερινόν. οἶκος ♃. ὕψωμα ♀, περὶ μοι. κζ. ταπείνωμα ☿, περὶ μοι. ιε. τρίγωνον, ἡμέρας μὲν ♀: νυκτὸς δὲ ♂. κεῖται ἐν κλίματι, τῷ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης, καὶ ἰνδικῆς χώρας. ἀπομεμερισμένον ἀνέμῳ βορρᾷ. κυριεύει τῶν πελμάτων, καὶ τῶν λεγομένων ἀκροπόδων. ἀναβαίνει δὲ τὸ ζώδιον ἀπὸ τοῦ ἀφανοῦς εἰς τὸν ἐμφανῆ κόσμον, ἐν ὥρᾳ α. κ΄ς. μ΄΄. χρό. κα. μ΄. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ τριζωδίᾳ ἀπαρτίζεται ἡ τῆς χειμερινῆς ὥρας τροπὴ, ἥτις καλεῖται ὕδωρ. καὶ περὶ μὲν τὴν κατὰ μέρος ἔκθεσιν τῶν ιβ ζωδίων, ὧδέ πως εἰρήσθω. πρὸς δὲ τὸ συλλήβδην αὐτὰ νοεῖν, οὕτως ἐκτεθείσθω.

ΠΕΡΙ ΑΡΣΕΝΙΚΩΝ ΚΑΙ θηλυκῶν ζωδίων.

Ἀρσενικὰ ζώδιά εἰσι τάδε: κριὸς, δίδυμοι, λέων, ζυγὸς, τοξότης, ὑδροχόος. θηλυκὰ δὲ ζώδια, τὰ τούτων ὑπόλοιπα: ταῦρος, καρκίνος, παρθένος, σκορπίος, αἰγόκερως, ἰχθύες. καὶ καθόλου εἰπεῖν, ὅσα περιττὸν ἀριθμὸν ἐκδέχεται, ἀπὸ πρώτου κριοῦ ἀρχόμενα, ταῦτα ἀρσενικὰ νοείσθω: ὅσα δὲ ἄρτιον, ταῦτα θηλυκά.

περὶ τροπικῶν ζωδίων.

Τροπικὰ δὲ: ♈ ♋. ♎. ♑. ἰσημερινὰ δὲ, ♈ καὶ ♎. ἰσάριθμα δὲ τούτοις τὰ στερεὰ: ἤγουν ♉, ♌, ♏, ♒. τῶν δισώμων ἰσαρίθμων αὐτοῖς τυγχανόντων, ἅ ἐστι: ♊. ♍. ♐. ♓. καὶ συναιρετικῶς εἰπεῖν, ὅσα διὰ δ. διέστηκε, ταῦτα τὴν αὐτὴν τῶν ζωδίων φύσιν ἐκδέχεται.

περὶ οἴκων τῶν ἀστέρων.

Οἰκητήρια δὲ: ♈ καὶ ♏, ♂. ♉ καὶ ♎, ♀. ♊, καὶ ♍, ☿. ♋ ☽. ♌. ☉. ♐ καὶ ♓. ♃. ♑. καὶ ♒, ♄.

περὶ ὑψωμάτων.

Ὑψώματα δὲ, ♈ ☉. ♉ ☽. ♋ ♃. ♑ ♂. ♎. ♄ ♍ ☿. ♓ ♀. ὅσα

δὲ

Africo. Dominatur tibiæ. Aſcendit ex imo mundi ſupra terram, hora 1. 4ó: temporibus 25.

Duodecimum ſignum Piſces: fœmininum, bicorporeum, hybernum. Domus ♃. Altitudo ♀, circa par. 27. Deiectio ☿, circa 15. par. Triangulum, interdiu ♀: noctu ♂ Incumbit climati, ducto per mare rubrum, & regionem Indicam: attributum vento Boreæ. Dominatur plantis pedum, & extremis ipſis pedibus. Aſcendit ex abdita mundi parte in patentem, hora 1. 2ó. 4ó. Temporibus 21. 4ó. In hoc ſignorum ternario completur hyberni temporis conuerſio, quæ Aqua vocatur Ac de particulari quidem 12 ſignorum expoſitione hæc ſufficiant. Nunc ſummatim illa ſic explicentur.

DE MASCVLINIS ET FOEMIninis ſignis.

Maſculina ſigna ſunt: Aries, Gemini, Leo, Iugum, Sagittarius, Aquarius. Fœminina reliqua: Taurus, Cancer, Virgo, Scorpius, Capricornus, Piſces. Ac vt in ſumma dicam, quæcunq; ſigna à primo Ariete deducta, in imparem numerum deſinunt, maſculina: quæ verò in parem, fœminina cenſeri debent.

De Tropicis Signis.

Tropica ſunt: ♈ ♋ ♎ ♑: atq; inter hæc æquinoctialia ♈ & ♎. Pari numero ſunt fixa, nempe ♉ ♌ ♏ ♒. Ac totidem rurſum ſigna bicorporea, quæ ſunt ♊ ♍ ♐ ♓. Et vt breuiter dicatur, quæcunq; quaternario ſigna diſtant, naturam eandem habent.

De Domibus Planetarum.

Domus ſunt: ♈ & ♏, Martis. ♉ & ♎, Veneris. ♊ & ♍, Mercurij. ♋ Lunæ. ♌ Solis. ♐ & ♓ Iouis. ♑ & ♒ Saturni.

De Exaltationibus

Exaltationes: ♈ Solis, ♉ Lunæ, ♋ Iouis, ♑ Martis, ♎

δὲ τούτων ἀπὸ ζ' ζώδια διέστηκε, τούτων αὐτῶν τὰ ταπεινώματα τυγχάνει.

περὶ τριγώνων.

Τρίγωνα δέ: ♈, ♌, ♐, ἡμέρας μὲν ☉: νυκτὸς δέ, ♃. ♉. ♍. ♑. ἡμέρας μὲν, ♀: νυκτὸς δὲ, ☽. ♊ ♎ ♒. ἡμέρας μὲν ♄: νυκτὸς δέ, ☿. ♋ ♏ ♓. ἡμέρας μὲν ♀: νυκτὸς δὲ ♂.

περὶ ἀνέμων.

Προσῳκείωται δέ: τὸ μὲν πρῶτον τρίγωνον, τῷ ἀπηλιώτῃ. τὸ δὲ δεύτερον, νότῳ. τὸ δὲ τρίτον, λιβί. τὸ δὲ τελευταῖον, τῷ βορρᾷ: προσπαθεῖ δὲ καὶ χώραις τὰ ζώδια. ὁ μὲν ♈, τῇ περσίδι. ὁ δὲ ♉, τῇ βαβυλῶνι. οἱ δὲ ♊, τῇ καππαδοκίᾳ. ὁ δὲ καρκῖνος, τῇ ἀρμενίᾳ. ὁ δὲ ♌, τῇ ἀσίᾳ. ἡ δὲ ♍, τῇ ἑλλάδι. ὁ δὲ ♎, τῇ λιβύῃ. ὁ δὲ ♏, τῇ ἰταλίᾳ. ὁ δὲ ♐, τῇ κρήτῃ, τοῦ ♑, τῇ συρίᾳ ἀπονενεμημένου. τοῦ ♒, τὴν αἴγυπτον λαχόντος. καὶ τῶν ♓, τὴν ἰνδικὴν χώραν προσοικειουμένων.

περὶ ἀνθρωπείων μελῶν.

Τῶν δὲ ἀνθρωπείων μελῶν, ♈ μὲν τὴν κεφαλὴν ᾠκείωται. ταῦρος δὲ τραχήλου κυριεύει. οἱ δὲ ♊, ἀκρωμίων. τοῦ ♋, τὸ στέρνον κεκληρωμένου. ὁ δὲ ♌, τὸν στόμαχον καὶ τὰς πλευράς. ἡ δὲ ♍, τὴν κάτω κοιλίαν. ὁ δὲ ♎, γλουτῶν δεσποτεύει. ♏ δὲ τὸ αἰδοῖον κέκτηται. ♐ δὲ μηρούς. ♑ γόνατα. ♒ κνήμας. ♓ τοὺς πόδας.

ΠΕΡῚ ἈΝΑΦΟΡΩ͂Ν ΤΩ͂Ν ιβ. ζωδίων.

Ἀναφέρεται δὲ ἕκαστον τούτων τῶν ζωδίων, κατ' αἰγυπτίους, ἐν τῷ τρίτῳ κλίματι, ὅ ἐστι δι' ἀλεξανδρείας; ὁ μὲν ♈ καὶ οἱ ♓, ἐν ὥρᾳ α. κϛ. μ''. χρόν. κα. μ'. ὁ δὲ ♉ καὶ ♒, ἐν ὥρᾳ α. μ'. χρο. κε. οἱ δὲ ♊ καὶ ὁ ♑, ἐν ὥρᾳ, α. νγ. κ''. χρόν. κη. κ'. ὁ δὲ ♋ καὶ ὁ ♐, ἐν ὥραις β. ϛ μ''. χρόν. λα. μ'. ὁ ♌ καὶ ὁ ♏ ἐν ὥραις β. κ'. χρόν. λε. ἡ δὲ ♍ καὶ ὁ ♎, ἐν ὥραις β. λγ. κ''. χρόν. λη. κ'.

Σκοπεῖν

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

Saturni, ♍ Mercurij, ♓ Veneris. Quæcunq; verò ſigna ſeptimum ab his locum obtinent, eorundem planetarum ſunt deiectiones.

De Triangulis.

Triangula: ♈ ♌ ♐, interdiu quidem, Solis: noctu verò Iouis. ♉ ♍ ♑, interdiu Veneris: noctu Lunæ. ♊ ♎ ♒, interdiu Saturni: noctu Mercurij. ♋ ♏ ♓, interdiu Veneris, noctu Martis.

De Ventis.

Familiaritate coniunctum eſt primum triangulum Subſolano, ſecundum Auſtro, tertium Africo, poſtremum Aquiloni. *Conſentiunt verò ſigna regionibus quoq; in terra: ♈ Perſiæ, ♉ Babyloniæ, ♊ Cappadociæ, ♋ Armeniæ, ♌ Aſiæ, ♍ Græciæ, ♎* A*fricæ, ♏ Italiæ, ♐ Cretæ, Capricorno Syriæ attributo, ♒ ſortiente Aegyptum, & ♓ cum Indica regione cognationem habentibus.*

De Humanis membris.

Ex membris humanis, ♈ capiti eſt familiaris: ♉ dominatur collo: ♊ humeris. ♋ ſortitus eſt pectus: ♌ ventriculum & coſtas: ♍ ventrem inferiorem: ♎ dominatur natibus: ♏ poſſidet pudenda: ♐ femora: ♑ genua: ♒ tibias: ♓ pedes.

DE ASCENSIONIBVS XII. ſignorum.

Aſcendit vnumquodq; horum ſignorum, apud Aegyptios, in tertio climate, quod per Alexandriam tranſit: ♈ quidem & ♓, hora 1. 26′. 40″. temporibus 21. 40′. ♉ verò & ♒, hora 1. 40′. temporibus, 25. ♊ & ♑, hora 1. 53′. 20″: temporibus, 28. 20′. ♋ & ♐, horis 26′. 40″: temporibus, 31. 40′. ♌ & ♏, horis 2. 20′. temporibus, 35. ♍ deniq; & ♎ horis 2. 33′. 20″. temporibus, 37. 20′.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

Σκοπεῖν δὲ χρὴ τὴν τῶν ιβ ζῳδίων ἀποκλήρωσιν, πρὸς τὰς ἐγκει-
μένας χώρας, ἐφ᾽ ἑκάστης γενέσεως, ὅταν ἐξετάζωμεν περὶ πράξεως,
ἢ καταρχῆς, ἢ καταστάσεως βίου, ξενητείας τε καὶ κλήσεως, καὶ δόξης ἢ
ὠφελείας, πρὸς τὸ συμπαθῶς ἔχειν. Ὅταν σκεπτώμεθα γένεσιν, καὶ
ἔχῃ τὴν ☽ ἢ τὸν ὡροσκόπον ὑδροχόου, τῶν ἀγαθοποιῶν καὶ τῶν τῆς αἱρέ-
σεως ἀστέρων, ἐν τοῖς ἐπικέντροις τόποις τῆς γενέσεως κεχρηματικό-
των, ἢ ἐν τοῖς τοῦ ♒ τριγώνοις εὑρεθέντων, λέγω δὲ ♊, ἢ ζυγῷ: λε-
γομένην, τὴν γένεσιν ἐν τῇ αἰγύπτῳ τὰ πλεῖστα μᾶλλον εὐημερεῖν, κατὰ
τὸν τῆς συμπαθείας λόγον: διὰ τὸ τὸν ♒ τῇ αἰγύπτῳ προσοικειοῦσθαι.

περὶ τῶν ὁρίων.

περὶ ὁρίων, ὧν ἐκληρώθησαν οἱ περιπολοῦντες ἀστέρες ἐν τοῖς ιβ
ζῳδίοις; ἀπὸ τοῦ χαίρειν αὐτοὺς, ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἰδίων ζῳδίων, ἐπὶ
τούτων τῶν μοιρῶν εὑρισκομένους. Ἔχει δὲ τὴν τάξιν, ἐν κανονικῇ
ἐκθέσει, ὡς ὑπογέγραπται. ὥσπερ γὰρ χαίρει ὁ ἀστὴρ τῷ ζῳδίῳ τοῦ
τριγώνου αὐτοῦ, καὶ τῷ οἴκῳ, καὶ τῷ ὑψώματι: οὕτω
καὶ τοῖς ἐν ἑκάστῳ ζῳδίῳ οἰκείοις
ὁρίοις.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

Conſiderandum autem eſt, quæ ex 12 ſignis, quas terras ſubiectas ſorte quaſi acceperint, in qualibet genitura: vbi quæſtionem inſtituerimus de actionibus ſeu opificio nati, de eius principatu, de vitæ conditione, deq́ peregrinatione, & fortunis ac bonis, & gloria, & commodis, vt nimirum conſenſus naturæ inueſtigetur. Veluti cùm aſpexerimus genituram, quæ habuerit ☽ aut aſcendentem zodiaci partem in aquario, beneficis & conditionarijs ſtellis in locis genituræ cardinalibus conſtitutis, aut in trigonis aquarij, ſcilicet ♊ aut ♎: eam dicimus in Aegypto pleraq́ magis proſpera & felicia habituram, ob naturalem conuenientiam: quia aquarius Aegypto familiaris & amicus eſt.

DE FINIBVS.

De finibus nunc dicendum eſt, qui Planetis obtigerunt in duodecim ſignis: propterea, quòd in his partibus reperti non aliter gaudent, atq́ in ſignis proprijs. Ordo verò illorum eſt expoſitus in tabella infrà ſcripta. Sicut enim gaudet ſtella tenens ſignum ſui trianguli, & domum atq́ exaltationem ſuam: ita & proprios fines occupans, in quolibet Signo.

TABV-

Κατ' αἰγυπτίους τὰ τοιαῦτα ὅρια, ἔχουσι δὲ καὶ μοιριασμοὺς, οὓς ὁ Πτολεμαῖος, τὰ τοιαῦτα ἐκτιθεὶς, οὐ παρατίθεται.

Κριοῦ ♈		Ταύρου ♉		Διδύμων. ♊		Καρκίνου. ♋	
ἀστέρες	μοῖραι	ἀστέρες	μοῖραι	ἀστέρες	μοῖραι	ἀστέρες	μοῖραι
♃	ς ς	♀	η η	☿	ς ς	♂	ζ ζ
♀	ς ιβ	☿	ς ιδ	♃	ς ιβ	♀	ς ιγ
☿	η κ	♃	η κβ	♀	ε ιζ	♀	ς ιθ
♂	ε κε	♄	ε κζ	♂	ζ κδ	♃	ζ κς
♄	ε λ	♂	γ λ	♄	ς λ	♄	δ λ
λέοντος ♌		παρθένου ♍		ζυγοῦ. ♎		σκορπίου. ♏	
ἀστέρες	μοῖραι	ἀστέρες	μοῖραι	ἀστέρες	μοῖραι	ἀστέρες	μοῖραι
♃	ς ς	☿	ζ ζ	♄	ς ς	♂	ζ ζ
♂	ε ια	♀	ι ιζ	☿	η ιδ	♀	δ ια
♄	ζ ια	♃	δ κα	♃	ζ κα	☿	η ιθ
☿	ς δκ	♂	ζ κη	♀	ζ κη	♃	ε κδ
♂	ς λ	♄	β λ	♂	β λ	♄	ς λ
τοξότου ♐		αἰγοκέρωτος ♑		ὑδροχόου ♒.		ἰχθύων. ♓	
ἀστέρες	μοῖραι	ἀστέρες	μοῖραι	ἀστέρες	μοῖραι	ἀστέρες	μοῖραι
♃	ιβ ιβ	☿	ζ ζ	☿	ζ ζ	♀	ιβ ιβ
♀	ε ιζ	♃	ζ ιδ	♀	ς ιγ	♃	δ ις
☿	δ κα	♀	η κβ	♃	ζ κ	☿	γ ιθ
♄	ε κς	♄	δ κς	♂	ε κε	♂	θ κη
♂	δ λ	♂	δ λ	♄	ε λ	♄	β λ

Διὰ γὰρ τῶν δὲ τῶν ὁρίων, οἱ σοφοὶ τῶν αἰγυπτίων ἐπεκμήραντο τὸν περὶ οἰκοδεσποτείας λόγον: ἀφ' οὗ καὶ ὁ περὶ χρόνων ζωῆς συνίσταται. καὶ γὰρ κατὰ ἀναλογίαν, εἰς συμπλήρωσιν τῶν τξ μοι. τοῦ ζωοφόρου κύκλου, ὁ τῶν ὁρίων ἀριθμὸς ἀπήρτισαι: τῆς ποσότητος τῶν μοι.

ρῶν καθ'

TABVLA FINIVM.

Arietis ♈		Tauri ♉		Geminorum ♊		Cancri ♋	
ſtellæ	par.	ſtellæ	par.	ſtellæ	par.	ſtellæ	par.
♃	6 6	♀	8 8	☿	6 6	♂	7 7
♀	6 12	☿	6 14	♃	6 12	♀	6 13
☿	8 20	♃	8 22	♀	5 17	☿	6 19
♂	5 25	♄	5 27	♂	7 24	♃	7 26
♄	5 30	♂	3 30	♄	6 30	♄	4 30
Leonis ♌		Virginis ♍		Iugi ♎		Scorpÿ ♏	
ſtellæ	par.	ſtellæ	par.	ſtellæ	par.	ſtellæ	par.
♃	6 6	☿	7 7	♄	6 6	♂	7 7
♀	5 11	♀	10 17	☿	8 14	♀	4 11
♄	7 18	♃	4 21	♃	7 21	☿	8 19
☿	6 24	♂	7 28	♀	7 28	♃	5 24
♂	6 30	♄	2 30	♂	2 30	♄	6 30
agittarÿ ♐		Capricor ♑		Aquarÿ ♒		Piſcium ♓	
tellæ	par.	ſtellæ	par.	ſtellæ	par.	ſtellæ	par.
♃	12 12	☿	7 7	☿	7 7	♀	12 12
♀	5 17	♃	7 14	♀	6 13	♃	4 16
☿	4 21	♀	8 22	♃	7 20	☿	3 19
♄	5 26	♄	4 26	♂	5 25	♂	9 28
♂	4 30	♂	4 30	♄	5 30	♄	2 30

Sunt hi fines ſecundum Aegyptios. Habent verò & partium diſtributiones additas, quas Ptolemæus, cùm fines exponit, non adijcit.

His finibus ſapientes Aegyptiorum vſi, conſtituerunt doctrinam de dominio planetarum in genitura: vnde & quæ de temporibus vitæ eſt, extruitur, Nam ſecundum proportionem, per totum ſigniferi ambitum, qui 360. partibus completur, nume-

rus

ἧς καθ' ἕκαστον ζώδιον, ἕκαστος τῶν ἀστέρων ἐκληρώσατο τὸν ἀριθμόν, τὰ τέλεια τῆς ζωῆς ἔτη διδούσης. ἐπὶ μὲν ♄, νζ. ♃, οθ. ♂, ξϛ. ♀ πβ. ☿, οϛ. τούτων δὲ τῶν ἐτῶν δοτῆρες γίνονται (λέγω δὲ τῶν τῆς ζωῆς χρόνων) ὅταν ἐπὶ γενέσεως καλῶς καὶ οἰκείως κεχρηματικότες, τὸν περὶ οἰκοδεσποτείας λόγον κληρώσωνται.

Ἐρεῖ δέ τις, καὶ δι' ἣν αἰτίαν ὁ ☉ καὶ ἡ ☾ ἀλλότριοι τῆς τῶν ὁρίων δεσποτείας ἐγένοντο; ὅτι τῶν ὅλων ἄρχουσι, καὶ βασιλεῖς τῶν πάντων ὑπάρχοντες, τὸ ἐξουσιαστικὸν τοῦ παντὸς κατ' ἐπικράτησιν εἰλήφασι. Καὶ γὰρ ἐὰν ὁ ☉ ἐπὶ γενέσεως τὸν περὶ χρόνων ζωῆς κληρώσηται, καὶ καλῶς κείμενος κατ' ἐπικράτησιν χρηματίσας εὑρεθῇ: δίδωσι τὰ τέλεια τῆς ζωῆς ἔτη, ρκ.

ΕἸΣ ΤῸ ΠΕΡῚ ΧΡΌΝΩΝ ζωῆς.

Ὅταν ὁ οἰκοδεσπότης τῆς γενέσεως καλῶς κείμενος ᾖ, τότε δίδωσιν οὗτος τὰ τῆς ζωῆς ἔτη. τῆς γενέσεως δὲ οἰκοδεσπότης ἐστίν, ὃς ἐπίκεντρος εὑρεθῇ ἐν ὁρίοις οἰκείοις, ἢ ὑψώματι, καὶ ἐν τριγώνῳ οἰκείῳ, καὶ οἴκῳ: καὶ ἁπλῶς, ὃς ἔχει τῶν πέντε, οἰκοδεσποτείας ἢ πάσας ἢ τινάς, καὶ μὴ ὑποποδίζει, μήτε ὕπαυγός ἐστι: μᾶλλον δέ, ὅστις πλείονας λόγους ἔχει, ἡμερινῆς μὲν γενέσεως οὔσης, πρός τε ☉ καὶ τὸν ὡροσκόπον: νυκτερινῆς δέ, πρὸς ☾ καὶ τὸν κλῆρον τῆς τύχης.

Σχόλιον.

Πέντε ὄντων τῶν τῆς οἰκοδεσποτείας τρόπων, ἐστὶν εἷς καὶ ὁ τῶν ὁρίων. ἡ γὰρ συναγωγὴ ἑκάστου τῶν ἀστέρων, ἀφ' ἑνὸς ἑκάστου ζωδίου, εἰς ποσότητα περιισταμένη τινά: δηλοῖ τοὺς χρόνους, ὅσους εἷς ἕκαστος τῶν πέντε πλανωμένων δίδωσιν.

ΠΕΡῚ ὯΝ ἘΠΈΧΟΥΣΙ ΚΑΤᾺ ΔΕΚΑΝῸΝ προσώπων, ἐν τοῖς ιβ ζωδίοις, οἱ ζ ἀστέρες.

Τὰ δὲ καθ' ζώδιον ἐκ τῆς δεκανικῆς διαμορφώσεως τῶν ἑπτὰ ἀστέρων πρόσωπα, ἐν οἷς χαίρουσιν, ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἰδίων οἰκητηρίων,

πραγμα

rus finium diſtributus eſt. Et partium numerus, qui per ſingula zodiaci ſigna collectus, vnicuiq; planetæ debetur, perfectos vitæ annos largitur: In Saturno 57, in Ioue 79. in Marte 66, in Venere 82, in Mercurio 76. Hoſce verò annos, (quæ tempora ſunt vitæ) donant planetæ, cum in genitura benè & conuenienter poſiti, principatum obtinuerint.

Sed dixerit aliquis: quare ☉ & ☽ à dominio finium excluduntur? Cauſa eſt, quia vniuerſis præſunt, & cum reges ſint omnium, poteſtatem etiam in omnia ob excellentiam acceperunt. Quando enim ☉ in genitura gubernauerit vitæ tempora, & benè collocatus, ob dignitatem præcipuam imperium tenuerit: perfectos dat vitæ annos 120.

In id, quod dictum eſt, de temporibus vitæ.

Dominus genituræ feliciter ſitus, dat vitæ annos: Eſt autem dominus genituræ, qui reperitur in aliquo cœli cardine, in finibus proprijs, aut exaltatione, & triangulo proprio, & domo: & ſimpliciter, qui ex quinq; dominationibus ſiue dignitatibus, aut omnes habet, aut aliquas, nec retrogradus eſt neq; ſub radijs. Magis verò, qui plures reſpectus habet, in natiuitate quidem diurna, ad ☉ & Horoſcopum: in nocturna, ad ☽ & ſortem vel partem fortunæ.

Scholion.

Cum 5 ſint modi dominationis planetarum, vnus quoq; eſt, qui è finium dignitate ſumitur. Numerus enim vniuſcuiuſq; planetæ, per ſingula ſigna collectus, & accumulatus, oſtendit maximos vitæ annos, quos quinq; planetarum ſinguli tribuunt.

De faciebus, quas vt decani, in 12 ſignis obtinent 7 Planetæ.

Facies ſeptem planetarum, in quibus gaudent, tanquam in domicilijs proprijs, per ſingula ſigna, ex denaria horum diſtri-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

πραγματείας δεήσει, τάξει τῇ κατὰ τὴν ἑπτάζωνον, δι' ἧς ὁ πλανῶν καὶ διέπων καταλαμβάνεται· τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ κριοῦ ποιουμένους, καὶ συγκαταριθμοῦντας ἑκάστῳ μοι. ι. ἕως τοῦ ζητουμένου ἀστέρος. λέγω δὲ ♂ τὸν πρῶτον δεκανὸν πάντοτε, ἐπεὶ καὶ οἶκος αὐτοῦ δὴ τοῦ ♂ ὁ ♈. τοῦ δὲ ☉ κατὰ τὴν τάξιν τοῦ πλανῶντος καὶ διέποντος, τὸν β. ♀ δὲ τὸν γ. εἶτα ἑξῆς ἐπὶ τοῦ ♉, τῷ τοῦ ☿ ἀστέρι δοτέον. εἶτα ☾. εἶτα ♄. ἐπὶ δὲ τῶν ♊, τὸν α τῷ ♃. τὸν β, τῷ ♂. τὸν γ, τῷ ☉. καὶ ἑξῆς, ὡς ἔχει τὰ λοιπά, ἀκολούθως τῷ τῆς ἑπταζώνου ἀριθμῷ. πρὸς δὲ τὸ συντόμως εὑρεῖν τὸ τοῦ ζητουμένου ἀστέρος πρόσωπον, ἐποιησάμεθα καὶ τούτων κανονικὴν ἔκθεσιν, ὡς ὑπογέγραπται.

κριοῦ		ταύρου		διδύμων		καρκίνου	
μοῖραι	ἀστέρες	μοῖραι	ἀστέρες	μοῖραι	ἀστέρες	μοῖραι	ἀστέρες
ι	♂	ι	☿	ι	♃	ι	♀
κ	☉	κ	☾	κ	♂	κ	☿
λ	♀	λ	♄	λ	☉	λ	☾
λέοντος		**παρθένου**		**ζυγοῦ**		**σκορπίου**	
μοῖραι	ἀστέρες	μοῖραι	ἀστέρες	μοῖραι	ἀστέρες	μοῖραι	ἀστέρες
ι	♄	ι	☉	ι	☾	ι	♂
κ	♃	κ	♀	κ	♄	κ	☉
λ	♂	λ	☿	λ	♃	λ	♀
τοξότου		**αἰγόκερω**		**ὑδροχόου**		**ἰχθύων**	
μοῖραι	ἀστέρες	μοῖραι	ἀστέρες	μοῖραι	ἀστέρες	μοῖραι	ἀστέρες
ι	☿	ι	♃	ι	♀	ι	♄
κ	☾	κ	♂	κ	☿	κ	♃
λ	♄	λ	☉	λ	☾	λ	♂

Σχόλιον.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

butione colligere oportebit, ſecundum ordinem ſeptem orbium planetarum, quo ordine & domini dierum, horarumq́ præſides eliguntur: Ita vt initium fiat ab ♈, & numerando attribuantur cuilibet planetæ, partes 10, donec ad eum, de quo quæritur, perueniatur. Sic dico, Martem omninò primum eſſe Decanum, quoniam domus ipſius eſt ♈: Solem, iuxta ordinem domini diei & horarum, eſſe ſecundum: ♀, tertium. Deindè in ♉, ſtellæ Mercurij idem munus aßignandum eſt. Poſtea Lunæ: mox Saturno. In ♊ verò primas Decani partes tribuo Ioui, ſecundas Marti, tertias ☉li, & ſic deinceps, vt cætera ſequuntur, ſecundum numerum 7 orbium Planetarum. Sed vt breuiter inueniri poßit ſtella de qua quæritur facies, hac etiam de re ſequentem tabellam confecimus.

Arietis		Tauri		Geminorum		Cancri	
par.	ſtellæ.	par.	ſtellæ.	par.	ſtellæ.	par.	ſtellæ.
10	♂	10	☿	10	♃	10	♀
20	☉	20	☽	20	♂	20	☿
30	♀	30	♄	30	☉	30	☾
Leonis		Virginis		Libræ		Scorpij	
par.	ſtellæ.	par.	ſtellæ.	par.	ſtellæ.	par.	ſtellæ.
10	♄	10	☉	10	☽	10	♂
20	♃	20	♀	20	♄	20	☉
30	♂	30	☿	30	♃	30	♀
Sagittar.		Capricor.		Aquarij		Piſcium	
par.	ſtellæ.	par.	ſtellæ.	par.	ſtellæ.	par.	ſtellæ.
10	☿	10	♃	10	♀	10	♄
20	☾	20	♂	20	☿	20	♃
30	♄	30	☉	30	☾	30	♂

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

σχόλιον.

Πρῶτος ὁ ♂ λαμβάνει ἐν τῷ ♈, ὡς οἰκοδεσπότης, μοι. δεκανικάς, τρίτος ὢν ἀπὸ τοῦ ♄, πρώτου ὄντος ἐν τῇ κατὰ τὴν ἑπτάζωνον τάξει. λέγομεν γὰρ οὕτως: ἐν τῇ πρώτῃ ζώνῃ, ἐστὶν ὁ ♄. ἐν τῇ β. ὁ ♃. καὶ καθεξῆς, οἱ λοιποί. μετὰ δὲ τὸν ♂, λαμβάνει ὡς β. ὁ ☉, τέταρτος ὢν τῇ τάξει, ὡς εἴπομεν. εἶτα ἡ ♀ τρίτη, πέμπτην κατὰ ταύτην ἔχουσα τόπον. μετὰ δὲ τοῦτον, ὁ τοῦ ☿ ἀπ᾽ ἀρχῆς τοῦ ♉, ἕκτην ἔχων τὴν τάξιν. μετ᾽ αὐτὸν ἡ ☾. εἶτα πάλιν, ὡς ἀπ᾽ ἀρχῆς, ὁ ♄: μέχρις οὗ συμπληρωθεῖ ἡ ἑπτάζωνος κάθοδος καὶ τάξις. καὶ ἐπανακυκλοῦσι τοιουτοτρόπως οἱ ζ πλάνητες, εἰς τὰς δεκανικὰς μοι. τῶν ιβ ζωδίων. ἀπὸ γὰρ τοῦ ♂ τῆς ἀρχῆς γινομένης, γέγονεν ἡ περίοδος, ἄχρι τῆς ζ μοι. ἥτις ἐπιβάλλει τῷ ♃. καὶ ἐπεὶ μετὰ τοῦτον ὁ ♂ ἐστίν, ὡς ἀπ᾽ ἀρχῆς ἑτέρας, τῷ ♂ πάλιν ἡ η. μοι. ἀπονενέμηται, καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῆς ιδ. μετὰ δὲ ταύτην, πάλιν ὁ ♂ ἔχει τὴν ιε, καὶ ἐφεξῆς.

περὶ ἧς δεσπόζουσιν οἱ ζ ἀστέρες μονομοιρίας κατὰ ζώδιον.

Τὴν δὲ τῶν ἀστέρων μονομοιρίαν πραγματευτέον, ἑπομένους τῷ κατὰ τὴν ἑπτάζωνον λόγῳ. τὴν α μοι. ἐκείνου τοῦ ἀστέρος λογιζομένους, οὗ καὶ τὸ ζώδιόν ἐστι. τὴν δὲ δευτέραν, τῷ μετ᾽ αὐτόν, τῇ τάξει τῆς ἑπταζώνου. καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ἕως ἂν καταντήσῃς εἰς τὴν μοι., ἣν ἔχει ὁ ἀστήρ, συμπεριλαμβάνοντί σοι καὶ τὰ λεπτά, ὡς μοι., α. ἐὰν γὰρ τυχὸν ὁ ♂, ε. ἢ ι λεπτὰ τῆς πρώτης μοι. ἐπέχει ♈, ὡς ὅλην μίαν μοι. ἡγήσῃ ταῦτα. ὡσαύτως καὶ ἐὰν ἄλλος ἀστὴρ ἐπέχει ταῦτα, φήσεις, ἐν μονομοιρίᾳ ἄρεος τὸν ἀστέρα εἶναι.

Διάγραμμα δὲ κανονικὸν καὶ τούτου ὑπετάξαμεν.

Primus ♂ accipit in ♈, tanquam dominus domus, partes denarias, cùm tertius ſit à ♄; qui primus eſt in ordine ſeptem zonarum vel orbium cœleſtium. Dicimus enim ſic; In prima zona eſt ♄, in ſecunda ♃, atq; ſic ordine deinceps cæteri. Poſt Martem, ſecundus partes denarias accipit ☉, qui quartus eſt in ordine, de quo diximus. Deinde ♀ tertia, quintum ſecundùm hæc habens locum. Poſt hanc ☿ in principio ♉, habens locum ſextum. Quem ſequitur ☽. Poſt rurſus, vt ab initio, ♄ ſuccedit, donec compleatur ſeptenarius deſcenſus & ordo. Et hoc modo iterant planetæ, quaſi orbe facto, ingreſſum in denas 12 ſignorum partes. Nam ſumto initio à ♂, progreſſus factus eſt, vſq; ad ſeptimam decadem, quæ debetur ♃. Et quoniam poſt hunc ♂ ſequitur, huic iterum, tanquam altero initio facto, octaua decas attribuatur, progrediendo vſq; ad decimam quartam. Poſt quam rurſum ♂ obtinuit decimam quintam, & ſic deinceps.

De diſtributione ſignorum in partes ſingulas, in quibus 7 ſtellæ dominantur.

Diſtributio ſingularum partium pro planetis, ſerie continua facienda eſt, ſecundum ordinem ſeptem orbium cœleſtium, ita vt prima pars ei ſtellæ attribuatur, cui & ſignum debetur: ſecunda verò ei, quæ hanc ſequitur in ordine orbium, & ſic deinceps: donec perueneris ad partem, quam ſtella data poſſidet, aſſumens ſimul minuta, eaq; computans pro parte vna integra. Si enim fortè Mars 5 aut 10 minuta tenuerit primæ partis Arietis, tanquam integram hæc partem cenſebis. Similiter ſi eadem minuta & alia ſtella obtinuerit, dices in monomæria Martis eam ſtellam conſtitutam eſſe. Deſcriptionem huius quoq; rei in tabula ſubiunximus.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

	μοι.	♈ ♏	♉ ♎	♊ ♍	♐ ♓	♑ ♒	♋ ♌	
	α	♂	♀	☿	♃	♄	☉	
	β	☉	☿	☾	♂	♃	♀	
	γ	♀	☽	♄	☉	♂	☿	
	δ	☿	♄	♃	♀	☉	☽	
	ε	☾	♃	♂	☿	♀	♄	
	ς	♄	♂	☉	☽	☿	♃	
	ζ	♃	☉	♀	♄	☽	♂	
	η	♂	♀	☿	♃	♄	☉	
	θ	☉	☿	☾	♂	♃	♀	
	ι	♀	☽	♄	☉	♂	☿	
	ια	☿	♄	♃	♀	☉	☽	
	ιβ	☽	♃	♂	☿	♀	♄	
	ιγ	♄	♂	☉	☽	☿	♃	
	ιδ	♃	☉	♀	♄	☽	♂	
	ιε	♂	♀	☿	♃	♄	☉	
	ις	☉	☿	☾	♂	♃	♀	
	ιζ	♀	☽	♄	☉	♂	☿	
	ιη	☿	♄	♃	♀	☉	☽	
	ιθ	☽	♃	♂	☿	♀	♄	
	κ	♄	♂	☉	☽	☿	♃	
	κα	♃	☉	♀	♄	☽	♂	
	κβ	♂	♀	☿	♃	♄	☉	
	κγ	☉	☿	☽	♂	♃	♀	
	κδ	♀	☽	♄	☉	♂	☿	
	κε	☿	♄	♃	♀	☉	☽	
	κς	☽	♃	♂	☿	♀	♄	
	κζ	♄	♂	☉	☽	☿	♃	
	κη	♃	☉	♀	♄	☽	♂	
	κθ	♂	♀	☿	♃	♄	☉	
	λ	☉	☿	☾	♂	♃	♀	

	partes	♈ ♏	♉ ♎	♊ ♍	♐ ♓	♑ ♒	♋ ♌	
	1	♂	♀	☿	♃	♄	☉	
	2	☉	☿	☾	♂	♃	♀	
	3	♀	☽	♄	☉	♂	☿	
	4	☿	♄	♃	♀	☉	☽	
	5	☾	♃	♂	☿	♀	♄	
	6	♄	♂	☉	☽	☿	♃	
	7	♃	☉	♀	♄	☽	♂	
	8	♂	♀	☿	♃	♄	☉	
	9	☉	☿	☾	♂	♃	♀	
	10	♀	☽	♄	☉	♂	☿	
	11	☿	♄	♃	♀	☉	☽	
	12	☽	♃	♂	☿	♀	♄	
	13	♄	♂	☉	☽	☿	♃	
	14	♃	☉	♀	♄	☽	♂	
	15	♂	♀	☿	♃	♄	☉	
	16	☉	☿	☾	♂	♃	♀	
	17	♀	☽	♄	☉	♂	☿	
	18	☿	♄	♃	♀	☉	☽	
	19	☽	♃	♂	☿	♀	♄	
	20	♄	♂	☉	☽	☿	♃	
	21	♃	☉	♀	♄	☽	♂	
	22	♂	♀	☿	♃	♄	☉	
	23	☉	☿	☽	♂	♃	♀	
	24	☿	☽	♄	☉	♂	☿	
	25	♀	♄	♃	♀	☉	☽	
	26	☽	♃	♂	☿	♀	♄	
	27	♄	♂	☉	☽	☿	♃	
	28	♃	☉	♀	♄	☽	♂	
	29	♂	♀	☿	♃	♄	☉	
	30	☉	☿	☾	♂	♃	♀	

ρων αἱρέσεως:

Ἐπειδὴ τὰ ὅλα διοικεῖται ἐξ ☉ καὶ ☾, καὶ οὐδὲν τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ὄντων, δίχα τῆς τῶν φώτων τούτων δεσποτείας ἐστίν: ἀναγκαῖόν ἐστι, δεῖξαι τὴν ἡλιακὴν καὶ σεληνιακὴν αἵρεσιν, τί τε κεκλήρωται. καὶ ὅτι διὰ τούτων πάντα συνέστηκεν, ὁ μὲν ☉, ἐκληρώσατο τὴν ἡμέραν, καὶ τὴν ἑώαν ἀνατολὴν, καὶ τὰ ἀρρενικὰ ζώδια. δορυφόρους δὲ ἔχει, τὸν τοῦ ♄, καὶ τὸν τοῦ ♃ ἀστέρα. ἡ δὲ ☾ λέλογχε τήν τε νύκτα, καὶ ἑσπερίαν ἀνατολὴν, καὶ τὰ θηλυκὰ ζώδια. δορυφόρους δὲ ἔχει, τὸν τοῦ ♂, καὶ τὸν τῆς ♀ ἀστέρα. τοῦ ♂ κοινοῦ τὴν φύσιν ὑπάρχοντος, καὶ μετὰ μὲν ☉, ἐπὶ τῆς ἑώας ἀνατολῆς χαίροντος: μετὰ δὲ ☾ ἐπὶ τῆς ἑσπερίας. καὶ γὰρ ὁ ἀστὴρ οὗτος κοινὴν τὴν φύσιν κληρωσάμενος, μετὰ μὲν ἀγαθοποιῶν ἀστέρων, ἀγαθὸς φαίνεται: μετὰ δὲ φθοροποιῶν, φαῦλος. ἀγαθοποιοὶ δὲ ἀστέρες εἰσὶ, ♃ καὶ ♀. κακοποιοὶ δὲ, ♄ καὶ ♂, διὰ τὸ καθ' ὑπερβολὴν, τὸν μὲν τοῦ ♄ ἀστέρα ψυχροτέραν τὴν φύσιν ἔχειν: τὸν δὲ τοῦ ♂, σφόδρα πυροδεστάτην: τοῦ ☿ τὴν φύσιν κοινοῦ ὑπάρχοντος. χαίρουσι δὲ ἐπὶ μὲν τῶν ἡμερινῶν γενέσεων, ☉ καὶ ♄ καὶ ♃, ἐν ἀρσενικοῖς ζῳδίοις, ἐπὶ ἀγαθῶν τόπων κεχρηματικότες. μάλιστα δὲ, ♄ καὶ ♃ ἑώων ἀνατολικῶν ὑπαρχόντων. ἐπὶ δὲ τῶν νυκτερινῶν, ☾ ♂ ♀. ἑσπερίας ἀνατολῆς ὄντες, καὶ τὰ θηλυκὰ ζώδια ἐπέχοντες: τῆς ☾ ἐπὶ δορυφορίας, τεταγμένων τῶν δύο τούτων ἀστέρων.

περὶ τῶν τεταρτημορίων.

Τεταρτημόριον ἀρσενικόν ἐστι, τὸ ἀπὸ τῆς ὡροσκοπούσης ἕως τῆς μεσουρανούσης. ἔστι δὲ τὸ αὐτὸ τεταρτημόριον καὶ ἀνατολικόν. καλεῖται δὲ καὶ ἀπηλιωτικόν. τοῦτο δὲ σημαίνει τὴν πρώτην ἡλικίαν: λέγω δὲ τὴν νεότητα. τὸ δὲ δεύτερον, θηλυκὸν, ἀπὸ τῆς μεσουρανούσης μοι. ἕως τῆς δυνούσης χρηματίζον. ἔστι δὲ νότιον, καὶ μεσημβρινόν. σημαῖνον τὴν μετὰ τὴν νεότητα ἡλικίαν, ἥτις ἐστὶ μέση. τὸ δὲ τρίτον τεταρτημόριον ἀπὸ τῆς δυνούσης μοι, ἕως τῆς ὑπογείου, ἀρσενικὸν τυγχάνει, νοούμενον λιβυκὸν, καλούμενον ζεφύρειον: σημαῖνον τὴν τοῦ γήρως ἡλικίαν. τὸ δὲ τέταρτον τεταρτημόριον ἀπὸ τοῦ ὑπογείου, μέχρι τῆς ὡροσκοπούσης μοι.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

Conditione.

QVoniam à Sole & Luna diſpenſantur vniuerſa, & eorum, quæ in mundo ſunt, nihil ſine horū luminum gubernatione exiſtit: neceſſarium eſt, oſtendere Solis & Lunæ conditionem, & quid ſorte quaſi illis obtigerit. Et quia in his cōſiſtunt omnia, Sol quidē ſortitus eſt diem, & ortum matutinum, & ſigna maſculina: Satellites habet, Saturnum & Iouem. Luna verò accepit noctem, & veſpertinum ortum, & fœminina ſigna: Satellites habet Martem & Venerem. Mercurius natura communis eſt, & gaudet, cum Sole quidem, in ortu matutino: cum Luna verò, in veſpertino. Cùm enim huius ſtellæ natura ſit, vt omnib. ſe accommodet: cum beneficis bonam ſe exhibet, cum maleficis malam. Beneficæ ſtellæ ſunt, Iupiter & Venus: Maleficæ, Saturnus & Mars: propterea, quòd Saturni ſtella, vi vehementer frigida: Martis verò, maximè ignea eſt prædita: Mercurio communem naturam obtinente. Gaudent autem in diurnis geniturisi: Sol, Saturnus & Iupiter, quando maſculina ſigna tenentes, bona loca occupauerint: maximè cum Saturnus & Iupiter in matutino ortu reperiuntur. In nocturnis verò: Luna, Mars, Venus, veſpertini orientes, & ſigna tenentes fœminina: duabus hiſce ſtellis Lunam ſtipantibus.

De quadrantibus.

Quadrans maſculinus eſt, à parte aſcendente vſq; ad eam, quæ medium cœli occupat. Eſt quadrans idem orientalis: vocatur etiam ſubſolanus. Significat primam ætatem, nempe iuuentutem. Alter eſt fœmininus, à parte medij cæli, vſq; ad occidentem ſe extendens. Eſt auſtralis et meridionalis: ſignificans eam, quæ iuuentutem ſequitur, ætatem, quæ eſt media. Tertius quadrans ab occidente vſq; ad imum cœli, eſt maſculinus. Iudicatur eſſe Lybicus: vocatur Zephyrius, ſignificans ætatem ſenilem. Quartus quadrans ab imo cæli vſq; ad partem aſcendentē,

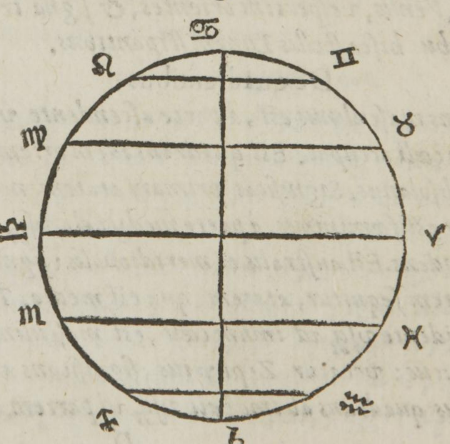
Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

θηλυκὸν καὶ βόρειόν ἐστι: σημαίνον τὴν πρεσβυτικὴν ἡλικίαν, ἕως τῆς τοῦ θανάτου τελευτῆς. πρὸς δὲ τὸ γνῶναι τὸ λεγόμενον, διὰ τῆς τῶν δ. κέντρων ἀκολουθίας, ἔχει οὕτως. ἀπὸ τοῦ ὡροσκοποῦσης μοι., ἑώς τῆς ὑπογείου, ἔστι τὸ πρὸς βορρᾶν τεταρτημόριον. ἀπὸ δὲ τοῦ ὑπογείου μοι., ἕως τοῦ δυνούσης, ἐστι τὸ πρὸς λίβα. ἀπὸ δὲ τῆς δυνούσης μοι., ἕως τοῦ μεσουρανούσης, ἔστι τὸ πρὸς μεσημβρίαν τεταρτημόριον, ἤτοι τὸ πρὸς νότον. ἀπὸ δὲ τοῦ μεσουρανούσης, ἑώς τοῦ ὡροσκοποῦσης, ἔστι τὸ πρὸς ἀπηλιώτην τεταρτημόριον, ὁ σημαίνει τὰ πρὸς ἀνατολήν.

περὶ τῶν ἀκουόντων καὶ βλεπόντων ζωδίων.

Συμβάλλεται δὲ τὰ ἀκούοντα καὶ βλέποντα ζώδια ἄλληλα, πρὸς συμπάθειαν καὶ φιλίαν καὶ εὔνοιαν, ἐπίτε ἀνδρὸς πρὸς γυναῖκα, καὶ γυναικὸς πρὸς ἄνδρα, πατέρος τε πρὸς τέκνα, καὶ τέκνων πρὸς πατέρας, ἀδελφῶν τε πρὸς ἀδελφοὺς, καὶ φίλων πρὸς γνησιώτητα καὶ ἑταιρουσύνην, καὶ δούλων πρὸς δεσπότας. ἁρμόζει δὲ, καὶ πρὸς πᾶσαν κοινωνίαν, καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια. καὶ τὰ μὲν βλέποντα ἄλληλα ζώδια, ἔχει οὕτως. * οἱ ♊ βλέπουσι τὸν ♌, καὶ ὁ λέων τοὺς ♊ ὁρᾷ. ὁ ♉ βλέπει τὴν ♍. ὁ κριὸς βλέπει τὸν ζυγὸν, τῇ τῆς αἰτίας ἐπαγωγῇ. ὁ ♏ βλέπει τοὺς ♓. βλεπόμενος ὑπ' αὐτῶν. ὁ ♒ βλέπει τὸν τοξότην, καὶ ὁ τοξότης τὸν ♒.

Ἀκούοντα καὶ βλέποντα.

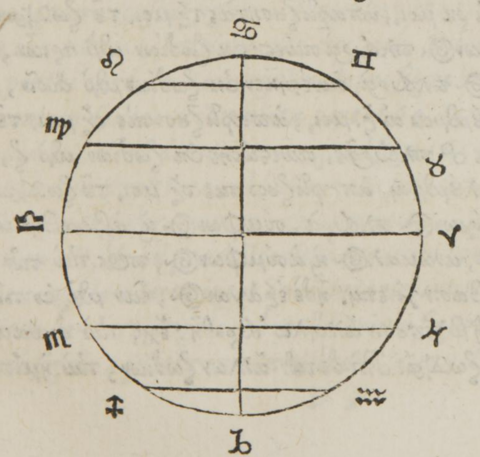
* χόλη

eſt fœmininus & ſeptentrionalis, ſignificans decrepitam ætatē, vſq; ad mortis limen. Vt verò rectius intelligatur, quod de ordine quatuor cardinum dictum eſt, ita res habet: à parte aſcendente vſq; ad imam cæli, eſt quadrans verſus ſeptentrionem. Ab ima cæli vſq; ad occidentem, eſt quadrans verſus Africum. Ab occidente vſq; ad medium cæli, eſt quadrans verſus meridiem vel Auſtrum. A medio cæli vſq; ad partem aſcendentē, eſt quadrans verſus ſubſolanū, qui ſignificat ea, quæ ad ortum pertinēt.

De audientibus & intuentibus ſignis.

Signa mutuò ſe audientia & intuentia, ad conſenſum & amicitiam ac beneuolentiā conducunt, viri erga vxorem, vxoriſq; erga virum: patrum erga liberos, ac liberorum erga patres: fratrum erga fratres: & vt amici ſinceri, ſocietatiſq; ſtudioſi ſint: & ſerui fideles dominis: deniq; congruunt ad omnem communitatem, & ad alia, quæ his ſunt ſimilia. Intuentium autem ſe mutuo ſignorum hæc eſt diſtributio: * *Gemini intuentur Leonem, & Leo geminos. Taurus intuetur virginem. Aries libram, eadem viciſsitudinis ratione. Scorpius aſpicit piſces, qui ipſum viciſsim intuentur. Aquarius reſpicit ad Sagittarium, & Sagittarius ad Aquarium.*

udientia & intuentia ſigna.

Scholi-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

* χόλιον.

οἱ ♊ βλέπουσι τὸν ♌. ὥστε, τὸ διὰ ♊ καὶ ♋ καὶ ♌ ἑξάγωνον, ἐστὶν ἀγαθόν. ὡσαύτως καὶ τὸ διὰ ♐ καὶ ♑ καὶ ♒. τὰ δ᾽ ἄλλα ἑξάγωνα, οἷον ♉ ♊ ♋, ἢ ♓ ♈ καὶ ♉, ἢ δὲ ♍ καὶ ♎ οὐκ εἰσὶ τοιαῦτα: ἀλλὰ τῇ διαμέτρῳ μάλιστα, καὶ τῇ τετραγώνῳ προσεοίκασι. περὶ ὧν καὶ ἐν τῷ μετὰ τοῦτο κεφαλαίῳ φησί, τῷ περὶ τῶν κατὰ σχῆμα. ἀσύμφωνον γὰρ τὸ διάμετρον διότι, εἰ καὶ ἀπὸ ἄρρενος εἰς ἄρρεν ἐστίν, ἢ ἀπὸ θήλεος εἰς θῆλυ: ἀλλὰ τοῦ ἑνὸς ἀνατέλλοντος, τὸ ἕτερον δύνει: καὶ διὰ τοῦτο μέσον πώς ἐστι, τοῦ τε συμφώνου καὶ ἀσυμφώνου. τὸ γὰρ τετράγωνον, ἀπὸ ἄρρενος εἰς θῆλυ, καὶ ἀπὸ θήλεος εἰς ἄρρεν: καὶ διὰ τοῦτο, πάντῃ καθέστηκεν ἀσύμφωνον. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν ἀκουόντων καὶ προστασσόντων, σύμφωνα καὶ ἀγαθὰ ἑξάγωνα, τὸ διὰ ♍ ♎ καὶ ♏. προστάσσει γὰρ τὸ τῆς ♍, ὑπακούει γὰρ τὸ τοῦ ♏, καὶ τὸ διὰ ♓ ♈ ♉. τὰ δ᾽ ἄλλα πάλιν ἑξάγωνα, καὶ τούτοις ἀσύμφωνα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΣΧΗ͂ΜΑ ΤΡΙΓΏΝΩΝ, καὶ τετραγώνων, καὶ ἑξαγώνων καὶ διαμέτρων.

Τῆς τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου συστάσεως, ὑπαρχούσης μοι. τξ, συνέστηκεν ἡ τρίγωνος πλευρὰ ἐκ ζῳδίων δ, μοι. γὰρ ρκ. τριπλούμεναι γὰρ αἱ ρκ μοι., ἀπαρτίζουσι τὰς τξ μοι. τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου. ἡ γὰρ τετράγωνος πλευρὰ συνέστη ἐκ ζῳδίων μὲν τριῶν, μοι. γὰρ ϟ. ἡ γὰρ ἑξάγωνος πλευρὰ, συνέστηκεν ἐκ ζῳδίων μὲν δυοῖν, μοι. γὰρ ξ. καὶ γὰρ ἑξαπλούμεναι αἱ ξ. μοι., ἀπαρτίζουσι τὰς τξ μοι. τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου. τῆς διαμέτρου πλευρᾶς, συνεστώσης ἐκ ζῳδίων μὲν ς, μοι. γὰρ ρπ: αἵτινες διπλούμεναι, ἀπαρτίζουσι τὰς τξ μοι. τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου. καὶ ἡ μὲν τρίγωνος πλευρά, σύμφωνος καὶ ἀβλαβής ἐστιν. ἡ δὲ τετράγωνος, ἀνώμαλος καὶ ἀσύμφωνος, πρὸς τὴν τῶν ἀποτελεσμάτων ἔκβασιν γίνεται. ἡ δὲ ἑξάγωνος, ἐὰν μὲν ἐν τοῖς ἀκούουσιν ἀλλήλων, ἢ βλέπουσιν ἄλληλα εὑρεθῇ: ἔχει τὴν δύναμιν τῆς τριγώνου ἢ τριζῳδίου. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ζῳδίων, τὴν ἡμίσειαν τῆς διαμέτρου

πλευρᾶς

Gemini intuentur Leonem. Itaq; Sextilis aſpectus, qui per Geminos, Cancrum & Leonem porrigitur, eſt fauſtus: ſimiliter & qui per Sagittarium, Capricornum & Aquarium. Cæteri verò ſextiles, vt Taurus, Gemini, Cancer: & Piſces, Aries, Taurus: & Leo, virgo, libra, non ſunt eiuſmodi: ſed oppoſito aut quadrato radio aſsimiles, de quibus & in ſequenti capite, vbi de configuratione vel aſpectib. agitur. Nam quod diametro diſtat, diſcors eſt, & non conſentiens. Etſi enim à maſculino ad maſculinum protenditur, aut à fœminino ad fœmininum: tamen vno oriente, alterum occidit, atq; ideo medium quodammodo eſt inter concors & diſcors. Quadratum verò à maſculino eſt ad fœmininum, & à fœminino ad maſculinum: quapropter ſua natura planè diſcors eſt. Similiter & in obedientibus & imperantibus, conſentientes & fauſti ſunt aſpectus ſextiles: vt qui eſt per virginem, Librã & Scorpium. Nam imperat ſignum virginis, obedit ſignum Scorpij. Et Sextilis per piſces, Arietẽ, taurũ. Alij verò Sextiles & in his ſignis ſecũ diſcordant.

DE CONFIGVRATIONE STELLARVM triquetra, quadrata, ſexangula, & oppoſita.

CVm Zodiacus circulus ex partib. conſtructus ſit 360, latus in eo triangulare conſtat ſignis 4, partibus verò 120: quoniam triplicatæ 120 partes, complent 360 zodiaci. Quadrati ſigna ſunt tria, partes verò 90. Sexangulare latus ſigna habet 2, partes 60: quoniam ſexies accumulatæ partes 60, conficiunt 360 partes zodiaci. Lateris dimetientis, quod ſignis 6 conſtat, partes ſunt 180: quæ duplicatæ, abſoluunt 360 partes zodiaci. Eſt autem latus triangulare concors & innoxium. Quadratum verò varium eſt, & ad prædictionum euentum non conſentit. Quando ſexangulare latus inter audientia vel intuentia ſe mutuò reperitur, vim trianguli habet illa trium ſignorum claſsis: In alijs verò ſignis æquatur cum medietate lateris dimetientis,

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

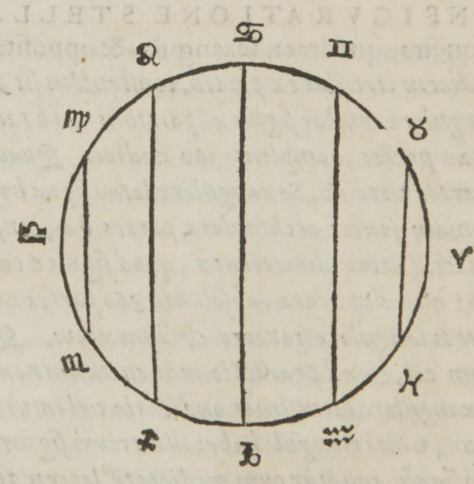
περιφορᾶς, ἐναντίας καὶ ἐπιδίκου καὶ ἀνωμάλου τετευχυίας. τῶν δὲ ὁμόσε * κατὰ τὸ αὐτὸ ζώδιον συσχηματιζομένων ἀστέρων σύμφωνος ἡ συμπαρουσία νοείσθω, καὶ ἐνεργὴς πρὸς ἕκαστον τῶν ἀποτελεσμάτων, ὁμοδυναμοῦσα τῇ τριγώνῳ περιφορᾷ. ὅσα δὲ παρὰ ταύτας τὰς διατάξεις κεχώρισται ζώδια, ταῦτα ἀπόστροφα ἤτοι ἀσύνδετα καλεῖται.

* Σκοπεῖν οὖν χρή, πότερον καθ' αἵρεσιν ὑπάρχουσιν, ἢ παρ' αἵρεσιν: καὶ πότερον ὑπὸ ἀγαθοποιοῦ ἢ κακοποιοῦ σχηματίζονται, καὶ ὑπὸ συναιρέτου ἢ οὐ συναιρέτου.

περὶ προσταττόντων καὶ ὑπακουόντων.

Τὰ δὲ προστάσσοντα τάξιν ἔχει τοιαύτην: ὁ ♉ προστάσσει τοῖς ♓ ὑπακούουσι δὲ οἱ ἰχθύες αὐτοῦ. οἱ δὲ ♊, τῷ ♒. ὁ ♋ τῷ ♑. ὁ ♌ τῷ ♐. ἡ ♍ τῷ ♏. ὠφελεῖ δὲ τὰ ἀκούοντα ἀλλήλων ζώδια, ἐπὶ φυγῆς δραπετῶν, καὶ ἀποδημιῶν, προστάξεων τε ἅμα, καὶ ἀγγελιῶν: τῆς ☾ πρὸς τὸν τοῦ ☿, ἢ τοὺς ἀγαθοποιοὺς ἀστέρας κατὰ πάροδον φερομένης: εἴτε ἐπὶ γενέσεως, ἢ ἐπὶ οἱασδήποτε γενομένης καταρχῆς, τῶν εἰς τοῦτο τὸ μέρος ἐξεταζομένων.

Προστάσσοντα καὶ ὑπακούοντα.

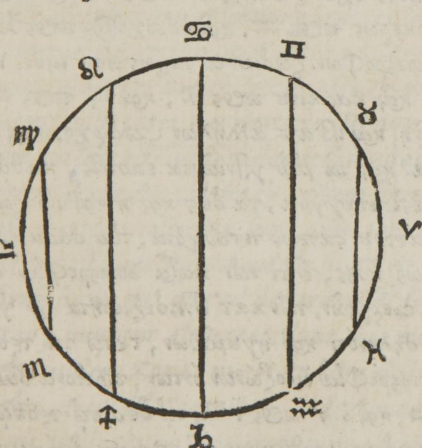
vel cum quadrato, quod aduerſum eſt, anceps & varium * *Cæterùm ſtellarum, quæ in eodem ſigno configurantur, præſentia & coniunctio, concors eſſe intelligatur, & efficax ad ſignificandos quoslibet euentus: vim habens eandem cum latere triangulari. Quæ verò præter has diſtributiones, ſigna à ſe mutuò diſtant: ea auerſa & in coniuncta nominantur.*

* *Conſiderare igitur oportet, vtrum ſecundum, an præter conditionem ſint: & vtrum à benefico vel malefico aſpiciantur: & ab eiuſdem conditionis, vel diuerſæ.*

De Imperantibus & obedientibus.

Imperantium ſignorum hic eſt ordo: Taurus imperat piſcibus, obediunt ipſi piſces: Gemini, Aquario: Cancer, Capricorno: Leo, Sagittario: Virgo, Scorpio. Locum verò habent ſigna ſe mutuò audientia, in ſignificanda fuga ſeruorum, & profectionibus, atque mandatis & nuncijs: Luna ad ſtellam Mercurij aut ad beneuolos planetas, ſecundum tranſitum ſe applicante, ſiue in genitura, ſiue in quocunque alio principio eorum, quæ huc pertinentia exquiruntur.

Imperantia & obedientia.

Imper-

περὶ τῶν ἀσυνδέτων πρὸς ἄλληλα ζῳδίων.

Ἡ τῶν ἀσυνδέτων πρός ἄλληλα ζῳδίων σχέσις, ἔχει τὴν διάστασιν, ἀπὸ δύο, ἢ ἓξ ἢ ὀκτὼ καὶ δεκαδύο τὸν ἀριθμὸν. λέγεται δὲ καὶ ἀπόστροφα πρὸς ἄλληλα, τὰ πρὸς τὴν δε τὴν διάστασιν τὸν ἀριθμὸν εἰληφότα ζῴδια. ἐν τούτοις οὖν τοῖς ζῳδίοις, οἱ ἀστέρες εὑρισκόμενοι, ἀσύμφωνοι γίνονται. καὶ ὁτὲ μὲν ἔχθρας ἢ στάσεις ἀποτελοῦσιν: ὁτὲ δὲ χωρισμοὺς ἢ ἀποξενώσεις: τῆς τοιαύτης στάσεως ἐπὶ πάντα παραλαμβανομένης, εἴτε ἐπὶ γονέων πρὸς τέκνα, εἴτε ἐπὶ ἀδελφῶν, εἴτε ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, εἴτε ἐπὶ κοινωνίας, εἴτε ἐπὶ δούλων ἢ δεσποτῶν, καὶ ἐπὶ πάντων τῶν παραπλησίων.

περὶ τῶν κατὰ ἀπόστροφον καὶ συμπαθούντων ἀλλήλοις.

Τὰ κατὰ ἀπόστροφον δωδεκατημόρια, ἢ συμπαθοῦντα ἄλληλα, δι' ὁμοζωνίαν, καὶ τὸ ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις ἀναφέρεσθαι, συμπαθεῖ. ὁμόζωνα δέ ἐστιν, ὅταν τοῦ αὐτοῦ ἀστέρος τυγχαίη τὰ ζῴδια. ἰσανάφορα δὲ, τὰ ἐν ἴσαις ὥραις ἀπὸ τοῦ ἀφανοῦς εἰς τὸ φανερὸν ἀναφερόμενα. αἱ δὲ τῶν ὁμοζωνούντων ζῳδίων, κατὰ τὸν τῶν ἀσυνδέτων λόγον, διαστάσεις ἔχουσιν οὕτως. ♈ πρὸς ♏. ♉ πρὸς ♎, καὶ ♎ πρὸς ♉, αἰγόκερως πρὸς ♒. καὶ ὑδροχόος πρὸς ♑. τῶν δὲ ἰσαναφόρων καὶ ἀντιστρόφων ζῳδίων αἱ τάξεις εἰσὶν αἵδε. ♈ πρὸς ♓, καὶ ♊ πρὸς ♑, καὶ καρκίνου πρὸς ♐, καὶ ♍ πρὸς ♎ διὰ β μὲν γὰρ, καὶ ς καὶ η, καὶ ιβ ἀπ' ἀλλήλων ὑπάρχει. ἔχει δὲ συμπάθειαν πρὸς ἄλληλα. καὶ τὰ μὲν γειτνιῶντα ἑαυτοῖς, καθάπερ ὡς ἐπὶ συνοικειώσεως ἐστὶ τεταγμένα, τὰ δὲ ς καὶ η καὶ ιβ ζῴδια, καθάπερ ἐπὶ διαμέτρου στάσεως τετυχότα, τὴν δύναμιν ἔχει: πλείονος δυνάμεως οὔσης, ἐπὶ τῶν κατὰ ἀποστροφὴν ὁμοζώνων καὶ ἰσαναφόρων, ἐνεργειῶν, τῶν κατ' ἐπιδεξιότητα γινομένων, ἐπὶ τῶν ἑπομένων δηλονότι καὶ ἡγουμένων, τούτῳ τῷ τρόπῳ: οἷον ἐπὶ μὲν τῶν κατὰ ἀποστροφὴν ὁμοζώνων ὄντων, πλείονα δύναμιν ἕξει, ὁ ♉ πρὸς τὸν ♎, καὶ ὁ ♈ πρὸς τὸν ♏. τῷ δὲ αὐτῷ τρόπῳ καὶ ἐπὶ τῶν ἰσαναφόρων ζῳδίων κριθήσεται, τοῦ πλείονα δύναμιν μετέχειν τὸν ♋

πρὸς

De inconiunctis inter ſe ſignis.

Inconiuncta ſigna cenſentur, quæ numero binario, ſenario, octonario & duodenario inter ſe diſtant. Dicuntur & inuicem auerſa, quæ ſecundũ hos numeros diſtantiam ſunt ſortita. In his igitur ſignis repertæ ſtellæ diſcordant, et nonnunquã inimicitias ac ſeditiones efficiunt, interdũ diſiũctiones & peregrinationes: tali ſeditione ad omnia accommodata, ſiue parentum ſit aduerſus liberos, ſiue inter fratres, ſiue inter maritum & uxorẽ, ſiue in ſocietate, ſiue inter ſeruos & dominos, & in eiuſmodi alijs.

De ijs quæ inuicem auerſa ſunt ſigna, & quæ inter ſe conſentiunt.

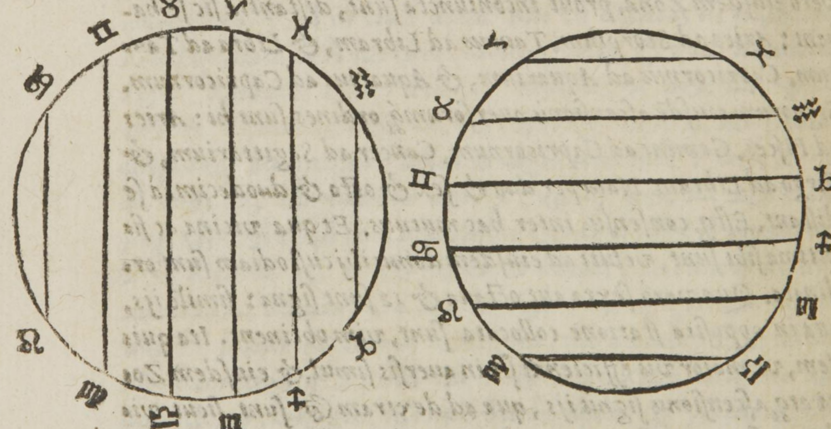
Duodecimæ Zodiaci partes, quæ inter ſe auerſæ ſunt, & conuenientiam mutuam habent, ideò conſentiunt, quòd eiuſdem Zonæ ſunt, & temporibus iiſdem aſcendunt. Eiuſdẽ Zonæ ſunt, quibus eadem ſtella dominatur. Eiuſdem aſcenſionis, quæ æqualibus horis ab imo mundi ſupra terram emergunt. Signorum verò eiuſdem Zonæ, prout inconiuncta ſunt, diſtantiæ ſic ſe habent: Aries ad Scorpium, Taurus ad Libram, & Libra ad Taurum, Capricornus ad Aquarium, & Aquarius ad Capricornum. Signorum eiuſdẽ aſcenſionis auerſorumq́ ordines ſunt hi: Aries ad Piſces, Gemini ad Capricornum, Cancer ad Sagittarium, & Virgo ad Libram. Nam per duo & ſex & octo & duodecim, à ſe diſtant. Eſtq́ conſenſus inter hæc mutuus. Et quæ vicina ac finitima ſibi ſunt, veluti ad eiuſdem domicilij cuſtodiam ſunt ordinata. Quæ verò ſexta aut octaua & 12 ſunt ſigna: ſimilẽ ijs, quæ in oppoſita ſtatione collocata ſunt, vim obtinent. Ita quidem, ut maior vis efficiendi ſit in auerſis ſimul, & eiuſdem Zonæ atq́ aſcenſionis ſignis ijs, quæ ad dextram ☞ ſunt, ſicut videlicet ſe mutuò ſequuntur & antecedunt. hoc modo in ijs quæ auerſa ſunt, & eiuſdem Zonæ: maiorem vim obtinebit Taurus ad Libram; & Aries ad Scorpium. Eodem modo de eiuſdem aſcenſionis ſignis iudicabitur: maiorem vim obtinere Cancrum

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

πρὸς τὸν ♐, καὶ τὸν ♑ πρὸς τοὺς ♊. τὰ δὲ κατὰ γειτνίασιν ἑαυτῶν ἰσανάφορα ζώδια, ὁμοίως τὴν ἴσην δύναμιν ἑαυτοῖς ἐφέξουσι, καθάπερ εἴρηται: ὥσπερ ἐπὶ ὁμοζωνίας, ἢ συσχηματισμοῦ τινὸς τεταγμένα. τὰ δὲ ὑπόλοιπα τῶν ὁμοζώνων ζωδίων, κατὰ τετράγωνον ἑαυτοῖς ὑπάρχοντα θεωρίαν, διπλασίονα ἐφέξει τὴν δύναμιν, τῶν κατὰ ἀποστροφὴν τεταγμένων ἑαυτοῖς ὁμοζώνων. ἔστι δὲ ♐ πρὸς ♓, καὶ οἱ ♊ πρὸς τὴν ♍, καθάπερ ἐπιδεξιότητος καὶ καθυπερτερήσεως αὐτῶν τεταγμένων. ἐπὶ δὲ τῶν ἰσαναφόρων καὶ σχηματιζομένων, πλείονα δύναμιν ἐφέξει ὁ ♌ πρὸς τὸν ♏, καὶ ♒ πρὸς τὸν ♉. τὰ γὰρ γειτνιῶντα ἑαυτοῖς κατὰ τὴν ὁμοζωνίαν ζώδια, τὴν ἴσην ἐφέξει δύναμιν, καθάπερ ἐπὶ συσχηματισμοῦ τετευχότα:

☞ Δεξιὰ λέγεται, ἐν τοῖς ἡγουμένοις: ἀριστερὰ δὲ, τὰ ἐν τοῖς ἑπομένοις. ἐν γοῦν τοῖς κατ' ἐπιδεξιότητα, πλείονα δύναμιν ἔχει, τὰ πλείονα διάστασιν ἔχοντα ἐν τοῖς ὁμοζώνοις.

ὁμόζωνα ἰσανάφορα.

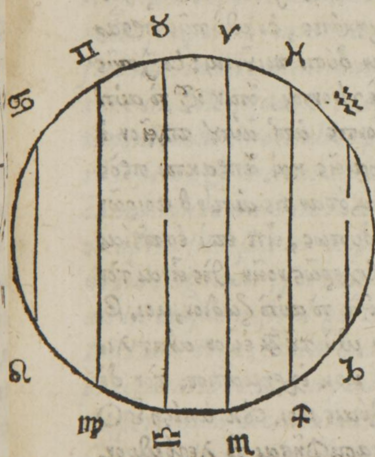
ΠΕΡΙ ὯΝ ΠΟΙΟΥ͂ΝΤΑΙ ΦΑΣΕΩΝ ΟἹ ἀστέρες πρὸς τὸν ἥλιον.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

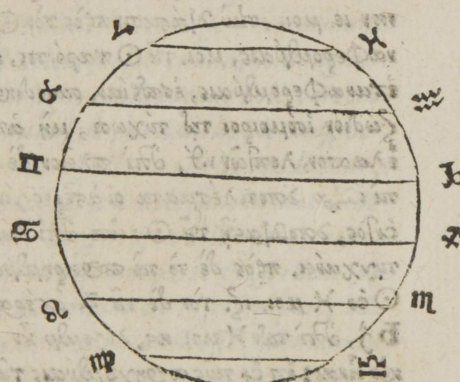
ad Sagittarium, & Geminos ad Capricornum. Quæ verò finitima ſibi ſunt & eiuſdem aſcenſionis, ſimiliter inter ſe æquali vi prædita erunt, quemadmodum dictum eſt: vt quæ in eadem Zona aut configuratione ſunt conſtituta. Reliqua deniq; eiuſdem zonæ ſigna, quæ ſecundùm quadratum inter ſe aſpectum diſtant, duplam vim obtinebunt, præ cæteris, quæ auerſa ſigna ſunt, & eiuſdem zonæ. Talia ſunt: Sagittarius ad piſces, & Gemini ad Virginem, vt quæ ad dextram, & in ſublimiore loco collocata ſunt. In eiuſdem verò aſcenſionis, & ſibi configuratis ſignis, maior vis erit Leonis ad Scorpium, & Aquarij ad Taurum. Nam quæ vicina ſibi ſunt ſecundum eandem zonam ſigna, vim eandem obtinebunt, vt inter ſeſe configurata.

☞ *Dextra dicuntur, quæ ſunt in præcedentibus: ſiniſtra, quæ in ſequentibus. In ijs ergo, quæ ſecundum dextram ſunt, maiorem vim habent, quorum maior eſt diſtantia in eadē zona.*

Eiuſdem zonæ.

Eiuſdem aſcenſionis.

DE APPARITIONIBVS, QVAS FAciunt Planetæ ad Solem.

Α. Ποιοῦνται δὲ φάσεις πρὸς τὸν ⊙ οἱ περιπολοῦντες ε ἀστέρες, ὁτὲ μὲν ἑῴας ἀνατολὰς καὶ ἑσπερίας δύσεις: ὁτὲ δὲ ἑσπερίας ἀνατολὰς καὶ ἑῴας δύσεις, τῆς αὐτῶν πορείας ἐπὶ πρῶτον καὶ β στηριγμὸν φερομένης. ἀφ' ὧν καὶ τοῖς ἀριθμοῖς, ὁτὲ μὲν ἀφαιρετικοὶ καὶ ἀκρόνυκτοι γίνονται: ὁτὲ δὲ προσθετικοὶ καταλαμβάνονται. καὶ ἐπὶ μὲν ἑῴας ἀνατολῆς οἱ ἀστέρες τυγχάνοντες, ἐνεργεῖς καὶ δραστικοὶ ἀπὸ νεότητος πρὸς τὰ ἴδια ἀποτελέσματα νοείσθωσαν. ἐπὶ δὲ ἑσπερίας ἀνατολῆς, κατὰ τὴν τῶν χρόνων πρόσβασιν, ἐν τοῖς ἰδίοις ἀποτελέσμασιν ἐνεργοῦσιν. ἐὰν δὲ καὶ ἑσπερίαν κρύψιν ποιούμενοι, ἢ καὶ ὑποποδίζοντες, ἢ καὶ ἀποκεκλικότες, ἀδρανεῖς καὶ ἀπράκτους καὶ ἀνεπιφαύτους τὰς ἀποτελέσεις ἔχουσιν. ἑῷοι δὲ ἀνατολικοὶ οἱ ἀστέρες γίνονται, ὅταν ἀποδιαστῶσι τοῦ ἡλίου μοι. ιε, ἐν ταῖς προηγουμέναις μοι., ἢ ἐν τοῖς προηγουμένοις ζῳδίοις: ἕως ἂν εἰς τὸ δέξιον Β αὐτῶν τρίγωνον τὴν κίνησιν ποιούμενοι εὑρεθῶσιν. ἑσπέριοι δὲ ὅταν ἐν ταῖς ἑπομέναις μοι., ἢ ἐν τοῖς ἑπομένοις ζῳδίοις τοῦ ⊙ ἀποδιαστῶσι, τὰς προειρημένας ιε μοι., ἕως ἂν εἰς τὸ εὐώνυμον αὐτοῦ τρίγωνον Γ εὑρεθῶσιν. ἐντὸς δὲ τῶν προειρημένων ιε. μοι., τὴν διάστασιν πρὸς τὸν ⊙ ἐσχηκότες, ἐν μὲν ταῖς προαναφερομέναις, μοι. τοῦ ⊙ παρόντες, ἑῴαν δύσιν ποιοῦνται: ἐν δὲ ταῖς ἐπαναφερομέναις, ἑσπερίαν. συνοδικοὶ δὲ γίνονται, ὅταν κατὰ τὸ αὐτὸ ζῴδιον ἰσόμοιροι τῷ τύχωσι, μὴ ἀπέχοντες ἀπ' αὐτοῦ πλεῖον ἢ ἔλασσον, λεπτῶν νθ. ἐπὶ πλεῖον δὲ ἀδρανεῖς καὶ ἄπρακτοι πρὸς τὰ ἴδια ἀποτελέσματα οἱ ἀστέρες γίνονται, ὅταν τις αὐτῶν θ μοιρῶν ἐντὸς, ἀποδιαστῇ τοῦ ⊙: εἴτε ἐπὶ ἑῴας δύσεως, εἴτε ἐπὶ ἑσπερίας τυγχάνει. πρὸς δὲ τὸ τὰ προειρημένα εὐχερῶς νοεῖν, θὲς εἶναι τὸν ⊙ ἐν Η μοι. ιζ. τὸν δὲ τοῦ ♃ ἀστέρα κατὰ τὸ αὐτὸ ζῴδιον, μοι. β. ♄ δὲ, ἐπὶ τῶν Η μοι. κς. λεγόμενον οὖν, τὸν μὲν τοῦ ♃ ἑῷον ἀνατολικὸν εἶναι: ὅτι ἐν ταῖς προηγουμέναις τοῦ ⊙ μοι. ἐχρημάτισε. τὸν δὲ τοῦ ♄, ἑσπέριον, δυτικόν: ὅτι ἐν ταῖς ἑπομέναις μοι. οὐκ ἀπέστη τοῦ ⊙ τὰς προειρημένας ιε μοι. πρὸς δὲ τὸ διασαφῆσαι τὸ λεγόμενον, αἱ προηγούμεναι μοι. καὶ τὰ προηγούμενα ζῴδια τοῦ ⊙, ἕως τῆς τοῦ τριγώνου πλευρᾶς, ἐν ταῖς προαναφερομέναις μοι., καὶ τῷ

δεξιῷ

A. *Faciunt autem apparitiones ad Solem & errantes ſtellæ: nunc quidem matutinos ortus & veſpertinos occaſus, nunc verò veſpertinos ortus & occaſus matutinos, quando eorum iter ad primam & ſecundam ſtationem tendit: à quibus & curſum ſuum remittere aliquando, & veſperi è regione Solis oriri: aliquando curſum intendere deprehenduntur. Ac in matutino ortu cùm ſunt ſtellæ, efficaces & promptæ, tanquam in prima ætate, eſſe iudicantur, ad ſignificata ſua perficienda. In veſpertino ortu, temporis demum progreſſu effectus ſuos producunt. Matutinam verò & veſpertinam occultationem facientes, aut etiam regredientes, aut in cadentibus domibus conſtitutæ: imbecilles & irritas, & haud illuſtres effectiones habent. Matutinæ orientales ſtellæ fiunt, cùm à Sole diſtiterint partibus 15, in partes aut ſigna præcedentia, donec ad dextrum B ſuum triangulum promoueantur. Veſpertinæ, cùm in partes aut ſigna ſequentia, à Sole abſuerint iiſdem 15 partib., donec in ſiniſtro ſuo trigono C reperiantur. Intra verò 15 partes illas diſtantiā à Sole nactæ, in partib. ante Solem aſcendentibus, occaſum matutinum faciunt: in aſcendentibus poſt Solem, veſpertinum. Coniunguntur cum Sole, quando in eodem ſigno eandem cum Sole partem tenent, non remotæ ab eo plus minuſvè 59 minutis. Plerunq; verò infirmæ & inertes ad proprias effectiones ſtellæ redduntur, cùm aliqua earum intra 9 partes fuerit à Sole, ſiue in matutino occaſu id fiat, ſiue in veſpertino. Atq; vt, quæ dicta ſunt, faciliùs intelligantur, fac Solem eſſe in piſcium parte 17, ſtellam Iouis in eiuſdem ſigni parte 2, Saturnum in Piſcium parte 26. Dicimus ergo, Iouem matutinum orientalem eſſe, quoniam in præcedentibus Solem partibus locum obtinuit: Saturnum verò veſpertinum occidentalem, quoniam in conſequentia non diſtat à Sole 15 partibus. Sed vt clariùs explicetur, quod dictum eſt: præcedentes partes, & ſigna præcedentia, vſque ad trigonum latus Solis, in partibus antè aſcendentibus, & in*

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

δεξιῷ μέρει τοῦ ☉, ἑῷοι σχηματίζουσιν. αἱ δὲ ἑπόμεναι μοῖραι, καὶ τὰ ἑπόμενα ζῴδια, ἕως τῆς τριγώνου πλευρᾶς τοῦ ☉, ἐν ταῖς ἐπαναφερομέναις μοίραις, καὶ τῷ εὐωνύμῳ μέρει τοῦ ☉, ἑσπερίαν τὴν θεωρίαν ἴσχουσι. καὶ αἱ μὲν πρὸς τὸν ☉ τῶν ἀστέρων γινόμεναι δορυφορίαι, ἐν ταῖς προηγουμέναις μοίραις. καὶ τοῖς προηγουμένοις ζῳδίοις τοῦ ☉ εἰσὶν, ἕως τῆς τριγώνου πλευρᾶς. § αἱ δὲ πρὸς τὴν ☾, ἐν ταῖς ἑπομέναις αὐτῆς μοίραις ἕως τοῦ ἑξῆς ζῳδίου τετάχαται τότε δὲ πρὸς τὸν ☉ γινόμεναι τῶν ἀστέρων δορυφορίαι ἐνεργεῖς καὶ ἰσχυρότεραι ὑπάρχουσιν, ὅταν ἐν τῷ αὐτῷ ζῳδίῳ ἑῷοι ἀνατολικοὶ σὺν ☉ ἐν τοῖς ※ ἐπικαίροις τόποις τῆς γενέσεως σχηματίζοντες εὑρεθῶσι, τῆς αἱρέσεως ὄντες, ἢ * οἰκοδέκτορες τοῦ ☉ ὑπάρχοντες, ὁ δὲ αὐτὸς τρόπος καὶ ἐπὶ τῆς ☾, δραστικώτερος καὶ ἐνεργέστερος νοείσθω.

☞ Οἱ τρεῖς ♄. ♃ καὶ ♂. οὗτοι γὰρ σχηματίζονται πρὸς τὸν ☉ καὶ πάντα σχηματισμόν.

§ Γίνονται γὰρ καὶ πρὸς τὴν ☾ δορυφορίαι, καὶ ἐν τοῖς ἡγουμένοις, καὶ ἑπομένοις, ἐν τῷ αὐτῷ δὲ ζῳδίῳ. μέχρι γὰρ τότε αὐτῆς ἑῷον ἀνατολικὸν τὸν ἀστέρα ἢ ἑσπέριον λεγόμενον: μέχρις ἂν ἐξέλθῃ τὸ ζῴδιον ἡ ☾, ἐν ᾧ πεποίηται πρὸς αὐτὴν τὰς φάσεις ἀστέρες.

※ Τουτέστιν, ἐν τῷ ὡροσκόπῳ, ἢ ἐν τῷ μεσουρανήματι: οὗτοι γὰρ λέγονται ἐπίκαιροι τόποι.

* Ὅταν τὸν ☉ ἔχῃ τις εἰς τὸν ἴδιον οἶκον, τότε οἰκοδέκτωρ αὐτοῦ λέγεται.

Σχόλιον. A

Ἐπὶ μὲν τῶν τριῶν ἀστέρων, νοητέον τὴν ἑῴαν ἀνατολὴν καὶ τὴν ἑσπερίαν δύσιν. τὴν δὲ ἑσπερίαν ἀνατολὴν καὶ ἑσπερίαν δύσιν, καὶ ἑῴαν ἀνατολὴν καὶ ἑῴαν δύσιν, ἐπὶ τῶν β νοητέον, ☿ καὶ ♀. ἀκρόνυχος λέγεται, ὅταν ὁ ☉ δύνῃ: οὗτος δὲ, οἷον ὁ ♄, ὁ ♃ ἢ ὁ ♂ ἀνατέλλῃ. ἐπὶ γοῦν τῶν γ ἀστέρων, νοεῖν δεῖ ἑῴαν φάσιν καὶ ἑσπερίαν κρύψιν. ἑῴαν γὰρ κρύψιν καὶ ἑσπερίαν φάσιν, ἐπὶ τῶν τριῶν τούτων οὐκ ἄν τις εὕροι. εἰ γὰρ ἑῴα κρύψις ἐστὶ, ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων δύο γίνεται δῆλον, ὅταν τῆς πλείους ἀπὸ τοῦ ☉ ἀποστάσεως

*dextro latere Solis, matutina exiſtunt. Sequentes verò partes & ſequentia ſigna, vſq; ad triangulum Solis, in partibus poſt aſcendentibus, & ſiniſtro latere Solis, pro veſpertinis habentur. Et ſtipationes quidem, quibus planetæ Solem comitantur, in partib. & ſignis ☿ ſunt Solē præcedentib., vſq; ad latus triangulare. Sed Lunæ comitatus fit in partib. eam ſequentib., vſq; ad ſignum proximum. Tunc verò ſtellarum circa Solem ſtipationes efficacitate & robore plùs valent, quando in eodem ſigno matutinæ orientales cum Sole, in locis genituræ oportunis ⁂ reperiuntur, eiuſdemq; ſunt conditionis, aut domo Solem recipiunt. * Eadem ratio & in Luna potentior et efficatior eſſe intelligatur.*

☞ *Hi tres: ♄, ♃ & ♂. Ij. n. quacunq; figura Solem aſpiciunt.*

☿ *Nam & Luna ſtipari ſolet, tùm in præcedentia, tùm in ſequentia, in eodem tamen ſigno. Eò vſq; enim ſtellam reſpectu Lunæ, matutinam orientalem dicimus, aut veſpertinam: donec Luna egrediatur ſignum, in quo apparitiones ad ipſam ſtellæ fecerunt.*

⁂ *Hoc eſt, in Horoſcopo, aut in medio cœli. Nam hæc dicuntur loca oportuna.*

* *Quando Solem aliquis planeta habet in domo propria, tunc hoſpitator eius dicitur.*

Scholion *A.*

De tribus planetis accipiendus eſt matutinus ortus, & veſpertinus occaſus. Veſpertinus verò ortus & veſpertinus occaſus: ac matutinus ortus & matutinus occaſus, duob. accidunt, nempe Mercurio & Veneri. Acronychus planeta dicitur, quando ſol occidit: hic verò, vt Saturnus, Iupiter aut Mars oritur. Itaq; in ſtellis tribus conſiderare oportet matutinam apparitionem, & veſpertinam occultationem. Nam matutinam occultationem & veſpertinam apparitionem, in hiſce tribus aliquis non inuenerit. Cùm enim matutina occultatio ſit, (ſicut in reliquis duobus manifeſtum eſt) quando ex integra à Sole diſtan-

tia,

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

σεως γινομένης τοῦ ἀστέρος, αὖθις προποδίζῃ ὁ ἀστήρ, καὶ ἐπὶ τὸν ☉ αὐτὸν χωρῇ: ἐπὶ τῶν τριῶν τούτων μὴ δυναμένου τούτου γίνεσθαι, διὰ τὸ μὴ περὶ αὐτὸν τ. τοὺς ἀστέρας τούτους κινεῖσθαι· πῶς κρύψιν ἑῴαν πρὸς αὐτὸν ποιήσονται, γινόμενοι κατὰ τὸ ἀπόγειον τοῦ ἐπικύκλου, καὶ ἀποστάντες τούτου πολλὴν διάστασιν: ἐπὶ γὰρ τοῦ ☿ καὶ τῆς ♀, τοῦ κέντρου τοῦ ἐπικύκλου τὸ αὐτὸ σημεῖον ἐπέχοντος τῇ μέσῃ τοῦ ☉ κινήσει, ὅταν ἀπὸ τοῦ β στηριγμοῦ, ὡς ἐπὶ τὸ ἀπόγειον τοῦ ἐπικύκλου προβῶσι, τότε ποιοῦνται τὴν ἑῴαν κρύψιν. τοῦτο δὲ περὶ τοὺς τρεῖς οὐ γίνεται. τὸ γὰρ κέντρον τοῦ ἐπικύκλου αὐτῶν, πόρρω τῶν τοῦ ☉ κινημάτων γίνεται, καὶ μόνον τηνικαῦτα κατὰ τὸ ἀπόγειον τοῦ ἐπικύκλου ὁ ἀστὴρ ἐστὶ, καὶ ὁ ☉ ἅμα, ὅταν ἡ ἑσπερία κρύψις γίνηται. μετὰ δὲ τοῦτο κατὰ τὸν ἑῷον ὁρίζοντα, καὶ τοῦ ☉ καὶ τοῦ ἀστέρος γινομένου, ὁ μὲν ☉ ἐπὶ τὰ ἑπόμενα χωρῶν, ἔξεισι τὸ κέντρον τοῦ ἐπικύκλου. ὁ δὲ ἀστὴρ ἀπὸ τοῦ ἀπογείου τοῦ ἐπικύκλου κατερχόμενος, ὅταν ὁ ☉ σύμμετρον ἀποστῇ, ιε τυχὸν ἢ καὶ κ μοι., τότε ὁ ἀστὴρ ἑῴαν ποιεῖται φάσιν, κατερχόμενος ἀπὸ τοῦ ἀπογείου τοῦ ἐπικύκλου. τριγωνικὴν δὲ ἀπόστασιν τοῦ ☉ ποιησαμένου, κατιὼν ὁ ἀστὴρ καὶ ἔτι, καὶ γινόμενος ἐν τοῖς προηγουμένοις τοῦ ἐπικύκλου, ποιεῖται στηριγμόν. γινόμενος δὲ κατ' αὐτὸ τὸ περίγειον τοῦ ἐπικύκλου, καὶ τοῦ ☉ ἐπὶ πλέον ἀποχωρήσαντος, γίνεται ἀκρόνυχος, ὡς συμβαίνειν, τοῦ ☉ ἀνατέλλοντος, τὸν ἀστέρα δύειν, καὶ ἀνάπαλιν τοῦ ἀστέρος ἀνατέλλοντος, τὸν ☉ δύειν. πλέον δὲ τοῦ ☉ ἀποστάντος, τουτέστιν ἕως σμ μοι., ἐπὶ ♄ καὶ ♃, ἐπὶ δὲ τὰ ἡγούμενα μοι., ρκ. συμβαίνει πάλιν, τὸν β γίνεσθαι στηριγμὸν, τοῦ ἀστέρος παρελθόντος τὸ περίγειον τοῦ ἐπικύκλου, καὶ γινομένου κατὰ τὴν ὁμοταγῆ θέσιν, ἔνθα ὁ ά ἐγίνετο στηριγμός. καὶ ἔστι τὸ μὲν ά τρίγωνον τὸ κατὰ τὸν πρῶτον στηριγμὸν, ἀπόστασις τοῦ ἀστέρος πρὸς τὸν ☉ κατὰ δεξιὸν τρίγωνον: ἐπὶ τὰ ἡγούμενα γὰρ αὐτοῦ ἀφίσταται. τὸ δὲ β τρίγωνον, εὐώνυμον: ἐπὶ τὰ ἑπόμενα γὰρ ὁ ἀστὴρ ἀφίσταται. προχωρήσαντος δὲ καὶ ἔτι τοῦ ἡλίου, ὡς συνεγγίσαι τῷ κέντρῳ τοῦ ἐπικύκλου, προβαίνει καὶ ὁ ἀστὴρ ἔτι, καὶ γίνεται κατὰ τὸ ἀπόγειον τοῦ οἰκείου ἐπικύκλου, ἔνθα καὶ πρότερον τῷ μέσῳ συνέμιξεν ☉ καὶ πάλιν γίνεται σύνοδος, κατὰ τὸν ἑσπέριον ὁρίζοντα.

tia, ſtella rurſum progreditur, & ad Solem ipſum vadit: & in tribus hiſce hoc fieri nequeat, propterea, quòd hæ ſtellæ circa Solem non voluuntur: quomodo occultationē matutinā reſpectu eius facient, conſtituti circa apogeum Epicycli, & remoti ab hoc ad maximam diſtantiam? Quoniam enim in Mercurio & Venere, centrum Epicycli idem punctum obtinet cum medio Solis motu: quando ij planetæ à ſecunda ſtatione verſus apogeū Epicycli progrediuntur, tunc faciunt matutinā occultationem: id quod in tribus illis non accidit. Nam centrum Epicycli eorum, longè à motibus Solis recedit: & ſolùm tunc circa apogeum Epicycli ſtella eſt, ſimulq́ cum ea Sol, quando veſpertina occultatio facta fuerit. Poſtea circa finitorem orientalem, tùm Sole tùm ſtella conſtitutis, Sol quidem in conſequentia progrediens, diſcedit à centro Epicycli: ſtella vero ab apogeo Epicycli deſcendens, quando & Sol ſecundum proportionem tantùm inde diſtiterit, 15 puta aut 20 partes, manè apparere incipit. Sed quando Sol ad triquetram peruenit diſtantiam: ſtella etiamnum deſcendens, & conſtituta in præcedentibus Epicycli partibus, ſtationem facit. Cùm ipſum perigeum Epicycli attigerit, & Sol adhuc longiùs diſceſſerit: ſtella fit acronychus, & contingit, vt Sole oriente, ipſa occidat, ac rurſum ipſa occidente, Sol emergat. Longiùs autem progreſſo Sole, ſcilicet vſq; ad 240 partes, in Saturno et Ioue: In præcedentia vero partes 120: ſecunda accidit ſtatio, poſtquàm ſtella pertranſijt perigeum Epicycli, & ſimilem poſitum ſortita eſt ei, in quo prima facta eſt ſtatio. Eſtq́ primum triangulum circa primam ſtationem, diſtantia ſtellæ à Sole, ſecundum dextrum triangulum: quia in præcedentia ab eo diſtat. Alterum vero trigonum, ſiniſtrum: quia in conſequentia ſtella diſtat. Sole deniq; longiùs progrediente, vt appropinquet centro Epicycli: ſtella etiam vlteriùs mouetur, & accedit ad apogeū ſui Epicycli, vbi antea quoq; cum ipſo ſe cōiunxit Sole, fitq; iterum congreſſus circa veſpertinum

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

ὁρίζοντα. καὶ λέγεται τότε κρύψις. ἐπεὶ γὰρ πρότερον φαινόμενος, νῦν ἀφανής ἐστι, συνελθόντος αὐτῷ τοῦ ☉: δῆλον, ὡς κρύπτεται. καὶ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ἐπὶ τῶν τριῶν τούτων ἑσπερίαν φάσιν. μάτην οὖν τούτῳ ἐρραψῴδηται, τὸ καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν τούτων λέγειν ἑσπερίαν φάσιν ἢ κρύψιν ἑῴαν, ἅπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων βνοῦνται καὶ γίνονται.

σχόλιον Β.

Ἑρμῆς καὶ ♀ πρὸς μὲν τὸν ☉ οὔτε τρίγωνον ποιοῦσιν, οὔτε ἑξάγωνον, οὔτε τινὰ σχηματισμόν. πῶς γάρ, τοῦ μὲν κβ ἀφεστῶτος μοι., τῆς δὲ μη; ἀλλήλους δὲ ἑξαγωνίζουσιν, ὅταν ὁ μὲν περὶ τὰ ἑπόμενα, τοῦ ☉ μοι. κβ ἀφίσταται: ἡ δὲ εἰς τὰ ἡγούμενα μη. γίνονται γὰρ ξ καὶ πλεῖον, ὅπερ ἑξάγωνόν ἐστιν.

σχόλιον Γ.

Οὐ καλῶς τοῦτο φησίν. ἑσπερίους γὰρ ἀποστῆναι τοῦ ☉ τοὺς τρεῖς τούτους ἀστέρας, εἰς τὸ εὐώνυμον τρίγωνον, ἀδύνατον: ὡς συνοδεύοντας αὐτῷ, καὶ ἔπειτα ἀποστάντας, διὰ τὸ καταλαμβάνεσθαι αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ☉. ἐπὶ δὲ τῶν β, οὐδὲ ὅλως τρίγωνον πρὸς τὸν ☉ ἢ ἕτερον σχῆμα γίνεται.

περὶ στηριγμῶν.

Ἐνδιάφοροι δὲ οἱ στηριγμοὶ τῶν ἀστέρων, καὶ οὐχ οἱ αὐτοὶ γίνονται. ὁ μὲν τοῦ ♄ καὶ ♃ καὶ τοῦ ♂ ἀποστάντες τοῦ ☉, πλέον ἢ ἔλασσον μοι; ρκ, καὶ κατὰ τὸ δεξιὸν αὐτοῦ τρίγωνον φανέντες, τὸν πρῶτον στηριγμὸν ποιοῦνται, καὶ βραδυτέρως κινούμενοι κατὰ τὴν αὐτὴν μοι. εἰλοῦνται, ἕως ἂν ὑποποδίσαντες, τοῖς ἀριθμοῖς ἀφαιρετικοὶ γίνωνται, ∴ τοῦ πρώτου αὐτῶν στηριγμοῦ, ἐπὶ τὴν τῶν ἀριθμῶν ἀφαίρεσιν τρεπομένου: τοῦ δὲ β, ἐπὶ πρόσθεσιν. καὶ ‡ καθολικῶς δέ, ἀφαιρετικοὶ τοῖς ἀριθμοῖς οἱ προειρημένοι τρεῖς ἀστέρες γίνονται, ὅταν ϛ, ἢ ζ, ἢ η ζώδια τοῦ ☉ ἀποδιαστῶσι, καὶ κατὰ ☍ αὐτοῦ φανέντες, εἴσω μοι; ρπ, ὅπερ ἐστὶ ζώδια ζ, ἀπὸ τῆς ἡλιακῆς ἀκτῖνος ἀκρόνυκτον τὴν φάσιν ἔχουσι. καὶ ☞ αἱ ἀναποδίσαντες, ἐπὶ πλεῖον

τοῖς

horizontem, ac dicitur tunc occultatio. Quoniam enim antea apparens ſtella nunc euaneſcit, congrediente cum ea Sole: manifeſtum eſt, quòd occultatur. Nec licet dicere, in tribus hiſce veſpertinam eſſe apparitionem. Itaq; temerè ſuperiori hoc aſſutum eſt, quòd etiam in his tribus nominetur veſpertina apparitio, aut occultatio matutina: quæ in cæteris duobus conſiderari & fieri ſolent.

Scholion *B.*

☿ & ♀ Solem neq; triquetra, neq; ſextili, neq; alia quapiam figura aſpiciunt. Quomodo enim id fiet: hoc 22 diſtante partibus, illa verò 48? Cæterùm inter ſe aſpectu Sextili configurantur, quando hic quidem ſecundum ſignorum ordinem, à Sole diſtat partibus 22: hæc autem contra ſeriem, 48. Conſiunt enim 60 & plùs, qui eſt aſpectus Sextilis.

Scholion *C.*

Non rectè hoc dicit: Nam veſpertinas diſtare à Sole haſce tres ſtellas, in ſiniſtrum trigonum, eſt impoſsibile: vtpote quæ comitantur Solem, & poſtea ab eo diſtant, eò quòd Sol eas inſequitur & apprehendit. In duobus vero inferioribus, nullus omnino trigonus aut alius, ad Solem fit aſpectus.

De ſtationibus.

Diuerſæ ſtationes ſtellarum ſunt, nec eædem. Nam Saturnus, Iupiter & Mars, diſtantes à Sole plùs aut minùs partibus 120, in dextro eius trigono, primam ſtationem faciunt: tardiusq; circa eandem partem voluuntur, donec regredientes, curſum inhibeant, eorum prima ∴ ſtatione in diminutionem numerorum conuerſa: Secunda vero, in numerorum aut motus incrementum. ‡ Vniuerſaliter autem diminutæ numeris fiunt tres eæ ſtellæ, cum 6 vel 7 vel 8 ſignis à Sole diſtiterint. Et in oppoſitione eius conſiſtentes, intra partes 180 (quæ ſunt ſigna 6) Sole veſperi occultato, ipſæ in ortu emergunt. Ac pedem ☞ retrahentes, plùs

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

τοῖς ἀριθμοῖς ἀφαιροῦσι, καὶ τῇ αὐτῶν περιφερείᾳ μείζους φαίνονται, ἀπὸ τῆς τοῦ ☉ ἀκτῖνος τὸ διαυγὲς φῶς λαμβάνοντες. στηριγμὸς δὲ γίνεται δεύτερος τῶν προειρημένων ἀστέρων, ὅταν εἰς τὸ ἑπόμενον μέρος τῆς τοῦ ☉ ἀκτῖνος ἀποδιαστῶσι, πλεῖον ἢ ἔλασσον μοι., ρκ, ἐν τῷ εὐωνύμῳ τριγώνῳ τοῦ ☉ τετυχότες οἱ ἀστέρες, καὶ ἀρξάμενοι προποδίζειν ἐπὶ τούτου τοῦ σχήματος, ταχυτέραν τὴν κίνησιν ποιοῦνται, προσθετικοὶ τοῖς ἀριθμοῖς ἐπὶ τοῦ ζωδιακοῦ γινόμενοι. ὅθεν οἰκείως ἐκλήθησαν στηριγμοί. ὁ μὲν οὖν α, ἀπὸ τοῦ ἑστάναι τοὺς ἀστέρας, καὶ ἀναποδίζειν αὐτοὺς, ἀφαιροῦντας τοῖς ἀριθμοῖς, ἐκλήθη στηριγμὸς ἀφαιρετικός: ὁ δὲ β, ἀπὸ τοῦ ἑστάναι, καὶ προσειλθέναι εἰς κίνησιν ταχυτέραν τοῖς ἀριθμοῖς, ἐκλήθη στηριγμὸς προσθετικός. ἀκρόνυκτοι δὲ λέγονται, ἐπειδὴ κατὰ ☍ τοῦ ☉ τυχόντες, μετὰ δύσιν αὐτοῦ ἀνατέλλουσι. μόνος δὲ ὁ τοῦ ♂ ἀστὴρ [illegible] ἀνωμάλως κινεῖται, ὅταν στηρίζειν μέλλῃ. καὶ τὴν μὲν πρώτην ἀνωμαλίαν ποιεῖται, ὅτε ἑῷος ἀνατολικὸς ὤν, διίσταται τοῦ ☉ μοι. πβ, ἐπὶ τὸν α στηριγμὸν φερόμενος: τὴν δὲ δευτέραν, ὅταν ἑσπέριος ἀνατολικὸς φαίνηται, τὰς αὐτὰς πβ. μοι., διεστηκὼς τοῦ ☉, ἀπὸ τοῦ β στηριγμοῦ φερόμενος, καὶ τοῖς ἀριθμοῖς προστιθείς. ἐκλήθησαν δὲ ἀνωμαλίαι ὅτι ἀνωμάλως ⁖ τὴν κίνησιν ποιεῖται ὁ ἀστὴρ, ἐπὶ τούτων τῶν σχημάτων καθεστώς. πάντοτε δὲ ὁ ἀστὴρ οὗτος, εἴτε τὴν α ἀνωμαλίαν ποιεῖται, εἴτε τὴν β, ἐπὰν ὑπὸ τὸν ☉ καλοπτεύσῃ: τὴν πατρικὴν περιουσίαν ἐρημοῖ, καὶ αὐτῷ τῷ πατρὶ ὄλεθρος γίνεται. πρὸς τούτοις δὲ καὶ σινῶν ἢ παθῶν, μάλιστα δὲ περὶ ὀφθαλμοὺς ἢ φρενοβλαβείας τὴν κάκωσιν ποιεῖται: τῆς αἰτίας ἐσομένης, ὁτὲ μὲν περὶ τὸν πατέρα, ὁτὲ δὲ περὶ αὐτὴν τὴν γένεσιν. ὁ δὲ τῆς ♀ καὶ τοῦ ☿, ἐπὶ τῆς τῶν στηριγμῶν κινήσεως, ἐνδιάφορον τὴν παραλλαγὴν ἔχουσι. στηριγμὸς γὰρ γίνεται α, ἐπὶ τῶν β τούτων ἀστέρων, ἐνδιαφόροις μοι. καὶ ὁ μὲν στηρίζει, ὅταν εἰς τὸ ἑπόμενον μέρος τοῦ ☉ ἀποδιαστῇ μοι., μη: τότε γὰρ ἄρχεται ἀναποδίζειν καὶ ἀφαιρεῖν τοῖς ἀριθμοῖς, βραδυτέραν τὴν κίνησιν ποιούμενος: ἄχρις ἂν τῷ ☉ συνοδεύσας, εἰς ἑῴαν ἀνατολὴν καταντήσῃ, καὶ τὰς αὐτὰς μη μοι. ἀποδιαστῇ τοῦ ☉, καὶ τὸν β στηριγμὸν ποιήσηται.

ὁ δὲ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

numeris auferunt, maioresq; in ambitu ſui corporis apparent, ſplendidum lumen à Solis radio accipientes. Statio ſecunda illarum ſtellarum fit, vbi ſecundum ſignorum ordinem à radio Solis diſtiterint, plùs aut minùs partibus 120, in ſiniſtro trigono Solis conſtitutæ: & quando progredi incipientes in hac figura, velociorem motum faciunt, vtpote numeris in zodiaco adÿcientes. Vnde concinnæ ſunt ſtationum appellationes. Prima enim, quòd ſtellæ ſtant & regrediuntur, detrahentes numeris aut motui, vocata eſt ſtatio auferens: Altera à ſtando & adÿciendo, quòd motu celeriore numeris aliquid addatur, adÿcientis ſtationis nomen acquiſiuit. Acronycti verò dicuntur, quando circa oppoſitum Solis radium, poſt occaſum eius oriuntur. Sola Martis ♂ ſtella inæqualiter mouetur, quando ſtationalis futura eſt. Et primam quidem anomaliam Mars facit, quando matutinus orientalis diſtat à Sole partibus 82, ad primam ſtationem tendens: alteram, cùm veſpertinus orientalis apparuerit, itidem partibus 82 à Sole remotus, & à ſecunda ſtatione diſcedens, numerisq; auctus. Vocârunt anomaliam, quia inæqualiter ∴ mouetur ſtella Martis, in his figuris conſtituta. Semper hæc ſtella, ſiue primam anomaliam faciat, ſiue ſecundam, ſi Solem ☍ aſpexerit, bona patria diſsipat, & ipſi patri fit pernicioſa. Inſuper & vitiorum ac morborum autor fit: maximè verò, oculos aut mentem lædendo detrimentum adfert, ita vt cauſa interdum ſit in patre, interdum in ipſa genitura. Cæterùm ſtella Veneris & Mercurij in ſtationum motu, aliam quàm tres ſuperiores, rationem obſeruant. Statio enim prima harum duarum ſtellarum fit in diuerſis partibus: & Venus quidem fit ſtationalis, cum ſecundum ſignorum ordinem à Sole diſtiterit, partibus 48. Tunc enim incipit regredi, & ſubtrahere numeris, tardiùs ſe mouens, donec cum Sole coniuncta, in matutinum ortum occurrat: & poſtea ÿſdem partibus 48 diſtans à Sole, ſecundò fit ſtationalis.

ὁ δὲ τοῦ ☿ ἀστὴρ ποιεῖται τὸν α στηριγμὸν, ὅταν ἐν τῷ ἑπομένῳ ζωδίῳ τοῦ ☉ ἀποδιαστῇ, μοι. κβ: καὶ τότε ἄρξηται ὁμοίως ἀναποδίζειν, βραδυτέραν τὴν κίνησιν ποιούμενος, ἄχρις ἂν τῷ ☉ συνοδεύσας, ἐπὶ τὴν ἑῴαν ἀνατολὴν καταντήσῃ, καὶ τὰς αὐτὰς κβ μοι. ἀποδιαστῇ τοῦ ☉, καὶ τὸν δεύτερον στηριγμὸν ποιήσηται. ὁ μὲν τῆς ♀, οὐκ ἀφίσταται τοῦ ☉ πλεῖον ζωδίων β. ὁ δὲ τοῦ ☿, μέχρις ἑνὸς ζωδίου. τὴν δὲ ἀκρίβειαν τούτων ὁ ✠ πρόχειρος κανὼν κλαυδίου πτολεμαίου παραστήσει.

∴ Μετὰ γὰρ τὸν πρῶτον στηριγμὸν, ἀφαιρεῖ πλεῖον ἐπὶ τοῦ ζῳδιακοῦ, κινούμενος ἐν τῷ ἐπικύκλῳ κατὰ τὸ περίγειον: ἀφαιρέντων τῶν ἐν τῷ περιγείῳ ἡμερησινῶν κινημάτων, τινὰ λεπτὰ, ἐν τῷ ζῳδιακῷ.

‡ Μέχρι γὰρ δ ζωδίων προστιθεὶς, στηρίζει τηνικαῦτα. μετὰ δὲ τοῦτο, ἄρχεται ἀφαιρεῖν, τοῦ ☉ προϊόντος, ἐπὶ τὸ μετ' αὐτὸν, ε, ἢ καὶ ϛ ζώδιον.

☞ Ἀπὸ τοῦ περιγείου τοῦ ἐπικύκλου ἀνερχόμενοι, μετὰ τὴν ἀκρόνυκτον, εἰς τὸ ἀπόγειον, ἵνα καὶ ὁ β στηριγμὸς γένηται.

● Οὐδὲ γὰρ ἐν ταῖς ρκ μοι οὗτος στηρίζει: ἀλλ' ἢ ἐν ρβ. ἢ ρδ. διὸ καὶ ἀνωμάλως λέγεται στηρίζειν. γίνεται δὲ τοῦτο, διὰ τὴν ταχεῖαν αὐτοῦ ὁμαλὴν κίνησιν ἐπὶ τοῦ ἐπικύκλου. λα. γὰρ κινεῖται.

∴ Διὰ τὸ μὴ ὡρισμένας εἶναι τὰς μοι; ἐν αἷς τὸν στηριγμὸν οὗτος ποιεῖται.

☙ Ἵνα τετράγωνος γένηται πρὸς αὐτὸν. μετὰ γὰρ τὸν στηριγμὸν, ἐν τῇ ρβ μοι; γινόμενον, μετὰ η μοι; γεγωνὼς η, τετράγωνος ἔσται πρὸς τὸν ☉.

✠ Ἐν γὰρ τοιούτῳ κάνονι, ἡ μεγίστη προσθαφαίρεσις τούτων δήλη γίνεται, ἐκ τῶν τῆς ἀνωμαλίας κανονίων.

περὶ ὧν ποιεῖται σχημάτων, ἡ ☾ πρὸς τὸν ☉.

Τὰ δὲ τῆς ☾ σχήματα, ἅπερ καλεῖται ✠ φάσεις, ἐστὶ τάδε: σύνοδος, γέννα, ἀνατολὴ, μηνοειδὴς α, μηνοειδὴς β, διχότομοι β, ἀμφίκυρτοι β, πανσέληνος. τινὲς δὲ βούλονται καὶ ιά. προστιθέναι, τὸ πλησισέληνον. καὶ σύνοδος μὲν ἐστιν, ὅταν ἡ ☾ ἰσόμοιρος

Sed ſtella Mercurij primam ſtationem facit, cùm in ſequenti ſigno à Sole diſtiterit partibus 22. & tunc ſimiliter incipit regredi, tardiori motu incedens, donec Soli copulata occurrerit in matutinum ortum: & iiſdem 22 partibus à Sole remota, ſecundam ſtationem facit. Stella quidem Veneris non recedit à Sole longiùs duobus ſignis: Mercurius verò vſque ad ſignum vnum. Exquiſitam horum rationem ✠ exhibebit Canon Claudij Ptolemæi, qui extat.

∴ *Poſt primam enim ſtationem ſtella plus ſubtrahit de Zodiaco, mota in Epicyclo circa perigeum: ſubtrahentibus in perigeo diurnis motibus, aliquot minuta in Zodiaco.*

‡ *Nam vſque ad quatuor ſigna, numeris addens, ſtationem ibi facit. Poſt verò incipit ſubtrahere, Sole ab eo progrediente, vſque ad 5 aut 6 etiam ſignum.*

☞ *In perigeo Epicycli aſcendentes, poſt acronycton, verſus apogeum, vt etiam altera ſtatio fiat.*

♣ *Neque enim in 120 partibus hæc ſtat: Sed aut in 82 aut 84. Ideo & inæqualiter dicitur ſtationem facere. Fit autem hoc, ob celerem eius motum medium in Epicyclo. 31 enim Scrupulis mouetur.*

∴ *Propterea quòd non definitæ ſunt partes, in quibus ſtationem hic facit.*

☙ *Vt in quadrato ipſius ſit. Nam poſt ſtationem, in 82 parte factam, accedentibus 8 pattibus, 90 diſtabit, & quadratum cum Sole conficiet.*

✠ *Nam in eo Canone maxima proſtaphæreſis aut æquatio horum manifeſta eſt, ex canonijs anomalia.*

De configurationibus Lunæ erga Solem.

Figuræ Lunæ, quæ apparitiones ✠ vocantur, ſunt hæ: cōgreſſus, progenies, ortus, corniculans prima, corniculans ſecunda, dimidiatæ duæ, gibboſæ duæ, plena: quidam vndecimam addere volunt, proximam plenilunio. Congreſſus eſt, cùm Luna eandem

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

μοῖρος τῷ ☉ κατὰ τὸ αὐτὸ ζώδιον τύχῃ. γέννα δὲ, ὅταν τὸν ☉ παρέλθῃ μοι. μίαν. Ἀνατολὴ δὲ, ὅταν μοίρας ιε παραλλάξῃ. Μηνοειδὴς φαίνεται α, ὅταν ἡ ☾ εἰς τὸ ἑπόμενον μέρος τοῦ ☉ ἀποδιαστῇ μοι. ξ, ἐπὶ ἑξαγωνικοῦ σχήματος καθεστῶσα. διχότομος δέ ἐστι α, ὅταν ἡ ☾ εἰς ἑπόμενον μέρος τοῦ ☉, ἀποδιαστῇ μοι. ϟ, ἐπὶ τετραγώνου πλευρᾶς ὑπάρχουσα. Ἀμφίκυρτος δὲ ἐστι α, ὅταν εἰς τὸ ἑπόμενον μέρος τοῦ ☉ ἀποδιαστῇ μοι. ρκ, ἐπὶ τριγώνου πλευρᾶς καθεστῶσα. πλησισέληνος δὲ, ὅταν ἀπὸ ϛ ζωδίων, μοι. δὲ ρν, ἐν τοῖς ἑπομένοις τοῦ ☉ τυγχάνῃ, μήπω τὴν διάμετρον ποιησαμένη. πανσέληνος δέ ἐστιν, ὅταν εἰς τὸ ἑπόμενον μέρος τοῦ ☉ ἀποδιαστῇ ἡ ☾, μοι. ρπ, ἐπὶ διαμέτρου στάσεως, ὁ καλεῖται πανσεληνιακὸς σύνδεσμος. ἀπόκρουσις δέ ἐστιν, ὅταν ἡ ☾ παραλλάξῃ τὴν κατὰ διάμετρον ἡλιακὴν μοι. ὁ καλεῖται μειώσεως, μοίρας * ξ λ * Ἀμφίκυρτος δέ ἐστι δευτέρα, ὅταν ἐκ τοῦ ὄπισθεν μέρους τοῦ ☉ ἀποδιαστῇ μοι ρκ, ἐπὶ τριγώνου πλευρᾶς καθεστῶσα. διχότομος δὲ β, ὅταν ἐκ τοῦ αὐτοῦ μέρους τοῦ ☉, ἀποδιαστῇ μοι. ϟ, ἐπὶ τετραγώνου πλευρᾶς ὑπάρχουσα. μηνοειδὴς δὲ ἐστι β, ὅταν ἐκ τοῦ ὄπισθεν μέρους τοῦ ☉ ἀποδιαστῇ μοι. ξ, ἐπὶ ἑξαγώνου σχήματος. ὅθεν οἰκείως κατὰ τὴν τῶν σχημάτων ἐναλλαγὴν, καὶ τὰς ὀνοματοποιΐας ἔσχε. Σύνοδος γὰρ ἐκλήθη, ἀπὸ τοῦ συνιέναι τῷ ☉ τὴν ☾, καὶ τὴν αὐτὴν αὐτῷ ὁδὸν τροχάζειν. γέννα δὲ ἐκλήθη, ἐπεὶ παραλλάξασα αὐτὸν μοι. α, ἄρχεται φαίνεσθαι, οὐχ ὡς πρὸς ἡμᾶς. Ἀνατολὴ δὲ, ὅταν παρελθοῦσα μοι. ιε, ψαμμοειδὲς φῶς ἀναλαβοῦσα φαίνηται. μηνοειδὴς δὲ ἐκλήθη, ἐπειδὴ τὴν ὁμοίαν αὐτῆς ἰδέαν ἀναλαβοῦσα φαίνεται: αὐτὴ γὰρ ἡ ☾ μηνιαία ἐστὶν, ἐπειδὴ καὶ μηνιαίαν τὴν ἀνατολὴν ποιεῖται. Διχότομος δὲ ἐκλήθη, ἐπειδὴ καθ' ἡμισείαν τοῦ φωτὸς γενομένη, διχοτομιαία φαίνεται. Ἀμφίκυρτος δὲ ἐκλήθη, ἐπειδὴ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν κυρτοειδὴς θεωρία τοῦ φωτὸς αὐτῆς φαίνεται. πλησισέληνος δὲ ἐκλήθη, ἀπὸ ϛ ζωδίου φανεῖσα. πανσέληνος δὲ, ὅτε πεπλήρωται τῷ φωτὶ, ἀπὸ τῶν τοῦ ☉ αὐγῶν, κατὰ ☍ αὐτῷ στάσιν φανεῖσα, ἅπαν τὸ σέλας τοῦ φωτὸς πεπληρωμένον ἔχουσα: ὅθεν καὶ αὐτὴ, ὁμοία αὐτῷ κυκλοειδὴς φαίνεται.

ἀποκρου-

*dem cum Sole partem, in eodem ſigno obtinuerit. Progenies, cum Solem tranſierit parte vna. Ortus, quando partibus 15 anteuerterit. Corniculans prima apparet, cùm Luna ſecundum ſignorum ordinem, à Sole diſtiterit partibus 60, conſtituta in figura Sextili. Dimidiata prima eſt, cùm in ſequentia remota fuerit à Sole partibus 90, in latere quadrato. Gibboſa prima, cùm in ſequentia à Sole abſfuerit partibus 120, conſtituta in latere triangulari. Proxima plenilunio, quando citra 6 ſigna, partibus 150, ſecundum ordinem ſignorum à Sole abſfuerit, nondum ei oppoſita. Plena toto orbe eſt, cum ſecundum ſignorum ſeriem, diſtantia eius à Sole fuerit partium 180, in oppoſita ſtatione conſtituta, qui nodus plenilunaris appellatur. Seneſcens Luna eſt, cùm tranſierit partem Soli directè oppoſitam, qui vocatur nodus diminutionis, * * Gibboſa altera eſt, cúm à tergo Solis relicta fuerit partibus 120, in latere triquetro. Dimidiata altera, cùm ex eadem parte, à Sole fuerit remota partes 90, in latere quadrato. Corniculans altera, cùm retrò abſfuerit à Sole, partes 60, in figura ſextili. Vnde & conuenientia, pro figurarum immutatione nomina accepit. Congreſſus enim ab eo appellatus eſt, quòd congreditur cùm Sole Luna, & eodem cum eo itinere pergit. Progenies, quia præteriens ipſum vna parte, incipit naſci & apparere, etiamſi à nobis non cernatur. Ortus, quando tranſgreſſa partes 15, lumen lineæ inſtar exile terris oſtendit. Corniculans Luna nominata eſt, quoniam ea, qua notari ſolet figura apparet: Nam ipſa Luna eſt Μλεόη, quando tali figura oritur. Dimidiata dicta eſt, quoniam dimidia ſui portione illuminata cernitur. Gibboſa, quia ex vtraq; parte, incurua vel inflexa ſpecies luminis eius apparet. Propinqua plenilunio vocata eſt, quando citra ſextum ſignum conſpicitur. Plena, quando lumine tota colluſtrata eſt à Solis radijs, in oppoſito eius conſtituta, & omne iubar luminis in ea refulget: vnde etiam ipſa ſimilis Soli, orbicularis apparet.*

* * Partis unius minutis triginta.

G Seneſcens

ἀποκρουστικὴ δὲ ἐκλήθη, ἐπειδὴ παραλλάξασα τὰς κατὰ ☍ ἀκτῖνας, ἀπὸ τότε ἐκκρουσμὸν καὶ μείωσιν τῶν φωτισμῶν αὐτῆς ἔχει.

✠ Φάσεις λέγονται ταῦτα, ὅτι τῇ πρὸς τὸν ☉ ἀποστάσει φαίνονται.

Περὶ ἧς ποιεῖται ἀποῤῥοίας καὶ συναφῆς ἡ ☾ πρὸς τοὺς πλανωμένους ἀστέρας.

Τοῦ περὶ συναφῆς καὶ ἀποῤῥοίας λόγου πολυτρόπου τετυχότος, ἀναγκαῖόν ἐστι, παραστῆσαι τὴν τούτου διδασκαλίαν. ἔχει δὲ οὕτως: μεθ᾽ οἷου ἂν ἀστέρος ἡ ☾ τύχῃ, πλειονομοιροῦσα, κατὰ τὸ αὐτὸ ζώδιον, ἀπὸ τούτου τὴν ἀπόῤῥοιαν πεποίηται. ὥσπερ καὶ ὃς ἂν τῶν ἀστέρων, σὺν τῇ σελήνῃ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζωδίου ὑπάρχων, πλείονας αὐτῆς μοι. ἔχων χρηματίσῃ: αὐτὸς τὴν συναφὴν αὐτῆς ἐπιδέχεται. τῷ δὲ αὐτῷ τρόπῳ, καὶ ἐὰν ἐπὶ τῷ ἑπομένῳ ζωδίῳ ἢ τῷ προηγουμένῳ τῆς ☾ εὑρεθῶσιν οἱ ἀστέρες, εἴσω τῆς τριακονταμοιρίας ὑπάρχοντες, τὸν τῆς συναφῆς καὶ ἀποῤῥοίας ὅρον ἴσχουσιν. ὑποδείγματος χάριν: τῆς ☾ οὔσης ἐν ♐ μοι. κ, τοῦ δὲ ♂ ἐν ♏ μοι. κ, καὶ τῆς ♀ ♑ μοι. κ. λέγομεν, τὴν ἀπόῤῥοιαν τὴν ☽ γεγενῆσθαι, ἀπὸ τοῦ ♂. τὴν δὲ συναφὴν πρὸς τὸν τῆς ♀ ἀστέρα ποιεῖσθαι. οὕτως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ ζώδιον, τῶν ἀστέρων σὺν τῇ ☾ γιγνομένης κατὰ συμπαρουσίαν, εἴτε ἀποῤῥοίας εἴτε συναφῆς, πραγματευτέον. φέρε εἰπεῖν: ☾ ἐστὶ ♉ μοι. ι. ὁ τοῦ ☿ μοι. θ. ὁ δὲ τοῦ ♃ μοι. ια. λέγομεν, τὴν ☾ ἀπόῤῥοιαν πεποιεῖσθαι ἀπὸ τοῦ ☿, καὶ συνάπτειν τῷ τοῦ ♃ ἀστέρι. Ἀεὶ δὲ ὁ περὶ ἀποῤῥοίας καὶ συναφῆς λόγος ἕως τῆς τριμοιρίας + ἀπὸ α πραγματευόμενος, ὑπεράγαν ἐνεργεῖ, πρὸς τὸ τῶν ἀποτελεσμάτων εἶδος. δευτερεύει δὲ, ἡ ἀπὸ α μοι. τὸν ἀριθμὸν ἔχουσα, ἕως τῆς ἑπταμοιρίας, τῆς προειρημένης μοιρογραφίας. τρίτη δὲ κατ᾽ ἐνέργειαν, ἡ ἀπὸ α μοι; ἕως τῆς ιε. καὶ δι πραγματεύεται πρὸς τὸν περὶ ἀποῤῥοίας καὶ συναφῆς λόγον, ἀπὸ α, ἕως τῆς λ, διάστασις λαμβανομένη. * Χρησόμεθα δὲ, καὶ ἑτέρῳ ὑποδείγματι, πρὸς ἐπίγνωσιν τοῦ τῆς συναφῆς καὶ ἀποῤῥοίας λόγου. φέρε εἰπεῖν: ☾. ἐστὶ ♎ μοι. ιγ. ὁ δὲ τοῦ ♂ ἐκεῖσε μοι. ς. τοῦ ♃ ὄντος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ

ζωδίου

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

Seneſcens dicta eſt, quando prætergreſſa radios oppoſitos, ad extinctionem & diminutionem luminis tendit.

✠ *Apparitiones vocantur, quoniam tales apparent, pro diſtantia à Sole.*

De defluxu & applicatione, quam Luna facit ad ſidera errantia.

Cùm non vna ſit ratio applicationis & defluxus, certa de his doctrina afferenda eſt. Sic autem res habet: cum qua ſtella contigerit Lunam in eodem ſigno eſſe, ita vt plures partes teneat, ab ea fecit defluxum: ſicut quæ ſtella cum Luna in eodē ſigno conſtituta, plures quàm illa partes poſſederit, ea applicantem ſibi Lunam excipit. Eodem modo ſtellæ, cùm in ſequente vel antecedente Lunam ſigno repertæ fuerint, intra 30 partes ab ea diſtantes, terminum applicationis & defluxus obtinent. Exempli gratia: Luna tenente Sagittarij partē 20, Marte 20 Scorpij, & Venere 20 Capricorni: dicimus, defluxum Lunæ factum eſſe à Marte: applicationem verò fieri ad Veneris ſtellam. Similiter de defluxu & applicatione, quæ inter ſtellas & Lunam, in eodem ſigno conſtitutas accidunt, eſt agendum. Verbi cauſa: Luna eſt in Tauri parte 10, Mercurius parte 9, Iupiter parte 11. Dicimus, Lunam defluxiſſe à Mercurio, & applicare ſe ad ſtellam Iouis. Semper autem defluxus & applicationis ratio, à prima + parte in tertiam ſupputando extenſa, maximam vim habet, ad ſpeciem futurorum euentuum denotandam. Secundas tenet, quæ à prima parte numerando perçenſetur vſq; ad ſeptimam, ſecundùm priorem partium diſtributionem. Tertia in ordine efficacitatis eſt, quæ à prima parte vſq; ad decimam quintam numeratur. Quarta defluxus & applicationis ratio conficitur, ſumto intervallo ab vno, vſque ad triginta. Vtemur & alio exemplo, ad cognoſcendam rationem applicationis & defluxus. Verbi cauſa: Luna eſt in libra parte 13, Martis ſtella ibidem in parte 6, Ioue in eiuſdem*

ζωδίου μοι. κ. ἀπέῤῥευσεν ἡ ☾ τοῦ ♂, καὶ συνῆψε τῷ τοῦ ♃, εἴσω τοῦ τῆς ἑπταμοιρίας λόγου.

Τοῦ τ' ⚱ ἀποῤῥοίας καὶ συναφῆς εἴδους, κατὰ σχῆμα καὶ κατὰ ἄνεμον πραγματευομένου: πῆ μὲν κατὰ τρίγωνον, πῆ δὲ κατὰ ἑξάγωνον, πῆ δὲ κατὰ τετράγωνον καὶ ☍, πρὸς τοὺς ἀστέρας λαμβανομένου. χρηματίζει δὲ ἡ κατὰ τρίγωνον πλευρὰν συναφὴ, εἴσω μοι. ρκ, ἢ καὶ ριζ. ἡ δὲ κατὰ ἑξάγωνον, εἴσω μοι. ξ, ἢ καὶ νζ. ἡ δὲ κατὰ τετράγωνον, εἴσω μοι. ϟ, ἢ καὶ πζ. ἡ δὲ κατὰ ☍, εἴσω μοι. ρπ, ἢ καὶ ροζ: εἴτε κατὰ δεξιὸν, ἢ κατὰ εὐώνυμον σχῆμα τῶν ἀστέρων πρὸς τὴν ☾ ὑπαρχόντων. ὑποδείγματος χάριν: ὡς ἐπὶ τῆς τριγώνου πλευρᾶς, δεδόσθω, τὴν ☾ μοι. εἶναι ιε ♈. τὸν δὲ ♃ ♐ μοι. ιη, ἢ καὶ ιε. λέγομεν, τὴν συναφὴν τῆς ☾, κατὰ δεξιὸν τρίγωνον πρὸς τὸν τοῦ ♃ γεγονέναι. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν πλευρῶν, τῆς ☾ πρὸς τοὺς ἀστέρας μοιρικῶς συσχηματιζομένης νοητέον. ἡ δὲ κατὰ τὴν τοῦ ἀνέμου φορὰν ※ γινομένη, πρὸς τοὺς ἀστέρας τῆς ☾ εἴτε ἀπόῤῥοια εἴτε συναφὴ, ἰδίαν ἔχει τὴν πραγματείαν: τῆς ☾ ὁτὲ μὲν τὸν αὐτὸν ἄνεμον ἐνερχομένης, καὶ συγκατερχομένης, τῇ τῶν περιπολούντων ἀστέρων πορείᾳ: ὁτὲ δὲ ἕτερον.

☞ Δίχα δὲ τοῦ περὶ ἀποῤῥοίας καὶ συναφῆς λόγου, οὐ πολυχρονιότης, οὐκ ὀλιγοχρονιότης, οὐ πάθος, οὐ σίνος, οὐ πλοῦτος, οὐ δυστυχία, οὐ δόξα, οὐκ ἀδοξία, οὐκ ἀνδρεία, οὐκ ἀσθένεια, περὶ γενέσεως καθέστηκεν.

✠ Εὐθέως γὰρ ἄγει τὰ ἀποτελέσματα, ἐπὶ τῆς τριμοιρίας: εἴτε ἀγαθὸν, εἴτε φαῦλον. ἡ δὲ γένεσις ἐστὶν ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ, καὶ ἐὰν ἀγαθὸς ᾖ, ᾧ συνάπτει, ἀγαθά: ἐὰν δὲ φαῦλος, φαῦλα.

* Εἴτε ἀπόῤῥοια εἴτε συναφὴ ὀψὲ τῷ χρόνῳ, οὐκ ἀπὸ νεότητος, τὴν ἐνέργειαν ἴσχει: λέγω δὲ, τῆς μέσης ἡλικίας, ἢ καὶ περὶ τὸ γῆρας, τὴν τῶν ἑπομένων εἴτε ἀγαθῶν εἴτε φαύλων ποιοῦσα τελευτήν.

⚱ Εἰδήσεις φησιν, ἐκ τούτου, καὶ ὁποῖος πνεύσεται ἄνεμος, καὶ εἰ ταραχώδης ἢ εὔδιος. γνώσῃ δέ φησι, ἀπὸ τοῦ κατὰ τρίγωνον

ſigni parte 20 hærente. Defluxit Luna à Marte, & applicauit ſe ad ſtellam Iouis, intra numerationem diſtantiæ 7 partium.

Conſideratio ſpecierum defluxus & ♣ applicationis, ſecundum figuram inſtituitur, & ſecundum ventum. Et nunc è trigono, nunc è ſextili. nunc è quadrato & oppoſito ad ſtellas, ſumitur. Locum autem habet ſecundùm triangulare latus applicatio, intra partes 120, aut etiam 117. Secundùm ſextile, intra partes 60, vel 57. Secundùm quadratum, intra partes 90, aut 87. Secundum oppoſitum, intra partes 180, aut etiam 177: ſiue ſtellæ à dextra, ſiue à ſiniſtra lunam aſpiciant. Exempli cauſa: Secundùm latus triangulare, Luna ſit in parte Arietis 15, Iupiter in parte Sagittarij 18, aut etiam 15. Dicimus, applicationem Lunæ, ſecundùm dextrum triangulum, ad Iouem factam eſſe. Similiter & de cæteris aſpectibus, Luna ad ſtellas pari numero partium configurata, cogitandum eſt. Qui verò ſecundùm motum ✠ ventorum, fit ad ſtellas Lunæ defluxus vel applicatio, peculiarem tractationem habet: Luna interdum in eundem ventum ingrediente, & cum eodem deſcendente, ſecundùm iter planetarum: interdum in alium. Sine ☞ verò defluxus & applicationis conſideratione, non diuturnitas, non breuitas vitæ, non morbus, non vitium, non diuitiæ, non calamitas, non gloria, non ignominia, non fortitudo, non imbecillitas, in genitura colligi aut inueſtigari poteſt.

✠ Confeſtim enim adducit euentus, ex trium partium diſtantia, ſiue bonum ſit, quod ſignificatur, ſiue malum. Initium verò eſt in puerili ætate: & cùm benefica fuerit ſtella, cui Luna ſe applicauerit, bona: ſin malefica, mala ſignificantur.

* Tam defluxus quàm applicatio ſerò, non mox à iuuentute efficacitatem habent: Sed in ætate media, aut etiam circa ſenectutem, euentuũ ſiue bonorum ſiue malorũ tempora adducunt.

♣ Scies, inquit, ex hoc etiã, cuiuſmodi ventus ſpiraturus ſit, & vtrum turbulentus vel ſerenus. Cognoſces verò, inquit, ex

τρίγωνον συναφῆς ἢ ἀποῤῥοίας. οὐ μόνον γὰρ κατὰ σῶμα λέγεται συναφὴ καὶ ἀπόῤῥοια, ἀλλὰ καὶ κατὰ σχῆμα. ὅταν οὖν πρός τινα ἀστέρα κατὰ τὸ α τρίγωνον ♈ ♌ καὶ ♐, συναφὴν ἢ ἀπόῤῥοιαν ποιῆται, ἀπηλιώτης πνεύσει. πότερον δὲ ἀγαθὸς ἢ κακὸς ὁ ἄνεμος, ἀπὸ τοῦ ἀστέρος πρὸς ὃν φέρεται, διαγνωστέον. κατὰ δὲ τὸ β, τὸ διὰ ♉ ♍ καὶ ♑, νότος. κατὰ δὲ τὸ γ', τὸ διὰ ♊ ♎ καὶ ♒, λίψ. κατὰ δὲ τὸ δ, τὸ διὰ ♋ ♏ καὶ ♓, βοῤῥᾶς. ἐν ἄλλῃ δὲ φησι θεωρίᾳ, τὰ περὶ ἀνέμων ἀκριβέστερον λελέξεται.

※ Οἷον, εἰ καὶ ὁ ἀστὴρ καὶ ἡ ☾ πρὸς βοῤῥᾶν ἢ νότον ᾖ. εἰ δὲ ἡ μὲν πρὸς νότον, ὁ δὲ πρὸς βοῤῥᾶν, καὶ τὸ σχῆμα συμβήσεται: ἐξαλλάσσεται καὶ τὰ ἀποτελέσματα, εἴτε κατὰ συμπαρουσίαν, εἴτε κατὰ σχῆμα. μὴ πρὸς τὸν αὐτὸν ἄνεμον εἰσί, κατὰ κάθετον τοῦ ἀστέρος συμπαρόντος αὐτῇ:

☞ ἐπὶ παντὸς γὰρ πράγματος, καὶ ἐπὶ πάσης γενέσεως, καὶ ἐπὶ καταρχῶν: ἀδύνατόν φησι, τί προειπεῖν, χωρὶς ἀποῤῥοίας καὶ συναφῆς σεληνιακῆς.

περὶ τοῦ γνῶναι, πόσαι τῶν * θεῶν.

✠ Τὸ τέταρτον τῶν ἀπὸ Διοκλητιανοῦ χρόνων, οὗ ζητεῖς ἐνιαυτοῦ, πρόσθες μετὰ καὶ β καθολικῶν, καὶ τὸν γινόμενον ἀριθμὸν μέρισον παρὰ τὸν ζ, καὶ τὰς καταλειπομένας, ταύτας εἶναι τῶν θεῶν λέγε. ὑποδείγματος χάριν: ζητῶ οὗ ϟδ ἔτους Διοκλητιανοῦ, πόσαι τῶν θεῶν γίνονται. ποιήσας τὸ δ' αὐτῶν, εὗρον κγ. ταύταις προστίθημι καθολικὰς β, μετὰ τῶν ϟδ ⊛ γίνεται ριθ. μερίσας παρὰ τὸν ζ, ἑπτάκις ις, ριβ. λοιπαὶ ζ. ταύτας εἶναι τῶν θεῶν λέγω.

* Τουτέστιν, ἑκάστη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος, τίνος τῶν ἀστέρων ἐστίν.

✠ Τὸ τέταρτον λαμβάνεται, ἣ καὶ ἰσάριθμοι αὐτοῦ ἡμέραι, διὰ τὸ βίσεκτον.

⊛ Ὅτι αἰγυπτιακὰ ἔτη λέγει: καὶ διὰ τοῦτο κελεύει τὸ τέταρτον προστίθεσθαι. οἱ γὰρ ἕλληνες καὶ οἱ ἀλεξανδρεῖς, καὶ τὸ τέταρτον ἐπιλο-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

ratione applicationũ vel defluxus ſecundùm triangulum. Non ſolùm enim ſecundùm corpus dicitur applicatio & defluxus, ſed etiam ſecundum figuram vel aſpectum. Si igitur Luna ad aliquam ſtellam, in primo triangulo, ♈ ♌ ♐, applicationem vel defluxum faciet, Subſolanus ſpirabit: vtrum verò ſalutaris, vel noxius futurus ſit ventus, è ſtella, ad quam fertur Luna, colligere licet. In ſecundo triangulo, quod per ♉ ♍ ♑ ducitur, Auſter ſpirabit. In tertio, quod eſt per ♊ ♎ ♒, Africus. In quarto, quod eſt per ♋ ♏ & ♓, Boreas. In alia verò commentatione, inquit, de ventis accuratius dictum eſt.

❧ *Veluti ſi & ſtella & Luna verſus Boream vel Auſtrum fuerit. Si verò hæc verſus Auſtrum, illa verſus Boream, & configuratio acceſſerit: permutabuntur etiam ſignificata, vel ſecundùm corporis præſentiam, vel ſecundùm aſpectum. Non ad eundem ventum ſunt, quando ſecundum * perpendiculum ſtella ipſi iungitur.*

* De coniunctis latitudine pari, ex oppoſitis mundi plagis, accipiendum videtur.

☞ *Quodcunq; enim ſit negotium, & quæcunq; genitura, aliavé rerum initia: impoßibile (inquit) eſt, aliquid prædicere, ſine defluxu & applicatione Lunari.*

Quomodo ſciri debeat, quot ſint Deorum * dies.

✠ *Quartam partem temporum, à Diocletiano, eius anni quẽ quæris, adde cum duab. diebus vniuerſalib, & collectum numerum diuide per 7. quæ reliquuntur, dic eſſe Deorũ dies. Exempli cauſa: Quæro 94 anno Diocletiani, quot ſint Deorum dies? Sumens horum 4 partem, inueni 23. His adijcio vniuerſales 2, collectaq; hac ſumma cum 94, fiunt ⊛ 119. Diuido per 7. ſepties 16, ſunt 112. Relinquuntur 7, quas eſſe Deorum dies dico.*

* *Hoc eſt, qualibet ſeptimanæ dies, cuius ſit Planetæ.*

✠ *Quarta pars ſumitur, aut etiam æquales ipſi numero dies, propter biſſextilem.*

⊛ *Quia Aegyptios annos intelligit, atq; ideo iubet quadrantem adijcere. Nam Græci & Alexandrini quartam partem*

computant.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

ἐπιλογίζονται, μετὰ ἑκάστην τετραετηρίδα. καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν ἐτῶν τὸ δ. οὐ προστίθεται, διότι ἤδη προσετέθη.

περὶ τοῦ γνῶναι, ἑκάστην ἡμέραν, τίνος τῶν θεῶν ἐστίν.

Τοὺς ἀπὸ θὼθ μῆνας, ἕως τοῦ ζητεῖς μηνὸς διπλασιάσας, προσθεὶς τῷ ἀπὸ τῆς διπλώσεως γινομένων ἀριθμῷ, τὰς εὑρεθείσας τῶν ✠ θεῶν, κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν χρόνον: καὶ τῷ συναχθέντι ἀριθμῷ ἐπιπροσθεὶς τὴν τοῦ μηνὸς ποσὴν, καὶ τὸν γινόμενον ἀριθμὸν μερίσας παρὰ τὸν ζ, τὰς καταλειφθείσας διέκβαλε ἀπὸ ἡμέρας ☉, τῇ τῆς ἑβδομάδος τάξει, διδοὺς ἑκάστῳ τῶν ἀστέρων ἡμέραν ά, καὶ εὑρήσεις, τίνος ἀστέρος ἐστὶν, ἣν ζητεῖς ἡμέραν. ὑποδείγματος χάριν: ζητοῦμεν, τίνος ἡμέρα ἐστὶν ἐπὶ τῆς σήμερον ἡμέρας, ἥτις ἐστὶν κ μεχὶρ, ἔτους ἀπὸ Διοκλητιανοῦ, ϥθ. ἐπεὶ οὖν ἀπὸ τοῦ θὼθ, ἕως τοῦ μεχὶρ, γίνονται μῆνες ϛ: τούτους ἐπιδιπλοῦμεν, καὶ γίνονται ιβ. εἰσὶ καὶ τῶν θεῶν κατὰ τόνδε τὸν ἐνιαυτὸν, ζ. ταύτας προστίθεμεν τῷ ἐπιδιπλωθέντι τῶν μηνῶν ἀριθμῷ, καὶ γίνονται ιθ. ταύταις ταῖς ιθ, ἐπιπροστίθεμεν τὴν ζητουμένην εἰκάδα τοῦ μηνὸς: γίνονται ἡμέραι λθ. ταύτας μερίζομεν παρὰ τὸν ζ, πεντάκις ζ, λε. λοιπαὶ δ. ἀπολύομεν τὰς δ, ἀπὸ ἡμέρας ☉, καὶ μετροῦμεν, ἀκολουθήσοντες τῇ τῆς ἑβδομάδος τάξει, τὴν πρώτην ☉ λογιζόμενοι, καὶ τὴν β. ☾ διδόντες, τὴν γ. ♂ ἀπονέμοντες, τὴν δὲ δ. ☿. ἐστὶν ἄρα ἡ ἀναδοθεῖσα, κατὰ τὸν προκείμενον τρόπον, ἡμέρα ☿.

✠ Τὰς ἀπὸ τοῦ ἠφελμοῦ τῶν ἡμερῶν καταλειφθείσας τοῦ δ. καὶ τῶν τοῦ μηνὸς κ, ἡμέρας. ἤδε κη, κατὰ ἀλεξανδρεῖς, καθ᾽ ἡμᾶς ἐστὶν † κϛ, προστιθεμένων τῶν γ, καὶ τοῦ ὀκτωβρίου καὶ τοῦ δεκεβρίου, καὶ τοῦ Ιαννουαρίου.

† Videtur legendum κζ, dies 27.

Σχόλιον.

ἰστέον, ὅτι ἡμέρας πέμπτης τῆς ἑβδομάδος ἡ ἀρχὴ τοῦ ἔτους Διοκλητιανοῦ γέγονεν, ὅπως μετὰ συμπλήρωσιν βισέκτου πάντως τὴν ἀρχὴν ἔσχηκε. καὶ ἐπεὶ πέμπτην εἶχεν ἀρχὴν, δεῖ δὲ τὰς ὑφαιρέσεις τῶν ἡμερῶν, τὰς καθ᾽ ἑβδομάδα, λαμβάνειν ἀπὸ α τῆς ἑβδομάδος τὴν ἀρχὴν: ἀνάγκη, προστίθεσθαι δ ἡμέρας,

ἅιτινες

computando, ſtatim annumerant, quolibet annorum quaternario. Et propterea in annis Græcis, quadrans non additur, quia iam antea eſt adiectus.

Vt ſciatur, quælibet dies, cuius ſit planetarum.

Poſtquam menſes à Thoth vocato, vſq; ad eum, quem quæris menſem, duplicaueris, adijce eorum, qui ex duplatione procreati ſunt, numero, repertas eo tempore Deorum ✠ dies: & aggregato numero inſuper adde menſis diem quotam, factumq; numerum diuidens per 7, quæ reliquæ ſunt dies, numerare incipe à die Solis, ſecundum ſeptimanæ ordinem, dans vnicuiq; planetarum diem vnam: & ſcies, cuius ſit ſtellæ dies illa, quam quæris. Exempli gratia: Quærimus, cuius planetæ dies ſit hodierna, quæ eſt 20 menſis Mechir, anno à Diocletiano 94. Quoniam igitur à Thoth vſq; ad Mechir, ſunt menſes 6: hos duplamus, fiunt 12. Sunt etiam Deorum dies hoc anno 7: has adijcimus duplicato menſium numero, & fiunt 19. His 19 inſuper addimus viceſimam diem menſis, de qua quæritur, fiunt dies 39. Quas diuidimus per 7. quinquies 7, ſunt 35: reſiduæ ſunt dies 4. Inceamus has à die ſolis, & numeramus, ſecuti ordinem dierum ſeptimanæ, tribuentes primam diem Soli, ſecundam Lunæ, tertiam Marti aſsignantes, quartam Mercurio. Eſt igitur attributa ſecundùm hunc modum dies Mercurio.

✠ *Poſt * diuiſionem * dierum relictas, per 4: & menſis 20 dies. 28 verò apud Alexandrinos, apud nos eſt 26, adiectis tribus, Octobri, Decembri, Ianuario.*

* * Vocabulum ὑφελμοῦ, Si ita legendum eſt. ab ὑφελεῖν factū arbitror. quo ſcholaſtes de numerorum partitione. in ſcholio proximo vtitur.

Scholion.

Sciendum, quòd dies quinta ſeptimanæ, principium fuit anni Diocletiani, qui poſt completum biſextilem omninò fuit primus. Et quoniam quintam habuit principium, oportet verò deductiones dierum, ſecundum quas ſeptimana percenſetur, ſumere initium à prima ſeptimanæ die: neceſſe eſt, adijci 4 dies,

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

αἵτινες ἀπὸ τῆς α, μέχρι τῆς ε ἀριθμούμεναι τυγχάνουσι. καὶ ἐπεὶ καθ᾽ ἑβδομάδα ἀνακυκλεῖται ὁ χρόνος, καθὸ καὶ ἑβδομαδικοὺς τοὺς αἰῶνας φαμέν: καὶ γὰρ ἑβδομάδες νβ συμπίπτουσι τὸν ἐνιαυτὸν, μιᾶς ἡμέρας περιττευούσης: καὶ καθ᾽ ἣν ἂν ἡμέραν ἄρξηται ὁ ἐνιαυτὸς τῆς ἑβδομάδος, κατὰ τὴν αὐτὴν δὴ λαμβάνει καὶ τὴν τελευτήν: ἀνάγκη, τῶν νβ ἑβδομάδων περαιουμένων, ταύτην τὴν περιττὴν μίαν ἡμέραν παρακαλέχειν. κἂν μὲν ὁ ἐνιαυτὸς ἀπὸ τῆς α ἡμέρας ἤρξατο τῆς ἑβδομάδος; ἡ περιττὴ αὕτη, καὶ αὕτη α τῆς ἑβδομάδος ἐστίν; ὡς τῶν νβ ἑβδομάδων, ἐὰν ἀπὸ κυριακῆς ἄρξηται ὁ ἐνιαυτὸς, συμπληρουμένων κατὰ τὸ σάββατον. τὸ δὲ ἐφεξῆς ἔτος ἄρξεται δευτέρας. ἐὰν δὲ β τὸ ἔτος ἄρξηται, δευτέρα καὶ ἡ περιττὴ ἔσται, τῶν ἑβδομάδων κατὰ τὴν α συντελεσθησῶν. καὶ ἐὰν γ, τρίτη: καὶ καθεξῆς. γέγονεν οὖν ἀρξάμενον καὶ τὸ ἀπὸ διοκλητιανοῦ ἔτος, ἀπὸ ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος ε. καὶ ἐπεὶ ἀπὸ τῆς α μέχρι τῆς ε, ἡμέραι δ εἰσὶ, δεῖ μετὰ τῆς περιττῆς τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ ταύτας προσεπιλαμβάνεσθαι, ἃς οὗτος καθολικὰς ἐξωνόμασεν, ἵνα ἡ ἀρχὴ τῆς ἑβδομάδος λαμβάνεται. δύο δὲ μόνας οὗτος ἔλαβε, καὶ οὐ δ. διότι μετὰ ταῦτα τοὺς μῆνας διορίζεται διπλοῦν, ὁπόσοι ἂν ὦσιν ἀπ᾽ ἀρχῆς τοῦ ἔτους, τοὺς μὲν τὸ συμπληρωθὲν τρέχοντας: καὶ οὐ μόνον τοὺς ἀπαρτισθέντας, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν μήπω ἀπαρτισθέντα μῆνα. καὶ ἐπεὶ οἱ μὲν ἄλλοι κατὰ λόγον δέχονται τὴν δίπλωσιν, οἱ συμπληρωθέντες, καὶ * ἑβδομάδας * μὲν ἀπαρτίζοντες ὅλας δ. δύο δὲ περιττὰς ἡμέρας ἔχοντες, ἃς καὶ δεῖ συμπαραλαμβάνεσθαι τῇ ἀπὸ τοῦ ἔτους περιττευούσῃ ἡμέρᾳ, τὸν δὲ μήπω συμπληρωθέντα διπλοῦν οὐκ ἔδει: ἵνα τοῖς ὁμοταγέσι καὶ αὐτὸς συνδιπλῶτο, κατεμέρισε τὰς καθολικὰς δ, ἃς εἴπομεν ἀπ᾽ ἀρχῆς τῆς ἑβδομάδος λαμβάνεσθαι, καὶ τὰς μὲν β. καθολικὰς ὠνόμασε, τὰς δὲ λοιπὰς β τῷ ἀτελεῖ μηνὶ ἐτήρησεν, ἵνα καὶ αὐτὸς τῷ λόγῳ τῶν ἄλλων τῶν συμπληρωμένων, δέχηται τὴν δίπλωσιν. καί τοι μὴ τούτου τῶν ἡμερῶν οὐσῶν, ἀλλὰ καθολικῶν: διὰ τὸ ἔτος τὸ α ἀπὸ ε ἄρξασθαι, καὶ οὐκ ἀπὸ γ. εἰ γὰρ ἀπὸ γ, δύο ἂν καθολικὰς ἐλάμβανε, καὶ ὁ τοιοῦτος μὴν οὐκ ἂν ἐνεδέχετο δίπλωσιν.

* * Legi. ἑβδομάδος.

καὶ ὅτι

quæ à prima vſq; ad quintam numerantur. Quia verò ſecundùm numerum ſeptenarium reuoluitur tempus, quemadmodum & ſeptimanæ dicimus ſecula (nam ſeptimanæ 52 complent annum, vna die redundante: & qua die ſeptimanæ annus inceperit, eadem quoq; terminabitur) neceſſe eſt, 52 ſeptimanas tranſmiſſas vel exactas illam redundantem vnam diem ſimul continere. Cumq; annus à prima ſeptimanæ die inceperit: eadem eſt redundans, & eadem prima ſeptimanæ: vt 52 ſeptimanæ, quando à Dominica die inceperit annus, compleantur in Sabbato. Sequens verò annus incipiet à die ſecunda: cumq; à ſecunda inceperit, ſecunda etiam redundans erit, ſeptimanis in prima die finitis. Et quando à tertia, tertia etiam redundans erit, & ſic deinceps. Inijt igitur annus Diocletiani à die ſeptimanæ quinta. Et quoniam à prima vſq; ad quintam, ſunt dies quatuor: oportet cum redundante anni, etiam has aſſumi, quas ipſe vniuerſales nominauit, vt initium ſeptimanæ habeatur. Duas verò tantum vniuerſales ipſe accepit, & non quatuor: propterea quòd menſes iubet duplare, quotcunq; ſanè fuerint, à principio anni, poſt completum currentes: neq; ſolùm expletos, ſed etiam nondum expletum menſem. Et quoniam alij ſecundùm rationem inſtituunt duplationem, qui ſeptimanæ dies quatuor omnes integrè ſumunt: duas autem ſuperfluas dies habent, quæ etiam ſimul accipiendæ ſunt, cum redundante die in anno: nondum verò completum menſem duplare non oportebat: vt cum ijs, qui in eodem ſunt ordine, & ipſe ſimul dupletur, diuiſit vniuerſales quatuor, quas diximus à principio ſeptimanæ numerari: & duas quidem vniuerſales nominauit, reliquas verò duas imperfecto menſi reſeruauit, vt & ipſe, ſicut cæteri completi, accipiat duplationem: non quidem, quòd huius menſis ſint dies illi, ſed quòd vniuerſales, quia primus annus à quinta die incepit, non à tertia. Si enim à tertia: duas vniuerſales ſumſiſſet, & non contigiſſet illi menſi duplatio.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

καὶ ὅτι ταῦθ' οὕτως ἔχει, δηλώσει καὶ ἡ εὕρεσις τῆς νῦν ἡμέρας, κατὰ τοιαύτην μέθοδον συνταχθεῖσα. τοῦ γὰρ ςχνθ ἔτους, ὄντος ἀπὸ Διοκλητιανοῦ ωξζ, τὸ δ' αὐτῶν εὑρίσκεται σις, καὶ γίνονται αἱ πᾶσαι ἡμέραι, μετὰ τῶν ωξζ, προστεθεισῶν καὶ τῶν β καθολικῶν, αωπε. ταύτας ὑφαιρῶ ἐπὶ τὸν ζ. λοιπαὶ ἡμέραι τῶν ἀστέρων ζ. καὶ ἐπεὶ ὁ κατὰ τὸ εἰρημένον ἔτος μὴν νοέμβριος ἐστὶ, ἡ δ' ἡμέρα αὐτοῦ ις, καὶ τρεῖς μῆνες πρὸ τούτου εἰσὶν ἀπὸ σεπτεμβρίου, καὶ διπλωθέντες οὗτοι, ποιοῦσιν ἡμέρας ς: ληφθείσης δὲ καὶ τῆς τοῦ ὀκτωβρίου ἐπέκεινα τῶν λ μιᾶς, διότι λα. ἡμέρας ὁ τοιοῦτος ἔχει μὴν: καὶ εἰσὶ δ' αἱ παρ' ἡμῖν ις τοῦ μηνὸς, παρὰ ἀλεξανδρεῦσι ιθ: συνάγονται αἱ πᾶσαι, λγ, ἃς καὶ ὑφελὼν ἐπὶ τὸν ζ, ἔχω λοιπὰς ἡμέρας ε: καὶ ἐστὶν ἡμέρα σήμερον τῆς ἑβδομάδος ε. δύο οὖν ἐνταῦθα καθολικὰς ἐλάβομεν, καὶ οὐχὶ δ: διότι τὸν νοέμβριον, κατὰ τὸ περιττὸν ἐδιπλώσαμεν. ἀπὸ κυριακῆς γὰρ, ὅθεν ἡ ἀπαρίθμησις τῶν ἡμερῶν γίνεται, μέχρι ε, ἡμέραι δ, τῶν γὰρ καθολικῶν εἰσὶ καὶ αἱ κατ' αὐτὸν β. καὶ εἰ τὸ α δὲ τὸ ἀπὸ Διοκλητιανοῦ

* * Lego. ἔλαβες.

δοκιμάσεις ἔτος, ὡς ἐπὶ τὸ ἐφεξῆς εὑρήσεις τὴν μέθοδον ἀληθεύουσαν. τοῦ γὰρ πρώτου ἔτους τὴν μίαν ἡμέραν * ἐλάβεις * τὴν ἀπὸ τῶν νβ ἑβδομάδων περιττεύουσαν. εἰ μὲν οὖν α τῆς ἑβδομάδος, ἡ ἀρχὴ τοῦ

* * Legi. αὐτὴ α τελευτὴ ἂν ἦν: ἡ δὲ

παρελθόντος α ἔτους, καὶ * αὐτὴ α ἂν ἦν: εἰ δὲ * τοῦ ἐφεξῆς, δευτέρα ἔμελλεν εἶναι. ἀλλὰ κατὰ τὴν παροῦσαν μέθοδον, εἰ προσεθήκαμεν τὴν δίπλωσιν τοῦ α μηνὸς, καίτοι συμπληρωθέντος, καὶ τὴν ποστείαν αὐτοῦ α οὖσαν: τετάρτη ἂν τῆς ἑβδομάδος ἡ τοῦ ἐφεξῆς καὶ ἀρχὴ ἐγένετο, ὅπερ οὐκ ἔστιν ἀληθές. εἰ δὲ τὸ α εἰς κυριακὴν συντελεῖται, ἀπὸ ταύτης ἀρξάμενον: τὸ λοιπὸν β ἄρχεται. ὥστε μάτην αἱ τοῦ εἰρημένου μηνὸς διπλαῖ ἐλήφθησαν, ὅτι οὐκ εἰσὶ τοῦ μηνὸς αἱ β αὗται, οὐδὲ λογίζονται: ἀλλὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους, τῶν καὶ καθολικῶν, ὧν τὰς δύο μόνας ἔτος ἔλαβε: τὰς δὲ β παρέπεμψεν εἰς τὴν τῶν μηνῶν ἐπιδίπλωσιν τῶν ἀπελῶν. λαμβάνονται δὲ αἱ καθολικαὶ δ, διὰ τὸ τῶν ἀφέσεων δυσχερὲς, ἵνα ἀπὸ τῆς α τῆς ἑβδομάδος αἱ ἡμέραι ἐξάγονται. ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἀπογείων τῶν ἀστέρων καὶ τοῦ ☉, ποιεῖν ἡμᾶς ὁ Πτολεμαῖος ἐδίδαξεν.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

Quòd hæc ita ſe habeant, oſtendit inueſtigatio præſentis diei, ſecundum hanc methodum abſoluta. Nam 6 6 5 9 anno, qui eſt à Diocletiano 867. inuenitur 4 horum pars, 216: quib. connumeratis cum 867, & additis præterea duab. vniuerſalibus, producuntur in ſumma dies 1 0 8 5. Diuido per 7, relinquuntur 7 dies Planetarum. Et quoniam eius anni menſis eſt Nouember, ac dies eius 16: atq; hoc annumerato, tres menſes ſunt à Septembri, qui duplati, faciunt dies 6: ſumta vna etiam die ex Octobri, quæ vltra 30. ſupereſt (quia 31 dies hic menſis habet) & quæ apud nos ſunt dies menſis 16, apud Alexandrinos ſunt 19: Conſiſunt in vna ſumma dies 33, quas ſimiliter diuidens per 7, reliquas habeo dies 5: eſtq; dies hodie ſeptimanæ 5. Duas igitur hic vniuerſales accepimus, & non 4; propterea, quòd Nouembrem vltrà quàm fieri debebat, duplauimus. Nam à Dominica, vnde numeratio dierum fit, vſq; ad quintam, ſunt dies 4: & duæ illæ, quas ipſe numerat, ad vniuerſales pertinent. Si verò primum à Diocletiano annum exploraueris, in anno ſequente veram hanc computandi viam inuenies. Nam primi anni vnam diem ſumſiſti, quæ vltra 5 2 ſeptimanas ſupereſt. Si igitur 1 ſeptimanæ, principium eſt vertentis primi anni: ipſa etiam finis erit: & ſequentis anni principium, erit dies ſeptimanæ 2. Sed ſecundùm hanc methodum, ſi duplauimus primum menſem, etiam nondum completum, & adijcimus diem datam in hoc exemplo vnam, 4 ſeptimanæ. ſequentis anni principium fit: quod à veritate recedit. Si .n. primus annus in Dominicam diem deſinit, initium ab hac ſortitus: proximum, dies ☽ incoabit. Quapropter fruſtrà eius menſis duplæ dies ſumptæ ſunt, quia non ſunt menſis hæ duæ, neq; eius eſſe putantur: ſed principij anni, & vniuerſalium, quarum duas ſolas ipſe accepit, duas verò tranſmiſit ad duplicationem menſium imperfectorum. Sumuntur autem vniuerſales 4, propter commoditatem numerationum, vt à 1 ſeptimanæ, dies percenſeantur: quemadmodū & in apogeis ſiderum & ☉, facere nos Ptolemæus docuit.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

Τὸν δὲ πολεύοντα καὶ διέποντα ἐφ' ἑκάστης γενέσεως, καὶ ἐπὶ πάσης ἡμέρας, σκοπεῖν δεήσει, διὰ τῆς τῶν ἀστέρων σφαιρικῆς θέσεως, ἀκολούθως τῷ τὸν ἑπταζώνου στοιχειωτικῷ λόγῳ. διὰ γὰρ τῆσδε τῆς πραγματείας τὰς γινομένας ἀθρόως συντυχίας, εἴτε ἐπὶ συνθηκῶν, εἴτε ὑποσχέσεως, εἴτε χάριτος, εἴτε δωρεᾶς, εἴτε ἐπιτυχίας, εἴτε συστάσεως πρὸς ἄρχοντας ἢ ὑπερέχοντα πρόσωπα, πρός τε δίκας ἢ συκοφαντίας, καὶ δεσμοὺς, καὶ συνοχὰς, ἐγκλήματά τε καὶ διαβολὰς, καὶ συμπλοκὰς, καὶ ἀπωλείας, καὶ κλοπὰς, καὶ τὰς γινομένας διαθήκας, ἐπί τε πλοῦ καὶ ὁδοιπορίας, μάχης τε καὶ θορύβων, ἢ κατακλίσεων, καὶ τῶν τούτοις παραπλησίων, ἐπιγνωσόμεθα. συμβάλλεται δὲ καὶ ἰατροῖς, πρὸς ἐπίσκεψιν καὶ δίαιταν τῶν νοσημάτων, καὶ ἐν ταῖς τῶν χειρουργιῶν ἢ θεραπειῶν ἐπιβολαῖς. πρὸς τὸ ἀδιαπτώτως ἐν τοῖς προειρημένοις τὴν κατάρχην ποιεῖσθαι. ἔστι δὲ ἡ τάξις τῆς ἑπταζώνου ἔχουσα οὕτως: ὁ μὲν τοῦ ♄ ἀστὴρ, ἐκληρώσατο τὴν α καὶ ἀνωτάτω ζώνην, κατάψυχρον οὖσαν, καὶ κειμένην ἐν τῷ πάγῳ. ὁ δὲ τοῦ ♃, τὴν δευτέραν, καὶ εὔκρατον, θρεπτικὴν καὶ ζωογόνον ὑπάρχουσαν. τοῦ ♂ τὴν γ, καὶ διάπυρον ζώνην, φθαρτικὴν τετυχυῖαν, κληρωσαμένου. ὁ δὲ ☉ τὴν δ καὶ μέσην ζώνην τοῦ αἰθέρος εἴληχε, διάπυρον καὶ ζωογόνον οὖσαν. ἡ ♀ τὴν ε καὶ εὔδιον ζώνην κληρωσαμένη, σπορᾶς καὶ γονῆς αἰτία καθέστηκε. τὴν δὲ ἕκτην καὶ ἐπίκοινον ζώνην, ὑγρὰν οὖσαν, ὁ τοῦ ☿ ἀστὴρ ἐκληρώσατο. τὴν δὲ ζ, ὡσαύτως ὑγρὰν οὖσαν, καὶ περιγειοτέραν ζώνην, ἡ κραταιοτάτη ☾ λαχοῦσα, καὶ δεχομένη τὰς τῶν ἀστέρων ἀποῤῥοίας, ὑψηλοτέρας αὐτῶν ἐχόντων τὰς ζώνας ἐπιλαμβάνουσα, αὔξησιν καὶ μείωσιν τοῦ παντὸς ποιεῖται, διὰ τῆς ἰδίας εἰκόνος τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον ἐν ἀνωμαλίᾳ δεικνυμένη. ἡ δὲ μέθοδος τοῦ πολεύοντος καὶ διέποντος ἀστέρος, εἴτε ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας, εἴτε ἐπὶ γενέσεως, πραγματεύεται τρόπῳ τοιῷδε: δεδόσθω εἶναι ἡμέραν ♄. ὁ αὐτὸς ἀστὴρ κύριος τῆς ἡμέρας γίνεται, καὶ πολεύει ὅλην τὴν ἡμέραν: τὴν

De Planeta, qui toti diei dominatur, & de eo, qui ſingulis eius horis.

Planeta qui praeſt toti diei, & qui horis ſingulis, in qualibet genitura & die quolibet, inueſtigabitur ſecundum ſphærarum cæleſtium ſitum, quemadmodam ſeptem illi orbes ſe ordine cõſequuntur. Nam hac opera cognoſcemus euentus, qui frequenter accidunt: in fœderibus, vel promiſſis, vel gratia, vel donatione, vel adeptione rei cupitæ, vel ſtatu apud principes aut excellentes alios homines. Significat & de iudicijs aut delationibus, & vinculis, & preſſibus, accuſationibusq; & calumnijs, & concertationibus, perditionibus, furtis, factisq; teſtamentis: & de nauigatione, & itinere, pugnaq; & tumultibus, aut ſtragibus, & quæ his ſunt ſimilia. Conducit etiam Medicis ad conſiderationem morborum, & ad victus rationem in his conſtituendam, atq; in adminiſtrationibus, quæ manu aut medicamentis fiunt, vt in his omnibus ſine errore fauſtum initium ſumatur. Cæterùm ordo ſeptem Zonarum vel orbium hic eſt: ſtella Saturni accepit primam & ſummam Zonam, frigidam, atq; in glacie ſitam. Iouis, ſecundam & temperatam, cui vis eſt nutriendi & gignendi animalia. Stella Martis ſortiente tertiã & igneam Zonam, quæ corruptionis cauſſa eſt. Soli quarta & media Zona ætheris obtigit, feruida & fœcunda. Venus quintam & ſerenam tepidamq; Zonam ſortita, ſatus & generationis cauſſa eſt. Sextam & promiſcuam Zonam natura humidam, ſtella Mercurij adepta eſt. Septimam ſimiliter humidam, proximamq; terris, potentiſſima Luna occupauit, quæ defluxus ſiderum è ſuperioribus Zonis excipiens, incrementum & decrementum rebus omnib. affert: propria ſua effigie, vitam hominum in magna fortunæ varietate poſitam eſſe oſtendens. Modus autẽ inueſtigandi Planetã diei & horis ſingulis præfectum, ſiue die quocunq;, ſiue in genitura, hic eſt. Ponamus. exempli cauſa, diẽ eſſe Saturni. Idem dominus eſt diei, & poſſidet totum diẽ:

primam

α ὥραν αὐτὸς πολεύων καὶ διέπων, τὴν β. παραδίδωσι τῷ ♃: καὶ λέγομεν, τὴν β ὥραν ♄ πολεύοντος, καὶ ♃ διέποντος: τὴν δὲ γ ♂, καὶ λέγομεν, ♄ πολεύοντος, ♂ διέποντος: τὴν ε ♀, ♄ πολεύοντος, ἀφροδίτης διεπούσης: τὴν ς ☿, ♄ πολεύοντος, ☿ διέποντος: τὴν ὥρ. ζ, ☽, ♄ πολεύοντος, ☽ διεπούσης: τὴν δὲ η πάλιν αὐτὸς πολεύει καὶ διέπει. τὴν δὲ θ. κρόνος πολεύει, ♃ διέποντος. τὴν ι ♄ πολεύει, ♂ διέποντος: τὴν ια ♄ πολεύει, ☉ διέποντος: τὴν ιβ. ♄ πολεύει, ♀ διεπούσης. τὴν ὥρ. πρώτην τὴν κατὰ τὴν νυκτερινὴν αἵρεσιν τῶν ὡρῶν, πάλιν αὐτὸς ♄ πολεύει, ἀκολούθως ☿ διέποντος: τὴν δὲ β. ♄ πολεύει, ☽ διεπούσης: τὴν ὥρ. γ τῆς νυκτὸς, αὐτὸς πάλιν πολεύει καὶ διέπει: καὶ ἑξῆς, ἕως ἂν τῆς νυκτὸς πληρωθείσης, ἡμέρα τοῦ ☉ * * καὶ κύριος τῆς ἡμέρας ὁ ☉ χρηματίσας, πᾶσαν τὴν ἡμέραν πολεύων τύχῃ, καὶ ἑαυτῷ τὴν πρώτην ὥραν ἀπομερίσας, πολεύων καὶ διέπων αὐτῆς γίνηται: ἑξῆς ὥρ. τὴν β ὥραν ♀ παραλαβοῦσα παρ' αὐτοῦ διέπει, αὐτοῦ πολεύοντος: τὴν ὥρ. γ, ☿ διέπει, ☉ πολεύοντος: τὴν ὥρ. δ, ☽ διέπει, ☉ πολεύοντος: τὴν ὥρ. ε ♄ διέπει, ☉ πολεύοντος: τὴν ὥρ. ς ♃ διέπει, ☉ πολεύοντος: τὴν η πάλιν ☉ πολεύοντος καὶ διέποντος, καὶ ἑξῆς, ὡς ἔχει τὰ λοιπά.

** Deerat hîc vox quædam.*

περὶ δωδεκατημορίου.

Τὸ δὲ τῶν ἀστέρων δωδεκατημόριον, καὶ οἷου δήποτε εἴτε κέντρου, εἴτε κλήρου, πραγματευτέον οὕτως. οὗ ζητεῖς ἀστέρος ἢ κέντρου, ἢ κλήρου τὸ δωδεκατημόριον, ἃς ἔχει μοι. πολλαπλασίασον ἐπὶ τὸν ✠ ιγ, καὶ τὸν συναχθέντα ἀριθμὸν, διέκβαλε ἀπ' αὐτοῦ, λογιζόμενος ἑκάστῳ ζῳδίῳ, μοίρας λ: καὶ ὅπου ἂν καταλήξῃ * συμπεραιωθεὶς * ἀριθμὸς, ἐκεῖσε λέγε εἶναι τὸ δωδεκατημόριον, οὗ ζητεῖς ἀστέρος ἢ κέντρου ἢ κλήρου. ὑποδείγματος χάριν: φέρε εἰπεῖν, τὸν τοῦ ☿ εἶναι ♈ μοι. ια. πολλαπλασίασον τὰς ια, ἐπὶ τὸν ιγ, καὶ γίνονται ρμγ. ταῦτα ἀπόλυσον ἀπὸ τοῦ ζῳδίου, ἐν ᾧ ἐστιν ὁ ἀστὴρ, διδοὺς ἑκάστῳ ζῳδίῳ μοίρας λ, καταλείπονται κγ. λέγομεν, εἶναι τὸ δωδεκατημόριον τοῦ ☿, ♌ μοι. κγ.

** * lego, συμπερανθείς.*

πολὺ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

primam horam ipſe poßidens & gubernans, ſecundam tradit Iovi: & dicimus, ſecundam horam Saturno poßidente, Ioue gubernante: tertiam Marti, & dicimus, Saturno poßidente, Marte gubernante: quintam Veneri, Saturno poßidente, Venere gubernante: Sextam Mercurio, Saturno poßidente, Mercurio gubernante: Septimam Lunæ, Saturno poßidente, Luna gubernante: Octauam rurſum ipſe poßidet & gubernat Saturnus: Nonam Saturnus poßidet, Ioue gubernante: Decimã Saturnus poßidet, Marte gubernante. Vndecimam Saturnus poßidet, Sole gubernante: Duodecimam Saturnus poßidet, Venere gubernante. Primam verò in nocturna horarũ electione, rurſum ipſe Saturnus poßidet, conſequenter Mercurio gubernante: ſecundã Saturnus poßidet, Luna gubernante: tertiam noctis ipſe rurſum poßidet & gubernat, & ſic deinceps. Donec nocte expleta, dies Solis incipiat, dominusq́; diei Sol factus, totam diem poßideat, & ſibiipſi 1. horam tribuens, eam poßideat & gubernet: deinceps verò 2. horam Venus ab eo accipiens gubernat, ipſo poßidente: tertiam Mercurius gubernat, Sole poßidente: quartam Luna gubernat, Sole poßidente: quintam ♄ gubernat, Sole poßidente: ſextam Iupiter gubernat, ☉ poßidente: octauã rurſum Sole poßidente & gubernante, & ſic deinceps, vt ordo poſtulat.

De parte duodenaria.

Pars duodenaria ſtellarum, & cuiuſcunq; ſiue cardinis, ſiue ſortis, ſic inuenienda eſt. Stellæ, cardinis aut ſortis, cuius partem duodenariam quæris, partes eas quas habet, multiplica per † 13, & collectum numerum percenſe ab eodem ſigno, tribuens cuilibet ſigno partes 30: & vbi numerus terminabitur, ibi dic eſſe duodenariam partem eius, cuius quæris ſtellæ vel cardinis vel ſortis. Exempli cauſſa: Sit Mercurius in Arietis parte 11, multiplica 11. per 13, & fiunt 143. Hæc percenſe à ſigno, in quo eſt ſtella, dans cuilibet ſigno partes 30: relinquuntur 23. Dicimus, partem Mercurij duodenariam, eſſe Leonis partem 23.

πολὺ δὲ συμβάλλεται τὸ τῶν ἀγαθοποιῶν δωδεκατημόριον, ὅταν ἐν τῷ ζῳδίῳ ἐμπέσῃ, ἐν ᾧ ἐστιν ὁ ☉, ἢ ἡ ☾, ἢ ὁ τοῦ ☿ ἀστὴρ, ἢ ἐφ' ἑνὸς τῶν δ κέντρων, ἢ ἐπὶ τοῦ κλήρου τῆς τύχης, ἢ τοῦ δαίμονος, ἢ καὶ τῆς ἀνάγκης, ἢ ἐπὶ τῆς προγεγενημένης εἴτε συνόδου, εἴτε πανσελήνου. διὰ γὰρ τῆσδε τῆς θεωρίας, εὐτυχεῖς καὶ πολυχρονίους καὶ εὐδαίμονας ἄνδρας ἐπισημαίνεσθαι δεήσει. ὥσπερ καὶ ἐὰν τὸ τῶν κακοποιῶν ἀστέρων δωδεκατημόριον ἐμπέσῃ ἐν τῷ ζῳδίῳ, ἐν ᾧ ἐστιν ὁ ☉, ἢ ἡ ☾, ἢ ὁ τοῦ ☿ ἀστὴρ, ἢ ἐφ' ἑνὸς τῶν κέντρων, ἢ ἐπὶ τοῦ κλήρου τῆς τύχης, ἢ τοῦ δαίμονος, ἢ τῆς ἀνάγκης, ἢ ἐπὶ τῆς προγεγενημένης συνόδου, ἢ πανσελήνου: πένητας, καὶ δυσπερικλήτους, καὶ κακοδαίμονας ἀποδείκνυσιν. ὅτε δὲ καὶ ὀλιγοχρονίους, ἢ βιαιοθανάτους, ἢ ἐμπαθεῖς, ἢ ἐπισινεῖς καθίστησιν.

† Διὰ τοῦτο δὲ ἐπὶ τὸν ιγ. πολλαπλασιασμὸς, ἐπεί τοι εἰκότως,
* * Lego. ἔσω. τὸ ιβ κατημόριον * *ἐστιν* καὶ ὁ πολλαπλασιασμὸς αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ιβ, καὶ διαδοθῶσι τοῖς ιβ ζῳδίοις ἀνὰ λ: οὐκ ἀφίξονται αἱ γενόμεναι τξ, εἰς τὸ αὐτὸ ζῴδιον, ἀλλ' εἰς τὸ πρὸ αὐτοῦ καταντήσουσιν. οἷον, εἰ αἱ τοῦ ♈ λ, πολλαπλασιασθῶσιν ἐπὶ τὸν ιβ. καὶ ποιήσουσι τξ. καὶ δοθῶσιν ἑκάστῳ ζῳδίῳ λ, καταλήξει ὁ ἀριθμὸς εἰς τὸ τέλος τῶν ♓, καὶ τοῦ ♈ οὐκ ἐφάψεται. τότε δὲ γίνεται ἐναργέστερον δωδεκατημόριον, ὅταν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ καταλήξῃ. καὶ ἵνα τοῦτο γίνηται, ἐπὶ τὸν ιγ γίνεται ὁ πολλαπλασιασμός. ιγ δὲ λ, τϙ, καὶ πίπτουσιν πάλιν εἰς τὸν κριόν.

περὶ τῶν ζ κλήρων, τῶν ἐν τῇ παναρέτῳ.

* Πρῶτος, ὁ τῆς τύχης κλῆρος, ὃν ἀριθμεῖν δεήσει, τῶν μὲν ἡμέρας γινομένων, ἀπὸ τῆς ἡλιακῆς μοι, ἕως τῆς σεληνιακῆς, καὶ τὸν συναχθέντα ἀριθμὸν διεκβάλλειν ἀπὸ τῆς ὡροσκόπου μοιρικῆς ἀριθμήσεως, διδόντας ἑκάστῳ ζῳδίῳ μοι. λ: καὶ ὅπου ἂν καταντήσῃ ὁ συναχθεὶς ἀριθμὸς, ἐκεῖσε τὸν τῆς τύχης λέγε κλῆρον εἶναι. τῶν δὲ νυκτὸς, τὸ ἀνάπαλιν, τουτέστιν, ἀπὸ τῆς σεληνιακῆς, ἐπὶ τὴν ἡλιακήν. τὰ δὲ λοιπὰ ὁμοίως ἀπὸ τῆς τοῦ ὡροσκόπου μοι. διέκβαλλε.

Β κλῆρος, ὁ τοῦ δαίμονος, ὃν ἀριθμήσεις, ἀπὸ μοι ☾, ἐπὶ μοῖραν ☉, καὶ τὸν συναγόμενον ἀριθμὸν διεκβάλλων ἀπὸ μοι. ὡροσκόπου,

ἐπὶ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

Multùm autem conducit beneficorum pars duodenaria, cùm in ſignum inciderit, in quo eſt ☉, ☾ aut ☿: aut in vnum, ex quatuor cardinibus: aut in ſortem Fortunæ, aut Genij, aut Neceſsitatis: aut in præcedens nouilunium vel pleniluniũ. Nam ex hac cõſideratione ſignificationem fieri oportebit, de fortunatis, longæuis & beatis viris. Sicut etiã, quando maleficarum ſtellarum duodenaria pars incidit in ſignum, in quo eſt Sol, aut Luna, aut ſtella Mercurij: aut in aliquem cardinum: aut in partem Fortunæ, aut Genij, aut Neceſsitatis: aut in præcedentem Solis & Lunæ coniunctionem vel oppoſitionem: pauperes & egenos & infelices ſignificat: interdũ & qui breuis ſint vitæ, aut violenta morte intereant, aut ægrotationibus vel læſionibus ſint obnoxij.

† *Ideo verò multiplicatio fit per 13, quia meritò 12 ſignum*

* * *Fiat verò multiplicatio numeri partium per 12, & dentur 12 ſignis ſingulis partes 30: non peruenient collectæ 360 partes ad idem ſignum, ſed in præcedens occurrent. Veluti ſi Arietis ſint partes 30, multiplicentur per 12, & fient 360: & dentur ſigno cuilibet 30: deſinet numerus in finem piſcium, & Arietem non attinget. Tunc autem euidentior fit duodenaria pars, quando ab eodem ſigno in idem deſierit: & vt hoc fiat, per 13 fit multiplicatio. Tredecies enim 30, ſunt 390, & cadit numerus rurſum in Arietem.*

De ſeptem ſortibus, quæ ſunt in Panareto.

* *Prima eſt ſors fortunæ, quæ numeranda erit, in ijs quæ interdiu fiunt, à parte Solari vſq; ad Lunarem, & aggregatus numerus percenſendus, à numero partium Aſcendentis, dando cuilibet ſigno partes 30: & quò numerus collectus peruenerit, ibi dic partem Fortunæ eſſe. In iis autem, quæ noctu fiunt, contraria ratione inſtituitur numeratio, hoc eſt, à Lunari vſq; ad Solarem partem: reliqua ſimiliter à parte Aſcendentis percenſeto. Secunda ſors eſt Genij, quam numerabis à parte ☾ ad partem ☉, numerumq; productum percenſebis à parte Aſcẽdẽtis,*

ἐπὶ τὰ ὁμοίως, διδοὺς ἑκάστῳ ζῳδίῳ μοι. λ. ὅπου ἂν καταλήξῃ ὁ ἀριθμὸς, ἐκεῖ ἔσται ὁ τοῦ δαίμονος κλῆρος: καὶ οὕτως μὲν ἐπὶ ἡμέρας. ἐπὶ δὲ νυκτὸς, τὸ ἀνάπαλιν. Γ κλῆρος ὁ τοῦ ἔρωτος, ὃν ἀριθμήσεις, τοῖς μὲν ἡμέρας γινομένοις, ἀπὸ κλήρου δαίμονος, ἐπὶ μοι. ♀, καὶ τὰ ἴσα ἀπὸ ὡροσκόπου: τοῖς δὲ νυκτὸς, τὸ ἀνάπαλιν. Δ κλῆρος, ὁ τῆς ἀνάγκης, ὃν καὶ αὐτὸν ψηφίσεις, τοῖς μὲν ἡμέρας γινομένοις, ἀπὸ μοι. ☿ ἐπὶ κλῆρον τύχης, καὶ πάλιν ὁμοίως ἀπὸ ὡροσκόπου: τοῖς δὲ νυκτὸς, τὸ ἀνάπαλιν. Ε κλῆρος τόλμης, ὃν πραγματευτέον ἀπὸ μοι. ♂, ἐπὶ κλῆρον τύχης, τοῖς ἐπὶ τῆς ἡμέρας γινομένοις, καὶ ὁμοίως ἀπὸ ὡροσκόπου: τοῖς δὲ νυκτὸς, τὸ ἀνάπαλιν. Ἕκτος κλῆρος, ὁ τῆς νίκης, ὃν ἀριθμήσεις, τοῖς μὲν ἡμέρας γινομένοις, ἀπὸ κλήρου δαίμονος, ἐπὶ μοίραν ♃, καὶ τὰ ἴσα ἀπὸ ὡροσκόπου: τοῖς δὲ νυκτὸς, τὸ ἀνάπαλιν. Ζ κλῆρος, τῆς νεμέσεως, ὃν ἀριθμήσεις ἐπὶ ἡμερινῶν γενέσεων, ἀπὸ ♄ ἐπὶ κλῆρον τύχης, καὶ τὰ ἴσα ἀπὸ ὡροσκόπου: ἐπὶ δὲ νυκτὸς, τὸ ἀνάπαλιν. εἰκότως δὲ οἱ κλῆροι, ταύτην ἔχουσι τὴν γένεσιν, ἐπεὶ καὶ τῇ φύσει ἡ μὲν ☾, τύχη καθέστηκεν: ὁ δὲ ☉, δαίμων: ἡ δὲ ♀, ἔρως: ὁ τοῦ ☿, ἀνάγκη: ὁ τοῦ ♂, τόλμα: ὁ τοῦ ♃, νίκη: ὁ τοῦ ♄, νέμεσις. ὁ δὲ ὡροσκόπος, τούτων ἀνὰ μέσον βραβεύει, βάσις καθεστὼς τοῦ παντὸς κόσμου. καὶ ἡ μὲν τύχη σημαίνει τὰ περὶ τοῦ σώματος πάντα, καὶ τὰς κατὰ βίον πράξεις: κλήσεώς τε καὶ δόξης, καὶ προεδρίας δηλωτικὴ καθέστηκεν. ὁ δὲ δαίμων, ψυχῆς καὶ τρόπου καὶ φρονήσεως καὶ δυναστείας πάσης κύριος τυγχάνει. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὸν περὶ πράξεως λόγον συνεργεῖ. ὁ δὲ ἔρως, σημαίνει τὰς ὀρέξεις, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τὰς κατὰ προαίρεσιν γινομένας, φιλίας τε καὶ χάριτος αἴτιος καθέστηκεν. ἡ δὲ ἀνάγκη, συνοχὰς καὶ ὑποταγὰς καὶ μάχας καὶ πολέμους, ἔχθρας τε καὶ μῖσος καὶ καταδίκας, καί τὰ ἄλλα πάντα, τὰ τοῖς ἀνθρώποις συμβαίνοντα βίαια πράγματα, ἐν γένει ποιεῖ. ἡ δὲ τόλμα, θράσους καὶ ἐπιβουλῆς καὶ ἰσχύος καὶ κακουργίας πάσης παραίτια καθέστηκεν. ἡ δὲ νίκη, πίστεως καὶ ἐλπίδος ἀγαθῆς, καὶ ἀγῶνος καὶ κοινωνίας πάσης: ἔτι δὲ καὶ ἐπιβολῆς καὶ ἐπιτυχίας,

παραιτία

poſtea ſimiliter dando cuilibet ſigno partes 30: vbi igitur deſierit ille numerus, ibi Genij ſors eſt: atq; ſic interdiu. Noctu verò econtrariò. Tertia ſors eſt Amoris, quam numerabis in ijs, quæ interdiu facta ſunt, à ſorte Genij ad partem Veneris, & ſimiliter ab Aſcendente: noctu verò contrà. Quarta ſors eſt Neceſsitatis, quã & ipſam ſupputabis in ijs, quæ interdiu fiunt, à parte Mercurij ad partem fortunæ, & ſimiliter ab Aſcendente: noctu verò contrario modo. Quinta ſors Audaciæ, quæ inuenitur, numerando à parte Martis ad partem Fortunæ, in ijs quæ interdiu fiunt, & ſimiliter ab Aſcendente: noctu contrà. Sexta ſors eſt victoriæ, quam numerabis interdiu à ſorte Genij, ad partem Iouis, & ſimiliter ab Aſcendente: noctu verò contraria ratione. Septima ſors Vltionis, quam numerabis in diurnis genituris à Saturno ad partem Fortunæ, & ſimiliter ab Aſcendente: noctu verò econtrario. Rationi autem conſentanea eſt hæc ſortium origo, quoniam à natura ſic inſtitutum eſt, vt Luna ſignificationem habeat fortunæ, Sol Genij, Venus Amoris, Mercurius Neceſsitatis, Mars Audaciæ, Iupiter Victoriæ, Saturnus Vltionis. Sed horoſcopus medius inter hæc arbiter & moderator eſt, fundamentum conſtitutus cuiuslibet ſitus ſphæræ mundi. Ac Fortuna quidem denotat omnia, quæ ad corporis conſiderationem pertinent, actionesq; in vita: præterea poſſeſsionis atq; gloriæ, & ſedulitatis ſignificationẽ habet. Sed Genius, animæ & morum et ſapientiæ ac poteſtatis omnis, dominus eſt: Interdũ & ad actiones vitæ aliquid confert. Amor ſignificat appetitiones & cupiditates, quæ inſtituto voluntatis fiunt, & amicitiæ & gratiæ autor eſt. Neceſsitas, anxietates, & ſub iugũ miſsiones, et pugnas, ac bella, inimicitiasq; & odium, & damnationes, & alia omnia, quæ hominibus violenter accidunt, in genitura affert. Audacia, temeritatis & inſidiarum, & violentiæ ac maleficij omnis effectrix eſt. Victoria, cauſſa eſt fidei & ſpei bona, & contentionis atq; ſtudij, & cõmunionis omnis: inſuper conatus quoq; & ade-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

παραίτια καθέστηκεν. ἡ δὲ νέμεσις, δαίμων χθονίων καὶ τῶν κεκρυμμένων πάντων, ἀποδείξεώς τε καὶ ἀνδρείας, καὶ φυγῆς καὶ ἀπωλείας, καὶ πένθους καὶ ποιότητος θανάτου, παραίτια καθέστηκεν. ἡ δὲ βάσις, ὅ ἐστιν ὡροσκόπος, ζωῆς καὶ πνεύματος παραίτια καθέστηκεν: ἐπειδὴ ἅμα τῷ γεννᾶσθαι, πᾶν τὸ γινόμενον ἐκ τοῦ περιέχοντος ἀέρος ἀποσπᾷ τὸ ζωτικὸν πνεῦμα, ἐπὶ τῇ τῆς σταλαγμιαίας τῆς ὥρας ῥοπῇ, τῇ κατὰ τὴν ἀποκύησιν τεταγμένῃ, ἥτις ἐστὶ τῶν ὅλων δηλωτική.

* Οὕτως ὁ τρισμέγιστος ἑρμῆς ὀνομάζει τὴν ἰδίαν συγγραφήν, ἐν ᾗ περὶ τῶν κλήρων εἶπεν, ὡς τάχα περὶ ἀναγκαίων καὶ εὐχρήστων διεξιοῦσαν. γέγραπται γὰρ τῷ ἑρμῇ περὶ τῶν τοιούτων κλήρων, ἐν βίβλῳ λεγομένῃ παναρέτῳ. ἔνθα καὶ τὰ τούτων ἀποτελέσματα παραδίδωσι. λέγει οὖν ζ κλήρους πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ζ ἀστέρων. τὸν μὲν κλῆρον τοῦ ☉, ἀγαθὸν ὀνομάζων δαίμονα: τὸν δὲ τῆς ☾, ἀγαθὴν τύχην: τὸν δὲ τοῦ ♃, νίκην: τὸν τοῦ ☿ ἀνάγκην: τὸν τῆς ♀, ἔρωτα: τὸν τοῦ ♂ τόλμην: καὶ τὸν τοῦ ♄, νέμεσιν. ἰστέον δέ, ὅτι καὶ ἄλλοι κλῆροι ὑπάρχουσιν, ἔξωθεν τῆς παναρέτου, πατρὸς καὶ μητρὸς καὶ ἀδελφῶν καὶ τέκνων καὶ γάμων, καὶ ἄλλων πολλῶν. ὁ μέν τοι παῦλος οὗτος, οὐ πάντας ἐκτίθεται.

ὑπόδειγμα.

Τὸν κλῆρον οὖν τῆς τύχης ἀριθμεῖν δεήσει, καθὼς προείρηται, ἐπὶ ἡμερινῶν γενέσεων, ἀπὸ μοι. ☉ ἕως μοι. ☾, τὰς πάσας τῶν μεταξὺ ζῳδίων μοι. συλλαμβάνοντας: ἔπειτα δὲ καὶ τὰς τοῦ ὡροσκόπου, καὶ οὕτως τὸν συναγόμενον ἀριθμὸν διέκβαλλε ⊕ ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου, διδοὺς ἑκάστῳ ζῳδίῳ μοι. λ. καὶ ὅπου δ᾽ ἂν καταλήξῃ ὁ σύμπας ἀριθμός, ἐκεῖσε τῆς τύχης ἀποφήνασθαι δεήσει τὸν κλῆρον. οἷον ἐπὶ ἡμερινῆς γενέσεως, δεδόσθω τὸν ☉ ♓ μοι. κη: τὴν δὲ ☾ ♒ μοι. κη: τὸν δὲ ὡροσκόπον, ♌ μοι. ια. ποιήσομεν ἀπὸ ☉ ἐπὶ ☾, γίνονται μοι. τλ, προσθήσομεν καὶ τὰς τοῦ ὡροσκόπου μοι. ια. αἱ πᾶσαι μοι. τμα. ἀπολύσομεν ἀπὸ τοῦ ♌, κατέληξεν ἐν ♋ μοι. ια. οὗτός ἐστιν ὁ τῆς τύχης κλῆρος. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν τοῦ δαίμονος, ἀπὸ μοι. ☾, ἐπὶ μοι. ☉, αἵ εἰσι λ: προσθήσομεν καὶ τὰς τοῦ ὡροσκόπου μοι.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

ptionis. Vltio, Dea terrenorum & abſconditorum omnium, demonſtrationisq;, & fortitudinis, & fugæ, & amiſſionis rerum, & luctus, & generis mortis, effectrix eſt. Fundamentum autem, quod eſt horoſcopus, vitæ & ſpiritus cauſſa exiſtit. Quàm primùm enim animal generatur, ex äere ſpirabili attrahendo decerpit vitalem ſpiritum, in horæ momento, quod partus tempori congruit: atq; hoc vniuerſalem ſignificationem obtinet.

* *Sic Triſmegiſtus Hermes nominat ſuum libellum, in quo de ſortibus docuit, fortaſſis quòd de neceſſarijs & vtilibus tractet. Scriptum enim eſt ab Hermete de eiuſmodi ſortibus in libro, qui dicitur Panaretus: vnde & harum prædictiones exhibet. Numerat igitur 7 ſortes, ſecundùm numerum 7 Planetarum: ſortem quidem Solis, bonum nominans Genium, Lunæ bonam Fortunam, Iouis Victoriam, Mercurij Neceſſitatem, Veneris Amorem, Martis audaciam, & Saturni Vltionem. Sciendum verò, quòd aliæ etiam ſortes ſunt, extra Panaretum: Patris & matris, fratrum & liberorum, & nuptiarum, aliorumq; multorum. Sed hic Paulus non omnes exponit.*

Exemplum,

Sortem Fortunæ numerare oportebit, quemadmodum antè dictum eſt, in diurnis genituris, à Sole vſq; ad Lunam, ita vt omnes partes intermediorum ſignorum ſimul computentur, inſuper & Aſcendentis: atq; ſic collectum numerum percenſe ⊗ ab Aſcendente, dans cuilibet ſigno partes 30: vbi deſierit numerus, ibi Fortunæ ſortem notabis. Vt in diurna genitura, Sol teneat Piſcium partem 28: Luna Aquarij partem 28: Aſcendens ♌ partem 11. Numerabimus à Sole ad Lunam, colligentur partes 330: Adijciemus & Aſcendentis partes 11, conſient 341. Has percenſebimus à Leone, deſinit numerus in Cancri parte 11: atq; hæc eſt ſors Fortunæ. Similiter & Genij inueſtigabimus, à parte Lunæ ad partem Solis, quæ ſunt 30: addemus & Aſcendentis

partes

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

μοι. ια. αἱ πᾶσαι μα. ἀπολύομεν ἀπὸ ♌: κατέληξεν ἐν ♍ μοι. ια. οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ δαίμονος κλῆρος, ὁμοίως δὲ καὶ τὸν τοῦ ἔρωτος, ἀπὸ κλήρου δαίμονος ἐπὶ μοι. ἀφροδίτης. κλῆρος δαίμονος, ♍ μοι. ια: ἡ δὲ ♀ ♒ μοι. ιε. ψηφίσωμεν ἀπὸ ♍ ἐπὶ ἀφροδίτην, γίνονται ρνδ: προστεθέντες αὐτοῖς καὶ τὰ τοῦ ὡροσκόπου μοι. ια. ἀπολύσωμεν ἀπ᾽ αὐτῶν: εὑρίσκεται ὁ κλῆρος τοῦ ἔρωτος, ἐν ♑ μοι. ιε. καὶ ἐπὶ μὲν ἡμερινῆς γενέσεως οὕτως. ἐπὶ δὲ νυκτερινῆς, ἀνάπαλιν. οἷον ἐπὶ τοῦ κλήρου τῆς τύχης, ἐλάβομεν ἐπὶ ἡμερινῆς γενέσεως ἀπὸ ☉, ἐπὶ ☾. νυκτερινὴν δὲ πραγματευόμενοι, ποιήσομεν ἀπὸ ☾ ἐπὶ ☉, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. τὸν δὲ τοῦ πατέρος κλῆρον, τῆς μὲν ἡμέρας γινομένης, ἀπὸ ☉ ἐπὶ ♄ δεήσει πραγματεύεσθαι μοιρικῶς, καὶ τὸν συναχθέντα ἀριθμὸν, ἅμα ταῖς τοῦ ὡροσκόπου μοι. διεκβάλλειν ὁμοίως ἀπ᾽ αὐτοῦ, καὶ σκοπεῖν, ἔνθα ἂν καταλήξῃ: ἐκεῖ γὰρ ἔσται τοῦ πατρὸς ὁ κλῆρος. τῆς δὲ νυκτὸς, τὸ ἀνάπαλιν. ἐὰν δὲ ὁ τοῦ ♄ ἀστὴρ ὕπαυγος * εὑρεθῇ, ἀπὸ ♂ ἐπὶ ♃. καὶ τὰ ἴσα ἀπὸ ὡροσκόπου ἀπολάμβανε, καὶ ἐπὶ τῶν ἡμέρας καὶ τῶν νυκτὸς γινομένων. τὸν δὲ τῆς μητρὸς κλῆρον, ἐπὶ μὲν ἡμέρας ἀπὸ ♀ ἐπὶ ☾, καὶ τὰ ἴσα ἀπὸ ὡροσκόπου: ἐπὶ δὲ νυκτὸς, τὸ ἀνάπαλιν.

⊗ Ὡς γὰρ τὰς ἀπὸ ☉ μέχρι ☾, λαμβάνομεν ἐπὶ τὰ ἑπόμενα: οὕτως καὶ τὰ ἀπὸ ὡροσκόπου, ἕως οὗ συντελεσθῶσιν αἱ ἀπὸ τοῦ ☉ μοι. ἐπὶ τὴν ☾. αὐτὰς γὰρ ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου ἐκβάλλω. τὰς δὲ τοῦ ὡροσκόπου ια προστίθεμαι ταῖς τλ, οὐχὶ ὡς καὶ αὐτὰς τοῦ κλήρου τῆς τύχης οὔσας. ἀλλ᾽ ἵνα προχειροτέρα γένηται ἡ ἄφεσις, ἀπ᾽ ἀρχῆς τοῦ ζῳδίου τοῦ λέοντος.

* Ὕπαυγός ἐστιν ἀστὴρ, ὅταν ἐντὸς ιε μοι. ἐστὶ πρὸς τῷ ☉. εἰ δὲ τὴν ιε ὑπερέλθῃ, οὐκ ἔτι λέγεται ὕπαυγος.

περὶ τῆς τῶν δώδεκα τόπων πινακικῆς ἐκθέσεως.

Τῶν δεκαδύο τόπων πρὸς πᾶσαν ἀποτελεσματογραφίαν λαμβανομένων, ἀρχὴ καὶ πρωτοστάσιόν ἐστιν ὡροσκόπος, δι᾽ οὗ πάντα τὰ πρὸς τὸν ἄνθρωπον συντείνοντα πράγματα καταλαμ-

βάνονται

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

*partes 11, ſiunt vniuerſæ 41. Decimus has numerando à Leone, deſinit numerus in Virginis parte 11, quæ eſt Genij ſors. Sic Amoris etiam ſortem colligemus, à ſorte Genij ſupputando, vſq; ad partem Veneris. Sors Genij, eſt Virginis pars vndecima: Venus Aquarij partem 15 tenet. Numerabimus à virgine ad Venerem, ſiunt 154. addemus & horoſcopi partes 11, ſummam inde percenſebimus: inuenitur ſors Amoris in Capricorni parte 15. Atq; in diurna quidem genitura hac ratio obſeruatur: in nocturna verò contrà ſit. Vt, ſortem Fortunæ accepimus in diurna genitura à Sole ad Lunam. Nocturnam verò inueſtigabimus, numerando à Luna ad Solem, & reliqua ſimiliter, vt antea, peragendo. Sortem autem patris interdiu à Sole ad Saturnum in partibus ſcrutabimur, numerumq; cum Aſcendentis partibus collectum, percenſebimus ab Aſcendente, conſiderando, quò euaſerit: ibi .n. eſt ſors patris. Noctu, contrà proceditur. Quando verò ſtella Saturni combuſta * fuerit: à Marte ad Iouem numera, & ſimiliter ab Aſcendente, tam in diurnis, quàm nocturnis. Matris ſortem interdiu à Venere ad Lunam collige, & ſimili ratione ab Aſcendente: noctu, econtrariò.*

⊕ *Sicut enim partes à Sole vſq; ad Lunam, numeramus ſecundùm ſignorum ordinem: ſic etiam eas, quæ ab Aſcendente, donec compleantur partes, quæ à Sole ſunt vſq; ad Lunam: has enim ab Aſcendente percenſeo. Aſcendentis verò 11 addo ad 330, non quaſi ipſæ quoq; ſint partis fortunæ: ſed vt expeditior ſit dimiſsio vel numeratio, à principio ſigni Leonis.*

* *Combuſta dicitur ſtella, quando intra 15 partes eſt à Sole. Cùm verò 15 ſuperauerit, non ampliùs combuſta nominatur.*

De duodecim domiciliorum cœli, quaſi in tabella facta, expoſitione.

Duodecim locorum aut domiciliorum, quæ ad omnem euentuum prædictionē aſſumuntur, principium & fundamentum eſt pars aſcendens, per quam, quæ ad hominē pertinent, deprehenduntur

βάνονται. ζωῆς γὰρ καὶ πνεύματος ὁ ὡροσκόπος δοτὴρ καθέστηκεν: ὅθεν οἴαξ καλεῖται. σημαίνει δὲ τὴν τῆς νεότητος ἡλικίαν, ἥτις ἐστὶ πρώτη. καὶ ἐν αὐτῇ, εἴτε τὴν τῶν φαύλων, εἴτε τὴν τῶν ἀγαθῶν ἐνέργειαν ἀποδείκνυσιν. ἐν δὲ † τούτῳ τῷ τόπῳ μόνος ὁ τοῦ ☿ ἀστὴρ παρὰ πάντας τοὺς ἀστέρας χαίρει. ἐπὰν δὲ τῶν ἀγαθοποιῶν ἀστέρων, ἢ τῶν φώτων, ἢ ὁ τοῦ ☿ ἀστὴρ ἐπὶ τοῦ ὡροσκόπου χρηματίσῃ, δίχα τῆς τῶν ἀγαθοποιῶν ἀστέρων σχηματογραφίας, ζώσιμον καὶ τρόφιμον τὸ γεννώμενον ἔσται, καὶ ἐν εὐτυχίᾳ τὸν βίον διατελέσει. ἐπὰν δέ τις τῶν κακοποιῶν ἀστέρων ὡροσκοπήσῃ, καὶ τὸν ☉ ἢ τὴν ☾ κατοπτεύσῃ: ἄτροφα ἢ ὀλιγοχρόνια ἢ σεσινωμένα ἢ ἐμπαθῆ, ἢ ἐν ὀρφανίᾳ διατελοῦντα, τὰ γεννώμενα ἔσται.

† Εὑρεθεὶς ἐν αὐτῷ, μὴ ὢν ὕπαυγος: τότε γὰρ τὰ μέγιστα ἀγαθὰ τῇ γενέσει πορίζει: ὡσαύτως δὲ κἂν μὴ αὐτὸς ᾖ, ἕτερος δέ τις τῶν ἀγαθοποιῶν. εἰ μέντοι ἢ κακῶς σχηματίζεται ὁ ☿, ἐκεῖσε ὢν, ὑπὸ ♄ ἢ ὑπὸ ♂ βαλλόμενος κατὰ σχῆμα: ἢ εἷς τούτων ἐκεῖσε εὑρεθῇ, καὶ τὸν ☉ ἢ τὴν ☾ σχηματίσει: τἀναντία συμβήσεται.

Τὸ δὲ β. ἀπὸ ὡροσκόπου καλεῖται βίος, καὶ ᾅδου πύλη, καὶ ἐπαναφορὰ τοῦ ὡροσκόπου. ἔσθ᾽ ὅτε δὲ καὶ τὸν περὶ πράξεως λόγον σημαίνει: διὰ τὸ σύμφωνον αὐτὸ εἶναι, * κατ᾽ εὐώνυμον τρίγωνον, τῷ μεσουρανοῦντι. ἐν τούτῳ δὲ τῷ ζωδίῳ οἱ ἀγαθοποιοὶ ἀστέρες ἐπιπαρόντες, κατὰ τὴν τῶν χρόνων πρόβασιν τὰς εὐτυχίας ἀποτελοῦσιν. ὅτε δὲ καὶ κληρονόμους ἀλλοτρίων δεικνύουσιν. ὁ γὰρ τόπος, ἀγαθῶν ἐλπίδων δοτὴρ καθέστηκεν. οἱ δὲ κακοποιοὶ ἐπὶ τούτου τοῦ τόπου ὑπάρχοντες, ἔκπτωσιν βίου καὶ χρημάτων ἀποβολὰς δεικνύουσιν, καὶ τὸ παράπαν δυσπεριποιήτους: ὅτε δὲ καὶ μεταναστάσεις ποιοῦσιν.

* καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ μεσουρανήματος, μέχρι τοῦ β τόπου, πέντε ζώδιά εἰσιν ἐν οἷς τὸ τρίγωνον θεωρεῖται. ὥστε τὸ μεσουρανοῦν πρὸς τὸν β. τόπον, τρίγωνον σχῆμά ἐστιν. ἔστι δὲ τὸ μεσουρανοῦν, εἰς τὰ ἡγούμενα: τὸ δὲ β, εἰς τὰ ἑπόμενα: διὸ καὶ εὐώνυμον λέγεται.

Τὸ δὲ γ ἀπὸ ὡροσκόπου, χρημάτων ἐστὶ περιποιητικόν. σημαίνει δὲ καὶ τὸν περὶ ἀδελφῶν λόγον. καλεῖται δὲ θεά, τόπος ☾, καὶ ἀγαθὸν † ἀπόκλιμα, τὸν δὲ περὶ φιλίας ἢ πατρωνίας

κεκλήρωται

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

vniuerſæ. Vitam enim & ſpiritum donat pars illa, vnde clauus aut gubernaculum appellatur. Significat iuuentutem, quæ eſt ætas prima: et in hac bonorum aut malorum efficientiam pollicetur. Gaudet in hoc loco † Mercurius præ omnibus alijs ſtellis. Quando verò alterutra beneficarum, aut luminare alterutrum, aut ſtella Mercurij, partem aſcendentem occupauerit, etiam ſine beneficarum configuratione: Vitale & vegetũ erit, quod natum eſt, & in felicitate vitam tranſiget. Sin malefica ſtella in Aſcendente fuerit, & Solem & ☾ aſpexerit: quæ genita ſunt, non nutrientur, aut breui certè tẽpore viuent, aut membris corporis læſa morbiuè afflicta erunt, aut in orbitate vitã degent.

† Repertus in eo non combuſtus. Tunc enim maxima bona dat in genitura. Similiter, etiamſi ipſe non ſit, ſed alius quidã beneficorum. Sin verò aut malè ibi configuretur Mercurius, petitus à Saturno vel Marte, hoſtili radio: aut alter maleficorum ibi reperiatur, Solemq́; aut Lunam aſpiciat: contraria euenient.

SECVNDVM ab aſcendente domicilium vocatur vita, & Plutonis porta, & ſuccedens horoſcopo. Interdum & actiones vitæ denotat, propterea quod è ſiniſtro * trigono cum medio cœli concordat. In hoc ſigno benefica ſtella reperta, hæredes ſignificant extraneorum bonorum. Nam hic locus ſpes bonas pollicetur. At malefica in hoc conſtituta, iacturam nunciant rei familiaris, & pecuniarum effuſiones, & omnino egenos: interdum & exules faciunt.

* Nam à medio cœli vſq; ad ſecundum locum, ſunt 5 ſigna, intra quæ trigonus aſpectus exiſtit. Quare medium cœli cum ſecundo loco, figuram triquetram conſtituit. Numeratur verò medium cæli in ſigna præcedentia, ſecundus locus in conſequentia: qua de cauſſa & ſiniſtrum trigonum appellatur.

TERTIVM ab Aſcendente bona fortunaſq; comparat, & de fratrib. ſignificationem facit. Vocatur Dea, locus ☾, & fortunatum † cadens. Sortitum eſt ea, quæ ad amicitiam aut patrociniũ

κεκλήρωται τόπον. ὅτε δὲ καὶ ξενιτείας παραίτιος γίνεται, ὅτι διάμετρον τοῦ περὶ θεῶν ζωδίου τέτυχε, τοῦ σημαίνοντος τὸν περὶ ξενιτείας λόγον. ἐν δὲ τούτῳ τῷ ζωδίῳ ἡ ☾ μόνη παρὰ πάντας τοὺς ἀστέρας χαίρει. ἐπεὶ δὲ ἀγαθοποιοὶ ἀστέρες, τῆς αἱρέσεως ὄντες, ἐκεῖσε χρηματίσωσιν: ἐπαύξησιν βίου καὶ χρημάτων περίκλησιν, καὶ τὸν περὶ ἀδελφῶν καὶ φίλων λόγον, ἐπωφελῆ καὶ συμπαθέστερον ἀποδεικνύουσι. ποιοῦσι δὲ καὶ πολυφίλους, καὶ πολυγνώστους, καὶ πολυαδέλφους: καὶ τὰς παρὰ φίλων ἢ ἀδελφῶν χάριτας ἢ δωρεὰς, παρέχουσιν. οἱ δὲ κακοποιοὶ ἀστέρες ἐπὶ τούτου τοῦ* τόπου τυχόντες, τἀναντία τούτων ἀποτελοῦσιν.

† Ἀπόκλιμα τοῦ ὑπεργείου μεσουρανήματος, ἐν τῷ ἀπ᾽ ἀνατολῆς εἰς δύσιν ἀπιέναι. οὕτω γὰρ λαμβάνονται τὰ ἀποκλίματα. ὑπογείου δὲ: ἐν τῷ ἀπὸ δύσεως, εἰς ἀνατολήν.

* * Lege. οὐχί.

* πλὴν* οὐκ* εἰς τέλος, ἐπειδὴ ὅλως ἐν οἰκείῳ τόπῳ ἡ ☾ ἐστίν. ὑποθοῦ γὰρ καὶ τὴν ☾ εἶναι ἐν τούτῳ, εἰ δὲ εὑρεθεῖ τις ἐκεῖ τῶν κακοποιῶν, πάντα κάκιστα τὰ προειρημένα ἀπαντᾷ. εἰ μέντοι μηδεὶς εἴη τῶν ἀστέρων ἐκεῖσε, σκοπεῖν δεῖ, ὑπὸ ποίων βάλλεται κατὰ σχῆμα τὸ ζώδιον: καὶ οὕτως ἀποφαίνεσθαι, μέσα τὰ ἀγαθὰ, καὶ μέσα τὰ κακά. τοῦτο δὲ ἐστὶν ἐπὶ πάντων τῶν τόπων, ὅταν μὴ παρῇ ἀστήρ.

Τὸ δὲ δ᾽ ἀπὸ ὡροσκόπου καλεῖται ὑπόγειον καὶ ἀντιμεσουράνημα, ⊕ βόρειον κέντρον ὑπάρχον: σημαῖνον τὴν τοῦ γήρως * ἡλικίαν, καὶ τὴν τοῦ βίου τελευτὴν, καὶ τὴν τοῦ σώματος περιστολὴν, καὶ τὰ μετὰ θάνατον πάντα. ἔστι δὲ ὁ τόπος, περὶ ἐγγέων καὶ θεμελίων, καὶ περὶ γονέων, καὶ πατρίδος, καὶ οἰκίας καὶ διαμονῆς καὶ ἐνδομενίας πάσης, σημαντικός: ὅτε δὲ, καὶ πλοίων καὶ ὑδατικῶν τόπων περιεκτικὸς γίνεται. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν περὶ κοινωνίας λόγον. ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, ὁ μὲν ♄ τῆς αἱρέσεως ὑπάρχων, πλουσίους δείκνυσι, καὶ ἀπὸ μέσης ἡλικίας κτησιβίους γινομένους: ὅτε δὲ, καὶ εὑρεμάτων δοτὴρ γίνεται. νυκτὸς δὲ, τὰ πατρικὰ μειοῖ, καὶ πατρὸς ἀποξένωσιν ἢ ὀρφανίαν τίθησι: καὶ ἐπίνοσον τὴν

νεότητα

ſpectant. Interdum & cauſſa fit peregrinationis, quoniam opponitur ſigno Deorum, quod prædictiones continet de peregrinatione. In hoc ſigno ſola ☾ præ cæteris Planetis gaudet. Si beneficæ ſtellæ, quæ eiuſdem conditionis ſint, ſedem ibi obtineant: incrementum rei familiaris & facultatum poſſeſſionem indicant: & fratrum amicorumq́ coniunctionem magis fructuoſam & conſentientem reddunt. Conciliant etiam multos amicos, efficiunt homines nomine illuſtres, dant fratres multos, & beneficia vel dona ab amicis aut fratribus ſuppeditant. Sed maleficæ ſtellæ in hoc loco* conſtitutæ, horum contraria efficiunt.

† Cadens à medio cæli infra terram, quando ab ortu in occaſum proceditur. Sic enim ſumuntur domicilia cadentia. Sub terra verò, procedendo ab occaſu in ortum.

* Veruntamen non perpetuò. Quoniam omninò in proprio loco eſt ☾. Pone enim & ☾ ibi eſſe. Si verò malefica ibi reperitur, prædicta omnia peſſima accidunt. Sin nullus ibi fuerit Planeta, conſiderare oportet, cum quib. configuretur hoc ſignum, atq; ſic mediocria bona, & mala mediocria definientur. Hoc verò & de alijs locis intelligendum eſt, in quibus nullus Planeta aderit.

QVARTVM ab aſcendente vocatur ſubterraneum, & oppoſitum medio cæli. Eſtq́ cardo Boreus, ⊕ ſignificans ſenectutem, ✠ & vitæ finem, corporisq́ ad ſepulturam apparatum, & quæ mortem ſequuntur vniuerſa. Prædictiones ex hoc loco ſumuntur de ijs, quæ in terra ſunt, & de fundamentis ædificijsq́, de parentib. ac patria, de domo & permanſione, omniq́ habitatione domeſtica. Interdum verò & nauigiorum & aquarum, aut locorũ, quæ aquis adiacent, poſſeſſores ſignificat: & indicia dat de rerum communione. In hoc loco Saturnus, ſi eiuſdem conditionis ſit, diuites deſignat, & qui à media ætate incipiant bona poßidere: interdum & inſperata lucra donat. Noctu verò, ea quæ ad patrem pertinent, minuit, atq; cauſſa huic exiſtit mora extra patriam, & orbitatis. Significat etiam ægrotationes in

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

νεότητα δείκνυσι, καὶ ἀδοξίας παραίτιος γίνεται. ὁ δὲ τοῦ ♂ ἀστὴρ ἡμέρας μὲν ἐπὶ τοῦ τόπου τυγχάνων, ἐπινόσους καὶ πτωματιζομένους ἀποτελεῖ· νυκτὸς δέ, ἐλάττονας τὰς ἐπιστάσεις, ἤγουν, τὰς κακώσεις ποιήσει. ὅτε δὲ, καὶ στρατείαις τὸν γεννώμενον φέρει. πλὴν τὸν περὶ γάμων καὶ τέκνων λόγον κακίζει, καὶ τὸ παράπαν ἀπὸ γυναικῶν πυκνότερον ἀδικουμένους καὶ ἀχαριστουμένους ποιεῖ.

⊕ Διὰ τὴν ἔγκλισιν τῆς σφαίρας, πάντοτε τὸ ὑπόγειον, βορειότερον πίπτει.

※ Ποιεῖ δὲ τὰ ἀποτελέσματα, ἐν γεροντικῇ, φησιν, ἡλικίᾳ, ἐπὰν ἐν γενέσει ληφθῇ τὸ θεμάτιον. ἐπὶ δὲ πράγματος, βραδέως τι νῦν γενέσθαι δηλοῖ. ἐὰν οὖν ἀγαθοποιοί φησιν, περιῶσι τῷ ὑπὸ γῆν κέντρῳ· ἀγαθὰ τὰ προειρημένα, καὶ πρὸς τούτοις γηράσει, καὶ ταφήσεται ὑπὸ τῶν οἰκείων, καὶ κληρονομηθήσεται. ὡσαύτως κἂν ὑπὸ ἀγαθῶν μαρτυρῆται, μάλιστα κατὰ αἵρεσιν. ἂν μέντοι τις τῶν κακοποιῶν εὑρεθῇ, οὐ πάντως κακὰ γενήσεται. χαίρει γὰρ ἐν τούτῳ ὁ ♄, μάλιστα ἐὰν κατὰ αἵρεσιν ὢν τύχῃ ἐν τῇ γενέσει. τὰ δὲ μέγιστα, ἀπὸ μέσης ἡλικίας παρέχει, πλοῦτον καὶ εὑρέματα. εἰ δὲ παρὰ αἵρεσιν εὑρεθῇ, φαῦλον. ἐκεῖσε γὰρ εὑρεθεὶς, μείωσιν ποιεῖ τῆς πατρικῆς οὐσίας.

Τὸ δὲ ε. ἀπὸ ὡροσκόπου καλεῖται ἀγαθὴ τύχη. ♀ τόπος ὑπάρχων, ἐν ᾧ καὶ γενόμενος ὁ τῆς ♀ ἀστὴρ, παρὰ πάντας τοὺς ἀστέρας ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ χαίρει. ἔστι δὲ ἐπαναφορὰ τοῦ ὑπογείου κέντρου, καὶ σημαίνει τὸν περὶ τέκνων λόγον. ἐν τούτῳ τῷ ζῳδίῳ οἱ μὲν † ἀγαθοποιοὶ χαίρουσι, καὶ εὐτεκνίας διδόασιν· οἱ δὲ κακοποιοὶ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, ἀναιρετικοὶ τέκνων γίνονται.

† Μάλιστα ὁ τῆς ♀ ἀστήρ. εἰ δὲ κακοποιὸς εὑρεθῇ τις, καὶ τοσοῦτόν ἐστι κακοποιὸς, διὰ τὴν τόπων ἀγαθότητα, ἀναιρετικὸς δὲ τῶν τέκνων γίνεται.

Τὸ δὲ ϛ ἀπὸ ὡροσκόπου, καλεῖται κακὴ τύχη, καὶ ποινὴ, καὶ πρόδυσις, καὶ ἀπόκλιμα φαῦλον. τόπος ♂ χρηματίζον.

σημαίνει

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

ætate iuuenili, & deſpectionem vel ignominiam parit. Martis ſtella, interdiu quidem in hoc loco conſtituta, morbis obnoxios & ruinis ex alto efficit. Noctu verò, leuiores malorum incurſiones aut afflictiones affert: Interdum & natum in militiam extrudit. Cæterum de nuptijs & liberis ſignificationes infelices & calamitoſas reddit. Et in ſumma tales efficit, qui à mulierib. frequentius iniuria afficiantur, & apud has in nulla ſint gratia.

⊗ *Propter inclinationem ſphæræ, ſemper ſubterraneum in Boream magis cadit.*

⌘ *Producit euentus in ſenili, inquit, ætate, quando in primo ortu conſtitutum fuit thema. In negocijs verò conficiendis, tardum admodùm fore natum, ſignificat. Quando igitur benefici, inquit, erunt in cardine, ſub terra, fortunata ſunt ea, de quibus dictum eſt: ac præterea ſeneſcet natus, ſepelieturq́ à domeſticis, & hæredes habebit. Similiter cùm hic locus teſtimonia habuerit à beneficis, præſertim eiuſdem conditionis. Sin maleficus hîc repertetur, non omninò mala accident. Gaudet enim in hoc loco ♄, maximè cùm ſecundùm conditionem fuerit in genitura. Quod verò præcipuum eſt, à media ætate præbet diuitias & lucra. Sin præter conditionem reperiatur, malum. Ibi enim poſitus, detrimentum importat facultatibus paternis.*

QVINTVM *ab aſcendente vocatur bona fortuna, eſtq́ locus Veneris, in quo conſtitutum eius ſidus, præ cæteris gaudet. Succedit ſubterraneo cardini, & de liberis ſignificationes facit. In hoc enim ſigno † beneficæ ſtellæ gaudent, & felicitatem dant liberorum: maleficæ verò hîc conſtitutæ, liberos interficiunt.*

† *Maximè Veneris ſtella. Si verò malefica aliqua ibi reperta fuerit: multò magis fit malefica, propter locorum bonitatem, ac liberos interimit.*

SEXTVM *ab aſcendente vocatur mala fortuna, & pœna, & præoccidens, & cadens infortunatũ: locus Marti attributus.*

Denotat

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

σημαίνει δὲ, τὸν περὶ σίνους λόγον. ἐν δὲ τούτῳ τῷ ζῳδίῳ ὁ τοῦ ♂ ἀστὴρ παρὰ πάντας χαίρει. οἱ γὰρ λοιποὶ ἀστέρες ἐπὶ τοῦ τούτου τόπου τυχόντες, ἄπρακτοι καὶ ἀδρανεῖς περὶ τὴν τῶν ἰδίων ἀποτελεσμάτων ἐνέργειαν δείκνυνται: ἐπάνπερ τῶν ἀγαθοποιῶν ἀστέρων μὴ γὰρ εἷς, ἐπὶ τοῦ κατὰ κορυφὴν κέντρου, ἢ ἐν τῇ τοῦ ὡροσκόπου ἐπαναφορᾷ σχηματίσῃ. ἐν δὲ τούτῳ τῷ τόπῳ ὁ τὸ πράσσειν * περιέχων, ἐνεργὴς γίνεται, ἐπάνπερ τὰς ἀκτῖνας ἐπενέγκῃ μοιρικῶς ἐπὶ τοῦ μεσουρανήματος: ὅτι σύμφωνος καὶ δεξιός ἐστιν ὁ τόπος, κατὰ τρίγωνον στάσιν, τῷ μεσουρανοῦντι κέντρῳ. σημαίνει γὰρ ὁ τόπος, τὰ πρὸς ὑπηρεσίαν συντείνοντα θηλυκῶν προσώπων εἴδη, λέγω δὴ, δουλικῶν, καὶ κλητῶν θηλυκῶν. ἐπάγει δὲ καὶ τὰς διὰ θηλυκῶν προσώπων γινομένας ἔχθρας, ἐπιβουλάς τε καὶ ἐπαναστάσεις. ἐν δὲ τούτῳ τῷ τόπῳ, ὁ μὲν ☉ πατρὸς μὲν πένητος ἢ ἀδόξου ἢ ἀγεννοῦς, ἢ ἐκπτώτου τὸν γεννηθέντα δείκνυσιν: ὅτε δὲ, καὶ ἀπὸ πατρὸς ὀρφανόν. ἡ δὲ ☾ ἐπὶ τούτου τοῦ τόπου τυχοῦσα, μητρὸς δούλης, ἢ πτωχῆς, ἢ πενιχρᾶς, ἢ ἀδόξου, ἢ ἐλαχίστης ποιήσει: ὅτε δὲ καὶ ἀπὸ μητρὸς ὀρφανίαν ἀποτελέσει. ἐν δὲ τούτῳ τῷ τόπῳ, ὅ ἐστιν ἀπὸ ὡροσκόπου ς, ἄρης νυκτερινῆς γενέσεως χαίρει, καὶ ἐπὶ στρατείαν ἢ δόξαν ἀρεικὴν ※ προσκαλεῖται: ἐπάνπερ ἐν θηλυκῷ ζῳδίῳ εὑρεθῇ, καὶ τρίγωνος ☉ ἢ ☾, ἢ τῷ τοῦ ♃ γένηται, ἢ σὺν τῷ τῆς ♀ ἔτυχεν, ἢ καὶ αὐτὴν ἐτριγώνισε.

* Ἂν γὰρ τότε τὶς ἐν τῷ μεσουρανήματι ᾖ ἀγαθοποιὸς, βάλλων εἰς τοῦτον τὸν τόπον κατὰ τρίγωνον τὰς ἀκτῖνας: πρακτικὸς γίνεται.

⊗ Εἰ δὲ βάλλεται κατὰ τρίγωνον σχῆμα ὑπὸ ἀγαθοποιοῦ, συμβαίνει, αὐτὴν ὑπὸ ἀνδρὸς πλουσίου συγκεκροτῆσθαι, καὶ μὴ ἠλευθερῶσθαι.

* * Lege. οὐδὲ ἐν τούτῳ.

※ Εἰ δὲ καὶ μὴ σχηματίζοιτο ὑπὸ ἀγαθοποιῶν, οὐ * δεόντων * μεγάλα κακὰ ἐπαύξει, ἐὰν μὴ ᾖ παρ' αἵρεσιν. ὡσαύτως δὲ οὐδὲ ὁ ♄, ἐκεῖσε κατὰ αἵρεσιν εὑρεθείς. ἐπεὶ χαίρουσιν οἱ κακοὶ ἐν κακοῖς. εἰ μέντοι παρ' αἵρεσιν εὑρεθεῖεν ἐκεῖσε οἱ κακοποιοὶ, τὰ ἴδια, φησι, κακὰ τοῦ τόπου, ἀποτελοῦσιν: οἷον, σίνη καὶ ἐπαναστάσεις, ἐκ θηλυκῶν προσώπων.

Τὸ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

*Denotat vitia & debilitates corporis. In hoc ſigno ſtella Martis præ omnib. gaudet. Cateræ ſtellæ in hunc locum delatæ, infirmas & imbecilles vires habere deprehenduntur, ad ſignificata propria perficienda: quando beneficarum nulla in medio cœli, aut in eo, quod Aſcendenti ſuccedit, configurata fuerit. Quæ verò ſtella hoc in loco actionis vel * magiſterij autor eſt, ea efficax fit, vbi radios partiliter ſparſerit in medium cæli: quoniam concordat hic locus cum medij cæli cardine, & dexter illi eſt, ſecundum trianguli interuallum. Significat etiam hic locus res eas, quæ ad miniſterium fœmineum, nempè perſonarum ſeruilium & quadrupedum fœminarum pertinent. Et inimicitias affert, quæ propter fœminas ſuſcipiuntur, inſidiasq́; & ſeditiones. Sol in hoc loco repertus, naſci aliquem facit patre paupere, aut inglorio, aut ignobili, aut qui de conditione ſua deiectus ſit: interdum à patre orbum ſignificat. Luna verò hunc locum ſortita, matre faciet naſci ſerua, aut mendica, aut paupere, aut ingloria, aut quæ conditionis ſit infimæ: interdum & matre ⊕ orbabit. In hoc loco, qui eſt ſextus ab horoſcopo, ♂ in nocturna genitura gaudet, & in militiam aut ad gloriã ✠ bellicam vocat: ſi in fœminino ſigno repertus fuerit, & in angulo ☉, ☾ vel ♃ aſpexerit, aut cum ſtella ♀ iunctus, aut ſecundùm triangulũ cõfiguratus fuerit.*

* *Quando enim tunc in medio cæli aliqua benefica fuerit, proijciens in hunc locum, ſecundùm triangulum radios: ad agendum fit idonea.*

⊕ *Si verò petitur triangulo aſpectu à benefica, ſignificat, ipſam à viro diuite ornatam, non autem liberam factam eſſe.*

✠ *Etiamſi non aſpexerint eum beneficæ, magna mala non adducit, niſi fuerit præter conditionem. Similiter neq; Saturnus ibi ſecundùm conditionem repertus. Quoniam gaudent mali in locis malis. Si igitur præter conditionem ibi repertæ fuerint malefica, propria (inquit) mala loci eius perficiunt, nempe læſiones & ſeditiones à mulieribus.*

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

Τὸ δὲ ζ ἀπὸ ὡροσκόπου, σημαίνει τὸν γαμοστόλον, καὶ τὰς γινομένας μακρὰς ξενιτείας, καὶ τὴν τοῦ † θανάτου ποιότητα. καλεῖται δὲ ἀνθωροσκόπος. ἔστι δὲ καὶ κέντρον δυτικὸν, τὴν πρεσβυτικὴν ἡλικίαν ἐμφαῖνον. ἐν δὲ τούτῳ τῷ τόπῳ, ἡμέρας μὲν ὁ τοῦ ♄ τυχὼν ἀστὴρ, χαίρει, ἐπάντως ἐν ἰδίῳ ζωδίῳ, ἢ τριγώνῳ, ἢ ὑψώματι εὑρεθῇ. ποιήσει γὰρ μακροβίους, ὑψιτύχους, πολυχρονίους, εὐκτήμονας. οὐκ ἀπαθεῖς δὲ τῶν κρυφίμων τόπων ἀποτελεῖ: ἀλλ' ὁτὲ μὲν ἐπὶ τὰς ἕδρας πάθος ποιήσει: ὁτὲ δὲ αἷμα καθεζομένοις ἀποδείκνυσιν: ὁτὲ δὲ δυσεντερικαῖς ἢ κοιλιακαῖς περιστάσεσιν περιβάλλει. καὶ τὰς προειρημένας τῶν παθῶν ἐπιφορὰς μᾶλλον ἐπιαύξει, ἐν ἀλλοτρίοις ζωδίοις χρηματίσας. ὁ δὲ τοῦ ♂ ἐπὶ τοῦδε τοῦ τόπου τυχὼν, πολλῶν* κακῶν παραίτιος γίνεται: ὁτὲ μὲν σίνεσιν, ὁτὲ δὲ πάθεσι περιτρέπων: καὶ τὸ παράπαν δυσπερικλήτους, ἢ ἐν ἀλλοδαπῇ γῇ διατελοῦντας, ἢ μετανάστας, ἢ ξενιτεύοντας, ποιήσει. ὁτὲ δὲ καὶ ὀλιγοχρονίους, ἢ ⊗ βιαιοθανάτους ἀποδείκνυσιν: ὅτε τὸν ☉ ἢ τὴν ☾ κατοπτεύσει, ἢ τὴν τῆς ☾ συναφὴν ὑποδέξεται, ἐπάντως ἐκτὸς τῆς τῶν ἀγαθοποιῶν ἀκτῖνος εὑρεθῇ. ὁ δὲ τοῦ ♃ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ χρηματίσας, κατὰ τὴν τῶν χρόνων παράβασιν εὐπερικτήτους ποιήσει. ὀψὲ τυχὸν γάρ ἐστι τὸ κέντρον τοῦδε: διὸ καὶ τὰς προκοπὰς ὀψὲ τοῦ χρόνου χαρίζεται. ποιήσει δὲ καὶ εὐγαμίαν: πλὴν, σπανοτέκνους καὶ λυπουμένους ἐπὶ γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἀποτελεῖ. ἡ δὲ ♀ τὸ δυτικὸν κέντρον ἐπέχουσα, νεωτερίζοντας ποιήσει, τὸ γῆρας ἄμοχθον δείκνυσι, καὶ εὐθάνατον ποιήσει. ὁ δὲ τοῦ ☿, φρονίμους καὶ γραμμάτων ἐμπείρους ποιήσει: πλὴν πάθεσι ψυχικοῖς περιτρεπομένους. ὁ δὲ ☉ ἐν τῷ δυτικῷ κέντρῳ τετυχὼς, λαμπροβίους καὶ περιφανῶν πατέρων τοὺς γεννηθέντας δείκνυσιν: ἐπάντως ἐν ἀρσενικῷ ζωδίῳ τύχῃ, καὶ ἐκτὸς τῆς τῶν κακοποιῶν ἀκτῖνος εὑρεθῇ, ἡμερινῆς οὔσης τῆς γενέσεως. ἡ δὲ ☾ τὸ ζ ἀπὸ ὡροσκόπου λαχοῦσα, ξενιτείας ποιήσει. ἐὰν δὲ ἐν περιύγροις ζωδίοις εὑρεθῇ, ναυκλήρους, ἢ κυβερνήτας, ἢ ναύτας, ἢ ἐμπορικὸν βίον διάγοντας, πολυπλάνους, καὶ ἐν ὑψηλοταπεινώματι τὴν τύχην ἔχοντας, πλουτήσει.

† καὶ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

SEPTIMUM ab Aſcendente ſignificat nuptiarum procuratorem, & longinquas peregrinationes, ac mortis † genus. Vocatur oppoſitum aſcendentis. Eſt & cardo occidentis, ſenilem ætatem denotans. In hoc loco interdiu quidem ♄ gaudet, ſi in proprio ſit ſigno, aut triangulo, aut exaltatione. Faciet enim homines longæ vitæ, ſublimis fortunæ, quorum memoria longa relinquitur, locupletes. Non autem expertes affectionum in locis corporis occultis: ſed interdum ani morbis affligit, interdum hæmorrhoicos aut ſanguinis fluxu laborantes efficit, interdum dyſentericis aut cæliacis malis inuoluit. Atq; has malorum impreſſiones magis augebit, ſi in peregrinis ſignis fuerit conſtitutus. Stella ♂ hunc locum obtinens, multorum ⁎ malorum cauſſa exiſtit, interdum vitijs corporis, interdum morbis affligens: & in ſumma egenos, aut in peregrina terra degentes, aut exules, aut peregrinatores efficit. Nonnunquam & breui victuros, aut violenta ⊕ morte perituros oſtendit: quando ☉ vel ☾ aſpiciet, aut ☽ applicantem excipiet, ſiquidem extra beneficorum radios repertus fuerit. ♃ hunc locum obtinens, temporum progreſſu locupletes faciet. Serus enim aut veſpertinus eſt cardo domicilij huius, ideò & felicitates ſerò largitur. Conciliat etiã felices nuptias, ſed dat paucos liberos, & in luctum conijcit ob mulieres & liberos. ♀ occidentis cardinem obtinens, mores & naturam Iuuenum imitari facit: ſenectutem dat labore & moleſtia carentem, & placida morte extinguit. ☿ ſapientes & literatos faciet, ſed affectionibus animi obnoxios. Sol in cardine occidentis conſtitutus, ſignificat natos ſplendidos & diuites, & quorum parentes ſunt illuſtres: ſiquidẽ in maſculino ſigno fuerit, & extra radium maleficorum, in diurna genitura. ☽ in 7 ab aſcendente loco, peregrinationes afferet. Si verò in aqueis ſignis reperiatur, dominos aut gubernatores nauium, aut nautas efficit, vel qui mercatoriam vitam agant, & qui multùm peregrinentur, & fortunam in alto ac lubrico caſu poſitam habeant.

† καὶ τέλη ζωῆς, καὶ περὶ ἐκθέσεως καὶ κυήσεως, καὶ ἕτερα πλείονα: πρὸς τὸν ἐπικρατοῦντα τοῦ τόπου ἀστέρα. ποιεῖ δὲ τὰ ἀγαθὰ περὶ τὴν παρακμαστικὴν ἡλικίαν.

* καὶ μάλιστα, εἰ ἐκτὸς ὑπάρχει τῆς τῶν ἀγαθῶν ἀστέρων συνεπιμαρτυρήσεως. οἷον ὅταν ὁ ♂ σχηματίσῃ τὸν ☉ ἢ τὴν ☾, ἢ τὴν τῆς ☾ συναφὴν ὑποδέξηται: τηλικαῦτα πάθεσι πολυτρόποις βάλλει: εἰ δὲ καὶ χωρὶς τῆς τῶν ἀγαθῶν ἀκτινοβολίας: τηλικαῦτα καὶ ὀλιγοχρονίους καὶ βιαιοθανάτους ποιεῖ. λοιπὸν τὸ ποῖον θανάτου ἐκ τῶν ζῳδίων γνώσῃς. εἰ μὲν γὰρ ἐν ὑγροῖς, οἷον ♒ ἢ ♓, ὕδατι πνιγήσεται: εἰ δὲ θερμῷ, οἷον ♌, διὰ πυρὸς: εἰ δὲ ἐν ὅπλοις ζῳδίοις, οἷον ♐ καὶ ♏, διὰ ξίφους: εἰ δὲ θηριώδεσιν, οἷον ♑ ♌, ♉. ὑπὸ θηρίων. οὐ μόνον δὲ ταῦτα ποιεῖ, ἀλλὰ καὶ πενιχροὺς, καὶ ἀσίτους, καὶ ξενιτεύοντας ἀποδείκνυσιν.

⊕ Ἀεὶ γὰρ ὁ ♂ μετὰ τοῦ ☉ ἢ τῆς ☾ εὑρισκόμενος, κακὰ ποιεῖ μεγάλα.

Τὸ δὲ η ἀπὸ ὡροσκόπου, καλεῖται ἀργὸν, ὅτι ἀπόστροφόν ἐστι καὶ ἀσύνδετον τοῦ ὡροσκοποῦντος ζῳδίου. χρηματίζει δὲ ἐπὶ καταφορᾷ τοῦ δύνοντος. σημαίνει δὲ, τὴν τοῦ θανάτου τελευτήν. δύσπρακτος δὲ ὁ τόπος οὗτος καθέστηκε. καὶ οἱ μὲν ἀγαθοποιοὶ ἐπὶ τούτου τοῦ τόπου τυχόντες, ἀπὸ θανάτων ὠφέλειαν ποιοῦσι: κληρονομίας γὰρ διδόασι, καὶ ἀπὸ θανατικῶν προφάσεων ὠφελουμένους δεικνύουσιν. οὐ μόνον δέ οἱ ἀγαθοποιοὶ ἐπὶ τούτου τοῦ τόπου τυχόντες, ὠφελείας ποιοῦσιν, ἀπὸ θανάτων: ἀλλὰ καὶ ἡ σελήνη τοῖς ἀριθμοῖς προστιθεῖσα, καὶ αὐξιφωτοῦσα. ἐπειδήπερ τὴν ἀπὸ συνόδου φορὰν ποιουμένη, ἐν τούτῳ τόπῳ κατὰ τὸν † ἐμφανῆ κόσμον θεωρεῖται. διὸ καὶ τὰς ἀπὸ θανάτων ὠφελείας δηλοῖ, καὶ κληρονομίας παρέχεται, μάλιστα βορεία ἀνερχομένη. ὁ δὲ ☉ ἐπὶ τούτου τοῦ τόπου τυχὼν, πατρὸς ἔκπτωσιν, ἢ σίνος, ἢ πάθος, ἢ προτελευτὴν δείκνυσιν: ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις πράγμασιν, ἀργότερος ἔσται. λειψίφωτος δὲ ἡ ☾ ἐπὶ τούτου τοῦ τόπου τυγχάνουσα, καὶ ἐκτὸς τῆς τῶν ἀγαθοποιῶν ἀκτῖνος τετυχηκυῖα, πένητας, ἀθλίους, δυσπρακτήτους τε καὶ ἐμπαθεῖς ποιήσει. οἱ δὲ κακοποιοὶ παρὰ τὴν αἵρεσιν ἐκεῖσε τυχόντες, ἔκπτωσιν βίου, καὶ καθαίρεσιν πραγμάτων, καὶ

ἀποβολὰς

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

† Et exitus vitæ. *Significat verò & de expoſitione nati, & de partu, & alia multa, ſecundùm ſtellam, quæ huic loco dominatur. Bona adfert circa tempus, quod florem ætatis aut conſtantem ætatem ſequitur.*

* *Et vel maximè, ſi nulla beneficorum teſtimonia habuerit. Vt, Mars configuratus Soli aut Lunæ, aut applicantem ſibi Lunam excipiens, malis varijs affligit. Si verò etiam ſine radio beneficorum fuerit, breuem vitam & mortem violentam nato adfert. Genus autem mortis ex ſignis cognoſces. Si enim in humidis, vt ♒ & ♓, in aqua ſuffocabitur: Si in calido, vt ♌, per ignem peribit: ſi in armatis ſignis, vt ♐ & ♏, per enſem: ſi in ferinis, vt ♑, ♌, ♉, à feris. Non ſolum autem hæc efficit, ſed etiam pauperes ſignificat, & vagos atq; peregrinantes.*

⊗ *Semper enim Mars cum Sole aut Luna inuentus, mala magna adducit.*

OCTAVVM ab aſcendente vocatur ocioſum, quoniam auerſum eſt, à ſigno Aſcendentis, eiq; haud coniunctum. Locus eſt, per quem pars mundi occidens deſcendit. Significat terminum mortis: eſtq; infelix hic locus. Benefici in eo conſtituti, ex morte dant lucrum: Etenim hæreditates donant, & defunctorum occaſione iuuant. Non ſolùm autem benefici hic reperti, vtilitates adferunt è mortibus: ſed etiam Luna numero vel motu aucta, & lumine creſcens, quando à coniunctione Solis digrediens, in hoc loco † ſupra terram conſpicitur. Ideo & ex mortibus vtilitates ſignificat, & hæreditates largitur, maximè ſi ſit borealis aſcendens. Sol in hoc loco, patris caſum aduerſum aut vitium aliquod corporis, aut morbum, aut obitum priorem denotat: in alijs efficiendis erit ignauior. Minuta verò lumine Luna, & extra radium beneficorum in hoc loco conſtituta, pauperes, miſeros, egenos & perturbationibus obnoxios reddet. Malefici præter conditionem ibi reperti, detrimentum rei familiaris, fruſtrationes negotiorum, & iactu-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

ἀποβολὰς, καὶ περιστάσεις οὐ τὰς τυχούσας ἐπιφέρουσιν: ὅτε δὲ, καὶ κακοθανασίας παραίτιοι γίνονται. ἡ ☽ ♀ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ τυχοῦσα, ἀργότερα τὰ τῶν γάμων ποιήσει: καὶ ὅτε μὲν παιδεραστάς: ὅτε δὲ ἐμπαθεῖς, καὶ ἀσελγεῖς ἐπιδείκνυσιν. ὁ δὲ τοῦ ☿ ἐπὶ τοῦδε τοῦ τόπου τυχὼν, φιλησύχους, στυγνοὺς, ἐνδομύχους: ὅτε ☽, κλέπτας ἢ πλαστογράφους ποιεῖ. μωροὺς δὲ, ἢ καὶ διανοήτους, ἢ ἀργοὺς ποιήσει: ἐπάν τε ὑπὸ τὰς ἡλιώτιδας αὐγὰς τύχῃ, ἢ ὑπὸ ♄, κατὰ συμπαρουσίαν, ἢ τετράγωνον, ἢ διάμετρον στάσιν θεωρηθῇ, πλείονας αὐτοῦ μοι. ἐπέχων.

† Ἤγουν ἄρχεται ἤδη φαίνεσθαι νέα.

Τὸ δὲ θ ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου, σημαίνει τὸν περὶ θεῶν λόγον, καὶ ὀνείρων καὶ ξενιτείας. ἔστι δὲ καὶ ἀστρονομικὸν, καὶ προμεσουράνημα, εἰ ἀπὸ δύσεως ἐπὶ ἀνατολὴν βαίνει τις. ἡλίου καλούμενον τόπος. ἐν γὰρ τούτῳ τῷ ζῳδίῳ, μόνος ὁ ☉ χαίρει. καλεῖται δὲ, ἀπόκλιμα ἀγαθόν. ἐν δὲ τούτῳ τῷ τόπῳ, ὁ ☉, ἢ ὁ ♄, ἢ ὁ ♃, ἢ ὁ τοῦ ☿ κεχρηματικότες, τὰς ἀπὸ θεῶν καὶ βασιλέων χάριτας, ἢ δωρεὰς, ἢ εὐεργασίας χαρίζονται. ποιοῦσι δὲ, καὶ εὐχρηματίστους. ὅτε δὲ καὶ ἐν ἱεροῖς τάξιν παρέχουσιν, ἢ προστάτας ἱερῶν ἀποτελοῦσι. καὶ γὰρ δὴ δωρεὰς βασιλικὰς διδόασι: πλὴν ξενιτεύοντας ἀποδεικνύουσι. ὁ δὲ ☉ σὺν ⚹ τῷ τοῦ ☿ ἀστέρι ἐκεῖσε χρηματίσας, μάντεις καὶ ὀνειροκρίτας, ἀστρολόγους, οἰωνοσκόπους, καὶ τὸ παράπαν, μυστηρίων μετέχοντας, ἀποτελοῦσι. ποιεῖ δὲ καὶ ἡ σελήνη ξενιτεύοντας, ἐκεῖσε παρατυχοῦσα, καὶ ἑνὶ τῶν κακοποιῶν, ἢ τῷ τοῦ ἑρμοῦ ἀστέρι τὴν συναφὴν ποιουμένη.

* Εἰ δὲ ἐπὶ νυκτερινῆς γενέσεως ἐκεῖσε εὑρεθεῖ ὁ ☉, ἅμα τῷ τοῦ ☿, τουτέστιν, ἵνα ὁ μὲν ☿ ᾖ πρὸς τῇ ἀρχῇ τοῦ θ τόπου, ὁ δὲ ☉ ἐν τῷ τέλει τοῦ ζ, ἵνα ᾖ ὑπὸ δύσιν: ἄλλως γὰρ οὐκ ἐγχωρεῖ ταῦτα εἶναι, ἐπὶ νυκτερινῆς γενέσεως: ἀβεβαίους τοῖς ὀνείρασι, καὶ καταψευδομένους, θεοῦ μηδὲν βέβαιον χρηματίζοντας.

Τὸ δὲ δέκατον ἀπὸ ὡροσκόπου, καλεῖται μεσουράνημα, καὶ διμοιρία τῆς ἄνω μερίδος. κέντρον νότιον * ὑπάρχον, καὶ ἀπὸ μέσης ἡλικίας τὰς ἐνεργείας ἐνδεικνύμενον. σημαίνει δὲ τὸν περὶ πράξεως, καὶ δόξης, καὶ ἀξιώματος, καὶ συστάσεως, καὶ προεδρείας,

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

ras atq; clades afferunt non exiguas: nonnunquam & infelicis mortis autores ſunt. Venus hunc locum occupans, ignauiora omnia reddit, quæ ad nuptias pertinent: Et interdum amatores puerorum, aliquando amore furentes & flagitioſè laſciuos indicat. Sed Mercurius in hoc loco efficit amantes tranquillitatis, taciturnos, domi abditos: interdum fures aut falſarios. Fatuos gignet vel inſipientes vel inertes, quando ſub ſplendore ſolis fuerit: aut ſub Saturno, in huius coniunctione, quadrato, aut oppoſito, ita vt plures, quàm ipſe, partes obtineat.

† *Cùm videlicet incipit apparere noua.*

*NONVM ab aſcendente ſignificat ea, quæ de Dijs & ſomnijs atq; peregrinatione prædicuntur. Eſt verò & aſtronomicum, & medium cœli antecedit, ſi ab occaſu verſus ortum quis progrediatur. Vocatur locus Solis. In hoc enim ſigno Sol tantùm gaudet. Dicitur etiam cadens fortunatum. Sol, Saturnus, Iupiter aut Mercurius in hoc loco conſtituti, à Dijs & regibus gratias, vel dona vel beneficia conciliant: faciunt & opulentos. Interdum in ſacrum ordinem cooptant, aut præſides ſacrorum efficiunt. Dant enim regalia dona: ſed peregrinantes ſignificant. Sol * autem cum Mercurio ibi conſiſtens, vates & ſomniorum interpretes, aſtrologos, aruſpices, & omninò arcanorum conſcios facit. Luna etiam cauſſa eſt peregrinationis, ſi cum illis coniungatur, & vni maleficorum aut Mercurio applicetur.*

* *Quòd ſi in nocturna geneſi ibi reperiatur Sol, ſimul cum Mercurio, hoc eſt, vt Mercurius ſit in initio 8 loci, Sol verò in fine 7, vt ſit ſub occidente, (aliter enim hæc eſſe non contingit, in nocturna geneſi) ambiguos in ſomnijs & mendaces, & de Deo nihil certi ſtatuentes efficit.*

*DECIMVM ab Aſcendente vocatur medium cœli, & bipartitio portionis cœli ſuperioris. Eſtq; cardo * auſtralis: & quæ à media ætate fiunt, ſignificat. Hinc verò & ea ſumuntur, quæ de actione nati, de gloria, Magiſtratu, factione, loci digni-*

tate,

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

δρείας, καὶ πατρίδος καὶ διαμονῆς λόγον. γάμου δὲ καὶ τέκνων ἀρσενικῶν δηλωτικὸν καθέστηκεν. ἐν δὲ τούτῳ τῷ τόπῳ ὁ ☉ τυχὼν, ἀρχικοὺς καὶ ἐπιδόξους καὶ ἐμπράκτους καὶ περιφανεῖς ἄνδρας ἀποδείκνυσι: ἐπάντως ἀλλότριος τῆς τῶν κακοποιῶν ἀκτῖνος εὑρεθῇ. ποιεῖ δὲ καὶ πατρὸς ἐπισήμου σὺν γεννωμένους. ἡ δὲ ☾, ἐπὶ νυκτερινῶν γενέσεων τὸν τόπον τοῦτον ἐπέχουσα, διασήμους, πλουσίους, φορολόγους βασιλέων, ἢ διοικητὰς πόλεων ποιήσει: ἐπάντως ὑπὸ τοῦ ♄ ἢ τοῦ ♂ μὴ θεωρηθῇ, ἤτοι κατὰ συμπαρουσίαν ἢ τετράγωνον, ἢ διάμετρον στάσιν: πάντε μητέρας τῶν τοιούτων εὐγενεῖς εὑρήσεις. ὁ δὲ ♄ τὸν τόπον τοῦτον ἐπέχων, ἐπὶ τῶν ἡμερινῶν γενέσεων, καὶ ἐν οἷς χαίρει ζωδίοις παρατυγχάνων, ἐπὶ παρύγρων πράξεων τὰς ἀσχολίας ποιήσει: εὐκλήμονάς τε καὶ φιλογεωργοὺς, γαιούχων τε * γινομένων ἐγγέων, καὶ ἐκ θεμελίων * κλήτορας ἀποδείκνυσιν. ἐπὶ δὲ τῶν νυκτερινῶν γενέσεων τὸν τόπον τοῦτον ἐπέχων, ἐν παρύγροις μὲν τὰς πράξεις ἀποτελεῖ: δυσπράκτους δὲ καὶ δυσπερικτήτους καὶ ἀπροσκόπους, καὶ ἀδρανεῖς, καὶ δυσγάμους, καὶ σπανοτέκνους, καὶ πένητας ἀποτελεῖ: ὁτὲ δὲ, καὶ πολυχρόνιον ξενιτεύοντας, ἢ ἐκτὸς τῆς ἰδίας πόλεως οἰκοῦντας, καὶ πλανομένους ἐπὶ πολλὴν χρόνον ποιήσει. ὁ δὲ τοῦ ♃, ἡμέρας μὲν ἐκεῖσε παρατυχὼν, ἐπάντως προσθετικὸς τοῖς ἀριθμοῖς ᾖ, καὶ ἐκτὸς τῆς τοῦ ♂ ἀκτῖνος εὑρεθῇ: μεγαλοβίους, μεγαλοπρεπεῖς, λαμπροφανεῖς, πράγματα βασιλέων ἢ μεγιστάνων πιστευομένους τε καὶ πολυγνώστους, μεγαλοφίλους καὶ πρακτικοὺς ἀποδείκνυσιν: οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον δὲ καὶ εὐδαιμονοῦντας, οὐδὲ ἀκυρομένους, οὐδὲ μὴν ἐν ταῖς πράξεσι διευημεροῦντας ποιήσει. ὁ δὲ τοῦ ♂ τὸ κατὰ κορυφὴν κέντρον ἐπέχων, λέγω δὴ, τὸν μεσουρανοῦντα τόπον, ἐπὶ μὲν τῶν ἡμερινῶν γενέσεων, τοὺς μὲν γονεῖς ἀπ' ἀλλήλων διαστήσει: τοὺς δὲ τοιούτους περιτρέπει, πενίᾳ καὶ στενότητι βίου, τὸν πάντα βίον χρωμένους διατελοῦντας: τοὺς δὲ καὶ ἀβίους καὶ ἀγάμους, ἐπὶ τῆς νεότητος ἀποδείκνυσι. ὁτὲ δὲ καὶ βιαιοθανάτους ποιήσει: ἐπάντως ἐκτὸς τῆς τῶν ἀγαθοποιῶν ἀκτῖνος εὑρεθῇ. εἰ γὰρ ὁ τοῦ ♃ καὶ τῆς ♀ τούτῳ συσχηματισθῶσι, καλὸν τὸ γῆρας ἕξουσι, καὶ τὸν τῆς βιαιοθανασίας κίνδυνον ἐκφεύξονται. ἐπὰν δὲ ἐπὶ ἀρσενικῶν

ζωδίων

* * Legendū puto: ἐννομέων, ἐγγέων, καὶ θεμελίων.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

tate, patria & permanſione prædici ſolent. Nuptiarum quoq; & liberorum maſculorum ſignificationem facit. In hoc loco Sol viros oſtendit ad principatum propenſos, celebres, ſtrenuos & illuſtres, ſi liber ſit à maleficorum radio: facit etiam naſci patre inſigni ac nobili. Luna in genituris nocturnis hunc locum obtinens, præclaros, diuites, vectigalia regum colligentes, aut præſides vrbium efficiet: ſi Saturnus vel Mars, corpore, aut radio quadrato vel oppoſito, ei non fuerit coniunctus: & matres talium, nobili genere natas reperies. Saturnus occupans hunc locum, in diurnis genituris, & ſimul in ſignis conſtitutus, in quibus gaudet, negotiationes dabit in aquis: & locupletes, agriculturæq; ſtudioſos, & eorum qui terras tenent, paſtorumq; & rerum quæ in terra continentur, atq; ædificiorũ poſſeſſores demonſtrat. Sed in genituris nocturnis hunc locum tenens, in humidis quidem occupatos ſignificat: ſed in opere infelices, & egenos, & nihil proficientes, & infirmos, & infelices in nuptijs, ac paucos gignentes liberos, pauperesq; efficit: nonnunquam & qui diu peregrinentur, aut extra propriam vrbem habitent, & vagentur longo tempore. Iupiter interdiu ſic repertus, ſi motu velox ſit, aut à Martis radio liber: illuſtres vita, magnificos, præclaros, negotia regum aut primatum ſua fide adminiſtrantes, & multis cognitos, præſtantes amicos habentes, & in agendo efficaces deſignat. Non tamen perinde felices eos reddet, neq; quibus alij facilè obtemperent, neq; quibus actiones omnes ex ſententia ſuccedant. Mars cardinem verticalem tenens aut locum medij cæli, in genituris diurnis, inter parentes diſsidia faciet. Natos autem ita exercet, vt in paupertate & victus inopia vitam omnem tranſigant: alios, victus & nuptiarum expertes in iuuentute reddit: interdum & violentæ morti obnoxios, vbi nullus beneficornm, radios ad eum emiſerit. Si enim Iupiter & Venus ei configurentur, ſenectutem habebunt præclaram, & periculum violentæ mortis effugient. Quòd ſi in maſculinis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

ζῳδίων, εἴτε ἡμερινῶν εἴτε νυκτερινῶν, ὁ ἀστὴρ οὗτος ἐπὶ τοῦ μεσουρανήματος χρηματίσῃ, κατὰ τὴν ἀῤῥενικὴν γονὴν πανότεκνον ποιήσει. ὁ δὲ τῆς ♀ ἑσπερίας ἀνατολῆς ⊕ μεσουρανήσας, δίχα τῆς τῶν κακοποιῶν ἐπιθεωρίας, λαμπροβίους ἀρχιερεῖς, εὐτυχεῖς νεοκόρεις, βουλευτὰς, πρυτάνεις, στεφανοφόρους διασήμους ποιήσει: εὐγαμίας τε καὶ εὐτεκνίας αἴτιος γίνεται: ἔτι δὲ καὶ ὑπὸ ὄχλων εὐφημουμένους, καὶ δημοχαρεῖς, καὶ περιωνύμους ἀποδείκνυσιν. ἐπὶ δὲ ἑῴας ἀνατολῆς χρηματίσας, ἐναλλοιοῖ τὴν τῶν προκειμένων τάξιν, καὶ εἰς τὸ ἐναντίον μεταβάλλει: καὶ ὅτε μὲν φιλοτέχνους: ὅτε δὲ οἰκτροβίους ἀποδείκνυσι: πλὴν ἀστέων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, καὶ καθαρείων ἔργων ἐμπείρους. ὅτε δὲ καὶ μουσικοὺς ἢ διὰ φωνῆς ζῶντας, ἀποτελεῖ. ὁ δὲ τοῦ ☿ τὸν κατὰ κορυφὴν τόπον ἐπέχων, ἀπὸ λόγων, ἢ ἐπιστήμης, ἢ γραμμάτων, ἢ προφορῶν λόγων διαζῶντας ποιήσει: ὅτε δὲ καὶ ἐκσκέπτορας, ἢ * σηρινιαρίους, * ἢ αἰτιγραφέας, ἢ νοταρίους, ἢ δικολόγους, ἢ συνηγόρους, ἢ νομικοὺς, ἢ ἑρμηνέας, ἢ τραπεζίτας ἀποδείκνυσι. τοῦ δὲ ♂ συγχρηματισθέντος, ἤτοι κατὰ συμπαρουσίαν ἢ τετράγωνον ἢ διάμετρον, ψεύστας, ἀθέους, ἀσεβεῖς, ἱεροσύλους, τὸ θεῖον ἀφαιροῦντας, προσεπιλύτοις, ἢ φαρμάκους, ἢ φαρμάκων συνίστορας, καὶ πλαστογράφους, καὶ τὸ παράπαν, κακωνύμους καὶ περιφύμους, τούτων ἕνεκεν ἐσομένους. ὅτε δὲ, καὶ δημίους ἢ δεσμοφύλακας, ἢ μεταλλάρχας, ἢ τελώνας ποιήσει. κακῶν γὰρ ἔργων πάντοτε, καὶ εἰς τὸ κακὸν ἄξονας, ἡ σύγκρασις τοῦ ☿, χωρὶς τῆς τῶν ἀγαθῶν ἐπικουρίας, παρασκευάζει.

* * *Lege.* σκρινιαρίους: *ut sit Latinum vocabulum. sic etiam & praecedes*

* Διὰ τὴν ἔγκλισιν τῆς σφαίρας πάντοτε τὸ ὑπὲρ γῆν μεσουράνημα, πρὸς νότον γίνεται. διὸ καὶ μεσημβρία λέγεται τὸ νότιον, διὰ τὸ περὶ αὐτοῦ τὰ μεσουρανήματα γίνεσθαι. καὶ ὁ διὰ τῶν πόλων κύκλος, διὰ τοῦτο μεσημβρινὸς λέγεται. τοῦ δὲ ὑπὲρ γῆν μεσουρανήματος νοτιωτέρου γινομένου, ἀνάγκη, τὸ ὑπὸ γῆν κέντρον βορειότερον γίνεσθαι. διὰ καὶ βόρειον κέντρον ἐν τῷ τετάρτῳ τοῦτο ὀνόμασιν.

⊕ Ἔχων

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

ſignū, ſiue nocturnæ ſint genituræ ſiue diurnæ, hæc ſtella medium cœli occupauerit, maſculam prolem raram dabit. Stella ♀ in veſpertino ⊕ ortu ſuo medium cæli tenens, à maleficorum obtutu libera, ſplendidā vitam agentes ſummos ſacerdotes, felices templorum rerumq́; ſacrarum curatores, ſenatores, præfectos, corona ob virtutem donatos & illuſtres faciet: cauſſa etiā exiſtit felicitatis nuptiarum liberorumq́;: inſuper à vulgo publicè celebratos, populoq́; gratos, & nomine valdè claros denotat. In matutino autem ortu conſtituta, immutat priorum ſtatum, & in contrarium conuertit. Et aliâs artium amantes, aliâs miſerabilem vitā degentes homines ſignificat: elegantium tamen & mundorum operum pleruną́; peritos, interdum et muſicos aut qui canendo ſe ſuſtentent, efficit. ☿ ſtella locum occupans verticalem: ex orationibus, aut ſcientia, aut literis, aut orationum pronunciationib. victum parat. Interdum et ſententiarū iudicialium exceptores, aut ſcriniorum publicorū cuſtodes, aut ſcribas publicè collectarū per prouincias pecuniarum, aut notarios, cauſarum oratores, aduocatos, iuriſperitos, interpretes, aut numularios ſignificat. ♂ verò illi configurato, ſiue corpore, ſiue radio quadrato aut oppoſito, mendaces efficit, contemtores Deorum, impios, ſacrilegos, rem diuinam auferentes: præterea veneficos, aut venenorum conſcios, & falſarios: & in ſumma tales, qui ob hæc, in exiſtimatione mala & infames futuri ſunt. Interdum & lictores, aut cuſtodes carceris, aut metallicis præfectos, aut publicanos faciet. Malorum enim operum ſemper, & quæ ad malum dirigant, occaſiones præbet commixtio ♂ cum ☿, ſine beneficorum auxilio.

* Propter inclinationem ſphæræ, ſemper quod ſupra terrā eſt cæli medium, ad Auſtrum vergit. Ideo & meridies dicitur, Auſtralis plaga, quod ante ipſam medietates cæli reperiuntur: & circulus, qui per polos ducitur, ideò nominatur meridianus. Cùm autem medium cæli, quod ſupra terrā eſt, auſtralius eſt factum: neceſſe eſt, medium cæli, quod infra terrā eſt, in Boream magis declinarè. Ideo et Borealem cardinem, in 4 domicilio appellauit.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

Ἔχων φάσιν ἑσπερίαν. φθάνει γὰρ καὶ οὗτος εἰς μεσουράνημα, μή μοι. τὴν μεγίστην ἀπόστασιν, ἀπὸ τοῦ ☉ ἀφιστάμενος. ἐν πᾶσι γὰρ χρόνοις περὶ τὸ νότιον, τὸ μεσουράνημα οὐκ ἀπέχει τοῦ ὁρίζοντος, ᾗ μοι.

Τὸ δὲ ἑνδέκατον ἀπὸ ὡροσκόπου, ἀγαθὸς δαίμων καλεῖται, τόπος ♃ ὑπάρχων, ἐν δὲ τούτῳ τῷ ζῳδίῳ παρατυχὼν, χαίρει. σημαίνει δὲ, τὸν περὶ συστάσεως καὶ περιουσίας λόγον: πρὸς τούτοις δὲ, ἀγαθῶν ἐλπίδων ἐστὶ σημαντικός. ἐν δὲ τούτῳ τῷ τόπῳ ὁ ☉ τυχὼν, πατρὸς ἐνδόξου καὶ πλουσίου τὸν γεννηθέντα δείκνυσι: καὶ κατὰ τὴν τῶν χρόνων πρόβασιν, εὐδαίμονα καὶ εὐπερίκτητον αὐτὸν ποιήσει. ἡ δὲ ☾ ἐπὶ τούτου τοῦ τόπου τυχοῦσα, καὶ μάλιστα νυκτερινῆς οὔσης τῆς γενέσεως, μητρὸς ἐνδόξου καὶ πλουσίας καὶ εὐπόρου ποιήσει: καὶ τὸν γεννηθέντα, εὔπορον καὶ εὐσχήμονα δείκνυσιν, ἐπὰν τὴν συναφὴν, πρός τινα τῶν ἀγαθῶν ἀστέρων ποιήσηται. ὁ δὲ τοῦ ♄ ἐπὶ τούτου τοῦ τόπου, τῆς αἱρέσεως ὢν, προβαινόντων τῶν χρόνων, τὰ τέλεια κλωμένους ἀποτελεῖ: ἀργοτέρους δὲ ταῖς πράξεσι καὶ ταῖς ἐπιβολαῖς ποιήσει. ὁ δὲ τοῦ ♃ τὸν ια τόπον, εἴτε νυκτὸς εἴτε ἡμέρας ἐπισχὼν, τὸν βίον ἐπαύξει, καὶ ἐν περιφανείᾳ καὶ ἐν περικτήσει τίθησι, καὶ ἐπιδόξους ποιήσει, καὶ ἐπικρατεστέρους τῶν ἐχθρῶν, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀσινεῖς καὶ ἀπαθεῖς τοὺς γενομένους συντηρήσει. ἐπὶ δὲ νυκτερινῆς γενέσεως ὁ τοῦ ♄ τὸν τόπον τοῦτον ἐπέχων, τῶν περικτηθέντων μειώτης γίνεται: ἀργοπράκτους δὲ καὶ δυσεπιβόλους καὶ δυσπερικτήτους ποιήσει. ὁ δὲ τοῦ ♂ τὸν ια τόπον ἀπὸ ὡροσκόπου ἐπισχὼν, ἐπὶ ἡμερινῆς γενέσεως, ἀπόκλησιν βίου, καὶ ἀποβολὴν πραγμάτων, καὶ τόπων μεταβολὰς καὶ αἰτιωμάτων δείκνυσι, καὶ τὸν περὶ τέκνων κακίζει λόγον. ἐπὶ δὲ νυκτερινῶν γενέσεων, πολλῶν ἀγαθῶν ὕπαρξιν ἐπιτελεῖ: κατὰ αἵρεσιν γάρ: καὶ ὑπὸ ὄχλων, τιμῆς καταξιουμένους, καὶ παρ' ὑπερέχουσι γνωστοὺς ποιήσει. ὁ δὲ τῆς ♀ ἐκεῖσε χρηματίσας, εὐγάμους καὶ καλοβίους, εὐκτήτους, καὶ ἀνενδεεῖς τοῦ βίου, καὶ κατὰ τὴν τῶν χρόνων πρόβασιν εὐτυχοῦντας ποιήσει: ἐπάνωθε τῆς τῶν κακοποιῶν ἀκτῖνος, ἀκατόπτευτος τύχῃ. ὁ δὲ τοῦ ☿, εἴτε ἐπὶ ἑῴας, εἴτε

ἐπὶ

⊗ Exiſtens in apparitione veſpertina. Præcedit enim & hæc verſus medium cæli, 48 partibus, in maxima ſua à Sole diſtantia conſtituta. Quibuſdam enim temporibus, verſus Auſtrum, medium cæli non diſtat ab horizonte 90 partibus.

VNDECIMVM ab Aſcendente, bonus Genius vocatur, eſtq́ue locus Iouis. In hoc ſigno præſens ipſe gaudet. Nunciat ea, quæ de commendatione & patrocinio prædicuntur: ac præterea bonas ſpes oſtendit. In hoc loco Sol conſtitutus, è patre illuſtri & diuite natum ſignificat, ipſumq́ue temporis progreſſu felicem faciet & locupletem. Luna hunc locum ſortita, maximè in geneſi nocturna, matre procreat diuite & illuſtri, & rerum omnium copia affluente: ac natum omnibus abundantem, & ſpecioſum ac decorum reddit, cùm ſe ad aliquam beneficarum ſtellarũ applicauerit. Saturnus in hoc loco ſecundùm conditionem repertus, annorũ decurſu integra ſua bona poßidentes efficiet: ignauiores verò reddet in actionibus & conatibus. Iupiter 11 locum ſiue noctu ſiue interdiu obtinens, rem familiarem auget, & in ſplendore ac diuitijs collocat, glorioſosq́ue faciet, & hoſtibus ſuis ſuperiores, ac ferè à vitijs & morbis natos cuſtodiet. In nocturna genitura Saturno hunc locum tenente, eorum quæ acquiſita ſunt, fit imminutio. Ignauos verò ad agendum, & quorum conatus ſint difficiles, & egenos, efficiet. Mars 11 ab aſcendente locum, in diurna geneſi poßidens, iacturam rei familiaris, & negociorum abiectionem, locorumq́ue & caſuum aduerſorum immutationes monſtrat: & prædictionem de liberis infauſtam reddit. In nocturnis autem genituris bonorum copiam adducit. Eſt enim tunc ſecundùm conditionẽ: & facit, vt nati ſint in honore & precio apud turbam, & noti atq́ue familiares potentibus. Venus ibi ſedem habens felicitatem nuptiarum, & elegantiam vitæ dat, & locupletes efficit, victúq́ue non indigentes, & quibus ætatis progreſſu feliciter omnia ſuccedant: ſiquidem à radio maleficorum fuerit libera. ☿ ſiue in matutino

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

ἐπὶ ἑσπερίας ἀνατολῆς, ἐπὶ τούτου τοῦ τόπου τυχὼν: ἀπὸ χρημάτων διαζῶντας ποιήσει, καὶ τὰς πράξεις ἀφθόνους συντηρήσει, καὶ κατὰ τὴν τῶν χρόνων πρόβασιν, τὸν βίον ἐπαύξοντας ἀποδείκνυσιν: ὅτε δὲ, καὶ ἀρετῆς αὐτὸς, καὶ ἐπιστήμης μετέχοντας ἀποτελέσει.

Τὸ δὲ ιβ ἀπὸ ὡροσκόπου καλεῖται κακὸς δαίμων, καὶ προαναφορὰ τοῦ ὡροσκόπου. ♄ τόπος ὑπάρχων. ἐν δὲ τούτῳ τῷ τόπῳ ὁ τοῦ ♄ ἀστὴρ, ἐπὶ ἡμερινῶν γενέσεων, ἀρσενικὸν ζώδιον ἐπέχων, μόνος χαίρει, καὶ πάντοτε τῶν ἐχθρῶν καθυπερτεροῦντας καὶ καταδυναστεύοντας ποιήσει, καὶ ἐν ταῖς ἰδίαις πράξεσιν ἀσχολοῦντας. τοποκράτορας γὰρ, καὶ ἀρχικοὺς, καὶ ἰσχυροπράγμονας, καὶ τυραννικοὺς τοῖς ἤθεσιν ἀποδείκνυσι. σημαίνει δὲ καὶ ὁ τόπος οὗτος καὶ τὸν περὶ παθῶν καὶ τοκετοῦ καὶ ἐχθρῶν καὶ δούλων ἀρσενικῶν καὶ τετραπόδων λόγον. ἐν δὲ τούτῳ τῷ τόπῳ ὁ ☉ παρατυχὼν, πατέρος ἀποξένωσιν, ἢ ὀρφανίαν δηλοῖ· καὶ τὸν πατέρα κακίζει διὰ πάθους ἢ σίνους, ἢ ἐκ πτώσεως, ἢ ἀπὸ πενίας, ἢ ἀδοξίας, ἢ ἀγεννείας αὐτὸν τὸν πατέρα ἔνοχον διασαφεῖ, καὶ αὐτοὺς δὲ τοὺς γεννηθέντας, ἀνεπιφανεῖς καὶ πένητας καὶ ἀπόρους δείκνυσιν. ἡ δὲ ☾, μητρὸς δούλης, ἢ ἐλαχίστης, ἢ ἀδόξου, ἢ ἐκπτώτου, δηλοῖ. ἐὰν δὲ ὑπὸ κακοποιοῦ ἀστέρος θεωρηθῇ, ἢ πρόσλινα τῶν κακοποιῶν τὴν συναφὴν ποιήσηται: ἐμπαθεστέραν, σεσιγωμένην, ἢ ὀλιγοχρόνιον, τὴν μητέρα δείκνυσιν: αὐτοὺς δὲ πένητας καὶ ἀθλίους, καὶ ἐν ἀτυχίᾳ διὰ παντὸς ἐξεταζομένους ποιήσει. ὁ δὲ τοῦ ♃ τὸν τόπον τοῦτον ἐπιχὼν, ἐχθρῶν ἐπαναστάσεις * καὶ κερολογίας * πρὸς ἐλαχίστους, καὶ τῶν πατρικῶν ἐλάττωσιν ποιήσει. πλὴν ἐν τῷ περὶ δούλων καὶ τετραπόδων, καλὸς καὶ ἐπωφελὴς, ἐπιτηδειότητα περὶ τοῦτο τὸ μέρος ἔχων. ὁ δὲ τοῦ ♂ ἐπὶ τούτου τοῦ τόπου τυχὼν, τὸν περὶ δούλων καὶ τετραπόδων λόγον κακίζει, καὶ τὰς ὑπὸ δουλικῶν προσώπων ἐνέδρας καὶ αἰτίας παρέχεται. ὁ δὲ τῆς ♀ ἐπὶ τούτου τοῦ τόπου τυχὼν, διὰ γυναικείας προφάσεις λυπουμένους, καὶ πάθεσι ψυχικοῖς περικυλιομένους, τουτέστιν, ἐρωτικοὺς ποιήσει. ἐπιμίσγονται δὲ καὶ δούλαις, ἢ γηραιαῖς, ἢ ✳ ἐγαιρίσιν ✳: ὧν χάριν, ἐν ἀτεκνίᾳ διατελοῦσιν. ἐὰν δὲ ὁ ὑποδεξάμενος τὸν τῆς ♀ ἀστέρα

* * περιττολογίας, κενολογίας, κυριολογίας, σεμνολογίας, *aut ſimile quid legendum arbitror.*

✳ ✳ lego, ἑταιρίσιν.

ſiue veſpertino ortu hunc locum ſortitus, ex literis victum parantes ſignificat, atq; vt actiones inuidia careant, efficiet: vtq; natus rem familiarem paulatim adaugeat: interdum & virtutis fit cauſa, & ſcientiæ participes faciet.

DVODECIMVM ab Aſcendente vocatur malus Genius, & horoſcopum anteuertens: eſtq; locus ♄. In hoc enim ♄ ſtella maſculinum ſignum tenens, in genituris diurnis, ſola gaudet. Semper autem efficit, qui ſuperiores ſint ſuis hoſtibus, eosq; ſua potentia opprimant. & qui in proprijs actionib. ſedulò occupentur. Etenim regionum dominos, alijsq; imperantes, & qui fortiter res gerunt, crudelesq; morib. denotat. Significationē etiam facit hic locus, de ægritudinibus, & partu, & inimicis, ſeruisq; maſculis, & quadrupedibus. In hoc loco ☉ apparens patris peregrinationem aut orbitatē nunciat, eumq; affligit aliquo morbo vel vitio corporis, aut ruina vel paupertate opprimit: aut patrē contemptū & ignobilem: ipſosq; natos, obſcuros & pauperes atq; inopes fore demonſtrat. ☾ ſignificat matrem ſeruam, aut infimæ conditionis, aut deſpectam, aut de ſtatu ſuo deiectam. Quando verò ſtellæ malificæ configurata fuerit, aut ad aliquam maleficarum ſe applicauerit: actionibus magis obnoxiam, ignotam, aut breuis vitæ matrem futuram oſtendit: ipſos verò natos, pauperes & miſeros atq; omni infelicitate diuexatos efficiet. ♃ hunc locum obtinens, inimicorum rebelliones, & * * apud inferiores, & eorum, quæ ad patrem ſpectant, diminutionem afferet. Veruntamen vbi de ſeruis & quadrupedibus agitur, bonus eſt & vtilis, & ad hanc prædictionis partem valdè accommodatus. ♂ ſortitus hunc locum infelicia reddit, quæ de ſeruis & quadrupedibus præſignificantur, & à ſeruilib. perſonis inſidias atq; controuerſias mouet. ♀ in hoc loco reperta, occaſione mulierum affligit, et perturbationib. animi inuolutos, hoc eſt, in amorem valdê propenſos efficiet: cōmiſcentur tales et cum ancillis aut vetulis, aut ſcortis, qua de cauſa ſine liberis degunt. Quando verò ♄,

Venerem

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

♀ ἀστέρα † ἐπίκεντρος χρηματίσῃ, δουλοκοίτας, κακογάμους: ὅτε
δὲ, καὶ τῶν ἰδίων γυναικῶν παρακοιμιστὰς ποιήσει. ὁ δὲ τοῦ ☿ τὸν
τόπον τοῦτον ἐπέχων, κλέπτας, ἀφανιστὰς, κακολόγους, κακοπράγ-
μονας, ἐργολάβους, δολίους, ὑποκριτὰς, ἀποτελέσει: ὅτε δὲ, καὶ
γραμματέας, ἢ γραμματοδιδασκάλους, ἢ ἑρμηνέας, ἢ δικολόγους
* ποιήσει.

† Ἐὰν γὰρ ἐν τῷ ιβ τόπῳ ἐστὶ ζώδιον, κύκλον ἔχον τινὰ ἀστέρα:
οἷον ὁ αἰγόκερως, ἢ ὁ ♒ τὸν ♄, ἢ δὲ ὁ ♄ ἐπί τινος τῶν δ. κέντρων:
ταῦτα ποιεῖ ἡ ♀, εὑρεθεῖσα ἐν αὐτῷ.

* Πρὸς τὴν τῶν λοιπῶν ἀστέρων σχηματογραφίαν. τοῦτο δὲ χρὴ
περισυνακούειν ἐπὶ παντὸς ἀστέρος.

περὶ τέκνων.

Οἱ πάντες γὰρ οὗτοι τόποι, εἰς τὰ τέκνα ἐρρήθησαν συμβάλλεσθαι.
Σκοπεῖν δὲ δεήσει, τὸν ε καὶ τὸν ια, ἀπὸ ὡροσκόπου, καὶ τὸν κατὰ κορυφῆς
τόπον, καὶ τὸ τούτῳ ἀντικείμενον, ὅ ἐστιν ὑπόγειον: καὶ τὸν κλῆρον τῶν τέ-
κνων. πρὸς τούτοις δὲ καὶ τὸν τοῦ ♃, καὶ τὸν τοῦ τριγώνου δεσπότην, καὶ τὸν
τῆς ♀, καὶ τὸν τοῦ ☿. καὶ ἐὰν μὲν εἷς τόπος, ἢ καὶ δύο ἢ καὶ πλείονες, ἀκα-
τόπτωσι ♄ καὶ ♂ καὶ ☉, καὶ τῶν ἐκλειπτικῶν εὑρεθῶσιν: ἄλυπος ὁ
περὶ τέκνων ἔσται λόγος: ἐπάνω δὲ μὴ ἐπὶ τοῦ κακοῦ δαίμονος, ἢ
τῆς κακῆς τύχης, ἢ τοῦ ὀγδόου, οἱ κύκλοι τῶν προειρημένων τόπων,
** Lego. ♀ ἢ αὐτοὶ οἱ λεχθέντες ἀστέρες, εὑρεθῶσι, λέγω δὴ, ♃ * ♂ * καὶ ☿. ἐὰν
δὲ οἱ ἀγαθοποιοὶ, ἢ ὁπότερος αὐτῶν, ἐν τοῖς πολυσπέρμοις ζωδίοις
εὑρεθῶσιν, τῆς ☾, ἢ τοῦ ὡροσκόπου, ἢ τοῦ τεκνοσπόρου, ἐν πολυσπέρ-
μοις ζωδίοις εὑρισκομένων, δίχα τῆς τῶν κακοποιῶν ἀκτῖνος:
πολυτεκνίας τὸ σχῆμα δηλωτικὸν γίνεται. ἐὰν δὲ ὁ τοῦ ♃ ἐν τῷ ιβ ἢ ς
παρείη, ἢ ἑνὸς τῶν κακοποιῶν, σὺν τῷ τῆς ♀ κεντρωθέντος, ἀτε-
κνίας αἴτιος γίνεται. † ὁ δὲ τοῦ ♃ τριγωνοκράτωρ, ἀποκλίνας,
κακοποιοῦ τὸν τεκνοσπόρον ἐπέχοντος: σπανοτέκνους ποιήσει. ♀ σὺν
τῷ τοῦ ☿, αἰγοκέρῳ ἢ ὑδροχόῳ τὸν ε τόπον ἐπέχοντες, δίχα τῆς τοῦ
♃ ἐπικουρίας: ἀτεκνίας αἴτιοι γίνονται καὶ τὰ περὶ γάμων κακί-
ζουσιν. ♂ μεσουρανήσας ἐν θηλυκῷ ζωδίῳ, ἐπὶ νυκτερινῆς γενέ-
σεως, σπανοτέκνους ποιήσει: ἐπὶ δὲ ἡμερινῆς, ἐν ἀρσενικῷ ζωδίῳ

μεσουρα-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

*Venerem † excipiens in cardine fuerit, concumbentes cum ſeruis, & in nuptijs infelices: interdum & qui proprias vxores obſeruent & cuſtodiant, facit. Mercurius hunc locum obtinens, fures, deſtructores, maledicos, maleficos, quadruplatores, doloſos, ſimulatores pariet: interdum & ſcribas, aut inferiores doctores, aut interpretes, aut * cauſidicos.*

† *Quando enim in 12 loco eſt ſignum, quod dominantem ſibi aliquam ſtellam tenet: vt Sagittarius vel ♒ ♄, & ♄ in aliquo 4 cardinũ reperitur: tunc facit hæc ☿, in hoc loco conſtituta.*

* *Pro configuratione ad reliquas ſtellas. Hoc enim de qualibet ſtella intelligendum eſt.*

De liberis.

De locis cœli hactenus expoſitis omnibus manifeſtum eſt, ea conferre ad liberorum ſignificationem. Conſiderare verò oportebit, 5 & 11 ab Aſcendente, & locum verticalem, atq; huic oppoſitum, quod eſt imum cæli, & ſortem liberorum: Præterea & ♃, atq; trianguli dominum, & ♀ ac ☿. Si igitur vnus locus aut duo, aut etiam plura libera fuerint à contuitu ♄, ♂, ☉ & nodorum Eclipticorum, fauſta & læta erit, de liberis prædictio: ſi modò non in malo Genio, aut in mala fortuna, aut in octaua, domini illorum locorum, aut illæ ipſæ ſtellæ repertæ fuerint, nempè ♃, ♀ & ☿. Cùm autem benefici, vel alter horum, in ſignis fuerint fœcundus, ita vt ☾ vel Aſcendens, vel liberorum ſignificator fœcunda etiam ſigna teneant, ſine radio maleficorum: figura illa copioſam prolẽ ſignificat. Sed cùm Iouis ſtella in 12 aut 6 loco affuerit, aut vna maleficorum cum ♀ cardinẽ tenuerit; cauſa fit ſterilitatis. ♃ † etiã trianguli dominus, ſi in cadente ſit, & maleficus ſignificatorem liberorũ occupet: paucos dat liberos. ♀ & ☿ ſi in Sagittario aut ♒ locum 5 obtineant, ſine ♃ auxilio: fiunt cauſæ ſterilitatis, & quæ ad nuptias pertinent, infelicia reddunt. ♂ medium cæli tenens in fœminino ſigno, in nocturna geneſi, liberos paucos donat: in diurna verò, in maſculino ſigno

μεσουρανήσας, ἀτέκνους ποιήσει, καὶ μάλιστα εἰς τὸν περὶ ἀρσενικῶν
τέκνων λόγον. οἱ κακοποιοὶ ἐν τοῖς ἀγαθοδαιμονοῦσι ζωδίοις, τοῦ
☉ μετὰ ♃ ἀποκεκλικότος: ἀτέκνους ἀποδεικνύουσι, κακοποιοῦ τὸν
ε τόπον ἐπέχοντος. τοῦ ἑτέρου μετὰ τοῦ ♃ ἢ οὖν τῆς ♀ κακῶς πεσόν-
των: ἀτεκνίας δηλωτικὸν τὸ σχῆμα γίνεται. ☉ μεσουρανοῦντος,
♂ ἢ ♄ τὸν ε τόπον ἐπέχοντος, ἢ ♃, ἢ τῆς ♀ κακῶς πεσούσης:
ἀτεκνίας τὸ σχῆμα νοείσθω. ♃ δὲ καὶ ☿ τὰ κάτω κέντρα λα-
χόντες, ἢ ὁ μὲν δύνων, ὁ δὲ ὡροσκοπῶν: τέκνων ἀρσενικῶν ὄλε-
θρον δεικνύουσι. ☾ δὲ ἐν ὁρίοις ἢ τόποις ☿ κειμένη, τῆς ♀ ἐπὶ
κρονικοῖς ζωδίοις ἢ ὁρίοις εὑρισκομένης: μονοτέκνους ἢ ἀτέκνους
δείκνυσι: τὰς δὲ γυναῖκας, στείρας ἢ μονοτέκνους. ♄ καὶ ☿ ἐπὶ
κέντρων τυγχάνοντες, τὸν περὶ τέκνων λυποῦσι λόγον. ♀ καὶ ☾ ὁ-
ρίοις ♄ ἢ ζωδίῳ ὑπάρχουσαι, ἢ τοὺς προειρημένους τόπους ἐναλ-
λάξασαι: ἀτέκνους ποιοῦσιν, ἐάν πως ♀ ἢ ☾ ὑπὸ ♄ ἢ ♂ κατα-
πιεζομένη τυγχάνει. εἰ δὲ μὴ θεωρηθείη τὸ σχῆμα ὑπό τινος τῶν
κακοποιῶν: παντελῶς ὀλιγοτέκνους ποιοῦσι. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ♈ ♐
καὶ ♊ καὶ ♎ τὰ προειρημένα σχήματα τυγχάνοντα: τὸ σπανό-
τεκνον σημαίνει. ἐπὶ δὲ τοῦ ♉ καὶ ♍ καὶ ♑ καὶ ♌ καὶ ♍: τὸ στειρώ-
δες καὶ παντελῶς ἄτεκνον σκοπείσθω. ἐπὶ δὲ ♋ καὶ ♏ καὶ ♓ τρι-
γώνου: τὸ πολύγονον καὶ πολύτεκνον, καὶ εὐσύλληπτον σημαίνεται,
πρὸς τοὺς* ἐπιπαρόντας καὶ μαρτυροῦντας ἀστέρας τοῖς προειρημέ-
νοις τόποις.

† Ὅταν τύχῃ, τὸν ♃ ἔν τινι τῶν τριγώνων εἶναι, τῶν διὰ ♈
♌ ♐. τοῦτο γὰρ ἡμέρας μὲν ☉, νυκτὸς δὲ ♃. τοῦ διὰ ♉ ♍ ♑
ἡμέρας μὲν ♀ ὄντος: νυκτὸς δὲ ☾. τοῦ διὰ ♊ ♎ ♒, ἡμέρας
μὲν, ♄: νυκτὸς δὲ ☿. τοῦ διὰ ♋ ♏ καὶ ♓, ἡμέρας μὲν ♀: νυ-
κτὸς δὲ ♂. καὶ εἰ μὲν ἡμερινὴ ἡ γένεσίς ἐστι, τριγωνικὸς δεσπότης
αὐτοῦ λέγεται, ὁ ἡμερινὸς τοῦ τριγώνου κύριος. εἰ δὲ νυκτερινὴ, ὁ
νυκτερινός. παρακελεύεται οὖν σκοπεῖν, ὁποῖα τὰ τοῦ μεσουρανοῦν-
τος, καὶ τοῦ ὑπογείου ζωδίου, καὶ τὰ ἐπαναφερόμενα αὐτοῖς (ταυ-
τὸν δὲ εἰπεῖν, τὸ τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος, καὶ τὸ τῆς ἀγαθῆς τύχης)
πότερον πολύσπερμα, ἢ σπανιόσπερμα. εἶτα σκοπεῖν, ὁποῖος τῶν

ἀστέρων

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

medium cæli occupans, prole omninò carentes efficiet, præſertim quando de maſcula prole quæritur. Malefici in ſignis fortunatis conſtituti, Sole cum Ioue cadente ab angulo, ſteriles planè oſtendunt. Maleficorum altero in 5 loco conſtituto, ſi alter reperiatur cum Ioue aut ♀ malè cadentibus, ſterilitatis ſignificationem figura habet. ☉ medium cæli tenente, & ♂ aut ♄ locum 5, aut Ioue vel ♀ malè cadente: cogitetur, figuram eam nullos polliceri liberos. ♃ & ☿ ſi ſubterraneos cardines ſortiantur, aut hic quidem occidat, ille verò oriatur: maſculæ prolis mortem denunciant. Luna in finibus & locis ☿ poſita, ſi ♀ in ♄ ſignis aut finibus inueniatur: vnam prolem aut nullã habituros oſtendit: mulieres autem ſteriles, vel vnius prolis matres. ♄ & ☿ in cardinibus conſtituti, triſtia de liberis præſignificant. ♀ & ☾, ſi in finibus aut ſigno ſint ♄, aut loca hæc permutent, nullos dant liberos: ſi ♀ aut ☾, ♄ vel ♂ aſpexerit. Sin figura hæc nullo maleſico aſpectu petita fuerit, pauci prorſus liberi ſignificantur. Et cùm in Ariete, Sagittario, Geminis ac Libra, figuræ illæ extiterint: paucitatem liberorum denotant. In ♉, ♍, ♑, ♌ & ♒, de ſterilitate omninò cogitatio ſuſcipiatur. Sed in Cancri, Scorpij & Piſcium triangulo, multa fœcunditas & proles copioſa ſignificatur, conceptusq́; facilis: ſecundum * ſtellas, quæ in locis illis reperiuntur, & quæ cum ijs teſtimonia ſua coniungunt.

† Vbi contigerit, Iouem in aliquo triangulorum eſſe, vt quod per ♈ ♌ ♐ ducitur: hoc enim interdiu Solis eſt, noctu Iouis. Per ♉ ♍ ♑: interdiu Veneris eſt, noctu Lunæ. Per ♊ ♎ ♒: interdiu ♄, noctu Mercurij. Per ♋ ♏ ♓: interdiu Veneris eſt, noctu Martis. Et ſi diurna genitura eſt, trigonalis eius dominus dicitur, qui diurnus trianguli dominus eſt: Si verò nocturna, qui nocturnus. Iubet ergo conſiderare, cuiuſmodi ſigna ſint, medium & imum cæli, & his ſuccedentia loca. (Idem verò eſt, ac ſi dicatur, boni Genij, & bonæ fortunæ ſigna) vtrum multorum, an paucorum ſint liberorum. Deindè cuiuſmodi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

ἀστέρων ἐν τούτοις, καὶ ποῖοι σχηματίζουσιν αὐτούς. εἰ μὲν γὰρ ἀγαθοποιοί, ♃ δηλονότι, ♀, ☾, καὶ ὁ τοῦ ♃ τριγωνικὸς δεσπότης: πολυτεκνίαν δηλοῦσιν. εἰ καὶ ὁ τῶν τέκνων κλῆρος ἐν τούτοις, ἤδε χωρὶς τῆς τῶν ἄλλων ἐπιμαρτυρήσεως: οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ εὐτεκνίαν.

* Πρὸς δὲ ταύτοις πᾶσι δεῖ σκοπεῖν τὸν κλῆρον τῶν τέκνων, καὶ τὸν ὡροσκόπον, ἐν ποίοις ζωδίοις εἰσὶν, ἐν πολυσπέρμοις, ἢ ἀσπέρμοις, ἢ ὀλιγοσπέρμοις, καὶ μετὰ ποίων ἀστέρων: καὶ εἰ ἐν τοῖς εἰρημένοις τέσσαρσι τόποις, μᾶλλον ἐπικρατοῦσιν, οἱ δ' ἀγαθοὶ, ♃ ♀ ☿ ☾: ἧττον δὲ οἱ λοιποί. καὶ εἰ ἐν τῷ ε ἀγαθοποιὸς ᾖ, ἢ σχηματίζεται πρὸς αὐτόν. οὗτος γὰρ τέκνων δηλωτικός ἐστιν, ὅθεν καὶ σπόριμος λέγεται.

περὶ πράξεως.

Ὁ περὶ τῆς πράξεως λόγος καταλαμβάνεται, διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ὀξὺ, ἐκ τῶν ταχεῖαν τὴν κίνησιν ἐχόντων ἀστέρων: λέγω δὴ, ♂ ♀ καὶ ☿. οὐ μὴν ἀλλ' ὅτι πᾶσα τέχνη τε καὶ ἐπιστήμη, ἐκ τῶν τριῶν τούτων θεωρεῖται ἀστέρων. τόποι δὲ πρός γε τὰς τούτων ἐπιπαρουσίας, ἐπιχρησιμεύουσιν οἵδε: πάντα τὰ κέντρα, καὶ αἱ τούτων ἐπαναφοραί, καὶ τὸ ς ἀπὸ ὡροσκόπου: προκρινομένου μένοντα ἐν τοῖς κέντροις, τοῦ μεσουρανοῦντος ζωδίου: ἐν δὲ ταῖς ἐπαναφοραῖς, τοῦ β ἀπὸ ὡροσκόπου. ζητεῖν οὖν προσήκει, τίς αὐτῶν τῶν ἀστέρων τὴν συναφὴν τοῦ ☉ ἢ τῆς ☾ ὑποδέδεκται. ὃς * γὰρ ἂν τούτων τῶν ἀστέρων ἕνα λόγον ἔχων πρὸς τὰ εἰρημένα, ἔτι καὶ συναφὴν εὑρεθῇ, ἢ καὶ πλείους: ἐκείνου τοῦ ἀστέρος τὸ οἰκεῖον τῆς ἐνεργείας λαβόντας, χρὴ τὴν πρᾶξιν ἀποφαίνεσθαι. εἰ δὲ μηδεὶς τῶν προειρημένων ἀστέρων, ἐφ' ἑνὸς τῶν δὲ τῶν τόπων ἵσταται, μὴ δὲ μὴν ἐπὶ τοῦ κλήρου τῆς τύχης: ἄπρακτον τὸν τοιοῦτον τόπον ἐρεῖς.

† περὶ ποίας πράξεις καὶ τέχνας ἔσται τὸ γινόμενον. διὸ καὶ σκοπεῖν δεῖ, τίς τῶν γ ἀστέρων, ἐν τοῖς θ τόποις ἐστί: καὶ μᾶλλον, ἐν τῷ ι καὶ τῷ β. ὁ γὰρ ι τοῦ β κυριώτερος. καὶ ἐπὰν εὕρῃς τῶν ἀστέρων τούτων ἕνα, ἔχοντα τοὺς κυριωτέρους τόπους, ἢ καὶ τοὺς ἄλλους: κατὰ τὴν ἐκείνου ποιότητα καὶ ἐνέργειαν, λέγε τὰς πράξεις καὶ τὰς τέχνας,

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

ſtellæ in his reperiantur: & quæ cum ipſis configurentur. Etenim benefici, Iupiter ſcilicet, Venus, Luna: & Iupiter trigonalis dominus: multos liberos ſignificant. Si verò & pars liberorum in his locis reperiatur, etiamſi ſine aliorum ſit teſtimonio; non ſolum hoc, ſed & felicitas liberorum denunciatur.

* Præter hæc omnia oportet conſiderare ſortem liberorum & Aſcendens, in cuiuſmodi ſignis reperiantur, multanè prolis, an nullius, an raræ: & cum quibus ſint ſtellis: & vtrum in 4 dictis locis, magis dominentur 4 boni, ♃ ♀ ☿ ☽: minus verò cæteri: & vtrum in 5 loco beneficus ſit, aut cum ipſo configuretur. Hic enim liberorum ſignificator eſt, vnde & ſator dicitur.

De actione vel opificio nati.

Prædictio de actione ✠ nati, propterea quòd actio celer & expedita eſſe debet, ſumitur ex ſtellis velocem motum habentibus, nempè ♂, ♀ ☿: quin etiam, quòd omnis artis & ſcientiæ conſideratio ex his tribus ſtellis petitur. Loca verò, quæ ad præſentes illas ſtellas vtilitatis aliquid adiungunt, ſunt hæc: omnes cardines, & his loca ſuccedentia, & ſextus ab aſcendente: ita vt inter cardines præcipuum ſit ſignum medij cæli, inter ſuccedentia verò ſignum 2 loci ab Aſcendente. Quærere itaq; conuenit, quæ ſtellarum applicantem ſibi ☉ aut ☾ exceperit. Quæ enim* harum, vnũ ex ijs, quæ dicta ſunt, obtinuerit, aut in applicatione reperta fuerit, aut quæ plura etiam habuerit: ex illius ſtellæ proprio opere & effectione, de actione nati pronunciabitur. Sin nulla iſtarũ ſtellarum, in aliquo horum locorum extiterit, neq; etiã in parte fortunæ, illum locum nihil ad actionem conferre dices.

† In quibus actionibus & artibus futurum ſit, vt natus occupetur. Quare & conſiderandum eſt, quæ ex tribus ſtellis in nouem locis ſit, & præcipuè in 10 & 2. Nam decimus dignior & potentior eſt ſecundo. Et quando inueneris harum ſtellarum unã in locis magis principalibus, aut etiam alias: ſecundum illius naturam & effectionem, pronuncia de actionibus & artibus.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

* Σχόλιον.

Ἡ ἀφροδίτη, τὰς μουσικάς, οἷον, κιθαριστικήν, ὀρχηστικήν, ἀλλὰ καὶ ζωγραφικήν, καὶ ἐλεφαντουργικήν, καὶ ποικιλτικήν, καὶ ὅσα ταῖς γυναιξὶν ἀνήκει. καὶ εἰ μὲν τοὺς κυριωτέρους ἐπέχει τόπους, τὸ μεσουρανοῦν, καὶ τὸ β: τὰς κυριωτάτας καὶ τιμιωτάτας μεταδώσεται. εἰ δὲ τοὺς ἄλλους, τὰς εὐτελεστάτας τούτων, καθ' ὑπόβασιν. εἰ δὲ ☿ εὑρεθῇ πρὸς τοὺς τόπους: τὰς ἀμείνους μεταχειρήσεις, σοφιστάς, γραμματιστάς, ἀποδείκνυσι. σημαίνει δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐν ἀποκλίματι ἀγαθοποιός, τριγωνίζων ἢ ἀγαθοποιὸν ἢ κέντρον, ἀνασώζει τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν: καὶ γίνεται ἐνεργέστερος, εἰ καὶ ἐπίκεντρος ἦν. καὶ ὁ μὲν ἐπίκεντρος, τὸ μέγεθος δίδωσι τῆς ἀγαθοποιΐας: ὁ δὲ ἐν ἀποκλίματι τριγωνίζων, τὴν ποιότητα τοῦ ἀγαθοῦ δίδωσι. τὸ δ' ὅμοιον γίνεται, ἀλλ' ὡς ἐπὶ ἔλαττον, κἂν ὁ ἕτερος ᾖ κεκεντρωμένος, ἀλλ' ἐπὶ ἀναφορᾶς. ἐνδυναμοῦται γὰρ ὁ ἐν ἀποκλίματι τριγωνιζόμενος ὑπ' αὐτοῦ. ἐὰν δὲ ὁ κεντρωθεὶς κακοποιὸς ὤν, σχηματίσῃ τὸν ἀποκλίναντα: ἔτι μᾶλλον αὐτὸν ἀμβλύνει, καὶ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἀγαθοποιοῦ ἀμυδροτέραν ποιεῖ.

Ἐν τῷ περὶ πράξεως λόγῳ, κυριώτερος τόπος ἐστίν, ἐν μὲν τοῖς κέντροις, τὸ μεσουρανοῦν: ἐν δὲ ταῖς ἐπαναφοραῖς, ὁ βίος. ὅστις οὖν τῶν τριῶν ἀστέρων, ♂ ☿ ♀, σχηματίσῃ εἰς τὸν περὶ πράξεως, καὶ ὁ τόπος αὐτῶν συνεργήσει εἰς τὸ μέγεθος τῆς πράξεως. οἷον ἐν μὲν τῷ μεσουρανήματι, ἢ τῷ βίῳ, ὁ τοῦ ☿ τὰς βελτίους καὶ καθαρὰς παρέχει τέχνας: οἷον σοφιστικήν, ῥητορικήν, γραμματικήν, διδασκαλικήν. ἐν δὲ τοῖς ὑποδεεστέροις τόποις: λογογράφους, νομικούς, χαμαιδιδασκάλους. ὁ δὲ τοῦ ♂ ποιεῖ, ἢ στρατηγοὺς ἐν τοῖς κρείττοσι τόποις, ἢ στρατιώτας, ἢ χρυσοχόους, ἢ κλειδοποιούς. ἡ δὲ ♀ ἐν μὲν τοῖς κρείττοσι τόποις, ποιεῖ ζωγράφους, κιθαριστάς, ὑφάντας ποικίλων ἱματίων: ἐν δὲ τοῖς χείροσι, ποιεῖ θυμελικούς, μίμους, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐὰν δὲ οἱ τρεῖς ἀστέρες ὦσιν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τόποις, ♀ ♂ ☿, ἔσται τόπ

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

* SHOLION.

Venus muſicas actiones decernit, veluti Cithariſticam, ſaltatoriam: etiam pictoriam, & quæ ebur tractat, artemq́ acu pingendi & vario colore texendi veſtes, & quæcunq́ mulierib. conueniunt. Cumq́ loca primaria obtinet, nempè medium cœli & ſecundum, principales maximè & nobiliſsimas actiones ſubminiſtrabit: Sin loca alia, viliſsimas inter has, ſecundū decrementi rationem. ☿ in his locis repertus, meliores rerum aggreſsiones, Rhetores, ſcribas denotat. Significat verò hoc etiā, quando in cadente conſtitutus beneficus, trigonumq́ conficiens cum benefico aut cardine, propriam ſuam virtutem retinet, fitq́ efficacior, quādo in cardine quoq́ (beneficus aliquis) fuerit. Et quidem qui in cardine eſt, magnitudinem dat beneficij: qui verò in cadente triangulum conformat, qualitatem aut modum boni ſuppeditat. Similiter fit, ſed debilius, cum alius etiam in cardine repertus fuerit, circa tamen emerſionem. Confirmatur enim qui in cadente eſt, quando trigono ab eo aſpicitur. Si verò cardinem tenens, maleficus ſit, & configuretur cum cadente: vehementius eum debilitat, & vim benefici obſcuriorem reddit.*

In diſputatione de actione nati, principalis magis locus eſt, inter cardines quidē, medium cœli: inter ſuccedentia verò, vita dicta. Quæcunq́ igitur è tribus ſtellis, ♂, ☿, ♀, potentior eſt ad ſignificandum de nati actione, eius etiam locus ſimul coniungit operam ſuam, ad magnitudinem actionis producendam. Vt in medio cœli vel vita, ☿ præſtantiores & mundas præbet artes, vt Sophiſticam, Rhetoricā, Grammaticam, peritiam docendi: in locis verò imbecillioribꝫ ſcriptores orationū, legis peritos, præceptores inferiores. ♂ facit aut duces exercitus, in melioribꝫ locis, aut milites, aut aurifices, aut clauiū fabricatores. ♀ in melioribꝫ locis facit pictores, Cithariſtas, textores variatarū et precioſarū veſtium: in deterioribꝫ facit geſticulatores, mimos, & ſimiles. Quando hæ 3 ſtellæ omnes fuerint in locis, actionis ſignificationē

haben-

* ἀναφορὰ etiam dicitur, domicilium ab horoſcopo ſecundum, quod vita hic nominatur. Sed Græca mēdoſa eſſe apparet.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

πολύτεχνος: μᾶλλον δ᾽ ἐμπρέπων ἐν ἐκείνῃ τῇ τέχνῃ, ἧς ὁ χορηγὸς ἀστὴρ τὸν κυριώτερον τόπον ἐπέχει. ὅταν δὲ οἱ θ τόποι χηρεύωσι τῆς τῶν τριῶν ἀστέρων παρουσίας, ♂ ♀ ☿, τότε δεῖ τὸν κλῆρον τῆς τύχης ἐπιβλέπειν, τίνα ἔχει τῶν τριῶν τούτων ἀστέρων. εἰ δὲ καὶ οὗτος ὁ τόπος μὴ ἔχει ♂ ♀ ☿, ἢ ἐκ τῶν τριῶν ἕνα: τότε τὰ λοιπὰ, οἷον, τὸν τὴν συναφὴν ἔχοντα τῆς ☾, ἢ τοῦ ☉, ἢ τὸν ἑῷον ἀνατολικόν.

περὶ ἀποκλιμάτων.

Τεσσάρων † κέντρων ὄντων, καὶ τεσσάρων ἐπαναφορῶν, καὶ δ ἀποκλιμάτων, ἰστέον: ὅτι ἔσθ᾽, ὅτε καὶ τὰ ἀποκλίματα χρηματίζει, καὶ ἐνέργειαν οὐ τὴν τυχοῦσαν, περὶ τὸν τῶν ἀποτελεσματικῶν λόγον ποιεῖται: ὁπόταν τις τῶν ἀστέρων ἐφ᾽ ἑνὸς τῶν κλιμάτων παρατυχὼν, τὰς ἀκτῖνας εἴσω * τριμοιρίας ἐπενέγκῃ, τῷ κατὰ τρίγωνον σχήματι, συμφώνῳ αὐτῷ ὑπάρχοντι, εἴτε κέντρῳ, εἴτε ἀστέρι. φέρε εἰπεῖν τὸν ὡροσκόπον ♌ μοι. ιε, εἶναι δὲ καὶ τὸν τοῦ ♃ ἐπὶ τοῦ ♈, μοι. ις. ἐπεὶ δὲ ὁ ♌ τὸ ὡροσκοπικὸν κέντρον ἐπέχων, μοι. ιε. ἔτυχε δὲ καὶ τὸ θ ἀπόκλιμα ἀγαθὸν εὑρεθῆναι, ♃ ἐκεῖσε ὄντος, καὶ τὰς ἀκτῖνας ἐπιφέροντος ἐν τῇ ἐφεξῆς μοι. τοῦ ὡροσκόπου: ἐνεργὴς ἐγένετο. χρησόμεθα δὲ καὶ ἑτέρῳ ὑποδείγματι, διὰ τῆς τοῦ ὡροσκόπου, ὡς ὑπεθέμεθα, πραγματείας. ἐμεσουράνησε ♉ μοι. ιε, εὑρέθη δὲ ὁ τῆς ♀ ἐπὶ τοῦ ♑ μοι. ις, κατὰ τρίγωνον δεξιὸν ✠ ὑπάρχων τῆς μεσουρανούσης μοι, καὶ ἐπενέγκας τὰς ἀκτῖνας, ἐπὶ τὴν ἑπομένην μοι. τοῦ κατὰ κορυφὴν κέντρου: ἐχρημάτισε, καὶ ἐνεργὴς ἐγένετο ὁ ἀστὴρ, κατὰ τὸν ἀποτελεσματικὸν λόγον. ἐπὶ πλεῖον δὲ δυναμοῦται ὁ ἀποκεκλικὼς ἀστὴρ, ὅταν ἐπὶ τοῦ συμφωνοῦντος αὐτῷ κέντρου ἕτερός τις τῶν ἀστέρων ἐπικείμενος, χρηματίσῃ. λέγεται δὲ, τὸν θ καὶ ϛ τόπον τῶν λοιπῶν ἀποκλιμάτων, διενηνοχέναι: διὰ τὸ εἶναι τὸν μὲν, σύμφωνον τῷ ὡροσκόπῳ, τὸν δὲ κατὰ τρίγωνον πλευρὰν σχηματίζεσθαι τῷ κατὰ κορυφῆς κέντρῳ, λέγω δὴ, τῷ μεσουρανοῦντι ζωδίῳ. καὶ τὸν μὲν ϛ τόπον ἐνεργέστερον εἶναι συμβέβηκεν, ὅτι σύμφωνός ἐστι τῷ μεσουρανοῦντι κέντρῳ. προηγεῖσθαι γὰρ αὐτὸ ἠθέλησεν τῶν κέντρων. ὥσπερ καὶ τὸ δεύτερον ἀπὸ ὡροσκόπου, διαφέρειν

τῶν

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

habentibus: natus erit gnarus multarum artium: magis verò excellens in ea arte, cuius autor ſtella principalem magis locum obtinet. Sed quando nouem loca carent præſentia trium ſtellarum: tunc oportet aſpicere ſortem fortunæ, quam ex tribus hiſce ſtellis teneat. Quòd ſi nec hic locus ♂, ♀, ☿ habeat, aut ex his tribus vnum: reliqua conſideranda ſunt, nempè, qui Planeta applicantē ☾ aut ☉ excipiat, aut qui ſit matutinus orientalis.

De cadentibus domiciliis.

Cum † quatuor ſint cardines, & quatuor loca ſuccedentia, & quatuor cadentia: ſciendum eſt, contingere nonnunquam, vt & cadentia aliquid decernant. Et vim non exiguam habent ad præſignificandum, cum ſtella aliqua in vno cadentium conſtituta, radios intra * tres partes ſparſerit, ſecundùm trianguli figuram ad cardinem vel ſtellam, quæ cum ipſa concordat. Verbi cauſa: ſit aſcendens, ♌ pars 15: ſit etiam Iouis ſtella in Arietis parte 16. Quoniam verò Leo aſcendentem cardinem obtinet, in parte 15: & contigit, 9 locum cadentem repertum eſſe felicem, Ioue ibi ſedente, & radios immittente, in partem, quæ horoſcopum ſequitur: efficax ♃ factus eſt. Vtemur & alio exemplo, ſumpta eadem parte aſcendente, vt antea. Medium cæli obtinet ♉ pars 15. ♀ eſt in ♑ parte 16, triangulo dextro ✠ aſpiciens partem medium cæli obtinentem: cumq; radios ſpargat in partem, quæ cardinem verticalem proximè ſequitur, poteſtatem obtinuit & efficax facta eſt ſtella ♀, ad euentus futuros ſignificandos. Plurimùm verò poteſt ſtella cadens, quando in cardine, qui cum ipſa conſentit, alia quadā ſtella poſita fuerit. Dicuntur 9 & 6 locus differre à cæteris cadentibus, propterea, quod ille concordat cum aſcendente, hic ſecundum trianguli latus configuratur cum cardine verticali, hoc eſt, cum ſigno, quòd medium cæli obtinet. Et 6 locum efficaciorē eſſe contingit, quia conſentit cum cardine medij cæli. Priorem enim locum illi inter cardines dederunt: ſicut & ſecundum ab Aſcendente locum differre

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

τῶν λοιπῶν ἐπαναφορῶν ὑποτίθεται: ὅτι σύμφωνόν ἐστι κατὰ τρίγωνον τῷ ἀριστερῷ, τῷ μεσουρανοῦντι. καὶ τὴν μὲν τοῦ βίου περίκτησιν, ἀπὸ τοῦ μεσουρανοῦντος, καὶ τῶν ἑτέρων κέντρων, καὶ τοῦ συγκεχρηματικότος ἀστέρος ἐπίτινος τῶν κέντρων, γίγνεσθαί φασι. τὴν δὲ ποιότητα τῆς περικτήσεως, διὰ τοῦ εὑρισκομένου ἀστέρος ἐπὶ τῶν δ' ἀποκλιμάτων τῆς γενέσεως, δηλοῦσθαι διαβεβαιοῦνται. ὑποδείγματος χάριν: φέρε εἰπεῖν, τὸν τοῦ ♃ ἐπὶ τοῦ κατὰ κορυφὴν τόπου χρηματίζειν. τὸν δὲ τῆς ♀, ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ τριγώνου τοῦ μεσουρανοῦντος, ὅ ἐστιν ἀπόκλιμα, καὶ ϛ τόπος τῆς γενέσεως. ἡ μὲν περίκτησις, ἀπὸ τοῦ διὸς γίνεται: ἡ δὲ ποιότης, ἀπὸ τοῦ τῆς ♀ ἀστέρος. ὥσπερ ἄν τις τῶν κακοποιῶν ἀστέρων, λέγω δή, ὁ τοῦ ♄, ἢ ὁ τοῦ ♂, ἐπίτινος τῶν κέντρων χρηματίσῃ, τῆς ἀφροδίτης ἀποκεκλικυίας, καὶ κατὰ σύμφωνον αὐτῷ τυγχανούσης: τὸ αἴτιον ※ διὰ τῆς τοῦ κακοποιοῦ ἀστέρος ἐπικεντρώσεως ※ ἀποτελεῖται, ἕνεκεν γυναικείων προφάσεων. ἐνεργέστεροι δὲ οἱ κακοποιοὶ ἀστέρες, ἐν τοῖς ἀποκλίμασι, πρὸς τὸ βλάψαι καὶ ἀδικῆσαι, γίνονται: ἐπάν τις τῶν κακοποιῶν ἀστέρων ἐφ' ἑνὸς τῶν τεσσάρων κέντρων χρηματίσας τύχοι. τὰ γὰρ αἴτια τῆς κακωτικῆς περιστάσεως, διὰ τούτων ἀποτελεῖται: καὶ μάλιστα, ὅταν τις ἐπὶ τοῦ ϛ τόπου τῶν κακοποιῶν ἀστέρων εὑρεθῇ. ἐπὰν δέ τις τῶν ἀγαθοποιῶν ἀστέρων τὸν ϛ τόπον ἐπισχῇ, μηδενὸς ἐπὶ τοῦ μεσουρανήματος τετυχότος, μηδὲ μὴν ἐπὶ τῆς τοῦ ὡροσκόπου ἐπαναφορᾶς: παντάπασιν ἀχρημάτιστος καὶ ἄπρακτος καὶ ἀδρανὴς καὶ ἀργὸς πρὸς πᾶσαν ἀποτελεσματικὴν ἐνέργειαν γίνεται, καὶ μάλιστα πρὸς τὰς βιωφελεῖς πράξεις, καὶ εἰς ἀγαθόν τι χωρεῖν δυναμένας.

† Ἐδείχθησαν ἐν τοῖς κέντροις ἢ ταῖς ἐπαναφοραῖς, οἱ ἀγαθοποιοὶ ὄντες, μᾶλλον ποιεῖν τὰ αὐτῶν ἀγαθά: οἱ δὲ κακοποιοί, τὰ φαῦλα. νῦν δὲ δείκνυσιν, ὅτι καὶ ἐν ἀποκλίμασιν εὑρεθέντας ἐνδέχεται αὐτοὺς ἀποτελεῖν τὰ οἰκεῖα, ὥσπερ εἰ ἐν τοῖς κέντροις ἢ ταῖς ἐπαναφοραῖς ἦσαν.

* τὸ γὰρ τρίγωνον ρκ μοιρῶν ἐστίν. εἰ οὖν καὶ ρις εἰσί, κακεῖνο τρίγωνον λέγεται. οἷον εἴ τις ἐν τῷ ϛ ὤν, ἀποκλίματι ὄντι τοῦ δύνοντος, βάλλει ἀκτῖνα κατὰ τοῦ ι, τριγώνου αὐτοῦ ὄντος: ἐστὶ δὲ ὁ τοιοῦτος μεσουράνημα.

✠ Ἐν

ſtatuunt à cæteris ſuccedentibus: quoniam congruit ſecundùm trianguli latus, cum medio cæli. Et rei familiaris poſſeßionem exiſtere dicunt à medio cæli cæteriſq; cardinibus, & ſtella ſimul ſedem obtinente in aliquo cardinum: modum autem poſſeßionis, à ſtella in quatuor cadentibus genituræ inuenta, ſignificari affirmant. Exempli cauſa: Iupiter locum verticalem obtinet: Venus in dextro triangulo ſit medij cæli, hoc eſt, in cadente loco & ſexto genituræ. Res familiaris quidem à Ioue eſt: modus verò, à Veneris ſtella. Vt ſi aliqua maleficarum ſtellarum, nempè Saturnus & Mars, in cardine aliquo fuerit, cadente Venere, & conuenientiam aliquam cum malefica habente: cauſa ✠ mali (quæ eſt, quòd malefica in cardine exiſtit) † perficitur, occaſione data à mulieribus. Efficaciores verò redduntur ſtellæ maleficæ in cadentibus, ad nocendum & iniuria afficiendum, cùm aliqua malefica in vno quatuor cardinum conſtituta fuerit. Nam quæ cauſſæ ſunt aduerſæ fortunæ, eæ per has in effectionem deducuntur: maximè, cum aliqua maleficarum in 6 loco fuerit. Si verò benefica ſextum locum obtineat, nulla in medio cæli reperta, neq; in loco, qui horoſcopo ſuccedit: omninò ille locus ocioſus, iners, infirmus & ignauus ſit, ad omnem vim prædicendi: ac inprimis ad actiones vitæ vtiles, & quæ bonum aliquod producere poßint.

† *Demonſtratum eſt, quòd in cardinibus aut ſuccedentibus beneficæ conſtitutæ, magis bona ſua efficiant: maleficæ verò mala. Nunc oſtendit, quòd & in cadentibus repertæ perficiant propria ſua ſignificata, non aliter, ac ſi in centris, aut ſuccedentibus eſſent conſtitutæ.*

* *Nam triangulum 120 partium eſt. Si igitur & 117. ſunt, illud triangulum dicitur. Vt ſi quis Planeta in 6 loco exiſtens, cadente ſcilicet ab angulo occidentis, proijcit radium in 10, ſecundùm triangulum. eſt verò hoc medium cæli.*

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

♃ Ἐν τῷ ἀποκλίματι τοῦ δυτικοῦ, εἰς τὰ ἡγούμενα, ἐν ᾧ τόπῳ ὤν, τῇ κακῇ τύχῃ. εἴπερ ὁ ♉ ἐμεσουράνει.

♂ Τὸ διὰ τοῦ κακοποιοῦ αἴτιον ἔσται, ἢ δυστυχία ἢ πόλεμος.

☿ Ἡ ποιότης ἀποτελεῖται διὰ γυναικῶν ἢ διὰ λόγων, ὅταν ὁ ☿ ἐν τῷ ἀποκλίματι ᾖ. γίνονται γὰρ πόλεμοι καὶ δυστυχίαι, διὰ λόγων καὶ γυναικῶν.

περὶ ἐνιαυτοῦ καὶ μηνὸς καὶ ἡμέρας.

Ὅσα δ' ἂν ἡ γένεσις ἔτη κατέχοι, ἀπὸ τοῦ ὡροσκοποῦντος ζωδίου διεκβάλλονται: τὸ πρῶτον ἔτος διδόντες, τοῦ γενεθλιακοῦ χρόνου τῷ ὡροσκόπῳ: καὶ τὸ β, τῇ τοῦ ὡροσκόπου ἐπαναφορᾷ: ἔπειτα τὸ ἑξῆς, τῷ γ ζωδίῳ ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου, καὶ ὡς ἔχει τὰ λοιπὰ ἐν τοῖς ἑπομένοις ζωδίοις, ἕως ἂν τὸν ιβ ἀριθμὸν ἀπαρτίσῃς. καὶ πάλιν τὸ ιγ ἔτος διδόαμεν τῷ ὡροσκοποῦντι ζωδίῳ, καὶ ὅπου δ' ἂν καταλήξῃ ὁ κατ' ἔλλειψιν ἀριθμός, ἐκεῖσε τὸν ἐνιαυτὸν λέγε εἶναι, περὶ οὗ ἐστιν ἡ ζήτησις. τὸν δὲ μῆνα πάλιν ὁμοίως πραγματεύου, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ ζωδίου, ἔνθα ὁ ἐνιαυτὸς κατέληξε, καὶ διδοὺς τοῖς ἑξῆς ζωδίοις τὸν ζητούμενον τῶν μηνῶν ἀριθμόν: καὶ ὅπου δ' ἂν ἐκπέσῃ, καὶ τὸν μῆνα λογούμεθα. ὡσαύτως δὲ καὶ τὴν ἡμέραν πραγματεύσῃ, ἀπὸ τοῦ ζωδίου, ἔνθα ὁ μὴν ἐξέπεσεν ἀρξόμενος, καὶ τὸν εὑρισκόμενον τῶν ἡμερῶν ἀριθμόν, ὁμοίως ἐπιμερίζων τοῖς ἑξῆς ζωδίοις, διδοὺς ἑκάστῳ μίαν ἡμέραν, ἕως ἂν ὁ δωδέκατος ἀριθμὸς ἀπαρτισθῇ: καὶ πάλιν ἀπὸ τῶν προκειμένων ἀρξάμενος, καὶ συμπληρώσας τὸν ἀριθμόν: ὅπου γὰρ ἂν καταλήξῃ ὁ κατ' ἔλλειψιν ἀριθμός, ἐκεῖσε ἔσται ἡ ἡμέρα.

Ὑποδείγματος χάριν: ὡς ἐπὶ τῆς τοῦ ἐνιαυτοῦ εὑρέσεως, κατάγει ἔτη κϛ, ἔχων τὸν ὡροσκόπον ♌. διδόαμεν τὸν α ἐνιαυτὸν τῷ ὡροσκόπῳ, ὅς ἐστιν ὁ ♌. τὸν β τῇ τοῦ ὡροσκόπου ἐπαναφορᾷ, ἥτις ἐστὶ ♍. τὸν δὲ γ ἑξῆς τῷ ♎. τὸν δὲ δ, ♏. τὸν πέμπτον ἀκολούθως ♐. τὸν ϛ, ♑. τὸν ζ, ♒. τὸν η, ♓. τὸν θ, ♈. τὸν ι, ♉. τὸν ια, ♊. τὸν ιβ, ♋. πληρωθείσης δὲ τῆς δύο καὶ δεκάδος, ἀρξάμενος πάλιν ἄνωθεν, τὸν ιγ τῷ ὡροσκόπῳ δίδωμι, ὅς ἐστι ♌. τὸν ιδ. τῇ ♍. καὶ τὰ ἑξῆς τοῖς παρακειμένοις, ἕως πάλιν

πληρωθῇ

✠ *Incadente ab angulo occidentis, ſecundum ſignorum ſeriem, ſextum locum tenens, quæ eſt mala fortuna: ſiquidem Taurus cæli medium obtinebat.*

✤ *Cauſa à malefica, erit aut infelicitas, aut bellum.*

♁ *Modus perficitur per mulieres: aut per ſermones, quando Mercurius in cadente fuerit. Exiſtunt enim bella & infelicitates, à ſermonibus & mulieribus.*

De anno, menſe & die euentuum.

Quotcunq; anni continuati fuerint, à principio natiuitatis, ij ab aſcendente ſigno digrediuntur, ita vt primùm annum demus natalitij temporis horoſcopo: ſecundum ei ſigno, quod horoſcopo ſuccedit: dein tertium, tertio ab aſcendente ſigno, & ſic deinceps, ſecundum ordinem ſignorum, donec duodenarium numerum compleueris. Poſtea rurſum 13 annum damus ſigno Aſcendenti: & vbi numerus defecerit, ibi annum dic eſſe, de quo eſt quæſtio. Menſem verò ſimiliter inueſtiga, incipiens à ſigno, in quo annus deſijt, & dans ſequentibus ſignis quæſitum menſium numerum: quo enim numerus euaſerit, ibi menſem etiam deprehendemus. Similiter & diem ſupputando inuenies, incipiens à ſigno, in quo menſis deſijt, & propoſitum dierum numerum ſimiliter diſtribuens in ſequentia ſigna, dans vnicuiq; diem vnum, donec duodenarius numerus ſit abſolutus: & rurſus à prioribus incipiens, numerumq; complens. Vbi enim defecerit numerus, ibi dies quæſitus erit.

Vulgo proceſſius vel profectiones annua, menſtrua, diurnæ appellantur: quarum domini Ptolemæo ſunt, χρονοκράτορες ἐνιαύσιοι, μηνιαῖοι, ἡμερήσιοι, in fine τοῦ τετραβ.

Exempli gratia: in annua profectione inuenienda, deduxerit aliquis annos ætatis 26, habens in Aſcendente ♌. Damus 1 annum Aſcendenti, qui Leo eſt: 2, ſuccedenti loco, quæ eſt virgo: 3 deinceps Libræ: 4 Scorpio: 5 conſequenter Sagittario: 6 Capricorno: 7 Aquario: 8 Piſcibus: 9 Arieti: 10 Tauro: 11 Geminis: 12 Cancro. Completo autem duodenario, incipiens rurſum à principio, 13 annum do horoſcopo, qui eſt Leo: 14 Virgini: & ſic deinceps ſequentibus, donec iterum duodenarius

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

πληρωθῇ ὁ ιβ ἀριθμός. καὶ οὕτως πάλιν τὸ κε διδόαμεν τῷ ὡροσκόπῳ, καὶ ἐπιπίπτει ὁ κε εἰς ♍. κύκλος τοῦ ἐνιαυτοῦ, ☿. σκοποῦμεν τὸν τοῦ ☿, ὅπως ἐπὶ τῆς γενέσεως κεῖται, καὶ τίνες τῶν ἀστέρων αὐτὸν καταπέμπουσι: τίνες δὲ καὶ τὸ ζώδιον, ἐν ᾧ ἔτυχεν ὁ ἐνιαυτὸς, ἐπιθεωροῦσι: καὶ τίνες ἐπὶ τῆς γενέσεως, αὐτοῦ συνεσχηματίσθησαν. εὑρίσκομεν τὸν τοῦ ☿, ὅς ἐστι κύκλος τοῦ ἐνιαυτοῦ, ♈, ἀπόστροφον ὄντα τῷ ζωδίῳ, ἔνθα τὸ ἔτος. ἔτι δὲ καὶ ὁ τοῦ ♃ ♊, κατὰ δεξιὸν αὐτοῦ τετράγωνον ὑπάρχων. ὁ δὲ ♄ κατὰ δεξιὸν τρίγωνον αὐτοῦ ὑπάρχων. τῶν δὲ λοιπῶν ἀστέρων τῆς γενέσεως μὴ πάντοι αὐτῷ ἐπιμαρτυρησάντων, οὐδὲ μίαν ἀπὸ αὐτῶν περιτελεύτησιν ἀποτελεσμάτων ἕξομεν. οὕτω πραγματεύεσθαι δεήσει ἕκαστον ἐνιαυτόν. τὸν δὲ α μῆνα τοῦ ἔτους, διδόναι τῷ ζωδίῳ, ἔνθα ἔπεσεν ὁ ἐνιαυτὸς, τῇ ♍. τὸν β, ♎ τὸν γ, ♏. καὶ τοὺς λοιποὺς, μέχρι τοῦ μηνὸς, οὗ ζητεῖς γνῶναι, ὁμοίως τοῖς προκειμένοις ποιήσεις. τῷ δὲ αὐτῷ τρόπῳ καὶ τὴν ἡμέραν ζητῶν, ποῦ κατάρχει ἡ γένεσις, ποιήσῃ ἀπὸ τοῦ ζωδίου, ἔνθα ὁ μὴν ἐκπίπτει, διδοὺς ἑκάστῳ ζωδίῳ, ἀνὰ μίαν ἡμέραν, ἕως ἂν ὁ τῆς δυοδεκάδος ἀριθμὸς ἀπαρτισθῇ. καὶ τὴν ιγ ἡμέραν πάλιν διδοὺς τῷ ζωδίῳ, ἔνθα ὁ μὴν πάλιν ἐξέπεσε, καὶ ἑξῆς ὁμοίως δώσεις, ἄχρις ἂν ἀπαρτισθῇ ὁ τῶν ἡμερῶν ἀριθμός.

περὶ τῆς κατὰ τρίγωνον μονομοιρίας.

Ἡ κατὰ τρίγωνον μονομοιρία, λαμβάνεται οὕτως: τὰς μονομοιρίας τοῦ αἱρετικοῦ φωτὸς σκοπήσας, ἀπόλυσον ἀπὸ τοῦ καθ᾽ αἵρεσιν κατὰ τρίγωνον * αὐτὸν * ὑποδεδεγμένου ἀστέρος, ἑκάστῳ ἀστέρι μερίζων μοῖραν μίαν, τῇ τῶν καθ᾽ αἵρεσιν τριγωνικῶν δεσποτῶν τάξει: μὴ διδόντες ἐκ δευτέρου τινὶ ἀστέρι, μήπω ἐκ δευτέρου λαβόντες * ἐκεῖ τοῦ * ἀστέρος, οὗ ἡ ἀρχὴ τοῦ μερισμοῦ γεγένηται. καὶ εἰς ὃν ἂν καταλήξῃ ὁ τοῦ αἱρετικοῦ φωτὸς τῶν ὅλων μοιρῶν, ἐκεῖνον τὸν ἀστέρα λέγομεν δεσπότην τῆς κατὰ τρίγωνον μονομοιρίας τοῦ αἱρετικοῦ φωτός. καὶ τούτου δὲ κανόνιον ἐποιησάμεθα τὸ ὑποτεταγμένον.

* * lego, αὐτῷ.

* * lego. ἐκείνου.

Κανόνιον

numerus compleatur. Atq; tum denuò 25 damus horoſcopo, & cadit 26. annus in ♍. Dominus eius anni eſt ☿. Conſideramus ſtellam ☿, quomodo in geneſi ſit poſita: & quæ ſtellæ eã aſpiciant: quæ etiam ſignum contueantur, in quod annus incidit: & quæ ſtellæ in geneſi ipſi ſint configuratæ. Inuenimus ☿ dominum anni in Ariete, quod auerſum ſignum eſt, à ſigno, in quod annus incidit. ♃ eſt in Geminis, dextrum cum ſigno illo quadratum conſtituens. In ♉ ♄, ſecundum dextrum illius ſigni trigonum. Cum verò cæteræ in genitura ſtellæ, ne minimum quidem ipſi atteſtentur, nullam etiam ab ijs euentuum prædictionem habebimus. Atq; hoc modo annos ſingulos inueſtigare oportebit. Primus verò menſis anni dandus erit ſigno, in quo annus deſijt, nempè ♍: ſecundus ♎: tertius ♏: ſimiliter, ut dictum eſt, facies cum cæteris menſibus, vſq; ad eum, quem noſſe cupis. Eodem modo procedes, diem inquirens eo anno, ad quem genitura deducit, incoando à ſigno, in quo menſis deficit, dans cuilibet ſigno vnum diem, donec duodenarius numerus ſit abſolutus: & 13 diem iterum dans ſigno, vbi menſis rurſum defecit, ac deinceps ſimiliter, donec dierum numerus compleatur.

De partium ſingularum diſtributione ſecundum triangulum.

Singularum partium ſecundum triangulum diſtributio hoc modo inſtituitur. Cùm conſideraueris partes ſingulas conditionarij luminis, incipe numerare à ſtella, quæ ſecundùm conditionem lumen excepit, in illo triangulo: vnicuiq; ſtellæ tribuens partem vnam, eo ordine, quo domini triangulorum conditionarij ſe ſequuntur: nec ſecundò alicui ſtellæ tribuemus, ne fortè initium iterum ab ea ſtella fiat, vndè diſtributio incoata eſt. In quam autem ſtellam deſierit numerus vniuerſarum partium conditionarij luminis: eam ſtellam dicimus dominari monomœriæ triangulari luminis conditionarij. De hac re tabellam ſequentem confecimus.

Cum mutilus & deprauatus ſit locus, verus ſenſus indelici non potuit.

Tabella

Κανόνιον τῶν κατὰ τρίγωνον μονομοιρίας.

τρίγωνον α.		τρίγωνον β.		τρίγωνον Γ.		τρίγωνον Δ.	
♈ ♌ ♐		♉ ♍ ♑		♊ ♎ ♒		♋ ♏ ♓.	
α	☉	α	♀	α	♄	α	♀
β	♃	β	☾	β	☿	β	♂
γ	♀	γ	♄	γ	♀	γ	☉
δ	☾	δ	☿	δ	♂	δ	♃
ε	♄	ε	♀	ε	☉	ε	♀
ς	☿	ς	♂	ς	♃	ς	☾
ζ	♀	ζ	☉	ζ	♀	ζ	♄
η	♂	η	♃	η	☾	η	☿
θ	☉	θ	♀	θ	♄	θ	♂ *
ι	♃	ι	☾	ι	☿	ι	☉
ια	♀	ια	♄	ια	♀	ια	♃
ιβ	☾	ιβ	☿	ιβ	♂	ιβ	♀
ιγ	♄	ιγ	♀	ιγ	☉	ιγ	☾
ιδ	☿	ιδ	♂	ιδ	♃	ιδ	♄
ιε	♀	ιε	☉	ιε	♀	ιε	☿
ις	♂	ις	♃	ις	☾	ις	♀
ιζ	☉	ιζ	♀	ιζ	♄	ιζ	♂
ιη	♃	ιη	☾	ιη	☿	ιη	☉
ιθ	♀	ιθ	♄	ιθ	♀	ιθ	♃
κ	☾	κ	☿	κ	♂	κ	♀
κα	♄	κα	♀	κα	☉	κα	☾
κβ	☿	κβ	♂	κβ	♃	κβ	♄
κγ	♀	κγ	☉	κγ	♀	κγ	☿
κδ	♂	κδ	♃	κδ	☾	κδ	♀
κε	☉	κε	♀	κε	♄	κε	♂
κς	♃	κς	☾	κς	☿	κς	☉
κζ	♀	κζ	♄	κζ	♀	κζ	♃
κη	☾	κη	♂ *	κη	♂	κη	♀
κθ	♄	κθ	♂	κθ	☉	κθ	☾
λ	☿	λ	♃	λ	♃	λ	♄

Tabella Monomœrias ſecundum triangulum.

Triang. 1.		Triang. 2.		Triang. 3.		Triang. 4.	
♈ ♌ ♐		♉ ♍ ♑		♊ ♎ ♒		♋ ♏ ♓.	
1	☉	1	♀	1	♄	1	♀
2	♃	2	☾	2	☿	2	♂
3	♀	3	♄	3	♀	3	☉
4	☾	4	☿	4	♂	4	♃
5	♄	5	♀	5	☉	5	♀
6	☿	6	♂	6	♃	6	☾
7	♀	7	☉	7	♀	7	♄
8	♂	8	♃	8	☾	8	☿
9	☉	9	♀	9	♄	9	♂ *
10	♃	10	☾	10	☿	10	☉
11	♀	11	♄	11	♀	11	♃
12	☾	12	☿	12	♂	12	♀
13	♄	13	♀	13	☉	13	☾
14	☿	14	♂	14	♃	14	♄
15	♀	15	☉	15	♀	15	☿
16	♂	16	♃	16	☾	16	♀
17	☉	17	♀	17	♄	17	♂
18	♃	18	☾	18	☿	18	☉
19	♀	19	♄	19	♀	19	♃
20	☾	20	☿	20	♂	20	♀
21	♄	21	♀	21	☉	21	☾
22	☿	22	♂	22	♃	22	♄
23	♀	23	☉	23	♀	23	☿
24	♂	24	♃	24	☾	24	♀
25	☉	25	♀	25	♄	25	♂
26	♃	26	☾	26	☿	26	☉
27	♀	27	♄	27	♀	27	♃
28	☾	28	♂ *	28	♂	28	♀
29	♄	29	♂	29	☉	29	☾
30	☿	30	♃	30	♃	30	♄

Vbi nota aſſcripta ſunt huic tabulæ, ordo legitimus τῶν ὁριοκρατόρων *ſiue dominorum finium interruptus eſt.*

σχόλιον.

Οἷον ὁ ♃ ἐν ♈ μοι. ιβ, ἐν τριγωνικῷ κέντρῳ. μονομοιρία τοῦ * ♈ * ἐστὶ. τούτου γὰρ ἡ ιβ κλίου, κατὰ ὀρθῶς ἔχον κανόνιον. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὡσαύτως. καὶ ἐπὰν εὕρω, ἐν ποίᾳ τριγωνικῇ μοι. ὁ ἀστὴρ, σκοπῶ, πότερον ἐν ἰδίᾳ ἢ ἐν ἀλλοτρίᾳ, καὶ πότερον ἀγαθοποιοῦ, ἢ κακοποιοῦ, καὶ πότερον αὐτὸς ὁ ἀστὴρ ἀγαθοποιός ἐστιν, ἢ κακοποιὸς, καὶ ὑπὸ ἀγαθοποιῶν, ἢ κακοποιῶν βάλλεται: καὶ οὕτως ἀποφαίνομαι. ὅτι εἰ μὲν ἐν τῇ ἰδίᾳ τριγωνικῇ μονομοιρίᾳ ἐστὶν, ἀγαθόν: εἰ δὲ ἐν ἀγαθοποιοῖς τόποις, ἔτι ἀγαθώτερον: εἰ δὲ καὶ ἀπὸ ἀγαθοποιῶν βάλλεται, ἐστὶ ἀγαθώτατον. εἰ δὲ τὰ ἐναντία, τὸ ἀνάπαλιν.

** * Debet character eſſe alicuius planetae. ♄ fortaſsis.*

Τὸ πρότερον κανόνιον, ἐπὶ τῶν ἡμερινῶν ἐστὶ γενέσεων. ἐπὶ δὲ νυκτερινῶν ἐναλλὰξ ἔσονται αἱ τάξεις τῶν τριγωνοκρατόρων. οἷον ἐπὶ τοῦ α τριγώνου, τοῦ διὰ ♈ ♌ ♐, ♃. εἶτα ☉, καὶ ἑξῆς.

Περὶ ἀναγκαστικῆς μοίρας ὡροσκόπου ☿ διεκφόδων ☿ φυσικῶν.

☿ ☿ lego, δι' ἐφόδων.

Τὴν κατὰ τρίγωνον μονομοιρίαν, οἱ σοφοὶ τῶν Αἰγυπτίων ὑπεστήσαντο, χρησίμην εἶναι, πρὸς τὴν τοῦ ὡροσκόπου μοιρικὴν κατάληψιν: ἀκολουθήσαντες τοῖς ἰδίοις τῶν ἀστέρων τριγώνοις, καὶ ταῖς τῶν φώτων αἱρέσεσι, πρὸς δὲ τὰς ἡμερινὰς καὶ νυκτερινὰς γενέσεις, κατὰ τὴν χρηματίζουσαν τῆς τριγωνικῆς τοῦ ἀστέρος δεσποτείας ☿ μονομοιρίας: ☿ εἰπόντες, καὶ ὅτι ἡ τοῦ ὡροσκόπου μοι. καταλαμβάνεται, διὰ τῆς κατὰ τρίγωνον δεσποζομένης μονομοιρίας, τοῦ αἱρετικοῦ φωτός. τινὲς δὲ ὑπέθεντο, λέγοντες: ὅτι τὰ ὅρια τοῦ ἀστέρος ἐν οἷς ἐστὶν ἡ ☾, καθ' οἱονδήποτοῦν ζώδιον: ταῦτα ὡροσκοπεῖν δεήσει. οἱ δὲ τῆς προγεγενημένης συνόδου ἢ καὶ πανσελήνου τὸν ὁριοκράτορα, ἢ καὶ οἰκοδέκτορα πραγματευόμενοι, καὶ ἰδόντες, ἐφ' οἵας μοίρας καὶ οἱονδήποτοῦν ζώδιον, ἕκαστος αὐτῶν κατὰ τὴν γενητικὴν ἡμέραν ἐστίν: ἑνὸς τούτων, τὴν τοῦ ὡροσκόπου μοιρίαν εἶναι διαβεβαιώσαντο: καὶ μάλιστα, κατὰ τὸν τῆς πλεονοψηφίας λόγον ἐπὶ τῆς γενέσεως κεχρηματικότος. ἐπὰν δὲ ὁ κύριος τῶν ὁρίων, καὶ τοῦ ζωδίου τῆς προγεγενημένης, εἴτε συνόδου εἴτε πανσελήνου,

☿ ☿ lego, μονομοιρίαν.

τὴν

SCHOLION.

Vt, Iupiter in Arietis parte ſit 12, in cardine trigonali. Monomœria eſt ✶ ✶. huius enim eſt 12 Arietis, in tabella rectè conſtituta. Atq; in cæteris ſit ſimiliter. Poſtquam autem inuenero, in qua parte trigonali ſit ſtella, conſidero: vtrum in propria ſit, an in aliena: & vtrum benefica ſit pars illa, an malefica: & vtrum ſtella ipſa ſit benefica, aut malefica, & à beneficis aut maleficis petatur: atq; ſecundum hæc pronuncio. Quoniam ſi in propria trigonali monomœria reperitur, bonum eſt: ſi in beneficis locis, adhuc melius. ſi & à beneficis aſpicitur, optimum. Sin contraria adſunt, contrarium quoq; euenit.

Prior tabella in diurnis genituris locum habet. In nocturnis verò permutatim ſumendi erunt ordines ſtellarum, quæ triangulis dominantur: veluti in primo triangulo, quod per ♈ ♌ ♐ ducitur, primus dominus eſt ♃, alter ☉, & ſic deinceps.

De vera conſtitutione partis aſcendentis, ex rationibus naturalibus.

Diſtributionem ſingularũ partium ſecundùm triangulũ ſapientes Aegyptij affirmarunt, vtilem eſſe, ad partis verè aſcendentis inuentionem, ſequentes propria ſtellarum triangula, & conditiones luminum, in diurnis & nocturnis genituris, ſecundum monomœriam, quæ præeſt trigonali dominio ſtellæ; ac dicunt,

Modos verificandi, vt loquuntur, thema natalitium, quinque tradit.

✠ quòd aſcendentis pars ſumitur per monomœriam, dominantē 1.
triangulo luminis conditionarij. Alij docuerunt, quòd fines ſtel- 2.
læ, in quibus ☾ reperitur, quodcunq; ſanè ſit ſignum, pro aſcen-
dente parte habere conueniat. Qui verò ſupputantes hæc, pla-
netam aſſumunt, dominum finium aut domus proximè præce- 3.
dentis nouilunij aut plenilunij: ac vident, in qua parte, et in quo
ſigno vterq; eorum ſit die natalitio: ij alterius horum partē pro
aſcendente parte habendã eſſe affirmarunt, ac inprimis eius, qui
pluralitatem ſuffragiorũ in genitura obtinet. Cùm verò dominus finiũ, & dominus ſigni nouilunij vel plenilunij præcedentis,

Ptolem. lib. 3. τετραβ: Cap. 2. Arabibus, verificatio eſt per Animodar.

* * Addendū ἐν.

* * Lege. ἡμέραν.

τὴν αὐτὴν μοιρίαν ἔχοντες εὑρεθῶσι; πάλιν ὡς εἴτε * ἐνὶ * ζωδίῳ, εἴτε ἐν διαφόροις, † ἐπιβεβαιοῦσι τῆς ὡροσκοπούσης μοι. τὴν κατάληψιν. τινὲς δὲ ἐπεσημήναντο, λέγοντες, ὅτι ὅσων μοι. εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς γενέσεως ὁ κύριος τῶν ὁρίων τῆς προγεγενημένης συνόδου ἢ πανσελήνου, τοσούτων δεήσει μοι. τυγχάνειν τὸν ὡροσκόπον. ἕτεροι δὲ ἐπραγματεύσαντο τὴν τοῦ ὡροσκόπου μοι, τρόπῳ τοιῷδε: γνόντες, κατὰ τὴν γυναικείαν * μοιρίαν * τὸ δωδεκατημόριον τῆς προγεγενημένης συνόδου ἢ πανσελήνου, ἐν ποίῳ ζωδίῳ ἐξέπεσεν. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ κατὰ τὴν προειρημένην ἡμέραν δωδεκατημόριον τῆς προγεγενημένης συνόδου εἴτε πανσελήνου, ἐν ποίῳ ζωδίῳ ἔτυχεν εἶναι. καὶ σὺν κατὰ τρίγωνον τῆς αἱρέσεως αὐτῶν δεσπότας, τίς μᾶλλον αὐτῶν ἐπὶ κυριωτέρου κεῖται: καὶ τὴν τοῦ ἐπὶ κυριωτέρου κατ' ἐκτροπὴν συνεγγὺς οὖσαν μοιρίαν, φασὶν ὡροσκοπεῖν, ἐν ᾧ ἂν τύχῃ ζωδίῳ εἶναι ὁ ὡροσκόπος. ἐκτροπὴ δὲ λέγεται, ἡ τῆς ἀποκυητικῆς ἡμέρας ὡροσκοποῦσα μοιρία, ἥτις ἀπὸ τοῦ ἀφανοῦς κόσμου εἰς τὸν ἐμφανῆ ἀνατέλλει, καὶ τὴν τοῦ βρέφους γένεσιν οἰακίζει. τῶν δὲ τῆς γενέσεως τριγωνικῶν δεσποτῶν ἀνοικείως κειμένων, τοῖς ἐπικοίνοις κατὰ τρίγωνον αὐτῶν δεσπόταις ὑπάρχουσι; τὴν τοῦ ὡροσκόπου, μοιρίαν ἀποδεδώκασιν, ἐν ᾧ ἂν ζωδίῳ ἐκπέσει ὁ ὡροσκόπος, καὶ μάλιστα τῷ οἰκειοτέρῳ ἑαυτῶν ἐπὶ τῆς γενέσεως τυγχανόντων.

✠ Ἥλιος ἐν ♋ μοι η, ὡροσκόπος μοι κγ ἐν ♋. σκοπῶ οὖν, εἰ ἡ η μοι τοῦ ♋, ἣν ἐπέχει ὁ ☉, τινὸς ἀστέρος ὑπάρχει τριγωνικὴ μονομοιρία; καὶ εὑρίσκω κατὰ τὴν προειρημένην μέθοδον, ὅτι ἐστὶν ♀. ὁ γὰρ ♋ δ τρίγωνόν ἐστιν. ἡ η οὖν μοιρία, ἔχει παρακειμένην τὴν ♀, ἐν τῷ ὀρθῶς ἔχοντι κανονίῳ. ἐπεὶ οὖν τοῦτο εὑρέθη, οὗτός ἐστιν ὁ κύριος τῆς ἐποχῆς τοῦ ☉, τουτέστιν, ἡ ♀. ζητῶ οὖν, ἐν τῇ ὡροσκοπικῇ μοιρίᾳ τῇ κγ ♋, τοῦ πλησίου, ὁ τῆς ♀ τὴν τριγωνικὴν ἔχει μονομοιρίαν, καθ' ἕτερον οἱονδήποτε ζώδιον, εἴτε ἐν αὐτῇ τῇ κγ, εἴτε πλησίον αὐτῆς, πλέον ἢ ἔλαττον: καὶ εὗρον, ὅτι πλησίον αὐτῆς ἐστιν, ἀπὸ μιᾶς μοι. ἡ μὲν γὰρ ὡροσκοποῦσα μοι. κγ. ἡ δὲ τῆς ♀ τριγωνικὴ μονομοιρία, ἐν ἑτέρῳ ζωδίῳ, τουτέστιν, ἐν αὐτῷ τῷ ♋, εὑρίσκεται κβ.

ἡ γοῦν

eandem partem tenuerint: ſimiliter vt antea (ſiue in vno ſigno, ſiue in diuerſis † fuerint) inueſtigationem partis aſcendentis inſtituunt. Quidam verò rem ſic demonſtrarunt: quot partes habet in genitura, Dominus finium præcedentis nouilunij 4
vel plenilunij, tot partium eſſe debet Horoſcopus. Alij rurſum 5
ſupputando partem aſcendentis, eam hoc modo inueſtigarunt: Quæſiuerunt die natalitio ſignum, in quod pars duodenaria, præcedentis nouilunij aut plenilunij incidit: ſimiliter & die conceptionis, ſignum in quo præcedentis nouilunij aut plenilunij pars duodenaria reperta fuit: atque dominos conditionis illorum, ſecundum triangula, quis nempè illorum in principe magis genituræ loco ſit conſtitutus: & partē eius, qui in principe magis loco eſt, tempori ἐκτροπῆς proximam, dicunt in ortu aſcendere, in quodcunque ſanè ſignum Horoſcopus incidat. ἐκτροπὴ verò dicitur pars, quæ aſcendit die partus, quæ ex inferiore mundo oritur, & infantis natiuitatem gubernat. Cùm verò genituræ trigonales domini non conuenienter ſunt poſiti, promiſcuis ſecundùm triangula, eorum dominis exiſtentibus: partem aſcendentis ei dederunt, in cuius ſignum inciderit aſcendens, atque ei maximè, qui aſcendenti familiarior eſt inter cæteros in genitura.

✠ *Sol in Cancri parte eſt 8. Aſcendens in parte 23 Cancri. Conſidero igitur, vtrum 8 pars ♋, quam tenet ☉, alicuius ſtellæ ſit monomœria trigonalis: & inuenio, ſecundum rationem antea expoſitam, quod ſit ♀. Nam Cancer ad 4 triangulum pertinet. Octaua igitur pars habet appoſitam ♀, in tabella ritè confecta. Poſtquam hoc inuentum eſt, hic eſt dominus loci aut peregrationis Solis, nempe ♀. Quæro ergò in aſcendente parte, quæ eſt 23 Cancri, numerum proximum, qui ♀ trigonalem continet monomœriam, in quocunque ſigno, ſiue in ipſa 23 parte, ſiue propè eam, plus minuſvé: & inueni, quod proximus ipſi eſt ſecundùm partem 1. Nam aſcendens pars, habet 23. Veneris autē trigonalis manomœria in alio ſigno, hoc eſt, in ipſo ♋ reperitur 22.*

ἡ γοῦν κϛ ♋, καὶ οὐχ ἡ κγ. δευτέρα δὲ μέθοδος, ἀπὸ ☾ μόνης, εἴτε νυκτὸς εἴτε ἡμέρας, μεθοδεύεται οὕτως. ζητεῖται, ἐν ποίῳ ζωδίῳ ἐστὶν ἡ ☾ εἶτα ἐπὰν εὑρέθη, ζητεῖται, τίνος ὅριόν ἐστιν. καὶ τὸν τοιοῦτον ἀστέρα ζητοῦσι, ποίαν τριγωνικὴν ἐπέχει μοι, συνεγγίζουσαν τῇ ὡροσκοπούσῃ παχυμερῶς μοίρᾳ, πλέον ἢ ἔλαττον; καὶ τὴν πλησιάζουσαν κατὰ τὸ πλεῖον ἢ τὸ ἔλαττον, ἐκείνην λέγω ὡροσκοπεῖν. οἷον ἐπὶ τοῦ εἰρημένου παραδείγματος, ἡ ☾ ἐν ♍ μοι κγ εὑρέθη, ἐν ὁρίοις ♂. βλέπω ἐν τῷ ὡροσκοποῦντι ζωδίῳ, ποῦ ἔχει ὁ ♂ τὴν τριγωνικὴν αὐτοῦ μονομοιρίαν, τουτέστιν, αὐτὴν τὴν κγ τῆς ♍, καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παραδείγματος. καὶ γὰρ ἐκεῖ, κγ ἦν ἡ ὡροσκοποῦσα. καὶ εὑρίσκω τοῦτον ἐν τῇ κβ τοῦ β τριγώνου, κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ κανονίου. αὕτη οὖν ἡ ὡροσκοποῦσα. συμφωνοῦσιν οὖν αἱ μέθοδοι.

* * Lego. εὑρεθῶσι.

☿ ☿ Quid legendũ sit, ſuſpicari nequeo. Sententia tamen eſſe videtur, quam utcunque expreſſi.

✳ ✳ lego, ἐκ τύχης vel τυχὸν

† Εἰ ἐν τῇ αὐτῇ μοι καὶ ἀμφότεροι εὑρεθῶσιν οἱ ἀστέρες, βλέπομεν τὰς τριγωνικὰς αὐτῶν μονομοιρίας. καὶ ἐὰν ἐγγίζουσαι * ἐξισθῶσι *, καὶ ἀμφότεραι τοῦ ὡροσκόπου ☿ παγέος ☿. καὶ οὕτως ὡροσκόπος ληφθήσεται, κἂν ἐν διαφόροις ζωδίοις τὴν αὐτὴν κβ ✳ ἐτύχη ✳ ἢ κγ, ἔχοντες ὦσιν. εἰ δὲ μὴ τὴν αὐτὴν, ἀλλ' ὁ μὲν κβ, ὁ δὲ ιε: ἐνταῦθα ὁ πλείονα λόγον ἔχων ψηφοφορίας, προσληφθήσεται.

περὶ κλιμακτήρων.

Συμβαίνει δὲ τοῖς θανατηφόροις ἢ καὶ ἐπικινδύνοις κλιμακτῆρας γίγνεσθαι, ἐκ τῆς κατὰ περίπατον συναντήσεως, ⊙ καὶ ☾, ὁτὲ δὲ καὶ ὡροσκόπου, πρὸς τὰς τῶν κακοποιῶν ἀκτῖνας, ἤτοι κατὰ συμπαρουσίαν, ἢ τρίγωνον, ἢ διάμετρον, ἢ κατὰ τετραγωνικὴν, ἢ ἑξαγωνικὴν πλευράν. καὶ ἡ μὲν τρίγωνος πλευρὰ, καθ' οἱονδήποτε μέρος, εἴτε κατὰ δεξιὸν, εἴτε κατὰ εὐώνυμον, διεκφυγεῖν τοῦ ἐπιφερομένου κλιμακτῆρος δίδωσιν ἀκινδύνως. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ δεξιὸν † ἑξάγωνον: καὶ ἡ κατὰ τὸ δεξιὸν τετράγωνον πλευρὰ, ἀβλαβὴς γίνεται: τῆς κατὰ τὸ εὐώνυμον τετραγώνου πλευρᾶς κινδυνούσης μᾶλλον, παρὰ τὰς ἄλλας πλευρὰς καθεστώσης. ἡ δὲ ἑξάγωνος καὶ ἡ διάμετρος, καὶ ἡ κατὰ παρουσίαν ἐκ συναντήσεως γινομένη * κόλλησις, ἀναιρετικὴ καὶ θανατικὴ καὶ ἐπικίνδυνος νοείσθω:

τῆς

Igitur horoſcopus eſt 22 ♋, non 23. Alia via, obſeruando ☾ ſolã, ſiue noctu, ſiue interdiu, ſic proceditur. Quæritur, in quo ſigno ſit ☾: poſtea quando inuenta fuerit, quæritur, cuius finem obtineat, hoc eſt, monomœria illa, cuius ſtella ſit finis: & de ea ſtella quærunt, quam trigonalem obtineat partem, appropinquantem aſcendenti craſſo modo, parte vna plus aut minus: & quæ appropinquat ſecundum plus aut minus, illam dico aſcendentem partem eſſe. Vt in priore exemplo: ☾ in ♍ parte 23 inuenta eſt, in terminis ♂. Video in ſigno aſcendente, vbi Mars habeat trigonalem ſuam monomœriam, hoc eſt, ipſam 23 partem ♍, in eodem exemplo: nam & ibi 23 erat pars aſcendens: & inuenio hunc, in 22 ſecundi trianguli, ſecundum expoſitionem tabellæ. Hæc igitur pars eſt aſcendens. Atq; hæ viæ ſic congruunt.

† *Si in eadem parte, vterq; Planeta repertus fuerit, quærimus trigonales ipſorum monomœrias: quæ ſi propinquæ fuerint Aſcendenti, eadem pars Aſcendens erit: Similiter aſcendens ſumetur, quando etiam in diuerſis ſignis Planetæ fuerint, eandem nempè partem 22 aut 23 tenentes. Si verò non eandem, ſed hic 22, ille 16: ibi qui plura ſuffragia habet, aſſumetur.*

De temporibus, quibus grauiſsima vitæ, fortunarumq; pericula accidere ſolent.

A. Gellius lib. 3. cap. 10.

*Vſu compertum eſt, lethiferos aut periculoſos euentus accidere certis temporibus, ex incurſu, ſecundum inambulationem, ☉ & ☾, interdum & aſcendentis, in maleficorum radios: ſiue corporeo congreſſu id fiat, ſiue radio triangulari vel oppoſito, ſiue quadrato aut ſextili. Et radius quidem triangularis, in vtrãcunq; partem porrigatur, ſiue in dextram, ſiue in ſiniſtram, facit, vt ſine periculo effugere liceat irruentem climacterem. Similiter & dexter † ſextilis aſpectus. Et qui in dextram eſt, radius quadratus, haud eſt noxius. Qui verò in ſiniſtram eſt aſpectus quadratus, maximè periculoſus eſt præ cæteris. Sextilis quoq;, & oppoſita, & quæ corpore facta eſt ex occurſu, * conglutinatio, exitioſa, lethalis & periculoſa eſſe indicetur: ita,*

Agit de euentuum momentis inueſtigandis, per directiones, vt nominant, præcipuorum locorum hylegiæ aliũ. Ptolemæo Ἀφέσεις ſunt, gubernatoris vitæ, & aliorum ſignificatorũ, quando in anæretam vel promiſſores obuios incidunt corpore vel radio. ἐν τῷ τετραβ. lib. 3. cap. 14.

* * Lego. αὐτό,

τῆς κατὰ τὸ εὐώνυμον ἑξαγώνου πλευρᾶς ἐλαφροτέρας τῶν προτέρων πλευρῶν τυγχανούσης. τὸ δ' * ἂν τὸ *, καὶ ἡ τῶν φώτων συνάντησις, ἢ κατὰ συμπαρουσίαν, ἢ διάμετρον στάσιν, ἢ πρὸς τὸν ἀναβιβάζοντα ἢ καταβιβάζοντα, κόλλησιν ποιουμένη, δύναται. καὶ ἐπὶ μὲν τῶν ἡμερινῶν γενέσεων, τὴν ἐκ τοῦ ἡλιακοῦ περιπάτου γινομένην, πρὸς τὴν τοῦ ♂ κόλλησιν, ἐπικίνδυνον εἶναι λέγει. ἐπὶ δὲ τῶν νυκτερινῶν γενέσεων, τὴν ἐκ τοῦ σεληνιακοῦ γινομένην πρὸς τὴν τοῦ ♄ κόλλησιν, ἐπίφοβον κλιμακτῆρα σημαίνουσαν λέγει. ἑνὸς δὲ τῶν φώτων ἐκ περιπάτου, πρὸς τὸν ἀναβιβάζοντα ἢ καταβιβάζοντα γινομένη κόλλησις, ἐπικίνδυνος νοείσθω, εἴτε ἡμέρας εἴτε νυκτός. ἤδε ἐκ τοῦ ἡλιακοῦ περιπάτου γινομένη, εἴτε ἐπὶ νυκτερινῆς εἴτε ἐπὶ ἡμερινῆς. πρὸς τὴν ☾ κόλλησις, ἐπικίνδυνος καὶ θανατηφόρος συνείσθω. ὡσαύτως καὶ ἡ τοῦ σεληνιακοῦ περιπάτου πρὸς τὸν ☉ γινομένη κόλλησις, εἴτε νυκτὸς εἴτε ἡμέρας, κίνδυνον θανατηφόρον σημαίνει. ἀεὶ δὲ αἱ πρὸς τοὺς αἱρεσιάρχας ἀστέρας, ἐκ περιπάτου γινόμεναι συναντήσεις, παροδικοὺς καὶ ἐπικινδύνους ἔσεσθαι τοὺς κλιμακτῆρας * συμβαίνουσι. * παρατηρεῖσθαι ‡ δὲ δεῖ περὶ * τοῖς ἄρρουσιν *, ἐν ταῖς ※ κατεπέμβασιν καιρικαῖς παρόδοις, τὸν ☉, καὶ τοὺς κακοποιοὺς ἀστέρας, ἐπὶ τῶν κέντρων, ἢ καὶ ἐπὶ τῆς ☾, ἢ καὶ τοῦ κλήρου τῆς τύχης, ἢ τὸν τοῦ ♀, ἢ καὶ τὸν ἀναβιβάζοντα ἢ καταβιβάζοντα παρατυχόντας: καὶ μάλιστα, ὅτε οἱ κακοποιοὶ ἐπὶ ἑώας ἀνατολῆς, καὶ ἐπὶ στηριγμὸν φέρονται. πρὸς τούτοις δέ, καὶ τοὺς ἐνιαυτούς, τοὺς ἐμπίπτοντας ἐν τῇ προγεγενημένῃ συνόδῳ εἴτε πανσελήνῳ τῆς ζητουμένης γενέσεως, ἢ ἐν τοῖς τούτων τετραγώνοις ἢ διαμέτρῳ. τοὺς δὲ τῶν φωστήρων ἢ τοῦ ὡροσκόπου περιπάτους, πρὸς τὸ οἰκεῖον κλίμα πραγματεύεσθαι δεήσει.

* * Lego. σημαίνουσι.

* * Lego. ταῖς αἱρέσεσιν.

† Τὸ ἀπὸ τῶν ἡγουμένων ἑξάγωνον, μέσον ἀγαθοῦ ἢ κακοῦ.

* Ὅταν κατὰ μόριον καὶ μοιρικῶς τὸ ἑξάγωνον γίνηται. αὐτίκα γὰρ ἐξ εὐωνύμων * οὐ * τὸ ἑξάγωνον ἀναιρεῖ: εἰ μὴ διακόπτεται ὑπὸ παρουσίας ἢ ἀκτῖνος τινὸς ἀγαθοποιοῦ. εἰ δὲ ἐκ τῶν εὐωνύμων, ἢ μήπω δὲ ἢ μοιρικῶς ᾖ κατὰ ἰσοσκέλειαν, ἀλλὰ μοι τινῶν * ἐν δεῖ *:

* * Delendā puto hanc particulam: vel legendum, ὄν.

* * Legēdū. ἐνδεεῖ:

τότε

ita, vt qui in ſiniſtrã eſt ſextilis radius, mitior ſit cæteris. Idem poteſt & luminum occurſus, qui aut corporis præſentia, aut per oppoſitam ſtationem, cum nodo euehente vel deuehente conglutinationem efficit. Et quidem in diurnis genituris, ex ſolari inambulatione factam cum Marte conglutinationem, periculoſam eſſe dicito: in nocturnis verò genituris, ex Lunari factam cum ♄, metuendum climacterem ſignificare pronunciabis. Cùm verò alterum lumen ex inambulatione, cum nodo euehente vel deuehente conglutinationem fecerit: ea periculoſa eſſe cenſeatur, ſiue interdiu ſiue noctu. Sed quæ ex Solari inambulatione, ſiue in nocturna ſiue diurna genitura, fit cum Luna conglutinatio, periculoſa & lethifera eſſe cogitetur. Similiter & Lunaris inambulationis cum Sole facta conglutinatio, ſiue noctu, ſiue interdiu, periculum deſignat lethiferum. Semper verò ad principes conditionis ſtellas, inambulatione facti occurſus, propinquos & periculoſos climacteres efficiunt. Cæterum obſeruare † oportet circa conditiones, in temporalibus ſecundum ingreſſum * tranſitibus, ☉ & maleficas ſtellas, quæ ſunt in cardinibus, aut etiam cum ☾, aut cum parte fortunæ, aut cum ☿, aut nodo euehente vel deuehente: & maximè, quando malefica in matutino ortu, aut circa ſtationem feruntur. Inſuper verò & annos, qui in præcedentem luminum coniunctionem vel oppoſitionem eius genituræ incidunt, aut in horum quadrata vel (alterutrius luminaris) oppoſitionem. Luminarium verò inambulationes, vel Aſcendentis, ad proprium clima ſupputanda ſunt.

Ἐπεμβάσεις Ptolemæo ſunt ingreſſus planetarum, in loca vel genituræ præcipua, aphetica ſcilicet aut alia etiam: vel proceſſuum aut profectionum huius. appellat etiam παρόδους, præſertim in Luna.

† Sextilis aſpectus, qui eſt contra ſignorum ordinem, medius eſt inter bonum & malum.

* Quando in aliquo ſigno partiliter ſeu æquali numero partium factus fuerit ſextilis. Nam ſextilis (eiuſmodi) à ſiniſtris, ſtatim interficit: niſi præcidatur præſentia aut radio alicuius beneficæ. Sin à ſiniſtris quidem fuerit, ſed non partiliter & ſecundum æqualia latera, ſed vt partes quædam deficiant:

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

τότε κατὰ κόλλησιν λέγεται τὸ τοιοῦτον σχῆμα, τῆς κολλήσεως ἑτέρας οὔσης ἐνταῦθα, παρὰ τὴν προειρημένην. ὅσοι γὰρ εἰσὶν οἱ μεταξὺ χρόνοι, τῆς δὲ ἡγουμένης καὶ τῆς ἑπομένης: τοσοῦτοι χρόνοι διελεύσονται, καὶ ὁ κλιμακτὴρ γενήσεται, μέχρι τῆς τοῦ ἀστέρος, ἢ τοῦ σχήματος μοιρικῆς κολλήσεως. ἡ τοιαύτη γὰρ κόλλησις, καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ χρόνου ζωῆς μεθόδου, τοὺς τῆς ζωῆς δίδωσι χρόνους. ὡς καὶ ὁ Πτολεμαῖος, ἐν τῷ περὶ χρόνων ζωῆς, τὴν μὲν ἀρχὴν τῶν ♊, ἀναιρετικὴν ὑποθέμενος, τὴν δὲ ἀρχὴν τοῦ ♈ τὴν καὶ ἀφετικὴν, τοὺς χρόνους τῆς ζωῆς κατὰ τὰς διαφόρους θέσεις αὐτοῦ ἐμεθόδευσε. μέχρις γὰρ ἂν κολλήσῃ ἢ τῶν ♊ μοι, τῇ τοῦ ♈: μέχρι τότε τὰ τῆς ζωῆς ἔτη συμπληρωθῶσιν ἄν. κόλλησις οὖν καὶ παρ᾽ ἐκείνῳ ἐστὶν, ἥτις καὶ ἐνταῦθα κατὰ περίπατον λεγομένη.

✠ Οἷον ἐὰν ὁ ♂ ἐστὶ παραιρέτης. ἐὰν γὰρ ὁ ♂ ἐπὶ ἡμερινῆς γενέσεως σχηματίσῃ τὸν ὡροσκόπον, φαυλότατον: εἴτε ἐπὶ νυκτερινῆς, μέτριον. δεῖ δὲ σκοπεῖν καὶ τὰς ἐπεμβάσεις.

✻ Ἐπέμβασίν φησιν, ὅταν ἐπὶ τῶν ἀντιγενέσεων, τὸ διάθεμα κατέχοντες τῆς γενέσεως, ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου ἐξάγοντες τοὺς χρόνους, καταντήσωμεν εἰς τι ζώδιον. λέγεται γὰρ ἐπέμβασις τοῦ ἔτους ἐκείνου, κατ᾽ ἐκεῖνο τὸ ζώδιον. ἐὰν οὖν ἐν τοῖς κέντροις τῆς γενέσεως τὸ ἔτος ἐκπεσὸν τύχῃ, κατὰ τὴν περίοδον τοῦ χρόνου, ἢ ἐπὶ τοῦ κλήρου τῆς τύχης, τῆς ἐν τῇ γενέσει δηλαδή. καὶ γὰρ καὶ τὰ κέντρα τῆς γενέσεως δεῖ νοεῖν, ἢ τὸν κλῆρον τοῦ δαίμονος, ἢ ἔνθα ἦν τότε ἀναβιβάζων ἢ ὁ καταβιβάζων; καὶ μάλιστα, ἐὰν στηρίζωσιν, ἢ ἑῷοι ἀνατολικοὶ εὑρεθῶσιν: ἐπιτείνεται τηνικαῦτα τὸ κακόν. ὡσαύτως καὶ ἐὰν ἐν τῇ συνόδῳ καὶ πανσελήνῳ τῇ προσεχῶς ἐπὶ τοῦ καιροῦ τῆς γενέσεως γενομένῃ, ἐκπέσωσιν, ἢ ἐν τοῖς τούτων τετραγώνοις ἢ διαμέτροις.

Μέθοδος κολλήσεως ☉ καὶ ☾ καὶ ὡροσκόπου.

Ἡ δὲ τῶν ἡλιακῶν ἢ σεληνιακῶν εἴτε ὡροσκοπικῶν περιπάτων πραγματεία, ἔχει τοῦτον τὸν τρόπον. ἀφ᾽ ἧς μοι. ἐπὶ γενέσεως εὑρίσκεται εἴτε ☉, εἴτε ☾, εἴτε ὡροσκόπος, λογιούμεθα,

ἕως

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

tunc ſecundum conglutinationem tale Schema conſtitutum dicitur, conglutinatione alia hinc exiſtente, ab ea, de qua antè dictum eſt. Quot enim intermedia tempora ſunt, inter præcedentem & ſequentem partem: tot tempora præteribunt, quando climacter futurus eſt, uſq; ad ſtellæ aut figuræ partilem conglutinationem. Hæc enim conglutinatio etiam in inueſtigatione annorum vitæ, dat vitæ tempora. Sicut & Ptolemæus, cùm de temporibus vitæ agit, & principium ♊ pro parte interficiente habet, principium verò ♈ pro vitam prorogante: tempora vitæ ſecundùm diuerſas eius poſitiones, ratione certa inueſtigauit. Quando enim conglutinauerit ſe Geminorum pars cum parte Arietis, tunc anni vitæ completi erunt. Ergo conglutinatio apud illum eſt, quæ & hic ſecundum inambulationem dicitur. Quadripart. lib. 3. cap. 14.

✠ Veluti quando ♂ eſt præter conditionem. Cum enim ♂ in diurna genitura aſpexerit Aſcendens, peſſimum eſt: ſi verò in nocturna, mediocre. Conſiderandi verò ſunt & ingreſſus.

☙ Ingreſſum vocat, quando in contragenituris conſtitutionem natalitiam aſſumimus, & ab aſcendente deducentes tempora, peruenimus ad aliquod ſignum. Dicitur enim ingreſſus anni illius, in illud ſignum. Quando ergo in cardinibus genituræ annus deſierit, ſecundum temporis circuitum, aut in parte fortunæ, ea ſcilicet, quæ eſt in genitura (nam & cardines genituræ oportet conſiderare, atq; ſortem Genij) aut in loco nodi euehentis vel deuehentis, & maximè quando ſtellæ ſtationales fuerint, aut matutinæ orientales: tunc malum intenditur. Similiter & quando anni deſierint in nouilunio aut plenilunio, quod proximum fuit tempore genituræ, aut in horum quadratis vel luminis alterutrius oppoſitione.

Ratio inueniendi conglutinationem Solis & Lunæ & horoſcopi.

Solis, ☾ & aſcendentis inambulationes hoc modo inueſtigare licet. Ab ea parte genituræ, in qua ☉, ☾ vel aſcendẽs reperitur, πρόσω ἀφέσεως,

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

ἕως ἂν συναντήσῃ ἑνὶ τῶν προκειμένων ἀστέρων, καθ' οἱονδήποτε σχῆμα, ἢ ἕως ἂν ἔξαλμα ποιήσηται, ἀπὸ ζωδίου ἐπὶ ζώδιον. καὶ ἂν μὲν συναντήσῃ ἑνὶ τῶν προκειμένων ἀστέρων, πρὸ τοῦ ἐξάλματος, κατὰ τὸ αὐτὸ ζώδιον ἑνὸς τῶν κακοποιῶν ὑπάρχοντος; ταχύτερον τῶν προκειμένων κλιμακτήρων τὸν κίνδυνον ἐπιφερόμενός ἐστιν. ἐὰν δὲ τὸ ἔξαλμα ποιήσηται, πρὶν συναντήσει τινὶ τῶν προειρημένων ἀστέρων; ἐν τῇ τοῦ ἐξάλματος χρονογραφίᾳ, τὴν τοῦ κλημακτῆρος αἰτίαν ἀποτελέσει. ὑποδείγματος χάριν. ☉ ♏ μοιραι ιε. ♂ ♌ μοι κγ. ☾ ♃ μοι ς. ἡ ὡροσκόπησις, ♏ μοι κδ. πραγματευσόμεθα πρῶτον, τὸν τοῦ ☉ περίπατον. καὶ ἣν ποιεῖται πρὸς ♂ καὶ ἡ ☾ κατὰ συναντησιν μοιρικὴν κόλλησιν. πρὸς τούτοις δὲ καὶ τὸν τοῦ ὡροσκόπου περίπατον, καὶ ἣν ἐκ τῆς συναντήσεως ποιεῖ τὴν κόλλησιν ἡ ☾, εἴτε πρὸς τὸν ☉, εἴτε πρὸς τὸν τοῦ ♂ ἀστέρα. Ἀρξώμεθα πρῶτον, ἀπὸ τοῦ περιπάτου τοῦ ☉. ἐπειδὴ ὁ ☉ ἐστὶν ♏ μοιρ. ιε, ἀνατέλλει δὲ καὶ κατ' Αἰγυπτίους, ἐν τῷ δι' Ἀλεξανδρείας κλίματι, ἐτῶν λε, μερίζω τὰ λε ἔτη, εἰς τὰς λ μοιρίας τοῦ ♏, καὶ τοῦ ἰσαναφόρου τούτου, λέγω δὴ τοῦ ♌: εὑρίσκω τὴν μοι τοῦ ♏ καὶ τοῦ ♌ μηνῶν ιδ. ἔστι δὲ ὁ ☉ μοιρ. ιε. ὁ δὲ ♂ ἐπὶ τοῦ ♌ μοιρ. κγ. λοιπὸν ἀπὸ τοῦ ☉ μέχρι τῆς τοῦ ♂ στάσεως, μοι η. ποιῶ ὀκτάκις ιδ, γίνονται μοιραι ριβ. ἐτῶν ἄρα θ, μηνῶν δ, ὁ ☉ ἐκ περιπάτου κατὰ συναντησιν ἐν τῷ εὐωνύμῳ τετραγώνῳ τυχὼν, κατὰ φωτισμὸν, κόλλησιν πεποίηται πρὸς τὸν τοῦ ♂ ἀστέρα, καὶ ἔδειξε θανατηφόρον κλιμακτῆρα. πάλιν ἐτῶν ιζ καὶ μηνῶν ς, ἔξαλμα πεποίηται, ἀπὸ τοῦ ♏ ἐπὶ τὸν ♃, καὶ ἔδειξεν ἕτερον ἐπικίνδυνον κλιμακτῆρα, πεποίηται δὲ ὁ ☉ τὴν ἐκ † περιπάτου κόλλησιν πρὸς τὴν ☾ ἐτῶν κγ, καὶ μη-

** legendum. μῆνας.

νῶν ι, ἐπὶ τοῦ ♃ ὑπάρχουσαν. ἔχει γὰρ ἡ μοι τοῦ ♃ * μοι * ιβ, ἡμέρας κ. τῷ αὐτῷ δὲ τρόπῳ καὶ τὸν τοῦ ὡροσκόπου περίπατον ποιήσεις, ὡς ἔχει τὰ προειρημένα τοῦ ὑποδείγματος, ἵνα καὶ ἐπὶ πάσης προθέσεως, οὕτω πραγματεύσῃ. παρέθετο δὲ τρισμέγιστος ἑρμῆς, ἐν τῇ ὑπὲρ κλημακτήρων πραγματείᾳ, λέγων οὕτως: οὐ πάντοτε οἱ ἐπιφερόμενοι ταῖς ἀνθρωπίναις γενέσεσι

κλιμακτῆ-

ſupputare incipiemus, donec occurrerit numerus vni poſitarum antè ſtellarum, ſecundum quemcunq; ſanè aſpectum: aut donec ſaltus factus fuerit, è ſigno in ſignum. Et cum occurrrerit numerus vni poſitarum ibi ſtellarum, ante ſaltum, ita vt in eodem ſigno malefica reperiatur: celerius imminentium climacterum periculum adducet. Cum verò ſaltus factus fuerit, præterquam quòd occurrit vni alicui priorum ſtellarum: in temporis decurſu, quod ſaltui debetur, cauſam climacteris perficiet. Exempli gratia: ☉ teneat ♏ partem 15: ♂ ♌ partem 23. ☾ ♐ partem 6. Aſcendens, ♏ partem 24. Inueſtigabimus primò ☉ inambulationem: & quam ad ☿ facit ☾ ſecundum occurſum, partilem conglutinationem: præterea verò & Aſcendentis inambulationem, & quam ☾ facit ex occurſu conglutinationem, ſiue cum ☉, ſiue cum ♂ ſtella. Incipiemus primùm ab inambulatione Solis. Quoniam Sol eſt in ♏ parte 15: oritur verò apud Aegyptios ♏ in climate per Alexandriam tranſeunte, annis 35: diuido 35 annos, in 30 partes ♏, & quod æqualiter cum eo aſcendit, ſigni ♌: inuenio partem ♏ & ♌, menſium 14. Eſt verò Sol in parte ♏ 15: Mars in ♌ parte 23. reliquum à Sole vſq; ad ♂ ſtationem, ſunt partes 8. Sumo octies 14, fiunt partes 112, annorum ſanè nouem, menſium 4. Atq; hoc tempore Sol ex inambulatione ſecundùm occurſum, in ſiniſtro quadrato radio conſtitutus, conglutinationem facit cum ♂ ſtella, & oſtendit lethiferum climacterem. Rurſum annis 17 & menſibus 6 elapſis, ſaltus factus eſt à ♏ in ♐, & denunciauit alterum periculoſum climacterem. Fecit & ☉ ex inambulatione † conglutinationem cum ☾, annis 23 & menſibus 10, quæ fit in ♐. Habet enim vna pars ♐ menſes 12, dies 20. Eodem modo Aſcendentis quoq; inambulationem conſtitues, ſicut in præcedente exemplo oſtenſum eſt. Atq; ſic in propoſitis alijs exemplis operando procedes. Addidit verò Triſmegiſtus Hermes, in doctrina de inueniendis climacteribus, & hæc verba: Non ſemper, qui accidunt genituris hominum

ſiue dirigendi modus, per aſcenſiones propoſiti climatis.

κλιμακτῆρες, νόσων παραίτιοι γίνονται: ἀλλ᾽ ὅτι μὲν πένθους, ὅτι δὲ δικῶν, ἕτεροι δὲ μακρῶν ἢ χρονίων ἀποδημιῶν δοτῆρες γίνονται. καὶ οἱ μὲν διὰ τῶν παραιρέτων ἀποτελούμενοι κλιμακτῆρες, νόσων καὶ κινδύνων καὶ πένθους παραίτιοι χρηματίζουσιν: οἱ δὲ διὰ τῶν τῆς αἱρέσεως, ζημιῶν καὶ τῶν τούτοις παραπλησίων.

† Ὁ τοξότης ἀναφέρεται χρόνοις λα, 𐅷. οὗτοι ἐπὶ τὸν ιβ, γίνονται μῆνες τπ, σὺν τῷ διμοίρῳ. δωδεκάκις γὰρ λα, τοβ. ιβ. τὸ 𐅷, η. τὸν γὰρ ιβ τὸ 𐅷, η. μερίζω οὖν τπ μῆνας, παρὰ τοὺς λ. ἐπιβάλλουσι μιᾷ ἑκάστῃ μοίρᾳ, μῆνες ιβ, ἡμέραι κ. δωδεκάκις γὰρ τὰ λ, τξ. λοιποὶ μῆνες κ, ποιοῦσιν ἡμέρας χ. μερίζω ταύτας παρὰ τὸν λ, καὶ ἐπιβάλλουσιν ἑκάστῃ μοίρᾳ, ἡμέραι κ.

περὶ τοῦ τῆς σελήνης συνδέσμου.

Ὁ τῆς ☾ σύνδεσμος † καταλαμβάνεται, ὅταν κατὰ δεξιὰν ἢ εὐώνυμον πλευρὰν τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων, ἐν οἱῳδήποτε σχήματι τυγχάνουσα εὑρεθῇ. ὑπὸ σύνδεσμον γὰρ φερομένη εὑρίσκεται, ὅταν ἐντὸς τῆς πεντεκαιδεκαμοιρίας τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων πέσῃ, ἐπὶ σύνοδον φερομένη. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πανσεληνιακῶν σχημάτων τὸ τοιοῦτον γίνεται. ὁμοίως δὲ, καὶ ἐν τοῖς δυσὶ τριγώνοις τοῦ ☉, κατὰ τὸν προειρημένων τρόπον εὑρεθεῖσα, ὑπὸ σύνδεσμον φέρεται. ποιεῖται δὲ τὴν τοῦ συνδέσμου λύσιν, ὅταν ἐκ περιπάτου παρέλθῃ τὴν τοῦ ☉ μοῖραν. καὶ εἰ μὲν κακοποιῷ ἡ τοῦ συνδέσμου λύσις ἀπαντήσει, πολλῶν κακῶν παραιτία γίνεται. εἰ δὲ στηρίζοντι ἢ ἀφαιροῦντι τοῖς ἀριθμοῖς: μανίας καὶ συνοχὰς καὶ φθίσεις καὶ μακρονοσίας παρέχεται. ὅτε δὲ σινῶν δυσθεραπεύτων παραιτία γίνεται. * ἔσεσθ * ὅτε δὲ καὶ τῆς ζωῆς ἀφαιρεῖται. ἐπὶ πλέον δὲ αὐτῶν συνδέσμων λύσεις βαρείας χρηματίζουσι, καὶ σφόδρα κακίζονται, ὅταν ἀπὸ συνόδου πρὸς ἄρην τὴν συναύτησιν ἡ ☾ λύουσα ποιήσηται: ἀπὸ πανσελήνου δὲ, πρὸς ♄. ἐνεργεῖς δὲ γίνονται, πρὸς τὸ ὠφελῆσαι ἢ βλάψαι, οἱ ἀπὸ πρώτης ἢ δευτέρας διχοτόμου λυόμενοι σύνδεσμοι. ὠφελῆσαι μὲν, ὅταν πρὸς ἀγαθοποιούς. μὴ λανθανέτω δὲ σε, ὅτι ὁ διὰ τῶν φώτων γινόμενος περίπατος, ὅτι εἰς τὸ εὐώνυμον τετράγωνον, εἴτε ♄ εἴτε ♂ εἴτε ☉ τὴν κόλλησιν ποιήσηται, τὸν τῆς ἀκτινοβολίας λόγον ἐπέχων: κλημακτῆρα ἐπικίνδυνον ποιεῖ, ὡς οἱ σοφοὶ τῶν Αἰγυπτίων ἐτεκμήραντο.

** legendum. ἔσθ᾽.

Ἕτερος

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

climacteres, cauſæ fiunt morborum: ſed interdum luctus, interdum pœnarum. Quidam verò longas aut diuturnas dant profectiones. Et climacteres, qui à ſtellis, quæ præter conditionē ſunt, producuntur, morborum & periculorū & luctus cauſæ exiſtunt: qui verò per conditionarias, damna & his ſimilia important.

† *Sagittarius aſcendit temporibus 31, cum $\frac{2}{3}$. Hæc multiplicata per 12, faciunt menſes 380, cum beſſe. Duodecies enim 31, ſunt 372: duodecies $\frac{2}{3}$, ſunt 8: ſiquidem multiplicatis 12, in $\frac{2}{3}$, fiunt 8. Diuido 380. menſes per 30: cedunt vnicuiq; parti menſes 12, dies 20. Duodecies .n. 30, ſunt 360. Reliqui menſes 20, faciunt dies 600. Diuido hos per 30, et vnaquæq; pars accipit dies 20.*

De Lunæ nodo.

Lunæ nodus † inuenitur, quando ipſa in dextro aut ſiniſtro latere radiorum ſolarium fuerit, quamcunq; ſanè figuram aut aſpectum conſtituens. Sub nodum enim feretur, quando intra 5 partes radiorum ſolarium fuerit, ad cōgreſſum cum ☉ tendens. Idem circa pleniluniorum figuras accidit. Similiter in duobus triangulis ☉, eo quo dictum eſt modo reperta, fertur ſub nodū. Nodum verò ſoluit, quando ex inambulatione tranſierit partem vel punctum ☉. Et quando malefico occurrerit nodi ſolutio, multorum malorum cauſſa exiſtit. Sin ſtationali Planeta, aut qui motu tardus eſt: furores, anxietates, tabes & longos morbos affert. Interdum gignit vitia, quæ difficilem curationem admittunt. Eſt etiam, quando vitam aufert. Plerunq; verò nodorum ſolutiones graues ſunt & vehementer affligunt, quando à ☌ ſoluens ☾, ♂ obuiam facta fuerit: à ☍ verò, ♄ Efficaces ad iuuandum vel nocendum fiunt nodi, qui à prima aut altera dimidiata ☾ ſoluuntur. Ad iuuandum quidem, quando ad beneficos fiunt. Cæterùm non te lateat, quòd à luminaribus facta inambulatio, quando in ſiniſtro quadrato, cum ♄ aut ♂ aut ☉ conglutinationem fecerit, radiorum proiectionem inhibens: climacterem periculoſum facit, quemadmodum ſapientes Aegyptiorum ſtatuerunt.

† *Alius*

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

† Ἕτερος δὲ οὗτος σύνδεσμος, παρὰ τὸν ἀναβιβάζοντα καὶ καταβιβάζοντα. σύνδεσμος νῦν γὰρ λέγεται, ὅταν περὶ ε. μοι ἐστὶ, τῆς συνόδου τῆς πρὸς τὸν ☉: ἢ τοῦ ἑξαγώνου, ὅταν ᾖ μηνοειδής: ἢ τοῦ τετραγώνου, ὅταν ᾖ διχότομος: ἢ ἀμφίκυρτος, ὅταν τριγωνίζῃ: ἢ ὅταν διαμετρῇ, καὶ ᾖ πανσέληνος. καὶ ταῦτα μὲν, κατὰ τὰ εὐώνυμα, ὅταν ᾖ ἡ μὲν ☾ εἰς τὰ ἑπόμενα, ὁ δὲ ☉ εἰς τὰ ἡγούμενα. ὅταν δὲ μετὰ πανσέληνον ἡ ☾ προβαίνηται πρὸς τὸν ♃, λέγεται μὲν εἶναι καὶ σχηματίζεσθαι, κατὰ δεξιὰ: ὅτι ἐστὶ εἰς τὰ ἡγούμενα αὕτη, ὁ δὲ ☉ εἰς τὰ ἑπόμενα. καὶ πάλιν περὶ μὲν ε μοιρῶν τοῦ τριγωνίσαι, ἢ τετραγωνίσαι, ἢ ἑξαγωνίσαι, λέγεται ποιεῖν σύνδεσμον. μετὰ δὲ τοῦ* ἀπαρτισματου * σχήματος, ὅταν μοιρικῶς σχηματισθῇ, εἶτα μικρὸν ἀποστῇ: λέγεται λύειν σύνδεσμον, μέχρι μοιρῶν ε.

** legendum. ἀπαρτισ= μοῦ τοῦ

περὶ οἰκοδεσποτείας.

Ὁ τῆς οἰκοδεσποτείας τρόπος καταλαμβάνεται ἔκ τε ☉ καὶ ☾, ἐπάνπερ ἐν τοῖς χρηματίζουσι τόποις τῆς γενέσεως εὑρεθῶσι. καὶ ἐπὶ μὲν ἡμερινῆς γενέσεως, σκοπεῖν δεήσει, τοῦ ☉ τὸν ὁριοκράτορα, ἢ οἰκοδέκτορα, ἢ τριγωνικὸν δεσπότην. ἐπὶ δὲ νυκτερινῆς γενέσεως, τῆς καὶ ☾ τὸν ὁριοκράτορα, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἔχει, κατὰ τὸν προκείμενον τρόπον. τῶν δὲ προειρημένων τρόπων, ἐπὰν εἷς ἀστὴρ παρὰ τοὺς ἄλλους, πλείους ἔχῃ ψήφους, καὶ ἐπὶ ἑῴας ἀνατολῆς, ἢ ἐπίκεντρος, ἢ ἰδιοθρονῶν εὑρεθῇ: αὐτὸς τὴν οἰκοδεσποτείαν ἔχει, καὶ μάλιστα, ἐὰν καταπλεύσῃ τὸ τῆς αἱρέσεως φῶς. οἱ δὲ χρηματίζοντες τόποι εἰς τὸν περὶ οἰκοδεσποτείας λόγον, εἰσὶν οὗτοι: ὁ ὡροσκόπος, τὸ μεσουράνημα, ὁ ἀγαθὸς δαίμων, καὶ ἡ ἐπαναφορὰ τοῦ ὡροσκόπου, καὶ τὸ ἐπιδυόμενον ζῴδιον. ἐπὶ γὰρ τούτων τῶν τόπων ἐὰν τὰ φωσφοροῦντα σώματα τύχῃ, τὸν οἰκοδεσπότην ἀποδείκνυσιν. ἐὰν δὲ ἐκπέσωσι τῶν προκειμένων τόπων, τότε τὸν ὁριοκράτορα, ἢ τριγωνικὸν δεσπότην, ἢ οἰκοδέκτορα τῆς προγεγενημένης εἴτε συνόδου ἢ πανσελήνου σκοπεῖν δεήσει. ἐὰν δὲ προγεγενημένη σύνοδος εἴτε πανσέληνος ἀργήσῃ, τὸν δεσπότην τοῦ κλήρου τῆς τύχης, ἢ τοῦ δαίμονος, κατὰ

τριγωνικὴν

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

† *Alius hic nodus eſt ab eo, qui euehens aut deuehens nominatur. Nodus enim nunc dicitur, quando Luna 5 partes habet, ante congreſſum cum ☉: aut ante ſextilem, cùm fuerit corniculans: aut ante quadratū, cùm dimidiata: aut vtrinq; gibboſa, cùm fuerit in triquetro ☉: aut cùm in oppoſitione, & plena toto orbe fuerit. Et hæc verſus ſiniſtra numerando intelligantur, ☾ ſecundum ſignorum ordinem reperta, Sole contrà. Cùm verò ☾ poſt plenilunium, ad ſolem perrexerit, dicitur eſſe & configurari verſus dextra: quoniam contra ſeriem ſignorum ipſa reperitur, Sol verò ſecundùm. Et rurſum 5 partibus ante trigonum, quadratum aut ſextilem, dicitur facere nodum. Poſt conſtitutionem verò figuræ vel aſpectus, quando partiliter primùm configurata fuerit cùm Sole, deinde parum ab eo diſtiterit: ſoluere nodum dicitur, vſq; ad diſtantiam quinq; partium.*

De dominio genituræ.

Dominium genituræ ſumitur ex Sole & Luna, in præcipuis genituræ locis conſtitutis. Et in diurna quidem genitura, conſiderare oportebit dominum finium Solis, aut domo recipientem, aut trigonalem dominum. In nocturna, etiam dominum finium Lunæ, & cætera, vt iam eſt expoſitum. Quando verò vna ſtella præ cæteris, plura habuerit ſuffragia, ſecundum modos, de quibus dictum eſt, & in matutino ortu, aut in cardine, aut in proprio ſolio reperta fuerit: ea dominium genituræ obtinet, maximè quando aſpexerit conditionarium luminare. Loca, quæ vim habent in conſtituendo dominio genituræ, ſunt hæc: Aſcendens medium cæli, bonus genius, ſuccedens aſcendenti, & ſignum occidens. his enim locis cùm lumina fuerint, dominum genituræ monſtrant. Sed cùm exciderint locis prioribus: dominus finium aut trianguli, aut domus præcedentis nouilunij aut plenilunij conſiderandus erit. Quando verò proximum nouilunium aut plenilunium hanc ad rem nihil profuerit, ſumetur dominus partis fortunæ aut Genij, ſiue

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

τριγωνικὴν ἢ ζῳδιακὴν, ἢ τὸν τῶν ὁρίων οἰκοδεσπότην· πρὸς τούτοις δὲ καὶ τὸν κύριον τοῦ ὡροσκόπου. καὶ ὃς ἂν τούτων τῶν τόπων εὑρεθῇ κυριεύων, ἐν τοῖς προπαραδοθεῖσι τόποις, σχηματιζόμενος ἐκείνῳ, ὧ ὑποδέδεκται· τὴν κυρίαν τῆς γενέσεως λήψεται. καὶ ὁ μὲν τοῦ ♄ τὴν οἰκοδεσποτείαν λαχὼν, ἐὰν καλῶς κείμενος τύχῃ, δίδωσι τὰ τέλεια ἔτη τῆς ζωῆς νζ. ὁ δὲ τοῦ ♃, οθ. ὁ δὲ τοῦ ♂, ξϛ. ὁ δὲ τῆς ♀, πβ. ὁ δὲ τοῦ ☿, οϛ. ἐὰν δὲ λόγον ἔχῃ ὁ ☉, ἢ ἡ ☾, πρὸς τὸν οἰκοδεσποτήσαντα τὴν γένεσιν ἀστέρα· δίδωσιν ὁ ☉ μὲν, ρκ· ἡ δὲ ☾, ρη. καὶ ἐπὰν μέν τις τῶν πλανήτων τὴν οἰκοδεσποτείαν λάχῃ, ἐπιμαρτυρηθῇ δὲ ὑπὸ μὲν τῆς ♀· προσλαμβανέτω ☿ λεγείω ☿ τῆς ζωῆς χρόνῳ, τὰ ἐλάχιστα αὐτῆς ἔτη η. ὑπὸ δὲ ☿, κ· ὑπὸ δὲ ♄ καλῶς καὶ οἰκείως κειμένου, ἔτη λ. ἀνοικείως δὲ τυχὼν, ἀφαιρεῖται τῆς ζωῆς ἔτη λ. ♃ δὲ προσδίδωσιν ἔτη ιβ· ♂ δὲ καλῶς καὶ οἰκείως κείμενος, ἔτη ιε· ἀνοικείως δὲ, ἀφαιρεῖται ταῦτα. νοείσθω δὲ τοῦτο, ἐπὰν οἱ προειρημένοι ἀγαθοποιοὶ ἀστέρες ἐν τοῖς ἀποκλίμασιν, ἢ * τὰς ἡλιόπιδας αὐγὰς εὑρεθῶσιν, ἢ τοῖς ἀριθμοῖς ἀφαιροῦντες, καὶ κατοπτεύωσι τὸν τὴν κυρίαν λαχόντα· ‡ ἄρτοι ‡ ἐν ταῖς τῶν ἐτῶν ἀφαιρέσεσιν ἢ προσδόσεσι γίνονται. ὃν τρόπον, ἐὰν ὁ τῆς γενέσεως οἰκοδεσπότης, ἐν τοῖς ἀποκεκλικόσι ζῳδίοις, ὑπὸ τὰς ἡλιόπιδας αὐγὰς πεσὼν, τῆς ἐλαχίστης ἀποκαταστάσεως δίδωσι τὰ ἔτη· ♄ μὲν, ἔτη λ, μῆνας λ, ἡμέρας λ, ὥρας λ. ♃ δὲ ἔτη ιβ, μῆνας ιβ, ἡμέρας ιβ, ὥρας ιβ. ὁ δὲ τοῦ ♂ ἔτη ιε, μῆνας ιε, ἡμέρας ιε, ὥρας ιε. ♀ ἔτη η, μῆνας η, ἡμέρας η, ὥρας η. ὁ δὲ τοῦ ☿. ἔτη κ, μῆνας κ, ἡμέρας κ, ὥρας κ. ὁ δὲ ☉, ἐπάν πως ἐν τῶν ἀρσενικῶν ζῳδίων ἐπέχῃ, δίδωσιν ἔτη ιθ, μῆνας ιθ, ἡμέρας ιθ, ὥρας ιθ. ☾ δὲ, ἔτη κε, μῆνας κε, ἡμέρας κε, ὥρας κε.

☿ ☿ lego, τελείῳ.

* Deeſſe arbitror particulam ὑπὸ.

‡ ‡ Legendum ἄρτιοι.

Ὅπως ἐστὶν ἡ τοῦ κόσμου γένεσις.

Τὴν δὲ τοῦ θνητοῦ καὶ ἐπιγείου κόσμου γένεσιν, ἀθετοῦσαν πρὸς τὴν τῆς γενεθλιαλογικῆς μαθήσεως ἐπίσκεψιν, ἀναγκαῖόν ἐστιν ὑποθέσθαι. τῶν περιπολούντων ἀστέρων ἀρχὴν ποιησαμένων, τῆς ἀποκαταστατικῆς διαλάμψεως, ἐπὶ τῆς τοῦ θνητοῦ

καὶ

trianguli ratione, ſiue ſigni: aut dominus Aſcendentis: & qui ſanè dominus horum locorum fuerit, configuratus in prius datis locis illi, à quo ſuſceptus eſt: is dominium genituræ ſortietur. Ac ſtella quidem Saturni, dominium genituræ nacta, ſi bene poſita ſit, dat perfectos annos vitæ 57, Iupiter 79. Mars 66, Venus 82, Mercurius 76. Sol & Luna, cùm reſpectum habuerint ad dominantem in genitura ſtellam, dant annos, Sol 120, Luna 108. Cæterùm cùm aliquis Planetarum dominium genituræ acceperit, & teſtimonium habuerit à Venere: aſſumantur ad perfectum vitæ tempus, minimi eius anni octo: à Mercurio 20: à Saturno benè & conuenienter poſito, anni 30. Sed perperam poſitus Saturnus aufert 30 vitæ annos. Iupiter adijcit annos 12. Mars benè & conuenienter poſitus, annos 15 addit: contrà, totidem aufert. Intelligatur autem hoc, quando beneficæ ſtellæ in cadentibus, aut ſub ſplendore radiorum ſolarium repertæ fuerint, aut de numeris & motu ſuo aliquid minuerint, & aſpexerint dominum genituræ: tunc enim ad annorum ſubtractiones vel additiones idoneæ fiunt. Eodem modo etiam genituræ dominus in cadentibus ſignis, radios ſolares ingrediens, minimi circuitus dat annos: Saturnus annos 30, menſes 30, dies 30, horas 30. Iupiter annos 12, menſes 12, dies, 12, horas 12. Mars annos 15, menſes 15, dies 15, horas 15. Venus annos 8, menſes 8, dies 8, horas 8. Mercurius annos 20, menſes 20, dies 20, horas 20. Sol quando in maſculinis ſignis fuerit, dat annos 19, menſes 19. dies 19, horas 19. Luna annos 25, menſes 25, dies 25, horas 25.

Quæ ſit mundi genitura.

Iul. Firmicus lib 3. cap. 1.

Caduci huius & terreſtris mundi primam conſtitutionem neceſſe eſt exponere, cùm ad cognitionẽ doctrinæ, de prædictionib. natalitijs non parum conducat: quando Planetæ initiũ fecerunt illuſtrationis, certo ordine ſemper in ſe redeuntis, in mor-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

καὶ ἐπιγείου κόσμου κτίσεως. ᾧ τρόπῳ καὶ ἐμφανεῖς γεγόνασιν, ἐπὶ τῆς τῶν ἰδίων ζωδίων μοιρικῆς θέσεως, καθ' αἵρεσιν, οἰκείως τεταγμένοι τὴν τοῦ οὐρανοῦ φυσικὴν μελοθεσίαν. ὁ μὲν ☉, ἐπὶ τοῦ ♌ μοι ιθ. ἡ δὲ ☾, ἐπὶ τοῦ ♋ μοι ιε. ὁ δὲ ♄, ἐπὶ τοῦ ♑ μοι ιε. ὁ δὲ τοῦ ♃, ἐπὶ τοῦ ♐ μοι ιε. ὅδε τοῦ ♂, ἐπὶ τοῦ ♏ μοι ιδ. ὁ δὲ τῆς ♀, ἐπὶ τοῦ ♎ μοι γ. ὁ δὲ ☿, ἐπὶ τῆς ♍ μοι ζ. ἀνατελλούσης τῆς ἐν καρκίνῳ βάσεως, κατὰ τὸν ὡροσκόπον μοι ιε: ὥρᾳ ια νυκτερινῇ καταλαμβανομένη. αὕτη ἐστὶν ἡ τοῦ θνητοῦ καὶ ἐπιγείου κόσμου γένεσις. ἐν τούτοις τοῖς ζωδίοις πρῶτον οἱ προκείμενοι ἀστέρες ἐξεφάνησαν, αἰώνιον ἔχοντες πνεῦμα, ἐν ἀφθάρτῳ μένει κείμενοι. ὅθεν καὶ οἰκητήρια αὐτῶν, αὐτὰ τὰ ζώδια κατωνόμασται.

Τέλος εἰσαγωγῆς Παύλου Ἀλεξανδρέως.

mortalis & terreſtris mundi fabricatione: quo modo & conſpecti fuerunt in propriorum ſignorum partibus, ſecundùm conditionem conuenienter diſpoſiti, quæ eſt veluti membrorum omnium cœli, compages naturalis. Sol in Leonis parte 19 Luna in Cancri parte 15. Saturnus in Capricorni parte 15. Iupiter in Sagittarij parte 15. Mars in Scorpij parte 14. Venus in Libra parte 3: Mercurius in Virginis parte 7. Oriente in Cancro, circa horoſcopum, parte 15, hora noctis 11 aſſumta. Hæc eſt mortalis & terreſtris mundi genitura. In his ſignis primùm ſtellæ iſtæ apparuerunt, æternum habentes ſpiritum, & robur perpetuum: vnde & domus earum, hæc ipſa ſigna nominata ſunt.

Finis rudimentorum Aſtrologicorum
Pauli Alexandrinj.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

Lectori S.

CVm per ſe difficile eſt, linguam vnam transferre in aliam, tùm res ſit difficilior, quando de mendoſo exemplo id inſtituendum eſt, præſertim ſi argumentum ſit tale, in quo rei obſcuritas orationis lumen meritò deſideret. Nam & ignorari tùm quædam neceſſe eſt, quæ vel omiſſa prorſus, vel malè ſcribendo perperamvé diſtinguendo, deprauata ſunt à librario: & ſolent obſcura atq; ambigua multa relinqui, quibus quæ explanationes, & vnde adhibendæ ſint, non facilè reperias. Id quia mihi quoq; in conuertendo hoc libello accidit, æquiores hac de cauſſa mihi futuros ſpero, quibus cognoſcere hæc placuerit. Et fortaßis, qui hæc ſtudia non aſpernantur, aliquod ijs etiam cognoſcendis operæ precium ſunt facturi, quod tamen vnicuiusq; iudicio permitto. Cæterùm in hiſce interpretandis eam rationem ſecutus ſum, vt neq; verbum pro verbo redderem, neq; longiùs tamen ac liberius à græcis diſcederem: quorum hoc, vtramq; linguam conferre volentibus, odioſum: illud, à fido interprete alienum futurum fuiſſet. Quod autem vſu venire ſolet, vt vno obtutu non omnia perſpiciantur: inciderunt quædam, dum recognoſcendo libellum, typographi operas adiuuarem, de quibus accuratiùs cogitanti, paulò ſecus viſum eſt, quæ & ſeorſum hîc exponere libuit. Addita inſuper ſunt alia, quorum mentionem non alienam ab hoc inſtituto, nec doctrinæ huius ſtudioſis ingratam fore confido.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

A 1. fa. lin. 9. πρὸς τοῖς τέλεσιν, conuerti generaliter: ad vſum prædictionum. Aliàs τοῦ τέλους vocabulo Ptolemæus vtitur de morte: ita eſſet, ad vitæ terminos præſignificandos: quemadmodum & hic Paulus climacteres ſuos inueſtigat, ἀφέσει inſtituta, per ἀναφορὰς climatis Alexandrini. Aut τὰ τέλη nominat, quæ poſtea τὰ τέλεια τῆς ζωῆς ἔτη, hoc eſt, perfectos vitæ annos, attributos à Planetis ſingulis, ſi Aphetæ ſint, in figura feliciter poſiti. Nam hos annos, Ptolemæo etiam teſte, colligebant Aegyptij ex finibus Planetarum, numeratis ſecundum aſcenſiones partium Zodiaci, in parallelo inferioris Aegypti, qui & per Alexandriam tranſit: etſi eam aſcenſionum rationem, ad veritatem minimè accedere, idem Ptolemæus affirmat.

A 1. fa. 2. lin. 27. τρίτῳ συνάπτῳ) In aßignandis per numeros aſcenſionibus ſignorum Zodiaci, autor inuſitatis notis vtitur. Erant in manu ſcripto exemplo peregrini quoq; characteres alij, quos infrà annotari curauimus. Fuit talium vſus apud σημειογράφους Græcos, quando in celeritate διὰ σημείων ſcripſerunt, ſiuè per notas quaſdam dictionum paucas & exiguas: vnde Notariorum apud Latinos appellatio extitit.

Ad ♈ & ♓, præter horam vnam, aſſcripta erant [nota] θ″ hoc eſt, horæ $\frac{1}{3}$ & $\frac{1}{9}$, quæ ſunt 20 minuta prima horæ, & 6 prima atq; 40 ſecunda. Temporibus 41, aſſcriptus erat, character [nota], qui $\frac{2}{3}$ vnius temporis, aut 40′ ſignificat.

Ad ♊ & ♑: hora vna, [nota] [nota] [nota], quæ ſunt $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{6}$ & $\frac{1}{18}$ horæ, hoc eſt, 40′ & 10′ & 3′ 10″.

Ad ♍ & ♎: horæ duæ, [nota] [nota] [nota], quæ ſunt $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{6}$ & $\frac{1}{18}$ vel in ſumma, 53′ 20″. horæ.

Dictionum

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

Dictionum quarundam notæ:

κύκλος.	ἀστήρ.
μοῖρα.	ἰσημερινόν.
οἶκος Ἄρεως,	ἡμέραι.
κέντρον.	ἀριθμός.
χρόνος.	μεσημβρινός.
ὡροσκόπος.	

Cætera non ita magni momenti erant.

B. 1. fa. 2. lin 18. ſcriptum erat, ὁι ??? ♊ ἀφωμοίωνται: *quod manifeſtè deprauatum fuit. Eadem pagina, aſcenſiones ſignorum Zodiaci characteribus ſuperioribus notabantur.*

E. 1. fa. 2. lin. 7. καθυπερτερήσεως *vocabulum eſt, quod de loci ſublimitate interpretatus ſum. Si quis de potentia aut dignitate mavult, non repugno. Nam* καθυπερτερεῖν *Aſtrologis de planeta dicitur, ad quem tardiorem motu, & in potentiore loco, aut in aliqua dignitate ſua conſtitutum, vel ad apogeum orbis ſui aſcendentem, alius planeta vadit: ſicut inter homines excellere is putatur, ad cuius gratiam humiliter & demiſſè alij ſeſe applicant.*

E. 3. in loco de phaſibus Planetarum ad Solem, miſcet autor φαινόμενα, *quæ alia tribus ſuperioribus, alia duobus inferioribus Planetis ſunt propria: quam ob cauſam rectè à ſcholiaſte reprehenditur, ac debent hæc & poſſunt facilè corrigi ex doctrina de motibus Planetarum, vbi* σύγκρισις *inſtituitur motuum in Eccentrico & Epicyclo.*

F. vlt. fa. 2. lin. 13. quid aliud ſignificent characteret, ξλ, *non video. Legi enim* μοίρας ἑξηκοστὰ *(quæ &* λεπτὰ*)* τριάκοντα:

cùm

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

cùm alijs ἀπόκρουσις Luna fiat, quando oppoſitam Solis ſtationem ſuperauit parte vna.

G 3. fa. 1. lin. à fine 5, intelligendum eſt Scholion de applicatione & defluxu, quæ fiunt ex interuallo 30 partium. Horum enim effectio ſerius apparet: ne contrarium præcedenti ſcholio eſſe videatur.

H 1. fa. 1. ſcholion in fine poſitum, mutilum & deprauatum eſſe apparet. Ex ſequente etiam ſcholio, verboſo quidem, at nihilominus obſcuro, ſententiam expreſſi, vt potui: cùm deprauatum multis locis eſſet, & toto ſuo contextu διαστολαῖς nullis diſtinctum. Quæſtiones autem, Quot ſint Deorum dies, & quælibet dies cuius ſit Planetarum: accommodationem continent dierum anni Aegyptij, ad dies & appellationes horum in anno Iuliano: in qua inquirere volenti, aliquid fortaſſis adiumenti afferent præcepta, 6 & 7 tabularum Pruten. V. Cl. Eraſmi Reinholdi.

H. 1. fa. 2. lin. 6, παρεωμένων, à παρίεμαι eſt, cuius præteritum παρεῖμαι: & Atticè, ει in εω mutato, παρέωμαι, dimiſſus vel exactus ſum: vnde particip. παρεωμένος.

M. 1. fa. 2. lin. 5 dubito, vtrum νεοκορεῖς rectè ſcriptum ſit. Aliâs enim Græcis ſunt νεοκόροι, quod vocabulum latinum fecit Iul. Firmicus, de ijs, qui templa & res in his ſacras curant atque ornant.

Ibidem lin. 15, ἐκσκέπτορας. Latinum vocabulum eſſe puto, cuiuſmodi multa vſurpata ſunt à Græcis, Apud Iul. Firmicum lib. 3. cap. 9, ſunt exceptores ſententiarum, quæ de hominum capitibus proferuntur. Ἀπογραφεῖς Polluci ſunt, qui Senatui aſſident, & ſententias excipiunt, actaque literis conſignant. Firmico eſſe videntur ſcribæ publici, & exactores fiſcalium, vt nominat, pecuniarum.

M. 2. fa. 2 lin. 7, σύστασιν καὶ περιστασίαν, de conſpiratione quoque & præſidio, quo quis munitur, exponere licet.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

M ult. fa. 2. lin. 5. χαμαιδιδάσκαλοι Iul. Firmico ſunt, profeſſores artium ſecundarij. Nam ex hoc autorem multa tranſtuliſſe, animaduertere conferendo poterit, qui voluerit. Vixit autem Iul. Firmicus ſub Conſtantino II, paucis annis ſuperior Paulo hoc Alexandrino.

Q 1. fa. 2. lin. 16, ἀντιγενέσεις intelligere eum exiſtimo, quas profectiones annuas in cap. de tempore euentuum, nominari diximus, quando harum etiam ἐπεμβάσεις conſiderantur. Generatim hoc vocabulo accipi poſſunt figuræ aut conſtitutiones cœli & planetarum, ad quodcunq; ætatis nati tempus, collatæ cum ipſo themate natalitio: cuiuſmodi vulgò ſunt Reuolutiones natiuitatum annuæ, vel poſitus cœli ſiderumq́; eo temporis momento, quo Sol ad punctum cœli reuertitur, quod ſub horam natalitiam tenuit: quibus introducendis occaſionem dedit 87 aphor. centiloquij Ptol. Græcis ſunt ἐναλλαγαὶ τῶν ἐτῶν.

Cætera quæ ὡς ἐν παρόδῳ annotare viſum fuit, ad ſua quæq; loca mox ſunt appoſita.

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1365 4°